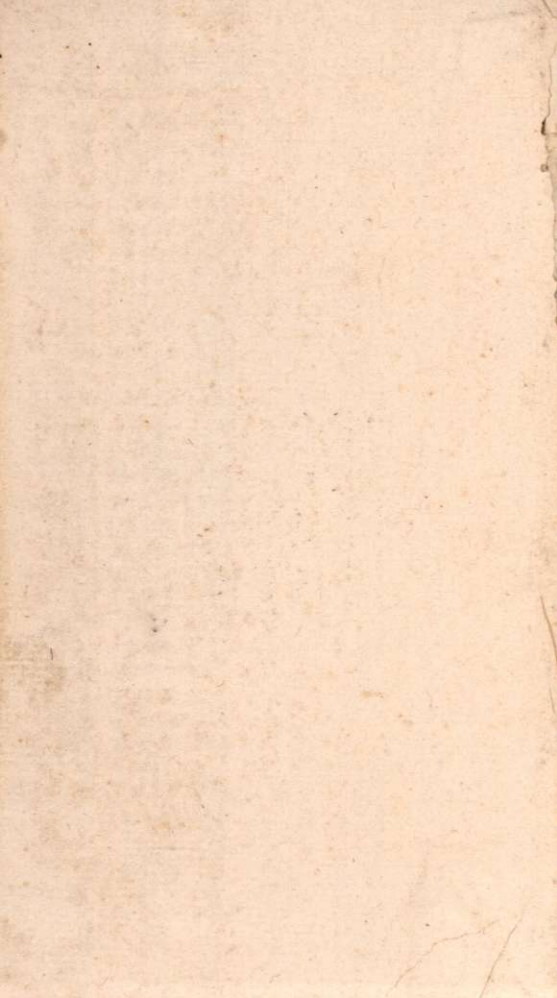

BIBLIOTHECA SCHOLASTICORUM

Jan DREWS, S. J.
(Polaco)

7
-83
13
8

D 82
1750

FASTI SOCIETATIS JESU,

Res , & Personas me-
morabiles Ejusdem Societa-
tis per singulos anni dies re-
præsentantes ,

Operâ , & Studiô

REVERENDI

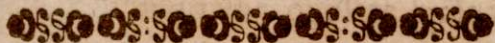
P. JOANNIS DREWS,

Societatis JESU,

Prutheno-Varmienfis SS. Theolo-
giæ Doctoris concinnati.

Operis Posthumæ

Pars I.

Pragæ , Typis Universitatis Carolo-
Ferdinandæ Collegii Societatis JESU
ad S. Clementem, Annô 1750.

PROTESTATIO AUTHORIS.

INsistendo Decreto SS. D. N.
Urbani VIII. ejusque confirma-
tioni, ac declarationi, observan-
tiâ, ac reverentiâ, quâ par est;
profiteor haud alio sensu, quid-
quid in hoc Libro in laudem cu-
jusquam refero, quod speciem san-
ctitatis, aut miraculi habere videat-
ur, accipere, & accipi ab ullo vel-
le, quàm quo ea solent, quæ hu-
mana duntaxat auctoritate, non
autem Divina Catholicæ Romanæ
Ecclesiæ, aut S. Sedis Apostolicæ
nitantur; iis tantummodo exce-
ptis, quos eadem S. Sedes Sancto-
rum Catalogo adscripsit.

I. JANUARI.

I. Estum Titulare, & Eucharisticum celebrat Societas: quòd eximio DEI favore in specialem Sacrosancti, & Salutiferi Nominis JESU participationem sit admissa: atque in ea Apostolicæ Sedis, ac præsertim Gregorii XIV. Decretis in perpetuum firmata. In Bulla enim incip. *Ecclesiæ Catholicæ*, constituit Gregorius, *Nomen Societatis JESU*, quò laudabilis hic Ordo nascens, à Sede Apostolica nominatus est, & hætenus insignitus; perpetuis futuris temporibus in ea retinendum esse. In ampliorem hujus beneficii contestationem, primaria Societatis Basilica, quæ est

m̃is Professæ Romanæ, eodem Sacro-
 Sancto Nomine est insignita, sanc-
 tũque; ut per universam Societa-
 tem, perpetuis temporibus, singuli
 Sacerdotes Sacrificium Missæ; & qui
 Sacerdotes non sunt, Rosarium inte-
 grum, aut tres Coronas Marianas, hoc
 die offerant DEO pro ipsa Societate,
 ut Magnum Nomen sibi inditum,
 implere, ac Duci suo JESU pro vi-
 ribus se conformare fatagat, in promo-
 venda DEI gloria, & animarum sa-
 lute.

2. Gregorius XIII. Pont. Max. i-
 dem Festum plenariâ indulgentiâ,
 Christi Fidelibus in Ecclesiis Societa-
 tis concessâ, ornavit Annõ 1578. 7.
 Maji. Constit. *Quanta in vinea Domi-
 ni, &c.* In strenam verò Novi Anni
 obtulit Societati, eodem anno, ipsis
 Januarii Calendis Bullam perquam
 favorabilem, incip. *Pastoralis Officii cu-
 ra.* quâ confirmat exemptionem So-
 cietatis à quibusvis decimis, etiam Pa-
 palibus, prædialibus, personalibus,
 &c. aliisque oneribus, factam ab An-
 te-

tecessoribus suis Paulo III. & Pio IV. derogatque expressè Capitulo: *Nuper de decimis*. Et Innocentii III. Constitutioni: *Bullar. Soc. & Bullar. Magnum Constit. 51. Gregorii XIII.* Verùm hac exemptione à decimis, in quibusdam provinciis ob bonum pacis ultro cessit ipsa Societas.

3. Emanavit hoc die etiam Breve Innocentii X. Annò 1646. incip. *Prospero, felicique statui*, de celebranda singulis Novenniis Congregatione Generali, & eligendis in ea novis Assistentibus, atque de triennali tantùm gubernatione Superiorum, post quam ab omni gubernatione vacare debeant, saltèm per annum, & dimidium. Verùm hæc Innocentii sanctio, *quoad vacationem Superiorum*, ab Alexandro VII. imprimis variè laxata, deinde Annò 1663. 1. Januarii motu proprio penitus est abrogata, & cassata, propter varia nec levia incommoda. Quoad Novennium Congregationis Generalis, & Electionem novorum Assistentium, relicta est in suo robore, & vigore.

4. Hac die Annò 1593. Congregationem Generalem indixit Claudius Aquaviva, volente Pontifice Clemente VIII. ad instantiam Philippi II. Regis Hispaniarum, inducti à quibusdam Societatis perturbatoribus. Causæ indictionis afferuntur in literis datis ad Provinciales eadem die, nempe : (*ut collecta in unum tota Societate, ac Spiritûs Sancti aspirante gratia, de iis rebus tractaretur, quæ ad stabilendum hujus corporis statum, & promovendam ejusdem in obsequio Divino, & virtute alacritatem, plurimum habere momentum viderentur : ut ratio iniretur, qua reduci ad quietem possent aliquot Societatis provinciæ, quibus id magnopere necessarium esse intelligebatur : tum in primis, ut Summo Pontifici Clementi VIII. id ipsum ob eandem causam, pro sua erga Societatem nostram paterna providentia, volenti satisfaceret*) hujus Congregationis eventum, eò majori sollicitudine, universa Societas expectabat, quòd prima omnium esset, quæ vivo
Gene-

Generali Præposito haberetur , & quòd novo quodam indicta fuisset more , nec ei pristina libertas facile constatura videretur. Juvencius lib. 11. part. 5. §. 8.

5. In causa Libri P. Ludovici Molinæ , *de concordia gratiæ cum libero arbitrio* , cum Adversarii instantissimè urgerent ; ut liber quantocyus damneretur Romæ , quamvis approbatus in Lusitania post rigidum examen , & in Hispania absolutus esset : ex parte Societatis supplex libellus oblatus est Pontifici Clementi VIII. annò 1599. 1. Januarii , ut saltèm audiretur Molina , & defensionì justæ locus daretur. Imperatum facile ; quia Pontifici suspecta jam fuit præcipitantia Consultorum , seu Examinatorum , qua raptim percurrerant librum : ideòque jusserat illum , & judicia lata secundis curis recognosci. *Eleutherius lib. 3. Historiæ de Auxiliis cap. 4. §. 5.*

Eodem die obierunt.

6. Tolosæ in Gallia , annò 1564. P.

Joannes Peletarius , à S. Ignatio *Sancti*
Rectoris , à populo Apamienſi , & alibi
Doctōris S. Mariæ , elogiō honoratus, ob
 frequentes , quā publicè , quā privatim
 de V. DEI-para ſermones, cuius ſtatuum
 ab hæreticis dejectam, magnifica ſup-
 plicatione inſtituta, loco ſuo reſtituit,
 nequicquam frementibus iconoclaſtis.
 Injecta ipſi ab his etiam vincula: quæ
 eâdem toleravit conſtantiâ, qua oblatam
 Cadurcenſem Inſulam repudiaverat.

7. Cuſci in America Peruana, annō
 1598. P. Alphonſus Barzena, Peruano-
 rum Apoſtolus dictus. Ultimum gen-
 tilis Peruvii monarcham cum numero-
 ſiſſimo populo, Chriſto ſubjecit, potens
 verbō, opere, atque memoriâ , qua un-
 decim barbaras linguas, & omnes Apo-
 ſtoli epiſtolas eſt complexus. Solo Eu-
 chariſtico pane reſectus, ſæpè quinque
 vel ſex dies , labores graviffimos ſuſti-
 nebat ; iter octo dierum aliquando pau-
 cis horis emenſus. Infantia Chriſti te-
 nerrimè addictus, cū in gravi ægritu-
 dine parvam ipſius ſtatuum non poſſet
 adducere, in conſuetos amplexus ipſa
 acceſ-

accessit statua, & ulnis aegri se ingessit, dicens: *Ecce me, adsum tibi; non est, quod te fatiges.*

8. In Philippinis insulis, annô 1617. P. Gabriel Sanchez, Vir Apostolicus: Orationis studio tam addictus, ut inter copiosissimos labores, quotidie horas 7. ei impenderet; Votorum Religiosorum tam amans, & observans, ut diebus singulis eorum formulam sexagies renovaret; Angelicæ puritatis tam studiosus, ut naufragus, in fundo maris non sit passus ab urinatore vestem sibi detrahi ad enatandum facilius.

9. Treviris annô 1607. P. Lucas Elleniz; in disponendis ad ferale bustum veneficis mirè sollicitus, laboriosus, & felix. Facile ducentis salutariter adfuit, solitus dies, noctesque pro miserabilium illarum animarum salute, in carcere transigere, orando, & exhortando; quidquid moverent dæmones, & quamvis in veneficorum Senatu conclamatum fuerit de capite ipsius.

II. JANUARI.

A Nnô 1604. Edictum Henrici Magni de restituenda in Galliis Societate, editum in Septembri anni 1603. hoc die registratum est in Parlamento Parisiensi, ac deinceps executioni mandatum. Nè verò post fata Regis, novas in Societatem concitarent tempestates adversarii, præsertim hæretici: Ludovicus XIII. Rex Christianissimus Edictum Patris, sua, & Reginae Matris regnantis, autoritate amplissimè, solidissimèque confirmavit; præcepitque Consiliariis suis in Curia Parlamenti, Seneschalcis, ceterisque justitiæ administris: ut suâ operâ, & autoritate, protegerent Societatem, & ab impetitionibus vindicarent. *Gomez in Elog. Societ. Part. 2. Class. 2.*

2. Annô 1556. Universitas Lovanienfis, requisita à Serenissima Regina Maria, Belgii Gubernatrice; quid sentiret de Instituto Societatis, & hominibus ejus instituti? præclarum in scripto dedit testimonium de Sanctitate Instituti; & quòd nihil in Societatis Privilegiis.

giis, Bullis; moribus, & conversatione possit inveniri; quod toti Ecclesiæ, & inferiori Germaniæ non sit expeditius, & utile. *Gomez ibid. Class. 9. & Orlandinus Part. 1. Hist. Soc. lib. 10.*

3. Perpiniani in Hispania, annô 1671. placuit Divinæ Bonitati vim meritorum magni servi sui Ven. P. Francisci Suarez demonstrare, reddita sanitate cuidam Doctori, Joanni Giraus, Sacerdoti templi principis. Febri torrida, pertinacique catarrho oppressus, mortem operiebatur in horas: cùm subiit animû cogitatio implorandi opê Ven. P. Francisci, siquidem humana non superessent remedia. Curat igitur è Collegio accersiri P. Antonium Deschamps, eique mentem suam aperit. Probat iste consilium, suadetque, ut promittat, se Suarii imaginem pingi curaturum, si ejus ope convaluerit. Editô votô, mox febris nocte decessit, & intrâ breve tempus plena sanitas restituta, voti reum fecit. *Massejus in vita, cap. 24.*

Eodem die obierunt.

4. In Commorino , Indiæ Orientalis promontorio , annô 1549. Adamus Franciscus , Sacerdotio nondum initiatus, sed gravi S. Xaverii testimoniô , *Vir planè pius , magnique animi ardore in Ethnicis ad Christum convertendis. Equidem, addit Xaverius, magis illi me commendo , quàm ipsum DEO.*

5. Manilæ in Insulis Philippinis , annô 1632. P. Franciscus de Enzinas , strenuissimus per annos 30. Indorum Cultor. Post diem usque ad profundas tenebras impensum confitentibus, conversus ad recitandas Horas Canonicas , promicantibus è vultu radiis ità illustrabat Breviarium ; ut lampade , vel candelâ non indigeret.

6. Hamburgi in Germania , annô 1654. P. Henricus Schachtius, impiger, & industrius in castris Germanicis , & inter A catholicos Missionarius. In Suecia, ut lateret securiùs ad juvandos Catholicos , artificis muscipularum , imò & gerulæ personam induit ; solitus apud

puđ Upsalensem Consulem Catholicum
 cunas infantum agitare. Proditus tan-
 dem è lecto ferè nudus in tetrum carce-
 rem abreptus, frigus, catenas, pædorem,
 & ter repetitos equulei acerbissimos cru-
 ciatus fortiter sustinuit. Consule Anthe-
 lio, cum Secretario Gregorio Urfino, in
 odium fidei securi percussis, P. Henri-
 cus fatalem ictum evasit, quòd non esset
 indigena. Redux in Germaniam, peru-
 tilem operam navavit in castris Catho-
 licis:

III. JANUARI.

I. **I**ndiarum Apostolus S. Xaverius,
 annò 1552. Cocino ex India Ori-
 entali epistolam dedit in Lusitaniam ad
 P. Simonem Rodericum, unum ex pri-
 mis decem, petens ab eo suppetias pro
 Japonia. Quæ ut utiliores venirent, re-
 quisivit in ipsis dotes sequentes. I. Ut
 essent non solùm eximia animi virtute,
 sed etiam egregio corporis robore præ-
 diti, ad tolerandas tum vexationes Bon-
 ziorum, tum aëris inclementiam, & vi-
 ctûs penuriam, ac vilitatem, & inter
 hæc laborum assiduitatem. Ideòque di-
 scere

fertè petiit Germanos, & Belgas, cœlo rigidiori assuetos. 2. Egregiè exercitatos in tricus Logicis, & Metaphysicis: ut & evadere Bonziorum captiones, & ipsosmet propriis laqueis irretire possent, atque authoritatem in Japonicis Academiis sibi comparare, præsertim in Banduensi, ceteris celebriore. Concludit epistolam: Iterum te oro, Frater charissime: ut quos in Indiam è Societate submittes, viri sint, qui vel pauci magno usui esse possint. Ità Xaverius *Epistolarum Veterum lib. 4. Epist. 2.*

2. Annò 1634. prodigiosè persanatus est Neapoli à S. Francisco Xaverio P. Marcellus Mastrillus S. J. lethaliter agrotus; Xaverio se ipsi sæpe diùque spectabilem exhibente, & conceptis verbis, consuetam votorum Societatis formulam ità recitante: ut Marcellus, eo præeunte, illam verbis totidem pronunciaret. Addidit votum de Indiis ad-eundis. Denique voluit Xaverius, ut particulam Ligni S. Crucis capiti quassato admoveret, eamque his verbis salutaret: *Ave Lignum Crucis, ave Crux*

pre-

pretiosissima: me tibi totum dedico in perpetuum. Quo facto, plenè sanatus est, ut postridie sacris sit operatus. Nadasi in Indice Memoriali, 17. Octobris in Marcelli vita.

3. Initiò anni 1589. Pontifex Sixtus V. qui Societati in variis turbis magrò præfidiò fuerat, repentè alienatus ab illa apparuit. Vel à quopiam incitatus, vel quòd alterius Ordinis, in quo an è meruerat, imbutus esset principiis, institutum Societatis accuratiùs per se expendere voluit. Quod dum oculò minùs benevolò lustrare incipit, statim in ipso limine in Nomen Societatis JESU impegit; deinde alia, & alia, quæ minùs arridebant, appositâ notâ signavit, atque omnia Cardinali Carafæ cognoscenda tradidit, ut corrigerentur. Decumana imminebat tempestas, institutum funditus eversura: nisi ultronea cunctatio Card. Carafæ (cui omnia omnino probabantur, præter appositas à Sixto notas) & opportunè superveniens anno sequente mors Pontificis, propositorum suorum tenacissimi, minacem

nacem turbinem dissipâſſet. *Sacchin.*
part. 5. lib. 9. n. 1. & ſeq.

Eodem die obierunt.

4. Calari in Sardinia annô 1624. Jacobus de Alagon, Marchionatûs, imô mundi contemptu illuſtris Coadjutor temporalis in Societate. Culinæ, ſtabuli, & ſimilium officiorum mediaſtinum agere, pretioſius illi fuit, quàm populis imperare. Sed eum Dominus ad intimam ſecum familiaritatem evehit, & ſubinde extaticis contemplationibus inter coeleſtes voluptates recreavit, quibus tamen carere malebat ille; quòd hoc tempus non gaudendi, ſed patiendi eſſet.

5. Virduni in Lotharingia P. Petrus le Camus, annô 1634. cùm aliquando ardentiffimô patiendi deſideriô correptus, Chriſti amore quàm plurimas optaret, & provocaret cruceſ: mox exauditum ſe ſenſit, acerbiffimis cruciatibus totô trienniô, inſtar Jobi dirè exagitatus.

6. Tornaci in Belgio annô 1592. Balduinus Cuvillonius, in pueritia Ere-
 mi-

mita, in adolescentia Tyro Societatis perfectus. Novennis adhuc, auditâ veterum Anachoretarum vitâ, cum socio coartaneo se recepit in vicinum urbi collem, Patres illos imitaturus. Maturior Societati se addixit, relicta nobili, & lauta domo; parémque initiis illis vitam egit. Identidem ingeminabat Evangelicum illud: *Vae vobis divitibus!* Et *Difficile est à deliciis terrestribus transire ad caelestes.* Hic paupertate, jejuniis, aliisque acerbitatibus juvat acuerè appetitum: ibi erit, quo sinè fastidio, incredibili cum voluptate, satiemur.

IV. JANUARI.

I. **H**Abita est disputatio 36. in causa Molinæ, annô 1605. coram Clemente VIII. in qua ad quæstionem à Pontifice propositam: *An Decretum Prædestinationis sit absolutum, vel conditionatum?* Respondit P. Joannes Bastida S. J. *esse absolutum*, & solùm præsupponere scientiam mediam, seu conditionalem futurorum liberorum, non autem decretum aliquod Divinum conditionale, quo DEUS statuât conditionaliter Petrum

trum salvare, si in tali rerum, seu circumstantiarum ordine constitutus, rectè usus fuerit his auxiliis. Nulla enim est necessitas talis decreti; cum DEUS per scientiam conditionalem infallibilem certissimus sit: quid in his, illisve circumstantiis, & cum his, illisve auxiliis acturum sit liberum arbitrium: ideoque statim decernere absolute potest salutem æternam. Quam esse doctrinam S. Augustini, & Molinæ latè probavit, & efficaciter. *Eleuter. hist. de Auxiliis lib. 5, cap. 49.*

2. Burdegalense Collegium in Gallia, annò 1574. concussit turbo triplex, ab Hugonottis hæreticis potissimum concitatus. Imprimis post mortem Fundatoris ejusdem Collegii, hac die sinè testamento defuncti, impedierunt; nè quidquam subsidii Collegio accederet; imò & Abbatiam à Pontifice, & Rege illi attributam, avellere nitebantur. Deinde cum post mortem Caroli Regis, Collegium externorum, quod Aquitanicum vocant, in laudem defuncti carmina quædam multarum

ut linguarum, ita errorum, proposuisset palam, quæ acutus, & incertus auctor falsis epigrammatibus castigavit: eam censuram Societati impegerunt, eamque famosis libellis profcuderunt. Denique cum finito Philosophiæ cursu, Philosophi nostri promovendi essent de more in publica urbis Academia: magna contentione laboratum est, nè honore illo potirentur Candidati. Sed secundum opem Divinam, auctoritate Archi-Episcopi, Advocati Regii, & aliorum Procerum tanta tempestas innoxie detonuit. *Sacchin. P. 4. lib. 2. n. 67. & seq.*

Eodem die obierunt.

3. Valentia in Hispania P. Michaël à Fontibus, annò 1609. Apostolicis laboribus aliquando fesso in India, adfuit spectabilis DEI-para Virgo, quam exquisitis officiis colebat, promisitque absque purgatorii poenis iturum ad Beatos. Quod beneficium feriâ secundâ acceptum, ut perenni gratitudine recoleret, quot hebdomadis eum diem humilibus ob-

obsequiis dicabat, humi cibum fumen-
do, & operam suam culinæ addicendo.
Animâ ipsius statim à morte vidit non-
nemo è S. Francisci familia, sanctimo-
niæ, & doctrinæ famâ insignis, cœlum
conscendere; obviam autem illi fieri.
DEI-param Virginem cum SS. Joanne,
atque Ignatio, & clientem suum impo-
sitâ immortalitatis coronâ, honorare.

4. Eboræ in Lusitania, annô 1610.
Vincentius de Rocha, juvenis ad pieta-
tem natus. Cubitum iturus, prius ad
singulas per cubiculum imagines adibat
& Sanctos in illis expressos, de genibus,
velut vale factururus, venerabatur. Mor-
tem nuncianti amplexum, & cilicium,
quo uti solebat, dono dedit. Inter mor-
bi incommoda, & dolores ingeminabat :
Non sat est Domine, non sat est.

5. Gandiæ in Hispania, annô 1576.
P. Didacus Puellas, Angelicâ quâdam
modestiâ conspicuus, indè natâ : quod
semper in cogitatione præsentis DEI
versari consuevisset. Insigne obedientiæ
specimen dedit : quando per annum in-
tegrum, promptus, & alacer ad scholam
ita-

itabat , lectionémque tradebat , unico tantùm discipulo. Non tam copia Auditorum, quàm insignis eruditio , & accurata diligentia, commendat Professorem. Tantum pro unius, quantum pro plurium institutione constanti , mineral dabit cœlum.

6. Hac die in Neapolitana Probationis Domo recurrit aniversalis memoria Fratris Josephi Mariæ de Hieronymo Coadjutoris temporalis , quem gradum studio humilitatis elegerat, cum nihil in eo desideraretur, quò minùs pro-
vehi ad Sacerdotium posset. In ipso Tyrocinio veteranam, & emeritam virtutem ostendit; adeò, ut vix peractò biennio propter pietatem, modestiam, & prudentiam, quas dotes felici nexu junxerat, destinatus fuerit Socius Magistri Novitiorum : quo in munere per annos 40. Tyrones non modò exemplò, sed illorum etiam Magistrum consiliò juvit. Orationi cum primis deditus fuit ; charitatem, & mortificationem impensè coluit ; per annos complures somnum in lecto non cepit, abstinuit à fructibus, cicilium

licium non exuit: flagellis, vigiliis, ceterisque pœnitentiæ acerbitatibus prolixè semper indulgit. In comprimendis verò, & domandis animi perturbationibus ejus virtus potissimum enituit; offensus non indoluit, reprehensus nihil unquam excusavit; contradicentibus nihil opposuit. In simulatus aliquando perperam, & jussus officium deponere, placidè acquievit. In magna ministeriorum varietate semper sui compos, & animi serenitatem ore læto præseferens, semper idem, nunquam sui dissimilis, nunquam perturbatus, semper actuosus, & alacer, nunquam fractus, & abjectus; omnium semper studens commodis, nunquam suis. In suprema, & laboriosa ægritudine nihil gravius tulit, quàm aliorum laborem, in se unum transferri, ac duplicari cupiens, quidquid alii tolerabant. Diem, & horam prædixerat, qua in Domino quievit, annò 1713. ætatis suæ 58. Societatis initæ 42. Quo ipso tempore mortem ejus longè absens cognovit, DEO monstrante P. Franciscus de Hieronymo, frater ipsius carne, ac multò magis spiritu. *In Menol.* V.

V. JANUARI.

I. **A** Nnô 1586. Sixtus V. facultatem erigendi Congregationes scholarium externorum in Collegiis Societatis, easque Romanæ Sodalitati, cum participatione Indulgentiarum, aggregandi, concessam à Gregorio XIII. extendit ad non scholares, etiam in domibus, seu Ecclesiis quibusvis Societatis erigendas (*Constit. Superna Dispositione Sc.* Bullar. Soc.) five sub titulo B. **MARIÆ** Annunciatae, five quovis alio. Quam extensionem ampliavit idem Sixtus anno sequente 1587. ut etiam in Seminariis, & aliis locis sub gubernio Societatis existentibus Sodalitates erigi possint, & Romanæ primariæ aggregari. *Constit. Romanum decet Pontificem.* Clemens VIII. annô 1602. 30. August. id concessit expressè pro Residentiis quibusvis Societatis.

2. Madriti in Hispania, annô 1595. Camillus Cajetanus, Nuncius Apostolicus, instante Philippo II. Rege, sententiam tulit contra iniquissimum Societatis calumniatorem (*Avendanium O.P.*)
cūmq̃ue

eumque privavit facultate concionandi per biennium in primariis Hispaniæ Cathedralis ; vetuitque sub pœna Excommunicationis : nè impostero malè de Patribus Societatis JESU , aut Instituto eorum , privatim , aut publicè , directè , vel indirectè , per se , vel per alios , loqueretur , aut scriberet. Denique pro pœna ulteriore remisit illum ad Superiores suos. *Eleuther. lib. 2. hist. de Auxil. cap. 27.* In Appendice n. 2. recitat totum Nuncii Decretum.

3. Granatæ in Hispania , annô 1548. ortum est illustre sidus Theologiæ , nascente Francisco Suarez : qui ut generis sui claritatem , ita Societatem , & Ecclesiam universam , ubertate , ac soliditate doctrinæ Theologiæ eximie illustravit. *Massejus in vita cap. 1.*

Eodem die obierunt.

4. Romæ annô 1583. P. Joannes Maldonatus, Hispanus, editis in sacram Scripturam, præsertim in quatuor Evangelia, doctissimis Commentariis, & methodo, zeloque insectandi, atq; convin-

cen-

cendi hæreticos, celeberrimus. Theologiam, & Sacras Literas explanantem in Gallia, tanto plausu, & aviditate audiebant, etiam Concionatores Parochi, Abbates, & Episcopi ipsi, imò & ministri heterodoxi : ut prælectionum tempus unâ alterâve horâ prævenirent, nè auditorum multitudine excluderentur; quæ in tantum excrevit, ut sæpe in aperto, extra scholarum parietes docere cogeretur. A Gregorio XIII. è Gallia in Urbem accersitus, ut operam suam conferret ad editionem Græcam septuaginta Interpretum, quam meditabatur Pontifex; non diu superstes fuit : oppetiitque mortem vitæ sanctæ conformem, nec improvisam. *Sorvellus in Biblioth.*

5. Granatæ in Hispania annò 1632. P. Jacobus Granadus, vir prudentiæ, doctrinæ, & sanctitatis meritò, inter prima Societatis lumina numerandus. In Philosophica, & Theologica Cathedra, 30. annis transactis, Theologiam universam editis Tomis 8. eximiè illustravit. Perfectionis Religiosæ exemplar absolutissimum se exhibuit, extra-

ordinariis etiam gratiis, ante & post mortem, divinitus honoratus. Miram præferebat templorum reverentiam, solitus in eorum conspectu aperto capite semper procedere. Gratiam vocationis Religiosæ tanti faciebat, ut anniversarios dies sui in Societatem ingressûs, nuncupationis primorum votorum, & Professionis Religiosæ, toto octiduo celebraret, variis pietatis specialis exercitiis. Mortis nuncium excepit carmine illo Davidico : *Letatus sum in his, quæ dicta sunt mihi.* Soutvell. in Biblioth. Soc.

6. Tacasci in Japonia, annô 1564. Eduardus deSilva Lusitanus, Coadjutor Apostolicus, S. Xaverii Socius fidissimus. Primus Japonicam Grammaticam, Lexicâque copiosè edidit, magnô sociorum usu. Funasi centum & triginta è primoribus baptismô lustravit, impiger in agendo, fortis in patiendô: quæ sunt principes dotes Virorum Apostolicorum.

VI. JANUARI.

I. **S**ententia Nuncii Apostolici contra Fr. Alphonsum Avendanium, de
qua

qua heri, per Notarium publicum prælecta fuit eidem, idoneis testibus, & P. Provinciali ipsius præsentibus. Die verò sequenti Copia authentica sententiæ latæ, & intimatæ, Procuratori Societatis est consignata. Eâ acceptâ, statim Superiores Societatis supplicârunt Nuncio Apostolico, P. Generali Domin. & ipsi Regi Philippo: ut reus à pœnis impositis immunis esset. Non enim cordi esse Societati, ut ejus adversarii pœnis atterantur, sed tantum famæ ipsius integritati consulatur. Quæ moderatio non minus ædificationi, quàm admirationi fuit, placuitque Regi. *Eleuther. lib. 2. Hist. de Auxiliis cap. 27.*

2. Turnone in Gallia Cardinalis Turnonius insignis Collegium ædificaverat: quod hac die annô 1561. Societati consignavit, optimè instructum. Apertæ sunt eodem anno scholæ publicæ, non solum humaniores, sed etiam Philosophia, Mathematica, & Theologia, numerosa juventute confluente. Beatas prædicabat idem Car-

dinalis civitates , quibus datum eſſet hoc frui bono. *Sacchin. par. 2. Hiſt. Soc. lib. 5. n. 189. & 196.*

3. Laureti annô 1570. à DEI-pa-ra Virgine , juſſus eſt Societatem ingredi , ipſo Epiphaniæ Domini ſacro die, Joannes Thomas Lauretanus, Mutinenſis , antea dictus Amurates Robertus. Is reliſtâ patriâ , Lauretum contendit, ibique tuguriolum ſibi conſtruxit, ut pauperem vitam duceret in cultu DEI-paræ Virginis, quam effli-ctim amabat, & honorabat. Cûmque ſubinde ſentiret ſtimulum ingrediendi Societatem , à qua maximè abhorrebat, multùm torquebatur animo : donec ſpectabilis ei facta DEI-para , diſertè, & minis intentatis , nî pareret, imperavit : ut ob majorem DEI gloriam tugurium ſuum deſereret, exemplô trium Regum Orientalium, qui etſi maximè afficerentur Infantis DEI cunis, tamen ab illis avulſi ſunt, ut in terris ſuis Chriſtum prædicarent natum. Proinde & ipſe eodem die in Societatem ſe reciperet. Concluſit de-nique

que Virgo : *I celer, te totum obedientie
subde.* Paruit denique, petiit, receptusq;
est, & insigni exemplo vixit in Societate.
Sacchin. p. 3. Hist. Soc. lib. 6. n. 13. & seq.

Eodem die obierunt.

4. In Molucensibus Orientalis In-
diæ Insulis annô 1558. P. Alphonsus de
Castro, Lusitanus. In Maurica regione,
quam excolebat, à Mahometanis ten-
tus, nudatus, & instar S. Andreæ Aposto-
li crucifixus, solis ardori, & muscarum
aculeis expositus est. Deinde ad trun-
cum religatus, verberibus laceratus, in-
ediâ octiduô cruciatus, atque ad sectam
Mahometanam amplectendam gran-
dibus etiâ promissis sollicitatus, infra-
cto animô, & mira vultûs hilaritate inter
tormenta, perstitit Christo, & Societati
fidelis. Denique securi trucidatus glo-
riosè occubuit; corpus in mare proje-
ctum, per aliquot dies visum est scopu-
lo insidere, aquis in modum fornicis su-
pra illud curvatis. Postea in littore re-
pertum est, cœlesti lumine circumfu-
sum, vulneribus recenti sanguine ma-

mantibus. Unde apud ipsos Mahometanos singularis ei veneratio accessit.

5. Majoricæ in Insula Hispana, aⁿo 1580. Joannes Meseguer Coadjutor, ante noctem bene sanus, intempesta nocte, forti instinctu urgente, adiit Rectorem Collegii, & Sacramentis muniri petiit ad supremam luctam. Advocatus Medicus non alium esse morbum pronunciavit, quàm phantasiæ. At Joannes nihil omisit, quod mortem Religiosam deceret; instructusque ritè Sacramentis, mori priùs, quàm infirmari, visus est. Nimirum qui in vita didicit Divinis parere instinctibus, in morte illos facilè agnovit. Medicorum judicia non rarò deludunt ægros.

VII. JANUARI.

I. B. Pius V. annò 1566. creatus est Pontifex Max. qui Societatem summâ benevolentia, maximisque beneficiis est profecutus. Non solum enim editis Constitutionibus, & Decretis ejus indemnitati, commodis, & honori consuluit; sed Sociorum operâ pluri-

plurimum uti voluit, usque ad invidiam quorundam. Pignus illustre promissimi affectûs dedit statim inter solemnem pompam, quâ novi Pontifices ad Lateranensem Basilicam pervehuntur. Cùm enim advertisset Borgiam Præpositum Generalem præ foribus Domûs Professæ, in sui venerationem excubantem: accitum ad lecticam, arcto primùm complexu, tum longo sermone ad dimidiatum horæ quadrantem, tenuit; toto interim consistente, & admirante splendidissimo agmine. Dum verò idem Præpositus Borgia de more Societatem illi tradidit, ad omnem nutum paratam: illacrymatus Beatus Pontifex, professus est: *Plurimum se & consiliò, & auxiliò Societatis usurum.* Quod & fecit in variis occasionibus. Cùm autem aliquando rumor spargeretur: Pontificem cogitare quædam immutare, seu reformare in Societate; atque rogatu Præpositi Generalis per Cardinalem Paciecum id delatum eidem esset; fertur exclamâsse: *Absit à nobis hoc pecca-*

tum grande. Videmus DEO complacitum in his famulis suis, perque eos utilitates Ecclesiæ suæ præclaras afferre. Dum ita vivant; non est, quòd negotium eis quisquam faceßat, sed ut favorem potiùs atque patrociniũ accommodet. Sacchini P. 3. hist. Soc. l. 2. & 3. qui Creationem Pii V. ponit 8. Jan. sed Spondanus hoc die ad annum 1566.

2. In Congregatione Generali VIII. annò 1646. electus est hodie in Præpositum Generalem P. Vincentius Carafa, natione Italus, patriâ Neapolitanus, ex principe Familia nobilissimæ Domûs Carafarum. In gubernanda Societate amissis ipsi erat Institutum Societatis; nec ullo metu, vel spe ab illo se finebat dimoveri. Severitati in exigenda disciplina admiscebat oportune suavitatem; sed quæ Patris magis erat, quàm Matris. *Sotvel-
lus in Biblioth. Scriptorum Soc.*

3. Decima Congregatio Generalis eodem die inchoata est annò 1652. Patre Gofwino Nickel Vicario Generali, post obitum Patris Francisci Piccolo-

colominei. *Ex Decretis ejusdem Congreg.*

Eodem die obierunt.

4. In Regno Manadæ apud Indos Orientales, annô 1583. P. Petrus Mascarenia Lusitanus, propinatô in odium fidei venenô. Salsétanos pagos 66. primus multo labore excoluit ; apud Ternatenfes, Celebes, & plures alias barbaras gentes Evangelium prædica- vit; Sionium, & Manadium regulos, Regem quoque Saugium cum Regina, & multis Proceribus Christo subjecit. Cùm aliquando è monte subiectum pa- gum idololatrarum, non finè intima commiseratione aspiceret: repentè vo- cem pueri è subiecta valle ascenden- tem, audivit, clarè enunciantem : In Nomine Patris, & Filii, & Spiritûs San- cti. Qua voce, & SS. Trinitatis velut auspiciô, mirificè recreatus, & accensus est ad quidvis agendum, & patiendum pro DEO, & animarum salute.

5. Omuræ apud Japones, in carce- re teterrimo, per annum, & ampliùs fi-

dei causâ tolerato per gloriosam mortem in libertatem, & lucem æternam evolavit annô 1620. Ambrosius Fernandez Coadjutor. Sanctam ejus mortem reliqui Confessores Christi, in eodem carcere detenti, honorârunt decantatô Psalmô : *Laudate Dominum omnes gentes.*

6. Cortraci in Belgio annô 1579. piissimè decessit P. Joannes Francisci, de perseverantia in Societate semper mirè sollicitus. Identidem rogabat Socios : *Orate pro me, nè excidam vocatione.* Quam petitionem in ipso agone ferventiùs iteravit. Dicebat enim auditam sibi adhuc Tyroni vocem : *Joannes, si in Societate perseveraveris, salvabere : si tuâ culpâ ex ea dimissus fueris, damnabere.* Peccata quotidiana confessione eluebat ; post Sacrificium Divinum celebratum, tribus aliis eximia devotione intererat ; cubiculum in 7. Stationes patientis Christi diviserat, quas quotidie constanti pietate obibat. Et tamen, vir religiosissimus tam sollicitus fuit, nè vocatione excideret.

7. Burgis in Hispania memoria Fratris

tris Joannis Carera, Custodis sui Angeli cultu, & familiaritate eximii. Conferebat cum illo omnia consilia sua, & agenda: habebátque in promptu respondentem. Quotidie ab eo excitabatur de nocte ad orandum: cùm autem aliquando gravatus somnò tergiversaretur; Angeli consuetudine per aliquot dies caruit, donec multis precibus, & jejniis eum sibi reconciliaret. Cùm enim Angeli omnes sint administratorii Spiritus, amant alacres in obsequio DEI, aversantur desidiosos.

VIII. JANUARI.

I. **S.** Ignatius Venetiis annò 1537. mira charitate, & humanitate excepit 9. Socios suos primos, ex Gallia appulso, itinere dierum 50. inter varia discrimina, & adversitates. Noluit sinè mora eos Romam ducere, sed aliquantisper quiescere venetiis. Quies autem erat, servire ægrotis in variis nosodochiis, quæ inter illos distribuit. Xaverio obtigit cura insanabilium: quibus an charitate, an sui victoria majore in-

servierit, dubites. Ibi enim ad edo-
mandam naturam, ab ulcerosorum con-
spectu, tactuque abhorrentem, è fœdissi-
mo ulcere saniem purulentam exsu-
xit. Alius Sociorum in nosodochio SS.
Joannis, & Pauli, videns leprosum ho-
minem lectulo destitutum, in partem
sui lecti eum admisit, insigni operæ
pretio. Nam sequenti die totum se le-
prâ squalere vidit; leprosus autem il-
le nusquam comparuit, & lepra omnis
die sequenti evanuit, DEO charitatem
cumulatè remunerante. *Bartoli in vita*
S. Ignatii, l. 2. n. 31.

2. Gregorius XIII. annô 1575. am-
plam concessit Societati facultatem cir-
ca librorum prohibitorum usum, com-
municandam cum delectu inferioribus
à Præposito Generali; non obstante
Bullâ Cœnæ, ceterisque contrariis qui-
busvis. Breve incipit: *Exponi nobis nu-
per fecerunt, &c.* Videndum Bullar. Soc.
& Compendium Privileg. tit. *Libri pro-
hibiti*; ubi post §. 6. additur in Adver-
tendo 2. Facultatis legendi, & haben-
di libros prohibitos universalem revo-
catio-

cationem editam esse à Gregorio XV.
30. Decemb. annô 1622. ut in Bullar.
Comm. Constit. 40. atque ab Urbano
VIII. 2. Apr. 1631. ibid. Constit. 145.

3. Hac die annô 1595. Nostri Lu-
retia demigrârunt. Incedebat Reli-
giosum, & miserabile agmen, rebus o-
mnibus ad longinquum, & ignotum
iter necessariis destitutum, vix uno sti-
patore, qui tot homines ab hæreticis,
& grassatoribus tutaretur concessio.
Prosequebatur populus, ab ira, & fu-
rore, ad commiserationem, contra
quam sperabatur, inflexus. Aliis ca-
nitiam senum, aliis juniorum aliquot
ætatem; discipulis charissimorum præ-
ceptorum calamitatem lamentantibus,
& in complexu longo hærentibus; adeò,
ut avelli vix possent, & secuti ad ve-
speram plurimi, multa jam nocte in
urbem se receperint. Oculos omni-
um advertebat præ ceteris P. Clemens
Puteanus Provincialis, senatoria, & cla-
ra in primis domo Lutetia ortus, do-
ctrinâ ipse, eloquentiâ, & prudentiâ
insignis; qui amicis flentibus, & pro-
pin-

pinquis comitatus, exulem suorum tur-
bam abducebat in Lotharingiam. Eò
post diem quintum decimum, quàm
erant Lutetiâ digressi, pervenerunt
incolumes, beneficiò præsertim Lu-
dovici Gonzagæ, Nivernensium Du-
cis, qui nonnullos è cohorte sua equis
illis ad præsidium opportunè submise-
rat. Pars sociorum Virodunum con-
sedit, pars Mussipontum cum Putea-
no concessit: invitante ultrò, pro sua
erga Societatem constanti benevolen-
tia Carolo II. Lotharingiæ Duce, ac
sua oppida, fortunas, & sinum offe-
rente. Juvencius fol. 53. Aliis die-
bus hujus mensis nostri excesserunt
Lugdono, Biturigibus, Niverno, Bul-
lonio quinto post mense, causam hu-
jus exilii vide 27. Dec.

Eodem die obierunt.

4. Mexici in America, annò 1599.
Franciscus à Villa Regali, Coadjutor,
insigni orationis, & lacrymarum donò
præditus. Perpetuum illi acroama erat:
Laudetur Dominus noster JESUS Christus.
JESU

JEſu naſcentis cunas in ſtabulo, inter miras cœli delicias, celebrabat. Sæpe fixis in cœlum oculis repertus eſt à ſenſibus abſtractus. Indi miſerabilis vulnus tabe, ac fœtore horridum purgabat amanter, ſubinde etiam linguâ ſordes purulentas abſtergebat.

5. Panormi in Sicilia annò 1627. P. Joſephus Scaſſacca, innocentia vitæ, nulla unquam lethali labe temerata, & gratiis etiam gratis datis à DEO honoratus. Concionator erat magni nominis, magnique fructûs : malebat enim ſolidus eſſe, quàm comptus. Inter dicendum viſus eſt aliquando geſtare columbam capiti infidentem; aliàs cœleſtis lucis radiò illuſtrari.

6. Horaſdowicii in Bohemia, annò 1610. P. Wenceslaus Swihowsky, Bohemus, ſanguinea veteribus Bohemiæ Regibus ducto, clarus : ſed illuſterior modetiſſima virtute, arte pacificandi diſſidentes, & zelo felici convertendi hæreticos. Præter magnam enim civium, & virorum inſignium copiam, plurimas illuſtres fœminas Eccleſiæ reddi-

reddidit ; ab omnibus Viri Apostolici
 elogiô meritò honoratus : ut, Iqui non
 solum mirè industrius , sed etiam mi-
 rificè cautus fuit in agendo cum blan-
 diore sexu. *Tanner.*

IX. JANUARI.

I. **C**elebratus est annô 1598. Romæ
 à Consultoribus, seu Examina-
 toribus, Libri P. Molinæ, Conventus
 II. Primus habitus fuit 2. Januarii e-
 jusdem anni , in quo statutum, ut in-
 quireretur : Quis fuerit scopus Molinæ
 in scribendo , & edendo libro suo de
 Concordia ? In secundo igitur Con-
 ventu scopum illum assignârunt : quôd
 scilicet appetierit gloriam inventi no-
 vi modi, concordandi liberum arbitri-
 um cum Gratia Divina , sed hunc sco-
 pum imposuerunt Molinæ : qui nihil
 magis passim profitetur , quàm do-
 ctrinam suam non esse novam, verum
 ex Conciliis, veterumque Patrum , &
 Doctorum scriptis haustam. Unde
 pag. 489. Editionis Ulissiponensis con-
 cludit : *Quòd si à fidei dogmatibus, à San-*
ctorum

*Elorum Patrum , Doctorumque Catholico-
rum intento , aut ab eorundem indubitatis
sententiis , vel tantillum in nostra hac via
ea omnia conciliandi , discreparemus : jure
sanè suspectam haberi posse. Eleuther.
hist. de Auxiliis lib. 3. cap. 3.*

2. In Peruviam annô 1567. exped-
ditio prima suscepta est à Societate ,
petente Philippo II. Rege Hispan.
mandante Francisco Borgia , Præpo-
sito Generali. Socii 9. expediti , qui
anno sequente terram illam America-
nam feliciter sunt ingressi, miro populi,
& Procerum plausu. Hieronymus
Portillus , ceteris cum potestate Pro-
vincialis præpositus, cùm è navi ab u-
niversa multitudine deduceretur in
templum , Princeps in suggestum pro-
gressus, duo præcipuè commendavit.
Primum : ut , quoniam multi advena-
rum ex navigationis incommodis ægro-
tarent, nec valetudinarium esset com-
modum, novum adornaretur nosoco-
mium. Alterum : ut conflaretur So-
dalitium Nominis DEI : quandoqui-
gem Civitas, quam ingressi essent , ap-
pellat

pellaretur *Portus Nominis DEI*. Impetratum utrumque sinè mora : tantusque fuit fervor pii populi ; ut, antequam Sacrificium Divinum finiretur , mille ducenti aurei fuerint oblatis in nosocomium construendum : quibus mercatorum quidam alios mille adjecit. Inde Panamam, quæ urbs est primaria , & opulenta, progressus Portillus , non minùs obsequentes reperit cives. Prima concione cùm invecus esset in modos lucrandi injustos ; tantum valuit apud mercatores præsentis : ut pleriq; conclamârint, se omnium opum collectarum , quàm animæ suæ jacturam malle ; multi non antè sumpserunt cibum , quàm negotiationis suæ tabulis inspectis , rationes cum DEO composuissent. Commissum deinde communi consilio P. Portillo : ut secundùm DEUM, & justitiam ordinaret, præscriberétque negotiandi formam. Tantum authoritatis novis his operariis tribuit DEUS. *Sacchin. hist. Soc. p. 3. lib. 4. n. 307. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Madriti in Hispania annô 1556. P. Joannes Ruitz, vir miræ innocentiae. Castitatis tuendæ præsidia duo potissimum adhibebat; singularem DEI-pæræ Virginis cultum, & implacabile corporis sui odium, quod ciliciis, flagris, inediâ, lapidibus in lectulum coniectis, somnô brevî, oratione autem proluxa, perpetuò atterebat. Oblatum sibi itineranti esculenti quidpiam, intactum attulit ad Rectorem Collegii, dicens: se illud recusare non potuisse, potuisse autem non libare.

4. Neapoli in Italia, annô 1598. exul decessit P. Gaspar Haywodus, Angelus, post gloriosos labores exantlatos, & ærumnolos carceres toleratos, proscriptus è patria. Mira dexteritate, & valida vi argumentorum, magnam hæreticorum, etiam Comitum, & Principum copiam reduxit ad Ecclesiam. Post acrem in agone ultimo conflictum, exclamavit: Gratias ago tibi, dilectissima Domina, Mater DEI mei, quòd in subsidium

fidium mihi venire , & imminentē hostem dignata es propulsare. *Tanner in Hist. Apost. imit.*

5. Alnionacidii in Hispania, annō 1623. P. Franciscus de Ubierna. Theologiae studio incumbens, gravi ægritudine correptus, cūque se morti proximum cerneret, vehementer indoluit: rapi se ante labores. Conversus itaque ad imaginem Matris DEI, ardentem petiit prorogationem vitæ, plurium salutis strenuè impendendæ, responsum accepisse fertur, de precibus exauditis; & eventus probavit. Liber enim à fatali morbo, totos 15. annos, quibus deinceps vixit, animarum salutis indefessus impendit.

6. Monachii in Bavaria, annō 1611. P. Hieronymus Torrensis. Inter cetera hoc raro elogio honoratus est: quòd, nunquam visus sit quidpiam *aut facere, quod Societas prohiberet; aut omittere, quod juberet*: brevi elogio consecutus omnia; cū in his duobus pendeat universa perfectio, & sanctitas nostra Religio-
sa.

X. JANUARIU.

IN Hispania Maria Anna Austria-
ca, Hispaniarum Regina, & post
obitum Philippi IV. Gubernatrix, De-
cretò expeditò annò 1668. ad Recto-
rem Universitatis Salmanticensis, ere-
xit in eadem Universitate Societati du-
as Cathedras Theologicas : *Ob majus*
(*ut in diplomate dicitur*) *incremen-*
tum, auctoritatem, ac famam ipsius Uni-
versitatis ; Et ob majorem aestimationem,
Et ornatum Religionis Societatis. Gomez.
in Elog. Soc. p. 2. Class. 2. Sic tandem
benignitas Divina compensasse videtur
acerbas vexationes, quibus vehemen-
ter ibidem exagitati sunt, tum Sanctus
Societatis Parens Ignatius, annò 1526.
tum tenera adhuc Societas annò 1548.
quando Melchior Canus, primarius
illius Academiae Doctor, eam traduxit
longè, latèque, ut hypocritarum fa-
miliam, & praeursorum Antichristi
colluviem, &c. Persuaserat enim sibi,
ejus adventum non longè abesse; pu-
tabatque jam operari mysterium ini-
quitalis, cujus cooperatrix esset re-

center conflata Societas. Sed deterferunt has labeſ, æſtu æmulationis Societati aſperas, tum ſaniora, & honorificentiffima aliorum è ſacro Prædicatorum Ordine, maximorum virorum iudicia; tum Sociorum conſtans vitæ, doctrinæque integritas; tum ſereniffimarum duarum Reginarum, Margarethæ, & Mariæ Annæ beneficentiſſima in Societatem animi propenſio: quarum illa egenum, & humile Collegii domicilium, regio ſumptu eò provexit, ut nullum ſplendidius tota Societate cenſeatur: iſta erectas Societati in ipſa Solmanticenſi Academia Cathedras geminas Theologicas, iisdemq; omnino juribus, ac privilegiis firmavit, quibus gaudent aliæ aliorum.

2. In India S. Franciſcus Xaverius, annô 1546. Malacâ in Molucas Inſulas ſolvit: ubi primùm in Amboino tam Luſitanis, quàm Ethnicis, & Saracenis plurimam, ac admodum neceſſariam tulit opem. Deinde Ternatenſes Chriſtianos excoluit, Ethnicos fidei luce illustravit tanto ſucceſſu:

fu : ut videretur in Molucis fructus major Apostolicis ejus laboribus respondere, quàm in reliqua India. Ad Mauricas insulas quin tenderet, præ ceteris barbaras, & feras, multis & rationibus, & lacrymis inhibebant amici; at ipse illud Christi reponebat: *Qui voluerit animam suam salvam facere, perdet eam.* Si naves non adessent, se natatu ad illas perrecturum, dictitabat. Ivit ergo, & innumeram immanium hominum multitudinem Christo subegit. *Orland. hist. Soc. p. 1. lib. 6 n. 102. & seq.*

Eodem die obierunt.

3. Madriti in Hispania, annò 1605. P. Ludovicus Gusmanus, semel Boëticæ, bis Toletanæ Provinciæ Præpositus. Quamvis vitam ageret ad amussim religiosam accuratissimè compositam: non tamen eum vel tanta religio, vel officia præclarè gesta, vel oratio ad horas 12. passim producta, tueri potuerunt, quin gravissimâ calumniâ appetere-
retur, & coram Ecclesiastico tribunali
reus

reus ageretur. Sed hoc aurū in tali camino clarescere debuit. Re severè examinata, pronunciavit Nuncius Apostolicus: non solum de innocentia P. Ludovici constare; sed ea de illo comperta esse, ut posset in Sanctorum numerum referri. Calumniatoribus suis impunitatem impetravit bonus Pater in tribunali humano, sed Divinam pœnam non distulit.

4. Gracii in Stiria, annò 1619. P. Joannes Deckerius, Belga. Cùm in extremo agone suspiraret: *Veni, Domine Jesu! veni*, adderètque: *Ego venio*, abiit; vir non minùs religiosa perfectione, quàm eminente doctrina clarus. A vespèra feriæ 5. Cœnæ Domini, usque ad prandium Paschatis jejunus perdurabat. Opus insigne Chronologicum, per tres Tomos fusum, annorum 40. studiò elaboratum, cùm alii expeterent, alii supprimendum putarent, dixit: se sinè ulla animi perturbatione in ignem conjecturum, si ità videretur Superioribus. Primus P. Joannes usus ea methodo Philosophiam, Theologiamque tradendi, qua, tanquam comodiore, nunc passim utuntur scholæ.

5. Bru-

5. Bruxellis in Belgio, annô 1663.

P. Guilielmus Stanihurstius, Belga. Vir fuit morum innocentia, mentisque candore planè virgineus : qui in adolescentia, perfimili cum S. Thoma procacitate impudentis sceminae frustra tentatus ; simile dicitur victoriae præmium retulisse : ut nullum exinde carnis stimulum senserit. Purissimi animi nitorem ita spirabat vultus : ut ipsis hæreticis venerabilem fecerit. Ex eorum numero Comitissa quædam, in secta sua pertinacissima, primo P. Guilielmi conspectu ita est mutata, ut exclamârit : Si ullus est in mundo sanctus, hic certè est. Informationem ergo ipsius in fide, & libens admisit, & facilis veritati manus dedit : quam nihil tam splendide, fortitèrque ac vitæ sanctitas commendat. *Soutvell. in Bibl. Soc.*

XI. JANUARI.

I. **F**erdinandus I. Caroli V. Imperatoris Frater, ipsomet procurante, inauguratus est Aquisgrani Rex Romanorum, annô 1531. cum jam esset Rex

C

Hun-

Hungariæ , & Bohemiæ. Quo affectu fuerit erga Societatem , testantur, erectum Collegium Viennense , munificentia pensionibus aëuis extensa ad Romanam Societatem juvandam, Consilium datum Philippo II. Hispaniæ , Regi ad eam in Belgium recipiendam, institutum Pragæ Collegium, & assidua laborum Societatis commendatio. *Orland. hist. Soc. lib. 11. 15. & 16.*

2. In Gallia quoque inclytum nata est Societas Patronum , imò Patrem, Henricum IV. Regem : quem alii rebus bellò præclarè gestis dixerunt Magnum, nos forti, & constanti in Societatem amore fateri debemus Maximum. Postquam pro illa in Galliam restituenda , non minore eloquentia , quàm zelò differuisset in Senatu, atque Harlæi Præsidis objecta 19. graviter confutâisset ; ac nihilo minus quidam assensum præbere tergiversarentur : hoc demum die, annò 1604. decretorium mandatum in scripto misit ad Senatum : *Ut sine mora, & sine*

finè ulla appofita conditione, Decreti fui-
promulgatio, quàm primùm fieret, expen-
fa eſſe, examinataque à ſe omnia; mandare,
jubere, ut Societas ſuis in Gallia ſedibus
reſtituatur. Et ſic denique perfractæ
ſunt Alpes multis annis imaceratæ.
Imag. I. Sec. S. J. lib. 4. c. 7.

3. Annò 1573. aperta eſt Medio-
lani à S. Fundatore Carolo Borromæo,
Academia, & Societati conſignata.
Romæ autem annò 1582. nomine
Gregorii XIII. Pontif. Max. poſitus
eſt lapis primus novi Collegii, à Car-
dinali S. Sixti, Boncompagno; promo-
tæque ſtrenuè fabrica. Sed cùm jam
in notabilem altitudinem provectam,
inviſiſſet Gregorius, judicavit nimis
rudem, & dignitati Romani Pontificis
non respondentem. Juſſit ergo totam
dirui, & eâ quâ nunc conſpicitur, ma-
gnificentia conſtrui. Ut autem fortire-
tur debitam amplitudinem, ad coe-
mendas duas vicinas domorum inſu-
las, impendit 47. aureorum milli-
*Sacch. Hiſt. Soc. p. 5. lib. 2. n. 9. & lib. 1.
n. 52.* Voluit enim, ut Collegium il-

lud non solùm effet Urbis, sed orbis: in quo nimirum alerentur Viri Apostolici, in totum orbem dispergendi, & ex omni natione collecti. *Sacchin. p. 5. lib. 2. num. 19. & lib. 1. n. 51.*

Eodem die obierunt.

4. In Brasilia, annô 1608. P. Franciscus Pintus, à barbaris Ibiapanis odiô fidei trucidatus; sed postea in veneratione habitus, quòd dicerent: se ipsius beneficio cœlitus pluviam accepisse siccantibus agris. Hujus mortis gloriam prædixerat illi P. Josephus Anchieta, Brasiliæ Thaumaturgus: quando ægro- tantem invisit, sanavit, jussitque ad magnos labores pro DEO se parare. Ad- didit: *Non levem manuum lotionem præ- cessuram, priusquam cœlesti mensæ accumbe- ret.* Nimirum non aquâ, sed sanguine lavandum, indicavit. Confestim ergo vestes illi porrigi præcepit, ac dixit: *Surge, age, atque ad SS. Sacramentum te- confer, gratias DEO pro sospitate hac reddi- murus.* Surrexit obedienter Franciscus, repentinè sanus, ac templum adiit, ut
jussus

jussus erat. Postmodum ad barbaros Tappoias missus, indè per famem, sitim, frigora, impeditissimis itineribus ad Ibiapanos penetravit. Quos dum omni industria, & labore Christo subjugare contendit, intentum recitandis horis Canonicis globus irruentium barbarorum trucidavit, maxillis confractis, oculis, craniò comminutò, atque sacra supellectile direpta.

5. Septæ in Mauritania, añò 1580. P. Alexander Vallaregius, Italus, multis magnisque in Europa, Asia, & Africa pro DEI gloria, & animarum salute gestis, memorabilis. Aliquando morti jam proximo, cùm Sacræ Unctionis Sacramentum applicatum esset, momentò convaluit. In Indiam deinde, & Japoniam profectus, maximo fructu ibi laboravit: sed cùm animò se tantum sustentaret, fractis penitus corporis viribus, à S. Borgia Præposito Generali in Europam revocatus est. Nihil acerbius ea revocatione totâ vitâ suâ sensit Vir Apostolicus: paruit tamen prorsus heroicâ obedientiâ, feliciterque in Europam re-

diit. Româ in Lusitaniam missus, cum Sebastiano Rege in Africam trajecit, & in conflictu vexillum Crucifixi effigie insignitum militi Christiano in prima acie prætulit. Post infelix prælium captus à Mauris, duram servitutem per annum passus, tandem lytrô persolutô, rediit in Lusitaniam: sed mox ab Henrico Rege in Africam remissus, ad alios redimendos captivos, cum peste afflatis indefessus ibi serviret; contracta, lue ad præmia evocatus est. *Alegambe in Vict. Char.*

XII. JANUARI.

I. **I**ndiarum Apostolus S. Xaverius, miraculô sedatâ horribili tempestate, Cocinum appulit annô 1548. Tanto ventorum furore, triduo toto jactatus est: ut similem expertus fuerit nunquam. Metu mortis imminentis ferè exanimati tam nautæ, quàm cetera turba, cum in lamenta perpetua soluti essent: ipse animô serenus, Divinis consolationibus affluebat tam largis, liquidisque, ut vix crederet, se majorum capacem; quemadmodum Romam scribens

bens

bens testatus est. Tandem post arden-
tes ad DEUM fufas preces pro salute
hominum, & navis, prodiit in apertum,
jussitque sibi dari bolidis funiculum :
cuius perptum ex ora infima vestis suæ
fragmentum alligavit, demisitque in
mare dicens : DEUS Pater, Fili, & Spi-
ritus Sancte , miserere hujus populi,
& mei. Quibus dictis subito posue-
runt venti, rediitque mari optata tran-
quillitas, navi cursus expeditus. *Barto-
li in vit. lib. 2. n. 39.*

2. Idem S. Apostolus annò 1544.
prolixam dedit Epistolam ad Societa-
tem Europæam Cocino : qua docet 1.
Quam methodum teneat ipse in insti-
tuendis Comorinensibus, qui præter
nomen nihil habebant Christiani. 2.
Quomodo pueros bene informatos ad-
hibeat in Ministros Evangelii, & DEUS
per ipsos multa bona operetur. 3.
Quomodo perlustratis, & informatis
pagis 30. ejus regionis, iterum redeat
ad primum, & consequenter ad alios,
confirmandos, & solidandos in doctri-
na accepta. 4. Quòd ardeat circum-

curfare omnes Europæ Academies, præfertim Parisiensem, & inclamare: *Heu, quàm ingens animarum numerus vestro vitio exclusus cælô, deturbatur ad inferos!*
 5. Quòd summam ceperit voluptatem ex nuncio de confirmata Societate à Christi Vicario, *Epistolar. Veterum lib. 1. Epistol. 5.*

3. Annò 1585. Rigæ in Livonia, ab hæreticis civibus ingens concitatus est tumultus, effractæ custodiæ publicæ, grassatum incendiis, jàmque vis ingens armatorum irruerat in cæmeterium, ut trucidatis nostris everterent Collegium: sed DEI benignitate, & accursu quatuor honestiorum civium mitigatus est furor, datúmque Sociis spatium ad securiora se recipiendi. *Sacch. Hist. Societ. lib. 1. n. 89.*

Eodem die obierunt.

4. Compluti in Hispan. añò 1563. P. Antonius Madridius, Apostolicus Ecclesiastes. A pastoritia vita ad scholas transgressus, partâ Theologiæ laureâ, in Societatem se recepit, egítque Concionato-

natozem tanto spiritu, & ardore: ut *Carbo ignitus* diceretur; tanto fructu, ut una concione omnes prostituti pudoris foeminas (aderant autem non paucae) ad solidam, constantemque poenitentiam permoverit. Ante concionem dire flagris in se saeviebat, !quasi ex filice ignes concionatorios excussurus: donec S. Franciscus Borgia solum 15. ictus ipsi permetteret, valetudinis causa, moneretque, reliquum obedientiae daret. Crebro se ipsum alloquebatur: *Morere tibi, perpetua DEI laus vita tua sit.*

5. Ibidem anno 1577. P. Petrus Manrique, qui spes, & res ingentes mundo reliquerat. Libellum sibi concinnaverat e selectis Psalmorum, & SS. Patrum sententiis, quem vicinus morti cuius tempus praedixerat, praelegi sibi curavit. Moribundum contemplatus Dominicus Fernandez Coadjutor petiit: ut caelo potitus, impetraret sibi veniam brevi sequendi. Promisit Petrus, & intra menses 4. secutus est Dominicus.

6. In Mexicana Missione, anno 1621. P. Hieronymus Ramirez, strenuissimus

in vinea Christi operarius. Tepegnanos & Parras primus Evangelii luce aspersit. Convictorum Collegio cùm præesset, adolescentum corda præ oculis habere credebatur: ità non paucis secretissimas cogitationes detexit, atque ad confessionem mittebat. Unde qui parvum aliquid moliebantur, cavebant in conspectum ejus venire. Hæsitanti circa statum vitæ amplectendum, adfuit vir veneranda specie, monuitque DEI voluntatem esse, ut Societati Jesu accederet.

XIII. JANUARI.

I. **S.** Ignatius annò 1613. è diaboli faucibus cœlitus eripuit juvenem, Michaëlem Schrammeum. Missus hic fuit Herbipolim ad excolendum literis sublimioribus animum: sed paulò post infelix in magum incidit magistrum; à quo, ut quandam acciperet radicem, cujus virtute, & seras quasvis aperiret, & catenas solveret, & latentes in terra pecunias extraheret, &c. diabolo se consignavit datò chirographò. Compos factus thaumaturgæ radicis,

dicis, cum mirabilia operaretur, in suspicionem pessimæ artis se conjecit, & semel, iterumque vix furcam, & gladios evitavit. Reversus ergo in se, cum modum quæreret extricandi se è laqueis satanæ, ductus est Molshemium ad Patres Societatis: ut ope S. Ignatii, in similibus casibus jam exploratâ, recuperaret chirographum dæmoni traditum. Domi nostræ detentus, per dies 12. jejuniô, ciliciô, aliisque corporis afflictionibus strenuè incubuit, ductusque ad Sacellum S. Ignatii, jussus est in præsentia Suffraganei Argentoratensis dæmonem ejurare, & fidei facere professionem. Quod dum conaretur, à dæmone ferè suffocatus est, voce interclusa. Reditum ergo ad jejunia, aliasque corporis macerationes, & orationes: donec hac die, ardentius implorata ope S. Patris, tempore Sacrificii dæmoni extorta est syngrapha, quam altaris mappæ subjecit. *Bartoli in vita S. Ignatii lib. 5. n. 95.*

2. In Synodo Tridentina cum anno 1547. ageretur de Sacramentis Ecclesiæ,

clesiæ, jussi sunt hac die sententiam dicere Theologi Pontificii è Societate JESU, Lainius, & Salmeron, recensendo, & confutando sectariorum errores in ea materia. Præstitit hoc tam copiosè, comptè, ac eruditè Lainius : ut cùm aliis Theologis vix hora concederetur ad dicendum ; ipsi Præses Concilii ternas tribuerit horas. *Orlandin. in part. 1. Hist. Soc. lib. 7. num. 23.*

Eodem die obierunt.

3. Genuæ in Italia, annò 1606. P. Franciscus Adornus, qui S. Carolo Borromæo à sacris Confessionibus fuerat, in speciali amore, & honore semper ab ipso habitus. Post mortem suam spectabilis ei factus S. Cardinalis dixit: Bene secum agi ; adjecitque : Tu quoq; brevè accersêris. Procacem fæminam ad scelus sollicitantem, castissimò ingeniò elusit : quando, arte in Societate satè usitata, latrinæ sordibus fœdata facie, fœdiores illius amores in horrorem vertit. Cujus victoriæ temporale præmium videtur fuisse mira quædam pulchritudo,

do, quam DEUS demortui faciei afflav-
vit.

4. Potosini in India Occidentali, annô 1589. P. Bartholomæus Jacobi, magna magnæ charitatis victima cecidit, inter strenuam operam pestifera-
lue infectis præstitam. Nestor quidam Indicus, ob eloquentiæ dotem, videbatur. Ab Indis *Mizqui Simi*, id est: *lingua mellea* dicebatur.

5. Romæ annô 1685. P. Daniel Bartolus, Italus. Postquam in præcipuis Italix urbibus non minùs zelosum, quàm disertum egit Ecclesiasten: ad conscribendas res gestas à Societate, applicatus, compluribus eam Spartam voluminibus exornavit, & Romanum Collegium Rector gubernavit. Libros ab illo in diversa materia editos, viginti recenset Soutvellus in Bibl. Soc. quos omnes insignis eruditio, elegantia, & gravitas styli commendat: ut non minùs delectare, quàm docere videatur.

XIV. JANUARI.

I. **C**Oncessum est annô 1701. à Sacra Rituum Congregatione, aucto-
ritate

ritate Clementis XI. Provinciæ Litvanæ Soc. J. Officium, hac die sub ritu Duplicis majoris, jam nunc secundæ, & classis, unâ cum Missa, de SS. Nomine JESU: quod speramus in universam Societatem propagandum, propter communem Titulum ejusdem Sacro-Sancti, & salutiferi Nominis, & innumera, maximâque beneficia à bono JESU percepta: de quibus videri potest Gomez part. 3. §. 2. S. Xaverius annô 1549. Cocinô dedit Epistolam ad S. Ignatium: quâ informat 1. De pravitate, & indocilitate Indorum. 2. Eos, qui ad propagandum Evangelium mittendi sunt in Indiam, non tam literis multis, quàm virtutibus instructos esse debere, maximè verò castimoniâ, & humilitate. 3. Petit: ut, qui mittendus est Collegio Goano Rector, sit imprimis singulari obedientia insignis: ut obsequiô, atque humilitate benevolentiam sibi conciliet Magistratum, Præpositorumque Ecclesiasticorum. Deinde facilitate excellat, affabilisque in congressu, & sermone sit potius, quàm severus, & gravis, omninôque is non sit, qui timeri
se,

*se, quàm amari malit. Subjungit paulò post : Et sanè , ut mihi videtur , Societas Jesu nihil aliud est , nisi Societas amoris , atque concordie ; à qua profectò acerbitas , ac timor servilis longissimè abhorret. 4. Significat , se in Japoniam profecturum , ob spem maximam magni animarum-
lucri sibi injectam. Denique concludit : Te ergo , Pater animæ meæ , summè-
que mihi venerande , positis humi genibus (sic enim Tibi hanc epistolam scribo) tanquam si præsentem intuerer , suppliciter oro : nè DEUM pro me in sanctis Sacrificiis tuis , ac precibus obsecrare desistas , &c. Epistolarum veterum lib. 2. Epist. 9.*

Eodem die obierunt.

3. Duaci in Belgio, annò 1614. P. Joannes de la Haye Servius; vir exactæ semper, & quæstuosæ in DEUM fiduciæ; paupertatis verò tam rigidus amator, ut nè repertæ quidem unius aciculæ usum admitteret, nisi magna reverentiæ significatione petita facultate. Per cubiculum suum imagines distribuerat pro stationibus frequentius obeun-

obeundis, quas singulari pietate obibat.

4. Eboræ in Lusitania, annô 1617.
P. Martinus de Mello. Cùm Collegiis,
vel Provinciæ præesset, pollebat suavi-
tate nulli suspecta, & arte oblivionis,
qua delebat, quidquid ullus deliquisset,
si tamen emendâisset. Omnium omnino
votorum, & regularum, sed paupertatis
potissimùm observantissimus, per totos
triginta annos eadem veste usus est, si
vestis dici meruit, & non potius cento
ex innumeris segmentis confarcinatus.

5. Varsaviæ in Polonia, annô 1695.
P. Albertus Tylkowsky, Polonus. Ad
omnem literaturam capax, & prom-
ptum attulit ingenium: quod assiduo
studio, & Bibliothecarum diligenti ex-
cussione ità perfecit, ut in promptu ha-
beret omnem ad quodvis edendum o-
pus eruditionem. Etiam in Prælatorum
Ecclesiasticorum aulis, quibus adhære-
re jussus erat, tempus lucubrandi inve-
nit; & si mensa, ut solet, esset prolixior,
cum bona Prælati venia se recipiebat
ad museum suum. Edidit in varia ma-
teria opera, & opuscula complura, quo-
rum

rum novemdecim recenset Soutvellus in *Bibl. Soc.* sed multò plura postea prodierunt.

XV. JANUARI.

I Hispalensis in Hispania Academia, annò 1602. egregiam dedit epistolam ad Clementem VIII. Pontificem Maximum, pro libro P. Molinæ de Concordia Gratiae, & liberi arbitrii : de quo libro testatur ; quòd eum Doctores Hispalenses frequenter lectitaverint, evolverint, excusserint, dignum censuerint, cujus doctrinam ipsi haurirent, & suis auditoribus propinarent ; in publicis disputationibus defendendam proposuerint, magno omnium sapientum consensu, magna docentium laude, & doctrinæ æstimatione : ut, quæ illis hactenus procul dubio visa est cum sacri Concilii Tridentini Decretis mirificè consonans, atque Sanctorum Patrum, Augustini præsertim, sententiis bene munita, tum etiam cum hominis libertate, cùmque DEI gratia egregiè consonans. *Ità illi.* Orant denique : ut antequam sua Sanctitas ad ferendum judi-

judicium accedat, velit illius Universitatis, & Theologiæ Professorum, de eo libro sententias, in Urbem mittendas, ponderare. *Eleuther. Hist. de Auxil. lib. 2. cap. 13.*

2. Annô 1582. P. Antonius Possevinus, missu Summi Pontificis Gregorii XIII. adiit Poloniam, & Moschoviam; ut negotium pacis tractaret inter Polonos, & Moschos, quorum Dux gravi bello pressus à Stephano Rege, authoritatem Pontificis imploraverat ad pacem conciliandam. Possevinus ultrò citròque commeans, quâ erat industriâ, pacem denique feliciter confecit, cedente Moscho universâ, quam occupaverat, Livoniâ, Stephano autem red-dente, quæ in Moschovia expugnave-rat, loca. Susceptum fuit id pacificatio-nis negotium à Pontifice, & Possevino, inductis Moschorum amplissimis polli-citationibus in favorem rei Catholicæ. Sed ubi confectum fuit, aliam prodidit mentem Moschus, tâmquæ durum, & ferocem se præstitit Possevino, causam Pontificis, & Ecclesiæ agenti; ut pa-rum

rùm abfuerit à fupremo capitis periculo. Ad hanc obftinationem Moschi, non parum contulerunt Angli quidam, & Hollandi hæretici, Pontificem traducentes ut Antichriftum. In reditu ex Moschovia Poſſevinus Rigæ accepit literas à Pontifice de fundando Vilnæ, Seminario ad erudiendos Ruthenos, & Moschos : quod paulò poſt inſtitutum. *Sacch. hiſt. Soc. part. 5. lib. 2. n. 67. & ſeq.*

Eodem die obierunt.

3. Lovani in Belgio, annò 1623. vir imortalitate, non uno titulo dignus, P. Leonardus Leſſius, non tam vivere, quàm mori tandem deſiit. Tam diris enim cruciatibus ſtomachi, colicæ, calculi, herniæ duplicis, aliorumque morborum, à juventute ad ſexageſimum nonum ætatis annum exagitatus ſemper fuit, ut fateretur ipſe, morte graviora eſſe, & illis levius fore incendium, quo vivus conflagraret. Ferebat tamen ærumnas omnes incredibili patientia, excitabátque ſe potiffimùm patientis Chriſti memoriâ, uti ſolitus illo Symbolo :

Amor

Amor meus crucifixus est. Miraculô igitur proximum videtur : tot, & tam assiduos inter dolores, tot tamque doctas, in varia materia, ab ipso confici potuisse lucubrationes, Theologis, & Jurisperitis in summo pretio habitas. Doctrinam ejus de Prædestinatione, & Auxiliis gratiæ notaverant quidem justò rigidiorè censura Academiæ Lovaniensis, & Duacena: sed paulò pòst sublata à Sixto V. Pontifice Maximo per Nuncium Apostolicum ea censurâ, majus pretium accessit doctrinæ Lessianæ.

4. Yamoritæ in nova Hispania annô 1635. magnæ zeli animarum, & sanctimonix relictâ famâ, obiit P. Petrus Cravina. Inter alia mira de illo relata, non postremum est; quòd Christianis confligentibus cum barbaris Indis, Capitaneus copiarum Christianarum Suarez, viderit Petrum longè dissitum, conflictui præsentem, atque una manu Christi Crucifixi simulacrum attollentē alterâ flagro armatâ sese cædentem. Et stetit penes Christianos victoria, à P. Petro jam antè promissa.

5. Vilnæ in Litvania, annô 1657.

P. Jacobus Brentus, post acrem cum dæ-
mone luctam in extremo agone, victor
abiit. Nullius per omnem vitam gravis
culpæ sibi consciû, aggressus tamen est
seductor ille tantâ violentiâ; ut Pater.
Jacobus auditus sit exclamare: *Domine:
vim patior, responde pro me. Quàm execra-
bilis, quàm turpis, quàm malus est demon!*
Invisenti se cuidam è Patribus dixit.:
Quantam ego habui luctam cum dæ-
mone! Voluit me adducere ad spiritum
blasphemix, sed jam DEI gratiâ supe-
ravi. Magistrum Novitiorum insigni
prudencia, & dexteritate egit, solitus
monere Nov tios: *Quò magis sinè vobis
eritis, eò magis cum DEO eritis.*

XVI. JANUARI.

I. **A**Nnô 1598. habitus est Romæ Con-
ventus tertius Consultorum, seu
Examinatorum Libri P. Molinæ; in quo
conclusum: unum ex 4. Molinæ princi-
piis esse; *In particulari dari rationem.
Prædestinationis, bonum usum liberi arbitrii
futurum.* Sed tantum abest, ut in eo prin-
cipio Molina suam doctrinam fundarit;

ut

ut potius oppositum constanter, & evidentissimè tradiderit, ac miretur eam doctrinam sibi imponi: nam 1. part. q. 23. art. 4. Disp. 1. Membr. 12. sic inquit: Non defuerunt, qui mihi tribuere voluerint, me asserere: dari causam Prædestinationis ex parte boni usûs liberi arbitrii. Non possum non vehementer mirari eum, qui integram opus nostrum legit, mihi eam tribuere opinionem: cum frequentissimè in eo clammem, efficacitèrque ostendam; Prædestinationem non esse propter bonum usum liberi arbitrii prævisum, nè ut conditionem quidem, sinè qua non; sed pro sola libera voluntate DEI, qui sua dona distribuit, prout vult, & quibus vult. Ità Molin. *Eleuther. hist. de auxili. lib. 2. cap. 8. & lib. 3. cap. 3.*

2. In Siciliam appulit annò 1549. P. Jacobus Laynez, Diecepsim Montis Regalis rogatu Farnesii Cardinalis visitaturus, & concionibus ad populum operam daturus: quibus tantum profecit: ut non solum in populo, & proceribus insignem fecerit morum mutationem;

nem ; sed etiam sexdecim prostituti-
pudoris mulierculas reduxerit ad fru-
gem meliorem, Sanctimonialium cœ-
tum ad religiosam promoverit obser-
vantiam, & Collegio Panormitano de-
derit initium; vir quàm ardens verbô,
tam potens opere. *Orland. I. part. hist.
Soc. lib. 9.*

3. Annô 1577. Lucernenses in-
Helvetia forti epistola ad Everardum
Præpositum Generalem datâ, postulâ-
runt, & impetrârunt Collegium. Nos,
inquiabant, ii semper fuimus, sumûs-
que hodie, qui Catholicam fidem de-
fendimus (quod sinè jactantia dictum
sit) adducta in discrimen dignitate, re,
vitâ, & sanguine: neque id solùm in-
patria nostra, sed ubicunque nostra
opera expetatur. Æquum igitur est;
ut, qui religiosis laboribus summè con-
tendunt, ut sustineant, & amplificent
veram fidem, pietatémque Christia-
nam; adsint nobis, qui idem profite-
mur, & efficimus armis, vitæque peri-
culo, &c. Sic illi militari eloquentiâ.
Sacchin. part. 4. in hist. S. e. lib. 5. n. 104.

4. Annô 1697. finita est in urbe. Congregatio XIV. Generalis, sub P. Thyrsô Gonzalez, Præposito Generali, quæ inchoata fuerat anno præcedente 15. Novembris. Finita autem est, & celebrata, admodum pacificè: cum turbulentam fore, alii timuerint, alii sperârint, & A catholici etiam ad ejus exitum arrecti fuerint.

Eodem die obierunt.

5. Romæ annô 1620. P. Stephanus Benassai, pestifera lue contracta in Pontificiis triremibus, quibus singulari charitate deserviebat, exultabundus supremum agonem absolvit. *O bene est, beatè est Patres*, ingeminabat, *in Paradisum, in Paradisum imus!* Eodem planè, quo decessit, tempore in Collegio Romano, spectandum se præbuit cuidam è Sociis in domo Probationis, in veste candida, vultu hilari, & copiosa luce circumfusus. Degentem adhuc in seculo, Archi-Episcopali dignitate ornare parabat Paulus V. Pontifex Maximus, sed ille
ele-

elegit abjectus esse, in minima Societate JESU, in qua homo quinquagenarius linguam Illyricam à primis elementis, condidicit; ut populis illis erudiēdis idoneum se præberet. Romæ eximia illius charitas eluxit in Ægyptiis doctrinâ Christianâ erudiendis, & in gremium Ecclesiæ deportandis.

6. Eberspergæ in Germania annô 1621. P. Georgius Hoffer: inter alia religiosæ pietatis exercitia, illud etiam in more habebat: ut post preces Canonicas absolutas, illa semper è Litanis communibus verba subjungeret: *A subitanea, & improvisa morte libera nos Domine.* Et verò dum pro more domi Litanix dicerentur, ille mortem obiit, certè non improvisam: de qua diebus singulis tam sollicitus erat.

7. Meliaporæ in India, annô 1656. P. Robertus Nobilius, seu de Nobilibus Italus. Applicatus Missioni Madurensi, imprimis très præcipuas illarum gentium linguas tam limatè didicit; ut ad omnium stuporem cultissimè loqueretur Tamulicè, Badagicè, & Grandonicè. De-

inde ut| Brachmanas supremi Ordinis Christo lucraretur; rigidissimum ipso-
rum vivendi modum, & habitum assum-
psit, non solum carnibus, verum & pis-
cibus perpetuò abstinendo. Quæ con-
formatio, quàm fuit fructuosa, tam vi-
sa est non paucis indecens; ideòque co-
piosa bono Patri oblata est materia pa-
tiendi. At ubi ille suam agendi ratio-
nem, ut erat insigniter excultus Theo-
logiâ, copiosius exposuit: à partibus ip-
sius steterunt non Archi-Episcopi tan-
tùm, verum & Gregorius XV. Ponti-
fex Maximus. Sic viri Apostolici sem-
per habent, & quod agant, & quod
patiantur. *Southvellus Bibl. Soc.*

XVII. JANUARI.

I. **A** Nnô 1565. Pius V. Pontifex
Maximus confirmavit, & ex-
tendit Privilegia Societatis, à Paulo III.
& Pio IV. concessa, contra Apostatas:
constituítque 1. Nullum, post emissâ
Vota religiosa, sub quovis prætextu,
vel indulto, posse exire è Societate, abs-
que licentia obtenta specialiter à Supe-
riore

riore suo. 2. Neminem posse absque
 licentia simili transire ad quemvis alium
 Ordinem Religiosum, præter Carthu-
 siensium. 3. Transeuntes absque licen-
 tia legitima ad alium Ordinem, tam
 ipsi, quàm qui eos recipiunt, sunt ipso
 facto excommunicati: nec possunt ab-
 solvi, nisi à Papa, aut à Superiore So-
 cietatis. 4. Qui voluerint transire ad
 Carthusienses, debent id facere infra
 tres menses, à die, quo à Societate re-
 cesserunt. Qui verò licentiam obtinu-
 erunt, ad alium Religiosum Ordinem
 transeundi; debent talem Ordinem ac-
 tualiter ingredi, infra tempus eis à Su-
 periore Societatis assignatum: & si in
 talibus Religionibus permanere nol-
 lent, vel non possent; absque ulla mo-
 ra ad Societatem regredi tenentur,
 sub pœna excommunicationis præfatæ;
 quam tam ipsi Religiosi transeuntes,
 quàm illos recipientes, vel eis auxili-
 um, consilium, vel favorem præstantes
 incurrunt. 5. Transeuntes sinè licen-
 tia ad alios Ordines post emissà vota,
 vel alibi in seculo commorantes deser-

ta Societate, potest Generalis & alii immediati Superiores Societatis, etiam adhibito brachio seculari, & non servatâ formâ judicii, ad Societatem revocare, capere, & incarcerare, ac debita pœnitentiæ subjicere Authoritate Apostolica. 6. Communicantur Societati omnia Privilegia aliorum Ordinum, quoad modum procedendi contra apostatas. *Bull. Soc. Constitutio Pii V.* incipit: *Æquum reputamus &c.*

2. Annô 1574. Socii tredecim ex Hispania solverunt in Peruviam cum 40. ex Ordine Prædicatorum: Sed postridie ingruente tempestate, fractoque gubernaculo, hausta denique navis est, quæ plurimos vehebat; naufragi tamen omnes in aliam, quæ propè erat, navim recepti, evaserunt in portum Gaditanum, meliorem paulò post tentaturi fortunam. *Sacch. p. 4. l. 2. n. 137.*

3. Feliciore usi sunt navigatione in eandem Americam annô 1696. Missionarii 44. è Societate. Cùm enim hoc die Gadibus solvissent, sexta Aprilis e-

jus-

jusdem anni prosperrimè Paraquariam,
ad quam excolendam missi erant, atti-
gerunt, nemine desiderato. *Ex relatio-
ne P. Antonii Sepp impressa Norimbergæ.*

Eodem die obierunt.

3. Potosii in America Peruana, annò
1620. P. Jacobus Alvarez de Paz, no-
tum inter celebriores Ascetas nomen,
solidissimis ejus lucubrationibus mag-
num pondus divinitus accessit: quando
visus est inter scribendum cœlesti fulgo-
re circumfusus, & adstante quodam vi-
ro gravissimo, quæ scribebat, in aurem
excipere. Voto se adstrinxit de omni e-
tiam veniali peccato plenè voluntariè
non admittendo. Quotidie tamen pri-
ùs ad confessionem, quàm ad aram ac-
cedebat: ubi visus est amplexum à Chri-
sto accipere.

4. In Paraquaria nobilis pro fide, &
animarum salute victima cecidit annò
1639. P. Didacus de Alfaro: ad quam
mortem sibi prævisam, & amico prædi-
ctam, se per ascetica unius mensis exerci-
tia secessu accuratissimo præparavarat.

5. Romæ annô 1559. Principem Romanæ juventutis Robertum Cardinalem Nobilium mors immatura sustulit. Devoverat se Societati, sed non sinebatur aulam cum Domo Probationis permutare. Vitam ergo, & aulam suam ad normam Societatis & Collegii Romani accuratè composuit, mirâque humilitate, & obedientia se Præposito Generali submisit. Brevem vitæ cursum, nec excedentem octo supra decem, annos, heroicâ patientiâ in supremo morbo extendit. Moriens supremam, maximèque memorabilem magnis & parvis, edidit vocem : *Humilitas ! Humilitas ! Humilitas !*

6. Viennæ Austriæ P. Carolus Musart, Belga, annô 1653. Vir fuit ad omnium, præcipuè tamen vilioris conditionis hominum, obsequia factus, quamvis Theologiæ laureâ exornatus. Tractandis juvenum animis, atque ad omnem virtutem formandis, singularem prodebat industriâ, & efficaciam. In eum finem complura edidit pia opuscula; Southvellus in Bibliotheca Societatis unum supra viginti numerat.

7. Romæ annô 1687. P. Silvester Maurus, Italus, vir quàm modesti, tam subtilis ingenii; Aristotelis in Philosophicis, & D. Thomæ Aquinatis in Theologicis observantissimus. Unde Aristotelis opera omnia, cum Paraphrasi edidit Tomis 6. in 4. Theologica verò opuscula complura, sententiæ D. Thomæ strictè inhærentia. Doctrinæ tamen excellentiam superavit studium perfectionis Religiosæ.

XVIII. JANUARIU.

I. **F**inita est annô 1594. Congregatio V. Generalis, quæ prima fuit habita superstite Generali sic volente Clemente VIII. Celebravit illam P. Claudius Aquaviva, Præpositus Generalis, à 3. Novemb. anni 1493. ad 18. Januarii anni sequentis. Inter cetera declaratum est in ea Congregatione *Decr. 5.* Verba illa formulæ votorum simplicium : *Et promitto, eandem Societatem me ingressurum, &c.* Verè & propriè habere rationem voti, & habuisse; & ab omnibus censerì debere votum

peculiare, à tribus aliis in eadem formula contentis distinctum, quo quis se obligat ad acceptandum gradum Professorum, vel Coadjutorum Formatorum, prout Præposito ad majus DEI obsequium fore videbitur. Prohibitum quoque severè Decreto 47. nè nostri ullo modo se immisceant in negotia politica statûs, etiam invitati, & illecti. Quod decretum firmatum, & aggravatum est alio, scilicet 79. ubi in virtute S. Obedientiæ, & sub pœna inhabilitatis ad quævis officia, & dignitates, seu prælationes, vocisque tam activæ, quàm passivæ privationis: nè quisquam publicis, & secularibus principum negotiis, quæ ad rationem Statûs, (ut vocant) pertinent, ulla ratione se immisceat. Superioribus autem commendatum: ut si quos ad id propensos adverterint; Provinciam quamprimùm commonefaciant, ut eos loco mutet, si illic sit occasio, vel periculum, se ejusmodi implicationibus irretiendi. *Ex Decret. ejusdem Congregat.*

Eodem die obierunt.

2. In India Orientali, ad urbem Dabul. Vincentius Alvarus, cum Gouam peteret, studiis altioribus operam daturus, à Mahometanis piratis interceptus est. Cum pro aliis captivis lytrum facilè admisissent, pro hoc se admissuros negabant; quòd hujusmodi homines in Mahometem, ejusque legem iniquiores essent. Acceptâ mortis sententiâ, inter gestientis animi argumenta poenitentiae oblitus non est, ceciditque Psalmum quinquagesimum decantans, annò 1606. Corpus in mare abjectum.

3. Viennæ in Austria piè decessit, annò 1627. P. Joannes Coboncelius, Carniolus: Ecclesiasticis Breviarii Romani precibus adeò non gravatus; ut quotidie officio diei alia duo adjiceret, alterum de S. Spiritu, vel SS. Eucharistiae Sacramento, alterum de sancta Barbara V. M. Duobus quotidie Sacrificiis intererat, præter illud, quod ipse faciebat. Eodem, quo obiit, tempore, cui-

dam 26. leucis Viennâ disſito, clara luce ac vigili, ante meridiem conſpectus eſt, pileoque atque baculo inſtructus, quaſi ad iter æternitatis accinctus, hilaris, & vultu amabilis.

4. In Anglia annô 1648. P. Franciſcus Gardinerus, Anglus, pii, candidique laude ingenii amabilis. Vindicâdis animabus è purgatorii flammis mirificè addictus, mutuam ab ipsis opem confidentiſſimè in omnibus periculis, & arduis negotiis ſperabat; nec feſellit ipſum ſpes ſua. Fuit, cùm ſacrum viaticum ad ægrum deferens, incidit in apparitores: qui, neſcio quid ſuſpicati, hominem tenuerunt, & occultum quidpiam ſcrutantes, veſtibus omnibus uſque ad lineam ſubuculam exuerunt. Tum ille ad Chriſtum converſus, *Salva jam te ipſum mi DEUS, nam ego ultra non poſſum*, ſimulque parvulam pyxidem intra volam manûs recepit; nec quiſquam inſpexit illam. Sic non rarò minùs ſuſpecta ſunt, quæ aperta.

XIX. JANUARI.

I. **I**ndiarum Apoſtolus S. Xaverius,
annô

annò 1545. Cocinò epistolam dedit ad Joannem III. Lusitaniæ Regem, quâ fortiter, & reverenter promovet causam Indorum converforum, & convertendorum ad fidem Christianam. Statim in capite epistolæ sic ponit: Domine, sic velim habeat Majestas tua, itaque secum, quæso, reputet: DEUM Dominum nostrum Tibi potissimum, præcunctis, qui uspiam sunt, Christianis Principibus, harum Indiarum Imperium tribuisse; ut experimentum tui caperet, probarétque, qua fide commissum negotium gereres; quóque officio grati animi beneficiis responderes. Neque in hoc tam spectâsse, ut regium tuum fiscum ditaret proventu pretiosorum fructuum è terris exteris, & importatione gazæ peregrinæ: quàm ut suggerendis occasionibus heroicorum laborum, virtuti, ac religioni tuæ benignam materiam offerret, &c. Claudite epistolam: Adjuva me, quæso, Domine tuis orationibus: postulando à DEO Domino nostro pro me idem, quod ego vicissim pro Majestate tua postulo:

nempe ut in hac vita det Tibi gratiam
sentiendi, & agendi id, quod in mo-
mento Tuæ mortis gauderes Te fecisse.
Epist. novarum lib. 3. epist. 10.

2. Annô 1561. P. Confalvus Sil-
veria potentissimum in Africa Regem
Monomotapæ, cum Matre ipsius bap-
tizavit. Impulit hominem in lustrales
aquas DEI-para V. cujus effigiem hu-
mili cultu pridie veneratus erat. Nam
semisopito Regi quinque circiter no-
ctibus spectabilem se se exhibuit, sum-
mâque benignitate ipsam affari visa est,
sed linguâ incognitâ. Valde igitur anxi-
us Rex, quòd sermonem cœli Reginae
non intelligeret, accersit P. Confal-
vum, & queritur de imperitia sua. At
Pater reponit: eam linguam cœlestem
esse, nec intelligi, nisi ab iis, qui Re-
ginae illius Filium agnoscerent DEUM,
legemque ejus amplecterentur. Ope-
rata est id ea responsio: ut Rex de Lege
Christi, & mysteriis fidei doceri volu-
erit, & post dies aliquot, satis instru-
ctus, lustralibus aquis cum matre expia-
tus est. Secuti paulò post ad sacrum
fon-

fontem Procerum ultra trecentos. *Sacch. hist. Soc. part. 2. lib. 5. n. 224. &c.*

Eodem die obierunt.

3. Romæ annô 1565. P. Jacobus Laynez, Hispanus. Secundus Societatis Præpositus Generalis, Vir ingenio maximô, prudentiâ & doctrinâ summâ, innocentia, & sanctimoniâ vitæ singulari, modestiâ, & morum suavitate suprâ, quàm dici potest amabilis. Condendæ ac instruendæ Societati S. Ignatio primarius adjutor fuit. Italiam ferè totam zelosissimis concionibus, maximôque fructu percurrit, nec cessavit à concionandi munere, etiam in regimine Societatis universæ. A Pio IV. in Galliam cum Estensi Card. legatus, Theodorum Bezam, Petrum Martyrem, aliôfque hæreticorum antesignanos, Catholicis insultantes, in publico regni conventu repressit, domuit, mutôfque reddidit. Ad sacram Tridentinam Synodum ter, à tribus Pontificibus, expeditus tamquam Apostolicæ Sedis Theologus, primum inter Theologos locum tenuit.

tenuit, tantâque sacri illius confefsûs approbatione, admiratione, acclamatione disputavit: ut passim Theologorum Princeps, oraculum Spiritûs Sancti, Arca utriusque Theologiæ prædicaretur. Post oblatam à Paulo IV. & humillimè repudiatam Cardinalitiam dignitatem, eodem Paulo defuncto, complurium, ex purpurato Ecclesiæ Senatu lectissimorum, suffragia meruit pro summa in terris dignitate. At Laynio fati fuit, meruisse.

4. Novocomi in Italia P. Edmundus Augerius, Gallus, Caroli IX. & Henrici III. Regum Gallix, Confessarius & Ecclesiastes Apostolicus, ad Ecclesiam triumphantem transiit, annô 1591. clarus converforum hæreticorum manubiis. Quadraginta, & amplius (quidam ad septuaginta extendunt) hæreticorum millia, cum 40. heterodoxis ministris, ad Ecclesiam Christi reduxisse traditur, longè pluribus vacillantibus in fide, confirmatis; ut non immeritò vocatus sit, Pater Patriæ, Conservator Fidei, salutis publicæ Restitutor,
Tor-

Torrens eloquentiæ Gallicanæ. The-
saurus dicendi illi ferè fuerunt Isaïas &
Paulus. A. 4. seculis parem illi Eccle-
siasten Franciam non habuisse diceba-
tur. Moribundus auditâ cœlesti Sym-
phoniâ: *Abeamus ergo, abeamus*, aje-
bat; & abiit stipatus splendidissimâ Cœlitum
coronâ, ut cuidam ostensum divinitus,
præcedente, & præcinente numerosâ
parvulorum turmâ, quorum Sodalita-
tem olim instituerat in Gallia.

XX. JANUARI.

L Disceptatio XIII. de Doctrina P.
Ludovici Molinæ, habita est
annô 1613. coram Clemente VIII.
Quæstiones propositæ sunt duæ: 1. An
Molina, & Cassianus eodem modo expo-
nant locum illum Pauli 1. Cor. 10. *Fi-
delis DEUS, qui non patietur vos tentari
supra id, quod potestis?* 2. An Molina, &
Cassianus conveniant in hac conclusio-
ne: *Ante receptionem gratiæ servanda est
laus libero arbitrio?* Ad utrumque respon-
dit P. Arrubal pro Molina, negativè.
*Primum probavit: quia Cassianus do-
cet:*

cet: quòd DEUS non patiat^r tentari homines supra id, quod possunt viribus naturæ: Molina autem explicat; quòd DEUS non patiat^r nos tentari supra id, quod possumus virtute gratiæ à DEO donatæ. Utriusque sensum deducit ex textibus eorum. Alterum probavit: quia Cassianus dicit: ante receptionē omnis gratiæ prævenientis esse in libero arbitrio laudē operis pii, & idonei ad Justificationem: quod negat Molina. Probavit utrumque ex allegatis utriusque locis. *Eleuther. bist. de auxiliis lib. 5. cap. 17.*

2. Disceptatio XXIV. de eadem Molinæ Concordia habita est coram eodem Pontifice, annò 1604. in qua quidem à Pontifice propositæ fuerunt quæstiones quinque uno die resolvendæ: sed cum P. Ferdinandus de Bastida ex parte Societatis, de duabus primis differuisset totis duabus horis, nec quidquam superfluum dixisset; reliquæ tres quæstiones servatæ sunt in aliud tempus. Prima quæstio fuit: *An sit de expressa S. Augustini sententia, aut saltē de ejus*
men-

*mente, vel potius contra ejus doctrinam: quòd interna DEI vocatio ad fidem, licet donum DEI sit, multum tamen pendeat à libero arbitrio ejus, qui vocatur? Altera: An interna excitatio fidelis ad pœnitentiam, quàm maximè pendeat à ministris Ecclesiæ, atque à libero arbitrio? Ad 1. respondit Bastida; Sententiam S. Augustini, & Molinæ esse: quòd interna DEI vocatio ad fidem nullo modo pendeat ab actu liberi arbitrii ejus, qui vocatur, tanquam à Causa meritoria; pendeat tamen ordinariè tanquam à dispositione prævia; scilicet ab actu, quo fidelis liberè vult audire prædicantem. Ad 2. respondit ex mente S. Augustini & Molinæ, affirmativè: scilicet secundum cursum ordinarium. Utrumque dilucidè, & solidè probavit ex eorum doctrina. *Eleuther lib. 5. cap. 23.**

3. Lutetiam Parisiorum hoc die annò 1590. attigit Pater Robertus Bellarminus, nondum Cardinalis, datus à Pontifice Sixto V. socius Legato Henrico Cajetano Cardinali in Galliam missò ad componendam tempestatem fer-

ven-

ventem inter Principes Catholicos, & Henricum IV. Regem Navarrae, tunc adhuc A catholicum. Ibi largè cumulavit gloriam editis libris, & sapientiae eximiae famam partam: quando nullo modo adduci potuit à Legato Cardinale, ut politicis quibusdam negotiis, quae agitabantur, se se immisceret: imò ex confessu Procerum, cui ipsum adesse voluit Legatus, dextrè se subduxit, & in angulum recepit. Urgenti Cardinali, ut adesset; liberè & candidè respondit: se ad ea tantum tractanda missum esse, quae Religionem concernerent. Quo responso non solum non offendit; sed plurimum auxit opinionem de se conceptam, praesertim apud Cardinalem, & Senatûs Parisiensis Praesidem Segnerium. *Petras sancta in vita Belarmini lib. 2. cap. 9.*

Eodem die obierunt.

4. Macai, in insula Sinensi, annò 1606. P. Alexander Valignanus, Orientalium Indiarum zelosissimus Provincialis, & Visitator per annos 33. Triumprin-

principum Japonicorum Legatos ad Gregorium XIII. expeditavit Romam. Immenfis itinerum tractibus, & periculis emenſis, rem Indicam, & Sinenſem Miſſionem ſtupendâ induſtriâ, & conſtantiâ feliciter promovit, atque naſcentis ibi Eccleſiæ faſtos magno ſuo nomine, & labore implevit; contra omnia pericula, & incommoda indefeſſo orandi, & ſeſe afflictiandi ſtudio munitus.

5. Ibidem annô 1615. Mancius, Taichieu Coadjutor, Japon, fidei cauſâ, quam picturâ ſacrarum imaginum promovebat, ejeſtus è patria, quantumvis æger, navigationis incommodis fractus occubuit.

6. Pechini apud Sinas annô 1688. P. Joannes Verbieſt, Belga. Succeſſit in munere Præſidis Mathematicum, & gubernatione Societatis in illo imperio Patri Joanni Adamo Schal, Herculi Atlas. Imperatoris ſingulari favore, & authoritate officii ſui prudenter utebatur, ad firmandam, & propagandam rem Chriſtianam: adverſariorum injurias beneficiâ ulciſci maluit; qua arte plu-

plurimum profecit, & legis Christianæ sanctitatem luculenter demonstravit.

XXI. JANUARIU.

I. **C**elebrata est coram Clemente. VIII. annô 1605. disceptatio trigesima septima in causa Molinæ. Ad propositam quæstionem: *An bonus usus auxiliorum divinorum proveniat à sola innata libertate hominis: & quæ de hoc sit Sententia S. Augustini, & Molinæ?* respondit P. Bastida: provenire eum non à sola libertate innata hominis, sed etiam à gratia præveniente, & concomitante atque adjuvante; non autem ab aliqua gratia physicè prædeterminante. Illæ enim gratiæ omnino necessariæ sunt juxta S. Augustinum, & Molinam: sed noxia libertati. Quod latissimè probavit. *Eleuther. lib. 5. hist. de auxiliis cap. 51.*

2. Annô 1651. electus est in Præpositum Generalem IX. Societatis P. Alexander Gottifredus, Italus, illustri, & pervetusta stirpe ortus. A teneris annis militiæ Clericali adscriptus, eam morum maturitatem induit, & vitæ inno-

innocentiam, quæ futurum Præpositum Generalem deceret. Ad Societatem evolare illi non licuit, nisi post multas victorias de parentibus, cognatis, & Prælatis, Religiosisque relatas, & ab ipso summo Pontifice obtentam veniam; ut invitis etiam parentibus Societati seaddicere posset. Cardinalis Perbenedictus, in cujus ædibus diu, multumque explorata fuit Alexandri vocatio, perspecta juvenis indole, atque constantiâ, abeunti dixit: *Vade, age, feliciter ad Societatem Jesu, cujus futurus aliquando es Præpositus Generalis.* Fuit; sed ferè tantum ad explendam hujus vaticinii fidem. Nondum enim elapsis mensibus duobus ab electione, sublatu est. *Southvellus in Biblioth. Soc.*

3. Ex India epistolam hac die dedit S. Xaverius Romam ad Societatem: qua refert imprimis labores suos, & eorum fructus in insulis Molucis, per Catechismi traditionem, adhibito cantu. Tantus, inquit, Neophytorum animis Divinarum laudum carmina decantandi injectus est ardor: ut Molucenses

ses pueri in plateis, puellæ, ac mulieres in tectis, agricolæ in campis, piscator in mari, pro obscœnis, ac vecordibus cantilenis, Christianæ fidei cernerent rudimenta. Narrat deinde, quantis periculis, & incommodis perfunctus sit in insulis Mauricis, quantisque simul inter illa perfunctus sit cœli deliciis. Denique exponit: quomodo Malacæ instituerit, civitate volente: ut sub noctem certus homo cum laterna, & tintinabulo urbem obiret, altumque inclamaret: ut pro defunctis, & existentibus in peccato mortali orarent. *Epist. Vet. lib. 2. Epist. 6.*

Eodem die obierunt.

4. Romæ, annô 1612. Paulinus Cecottus Coadjutor. Inter ceteras religiosas dotes, ita orationis donô excellebat: ut crederetur facile impetraturus, quid quid peteret. Unde cum P. Mutii Vitellefci vita à Medicis jam prodeplorata haberetur; à Claudio Aquaviva Præposito Generali jussus est Paulinus tam diu orationi insistere, donec
extra

extra periculum poneretur infirmus. Paruit ille, atque octo integris horis ardenti orationi datus, lætus surrexit: sensitque eodem tempore Tusculi decumbens P. Mutius plurimum levamenti, ac post plenè convaluit. S. P. Ignatii reliquiis cum plurimos sanaret morbos Paulinus, rogatus admovit easdem Blondi cujusdam, desertoris Societatis cæco oculo: sed contrarium, DEO vindice, accidit: contactu enim reliquiarum desertor ille alterum quoque oculum amisit.

5. Lovanii in Belgio, annò 1653. P. Jodocus Schapelinck, Belga, meritis rarum illud elogium, quòd *non offenderit in verbo*. Nec bene de se, nec malè de alio locutus unquam, verba omnia in statera prudentiæ, humilitatis, & charitatis appendebat; semper intentus, quomodo corpus exueret, solòque spiritu viveret.

6. Oseæ in Hispania, annò 1646. P. Raymundus de Funes, vir ad stuporem omnium semper idem vultu, & animo, in prosperis, & adversis, imò
nec

nec voce impetu quodam elatâ, vel fractâ. Memorabile est ejus effatum, quo affirmavit : *eum, qui serio virtuti studeret, debere libenter annos decem de vita sibi detrabere, vel pati, ut detrahantur.*

XXII. JANUARI.

P. Petrus Faber, cùm visitâisset Belgium, rediit Coloniam annô 1543. In itinere Leodium, Trajectum, Aquisgranum usque adeò suis concionibus concitavit : ut ex iis urbibus plurimi ad eum Coloniam se venturos reciperent, pro ulteriore instructione per exercitia spiritualia, & opportuna consilia. Coloniae primarium illi negotium erat cum Archi-Episcopo, & Electore Hermanno, in fide nutante, imò jam labante, sustentando. Is absente Fabro, advocârat è Germania Superiore Bucerum, Melanchtonem, Pistorium, Sarcerium, & id genus portenta, ad diœcesim suam novis dogmatibus imbuendam. A quorum pestilenti lue cùm diœcesim omnem non posset servare immunem Faber : in
id

id intentus totis viribus fuit : ut ipsam
servaret Civitatem Colonienſem. Non-
dum enim novatores illi ſuam peſtem
palàm inſpirare Colonienſibus auſi
fuerant. Plurimis ergo locis arden-
tes, doctiſſimáſque habet conciones ad
auditores lectiſſimos, veterem fidem
firmat, mores reformat, Sacramento-
rum crebriorem uſum inducit, & fre-
quentibus cum pſeudominiſtris Evan-
gelii novi congreſſibus, arrogantiam
eorum retundit, inſcitiam prodit, &
faceſſere cogit : ut meritò fidelium
vox fuerit : Niſi Fabri vigiliæ inter-
veniſſent, perituram funditus Colonia
fidem fuiſſe. *Orland. part. 2. hiſt. Soc. l. 4.*

2. In Japonia cùm felici Sociorum
labore regio Omurenſis tota Chriſto
acceſſiſſet ; graviter commovit ea res
Satanam, & vicinum regem Rioſo-
gem : qui valido exercitu Principem
Omura Bartholomæum aggreſſus, in-
ſignem hac die cladem accepit, cùm
Bartholomæus non plures ſex millibus
ſub ſignis, Cruce inſignibus, habe-
ret. Faſſi ſunt hoſtes, non à ſex mil-
libus,

libus, sed ab ingenti exercitu, pro Christianis pugnante, se cladem accepisse. *Sach. hist. Soc. p. 4. lib. 6. n. 315.*

Eodem die obierunt,

3. Grannatæ in Hispania, annô 1585. Jacobus de Yevenes Coadjutor, S. Joannis de Deo olim discipulus, & in ministerio pauperum ægrorum Socius, innocentia vitæ, orationis, & obedientiæ, quam cæcam vocant, studio insignis. Jussus haustam in cribro adferre aquâ, hausit; nec gutta effluxit. Visus in angulo culinæ non semel inter orandum à terra sublimis.

4. Bilbili in Hispania, eodem anno, P. Matthæus Albenosa, vir placidissimi ingenii, & teneræ erga omnes charitatis. In supremo morbo à Dei-para Virgine, quam exquisitè semper coluerat, cum S. Petro visitatus & recreatus, expirantem linguam in hæc ultima verba cantu solvit: *Videant te oculi mei, dulcis & bone Jesu; videant te oculi mei: & ecce me, ut statim emoriar.* Cecinit & vixit.

5. Varsaviæ in Polonia, annô 1614.
P. Mar-

P. Martinus Costensis, Polonus, evocatus est ad percipiendam coronam justitiæ, pro vita religiosissimè acta, & pro ferrea corona librarum sexdecim, quâ interceptus ab hæreticis, oneratus fuit. Inerant circulo ferreo duo cornua ferrea, quæ clavus adstringebat, caputque constriungebat. Sic coronatus, ventos, nives, imbres, frigoraque inter dolores & ludibria, integro Semestri egregiè sustinuit.

6. Limæ in America Peruana, annô 1649. P. Joannis Almeidae, Brasili, Apostolicos labores coronavit Deus. Indis magister, medicus, servus, frater, & omnia fuit. Itinera & plurima, & maxima, & difficillima, non nisi baculo nixus, emensus est. Eunti aliquando ad ægrum cœlo pluvio, imber pepercit, siccumque dimisit. Spiritu prophetiæ crebrò afflatus hominibus admirationi fuit; at Angelis jucundo spectaculo, quando viderunt diurnis laboribus fessum, pernoctantem in oratione Dei, à qua callum in genibus contraxerat.

XXIII. JANUARI.

I. **C**lemens VIII. annô 1601. Consultores seu Examinatores libri Molinæ, quos valde variantes in judiciis suis deprehenderat, acciri iussit, unâ cum Cardinalibus Bernerio & Bellarmino; præsentisque his verbis compellavit: Censuras vestras biennio, & ampliùs elaboratas ac recognitas, Jesuitæ probare nolunt: multa Molinæ afficta conqueruntur, nihilque ab eo assertum dicunt, quod Pelagianismi meritò notari possit. Tum Antonium Bovium, unum ex illis, digito monstrans: Regens quoque Carmelitarum, inquit, prolixam mihi nudius tertius Molinæ defensionem exhibuit; quâ nihil in ejus Concordia fidei repugnans scriptum obtendit. Rem itaque præsentibus Prædicatoribus ac Jesuitis, iterum expendi volo, ac diligentius inquiri: quibus in Capitibus Molina Pelagianis ac Semipelagianis assentiatur. Quâ sententiâ satîs ostendit Pontifex, Examinatores nec ipsi, nec causæ, nec mu-

neri suo fecisse fatiſ. Quod poſtmo-
dum ex iis , quæ contigerunt , mani-
feſtiſſimè patuit. *Eleuther. hiſt. de auxili.*
lib. 3. cap. 19. & ſeqq.

Eodem die obierunt.

2. Ategnete in Hiſpania , annò
1646. P. Joannes de Caſſarubios ; ſin-
gularum exequiarum frequentia & ce-
lebritate elatus , ob inſignem ſanctimo-
niæ opinionem , quàm diuturno virtu-
tum Religioſarum ſtudio , uſque ad
annum ætatis 97. religioſæ vitæ ſexa-
geſimum quartum , & quibuſdam di-
vinis gratiis , quas gratis datas dicunt,
comparaverat. Mortificatio & oratio
maximè ſpectabilem fecerunt , cui ſe-
nex horas octo impendebat quotidie ;
dormiebatque & parùm , & veſtitus , ut
expeditior proſiliret ad orationem.
Omnes inſigni reſpectu & reverentia
honorabat , dicebatque : *In hoc non dari*
parvitatem materiæ.

3. Oeniponti Gaſpar Gelofus , Co-
adjutor : Inter cujus egregias dotes ſin-
gulariter eluxit accurata linguæ cuſto-

dia ; quam ut coërceret, antequam se ad Socios, pro more, à mensa conferret, ad animum colloquio relaxandum ; solebat in Imaginem CHRISTI orbem judicantis attentiores defigere obtutum, & expendere: quàm strictam olim redditurus esset rationem de singulis verbis, & horæ momentis transactis.

4. In Collegio Narenfi, in Sicilia, annò 1624. magnum sui desiderium reliquit P. Gaspar Paranympus, Siculus, vir in Missionibus, & aliàs, potens opere & sermone, ab ipsa Virgine Dei-para coram quodam laudatus ob insignem paupertatis cultum. Negabat se concionari posse sinè cilicio, cui acrem sui verberationem jungebat. Visus inter dicendum splendor è Crucifixo in illius faciem evibratus: habebántque ejus conciones semper aliquid de Christo patiente. Morientem cœlestis[mus] recreavit, conspexitque non nemo gloriosum ferri in cœlum.

5. Antverpiæ in Belgio, annò 1629. P. Andreas Schottus, Belga, solida virtu-

te, & multa eruditione conspicuus; quâ etiam apud heterodoxos eximia sibi comparavit elogia. Ferè libris scribendis ætatem provectiorem consumpsit: septem supraquingenta in varia materia typis editos recenset Sotuellus in *Biblioth.* Multum lucis contulit SS. Patrum aliorumque Auctorum veterum scriptis, adjectis doctissimis notis.

6. Parisiis, annò 1640. P. Jacobus Salianus, Gallus, Historicus celebris. Historiam Ecclesiasticam locupletavit sex operosis Tomis Annalium, à mundo condito usque ad mortem Christi; quos ipsemet insigni compendio collegit in Epitomen unius Tomi in folio; quæ facit Tomum septimum. Octavum dant libri de Amore & Timore DEI ab eodem editi; sicut & Ars placendi DEO, & Enchiridion Chronologicum. Eluxerunt in eo per omnem vitam Modestia, Mansuetudo contemptus sui, Religiosæ disciplinæ amor, labor indefessus.

XXIV. JANUARI.

I. **P** Matthæus Riccius, qui meritò Sinen-
 sium Apostoli elogiò hono-

rari potest, secundo adiit Peckinum, Metropolim Orientalem ejusdem Imperii, anno 1601. Cum enim prima expeditio irrita fuisset propter bellum Sinis illatum à Japonibus, ideoque P. Matthæus Nanchinum redire debuisset: ubi minimè sperabatur, allatum est Imperatoris mandatum, ut quantocius cum muneribus suis adesset. Inciderat enim ei ex improvviso memoria supplicis libelli in prima expeditione sibi porrecti; in quo præter alia munera offerenda, horariae machinae fuerunt affabre elaboratae. Quæsiuit ergo Imperator: ubi esset campana illa, quæ nemine movente, sonum ederet? Cum Evnuchus, qui perpetuus est illius comes, respondisset: ad libellum illum nondum esse factum rescriptum regium: jussit statim rescribi, & P. Matthæum advocari. Adfuit, quàm potuit celerrimè, sumptibus regiis itinere longissimo confecto. Obtulit præter duas horarias machinas, & alia Europæa munera, imaginem valde elegantem Christi Salvatoris. Quam ubi

bi Imperator vidit , obstupefactus exclamavit : *DEus vivus est iste !* Et hoc nomen perpetuum mansit Imagini illi ; & Patres Nostri vulgò appellabantur *Illi , qui Regi DEum vivum obtulerunt.* His muneribus delinito rege, ut semper ad manum essent, qui horarias machinas, & clavicymbalum (quod etiam oblatum, nec unquam Sinis auditum fuerat) moderari possent, tolerati sunt Nostri primò ad tempus : deinde Deo favente, quamvis post plurimas tribulationes, permissi sunt Peckini stabile figere domicilium, cum maximo rei Christianæ, & gentis illius commodo.

Trigautius de Exp. Sinensilib. 4. c. 12.

2. S. Franciscus Xaverius, postquam annos duos cum dimidio in Japonia impendisset Evangelii prædicationi, relictis ibi quibusdam Sociorum, reversus est in Indiam, Cocinum : ut Collegia ac domos Societatis inspiceret, Missionarios ordinaret, expedirétque in varias regiones, præsertim Japoniam.

Epist. veterum lib. 4. Epist. 1.

Eodem die obierunt.

3. Forolivii in Italia annô 1608. P. Laurentius Brixianus, plenus dierum & Sancti nomine vulgò honoratus. Cùm aliis laboribus non sufficeret grandævus, Coadjutorum temporalium munia alacris obibat, toto 15. annorum spatio ad mensam Lector, & in triclinio instruendo occupatus; nunquam reus— violati silentii.

4. Bastoniæ in Gallia, annô 1639. P. Thomas Cornierus, Angus pro præmio Apostolicorum laborum abiit. E tyrocinio Societatis ob gravem & incurabilem morbum dimissus, à Dei-para Virgine curari meruit, atque in Societatem iterum recipi: in qua, cùm strenuissimus Missionarius usque ad annum ætatis 77. desudâisset, redeunte morbo illo, cujus causâ è tyrocinio expeditus fuit, piè decessit, trium votorum Professus, cùm quartum oblatum vir humillimus non admisisset.

5. Viennæ Austriæ, annô 1624. P. Martinus Becanus, Belga. Celeberrimum

mun reddidit facilis quædam in interpretando D. Thoma Aquinate, fideique controversiis enodandis, perspicuitas, brevitās, & soliditas, quam religiosa modestia insigniter ornabat. Unde à Mathia Imperatore evocatus est ad Academiam Viennensem illustrandam: à Cæsare autem Ferdinando assumptus, ut sibi esset à Confessionibus, mirificè & Cæsari & aulæ, imò & Nobilitati totius, etiam heterodoxæ, satisfecit: quòd nihil attingeret negotiorum politicorum. Cum externis brevia amabat colloquia; satiùs existimans, sui desiderium, quàm fastidium relinquere; & tempus lucrari, quàm fallere. Edidit plurima contra Acatholicos opuscula; quæ postea duobus Tomis comprehensa prodierunt. Celebre est ejus Controversiarum Fidei Manuale, & Compendium ejus. *Sotuellus in Biblioth. Soc.*

XXV. JANUARIU.

URbanus VIII. annò 1631. Constitutionem Pauli V. reservantis summo Pontifici duo vota simplicia

Professorum Societatis, post solemnem Professionem edi solita, scilicet Votum speciale de Paupertate, & aliud de non admittendis dignitatibus extra Societatem, ampliavit: ut comprehendantur etiam dignitates & officia sæcularia jurisdictionem habentia: nec quisquam, qui aliàs generalem habet facultatem dispensandi, commutandi & relaxandi vota, possit in illis dispensare: sed solus Summus Pontifex. *Bullar. Soc. & Bullarium commune Constit. Urbani 173. Tom. 5.*

2. S. Xaverius annò 1549. Cécinò epistolam dedit in Lusitaniam ad P. Simonem Rodericium, in qua præter alia significat: sibi ratum fixumque esse, adire Japoniam, quantumvis per plurima pericula. *Non est enim, inquit, alius fructus animi major in hac ærumnosa vita, quàm vivere in magnis moriendi periculis; quorum adeundorum unica & vera causa fuerit solus Dei amor; & ei gratificandi, dilatandæque nostræ sanctæ Religionis sincerum studium. Suavius, mihi crede, homini est, in hisce laboribus versari,*

ri, quàm sinè illis pacatè, otiosèque vivere.
Epiist. veterum, lib. 5. epist. 10.

3. Dies hic Conversioni S. Pauli facer, suggerit; quod contigit nostro P. Joanni Fernandez, ad concionem dicturo, & jam eunti. Adfuit enim Apostolus, & latinè illum allocutus, dixit: *Eja Joannes, esto bonò animò: ambo enim hac hora simul concionabimur.* Et visus est totà illà horà præsens ei adesse in Cathedra. *Nadasi in Indice Memoriali.*

Eodem die obierunt.

4. In Anglia, annò 1621. P. Robertus Pechamus, Anglus, post reorum ergastula, & ærumnas, fidei causâ non semel fortiter toleratas, supremo morbo conflictatus, jamque Sacramentis provisus, rogavit: num in Sacro, quod celebrabatur, Sacerdos jam consecrasset? Ubi audiit consecrâsse: *Itaque, inquebat, moriendum est; vocant me JEsus & Maria; & placidè expiravit.*

5. Ibidem annò 1652. egregius fidei Pugil, P. Joannes Wortingus, & ipse Anglus, è carcere, quem annis aliquot in-

infractus sustinuit, in libertatem triumphantium Filiorum DEI assertus est; postquam periculosissimas illas Missiones, per annos totos 46. admirandâ prudentiâ, dexteritate & zelo obivit.

6. Gandiæ in Hispania, annô 1570. Franciscus Hernandez, Coadjutor, mortem sanctam, certoque prævisam & prædictam appetiit; olim à Dei-parâ Virgine illustri Majestate conspicua, ab ovium grege, quem pascebat, ad Societatem Filii sui disertè vocatus, & Murciam ad Nostros expeditus; quibus, Coadjutoribus potissimum, insigne Religiosæ vitæ exemplar reliquit.

XXVI. JANUARI.

S. Xaverius annô 1549. dedit Cocinô epistolam ad Joannem III. Lusitanix Regem, conquerendo de crudo agendi modo ipsius Præfectorum in India, cum Neophytis. In fine monet, ut sibi maturè consulat, ob mortem imminentem, additque: Regna & Principatus transeunt. His nova succedet, & inopinatissima facies rerum,

rum, planè qualis nè cogitatione quidem ac suspitione prima, Majestati tuæ unquam in mentem venerit. Videbis enim Te per mortem spoliatum regnis, & possessionibus ejectum cunctis, in alia longè diversa contrudi terribilia & tenebrosa regna, &c. *Epist. vet. l. 5. Ep. 12.*

2. Congregatio VII. Generalis finita est annò 1616. in qua, cùm Pontifex Paulus V. ex occasione dimissi cujusdam Sacerdotis, petentis à Societate alimenta, per Cardinalem Bellarminum proposuisset; ut videret Congregatio, quid factu opus esset circa dimissos è Societate Sacerdotes, qui nec patrimonium, nec beneficium habent, unde sustententur; post seriam discussionem declaravit Congregatio *Decreto*

3. Societatem nullatenus teneri ad præstanda hujusmodi dimissis alimenta. Tum quia Sacerdotes, qui dimittuntur vel propter suam culpam, vel propter importunas preces, ità sunt instructi & naturalibus & acquisitis dotibus; ut faciliè sibi comparare possint bene-

beneficium, si vitam Sacerdote dignam agant: tum quia Societas magnos sumptus impendit in illos literis, & probis moribus excolendis; & eorum operâ uti non potest ipsorum vitio & voluntate; tum quia per talia alimenta sterneretur aliis via ad defectionem; tum quia Fundatores & Benefactores non instituerunt Collegia, aliâsque domos, ut earum proventibus alerentur dimissi, sed idonei Jesuitæ. Accedit, quod universaliter Judex non teneatur alere à se damnatos, & beneficio vel aliis bonis privatos: nec præstent suis dimissis aliæ Religiones; & Parlamentum Tolosanum, petente alimenta dimisso quodam Sacerdote, decidit: iniquum postulare. Clemens quoque VIII. & alii Pontifices, in simili causa nihil imposuerunt Societati. Quibus informatus Pontifex, acquievit. *Ex Decretis Congregation. General.*

Eodem die obierunt.

3. Oropesæ in Hispania, annô 1567.
P. Antonius Cordova, profunda solidâ-
que

que humilitate, quàm illustrissimis natalibus, clarior. Illa impellente, non solum regimine Collegii in Societate se abdicavit, & infimæ Grammatices classi docendæ se addixit: verùm & purpuræ Ecclesiasticæ, ad quam à Carolo V. Cæsare promovebatur, se subduxit; tamque heroica contemptûs sui assiduè argumenta edebat: ut non minùs sæcularibus, quàm Religiosis stupori esset. Post mortem mirabili splendore circumfusus apparuit.

4. Ingolstadii in Germania, annô 1647. Ignatius Soier, Scholasticus, Germanus, heroica morte occubuit, cùm latè grassante pestifera lue, se in victimam obtulisset DEO, ut Collegium servaretur illæsum. Voto potita est tam generosa charitas. Solus peste sublatu est Ignatius, toto Collegio salvo.

5. Quebeci in Nova Francia, annô 1673. P. Hieronymus Lallement, Gallus. Quanto ardore Missionem Canadensem in America expetiit; eodem ad illam se accinxit, impetratâ licentiâ. Eodem enim die, quo nuncium accepit

d:

de impetrata facultate, munus Rectoris, quoungebatur in Collegio Flexiensi, post laudatè gubernatum Blesense, abdicavit, & festinatò ad mare contendit, nè fortè elaberetur occasio transmittendi in Americam. Viginti, & amplius annos consumpsit in cultura ardui illius novalis: solebat autem Socios in Apostolicis illis laboribus animare, dicendo: *Maestri, ô Patres! laboremus DEO, quamdiu vivimus: quia tota aeternitate quiescemus.* Quievit tandem octogenarius Confessor, Martyrii laureâ, quam ardentissimè appetebat, reservatâ nepoti ipsius P. Gabrieli Lallement; de quo 17. Martii. *Sotvell. in Biblioth. Soc.*

XXVII. JANUARI.

I. **A**lexander VII. annò 1657. humanissimis literis gratias egit Serenissimæ Reipublicæ Venetæ, pro restituta in ditionem suam Societate ad instantiam suam. Ipsi verò Alexandro pro adhibita in eo negotio solitudine summas pariter ac humillimas, solemni decreto, egit gratias Congregatio Generalis XI. nomine totius Societatis.

cietatis, cujus Sacrificia & preces pro sua Sanctitate devotissimè obtulit eidem. *Decret. 26. § 33.*

2. Disceptatio XIV. in causa Molinæ habita est coram Clemente VIII. annò 1603. in qua ad quæstionem: An in hac propositione; *Nihil aliud requiritur ad donum perseverantiæ, quàm gratia habitualis & sufficiens*; Cassianus & Molina convenient? respondit P. Arubal, latum & multiplex esse inter utrumque discrimen: ostenditque ex Molina; ipsum, non solum sufficiens, sed efficacem requirere gratiam ad donum perseverantiæ: non tamen gratiam physicè prædeterminantem. *Eleuther. de Auxil. lib. 5. cap. 18.*

3. S. Franciscus Xaverius epistolâ ad Societatem Europæam datâ annò 1545. significavit: se in regno Travancoridis recenter amplius, quàm decem millia unius mensis spatio, per baptismum expiâsse; ad Insulam Manariam alium expedivisse Sacerdotem, qui petentibus baptismum, satisfaceret; paulò pòst autem multos ex recentibus

tibus Christianis , odiô fidei interfectos esse à Rege Japhanatapaniæ ; in infula Ceilano Principem , regni hæredem à Rege interfectum esse , quòd Christiana Sacra suscepisset ; in regno Macazariensi tres Dynastas cum subditis suis ad Christum accessisse. Denique affirmat , sperare se : quòd hoc anno ad centum millia Indorum , Christo sit lucraturus. *Epist. veterum , lib. 1. epist. 8.*

4. Insignem erga Missionarios nostros tesseram edidit hoc die Imperator Sinensis Camhi , annô 1700. quando rogatus à P. Joanne Gerbillon Gallo , ut facultatem & subsidium gratiosum conferret pro ædificanda nova Ecclesia , quæ esset futura tertia Pekini , & cessura in usum Patrum Missionariorum Gallorum : facilè annuit ; sed convocatos Patres omnes Pekini residentes , graviter monuit ; ut cùm essent filii Religionis unius , simultates omnes , ex spiritu nationali ortas deponerent. Promisit deinde munificentiam suam ad erigendam novam Ecclesiam , sed quæ

quæ non Gallorum duntaxat , aut Italo-
 rum , aut Lusitanorum esset , sed o-
 mnium è Societate Jesu. Addidit : se
 nostros numerare in suis , & se disposi-
 turum de ipsis & rebus ipsorum , & pro-
 ut viderit magis expedire ad obsequi-
 um suum , & commodum. Gratias hu-
 miles egerunt Patres , inclinato novies
 capite , lætique discesserunt. *Ex literis*
P. Kiliani Stumpf , 1700. 5. Febr. Pekinò
datis.

Eodem die obierunt.

4. Romæ annò 1597. P. Stephanus
 Tuccius , affligendi sui , & dolores tole-
 randi studiò stupendus. Somnum per-
 brevem super nudo assere capiebat ; nec
 vestes unquam deposuit , nisi cùm fla-
 gris in corpus sæviendum esset. Volun-
 tariis tormentis accessit enata illi in cer-
 vice nata , quæ in molem capitis intu-
 muit , atque nervos , fauces & os ità con-
 traxit : ut famem non aliter , quàm ar-
 dore calidi panis & coctarum carnum ,
 solari posset. Premebat tamen dolores
 mirando silentio , optabátque his mul-
 tò

tò majora, & ipsa Purgatorii tormenta æternum pati amore JESU. Audita ejus morte, Clemens VIII. Pontifex Maximus dixit: *Ergo demum mortuus est Sanctus?*

5. Hispali in Hispania, annò 1600. P. Hieronymus de Zara, Hispanus, virtutum religiosarum splendore illustris, maximè autem insigni humilitate & patientia, in docenda per annos triginta, sex Grammatica, & percipiendum in cælo minerval promissum abiit.

6. Neapoli annò 1644. P. Bernardus de Ponte: cujus operantis ad aram facies, & aliàs totum corpus, visum est cœlesti splendore circumfusum, atque à terra sublime. Lauretum cum pedes iret, & oppidò fessus in antro quodam paulisper quiesceret, adfuit illi DEI-para Virgo, & ad sudorem abstergendum, byssum porrexit.

7. In Mindanao Insula, annò 1621, herosa morte in odium fidei cecidit P. Joannes del Campo, Hispanus, eximia dicendi facultate, actuosâ industriâ, amabili consuetudine, multisque anima-

rum lucris præstans. Templi fabricæ intentum, telis lanceisque barbari confecere.

XXVIII. JANUARI.

PAULUS V. Pontifex Maximus, annō 1621. munere Papali & vitâ defunctus, gratissimam sui memoriam reliquit Societati: tum ob novam Instituti & Privilegiorum Societatis Confirmationem, Constitutionum Gregorii XIII. & XIV. atque Decretorum quorundam Societatis contra perturbatores, approbationem, per Constitut. *Quantum Religio Societatis.* &c. an. 1606. editam: tum ob Controversias de Auxiliis Gratiæ Divinæ, inter Societatem, & Sacrum Prædicatorum Ordinem, compositas, permissâ utrique parti Sententiâ suâ, concessâque Doctrinæ P. Ludovici Molinæ, plena indemnitate. Fuit quidem ea æmulum quorundam præsumptio: ut non sint veriti confingere & vulgare quandam ejusdem Pauli V. Constitutionem, seu Decretum, quo doctrina Molinæ & Societatis damnatur, & configitur: sed detectâ impostu-

râ, declaravit Innocentius X. nullam omnino hujusmodi Constitutioni esse fidem adhibendam; neque eam ab alterutra parte, seu à quocunque alio allegari posse, vel debere. Constitutionem recitat *Eleutherius in Præfat. hist. de Auxil. pag. 52.*

2. S. Xaverius annô 1545. ex India epistolam dedit ad S. Ignatium, petendo: ut plures operas expediat in Indiâ; etiamsi scientiis minùs valeant, modò sint animo resoluti ad labores & pericula ferenda. Nonnunquam enim, inquit, DEI beneficio, ejusdem causâ, capitis discrimen est subeundum, quod salva charitate vitari non potest. Sed meminisse debent, nos natos esse mortales: nihil autem optabilius Christiano, quàm mortem oppetere pro Christo, &c. *Epist. vat. lib. 1. epist. 10.*

Eodem die obierunt.

3. Nancii in Lotharingia, an. 1643. P. Joannes Bonvetus, mortem oppetiit, qualem optavit. Per annos 25. quot hebdomadis, quantû per Ecclesiæ leges licebat, unum de Virgine Dei-para fa-

crum faciebat in eum finem ; ut Sacramentis ritè munitus , & nemini gravis moreretur ; in quem finem etiam , pluribus ante mortem annis , quotidie unam coram SS. Eucharistiæ Sacramento horam orationi impendebat. Utrumque cum latè impetravit. Nam sacris operatus , & subita ægitudine correptus , iterumque epulo Divino refectus , infra octo horas vivere desiit ; vir semper sibi similis , nec unquam aut lætitiâ efferri , aut mœrore dejici vîsus.

4. In Naxo, maris Mediterraneî insula , annô 1651. mense Januario , sed incerto die , heroicam animam Charitati litavit P. Franciscus Albertus , Gallus , vir insignis literaturæ , virtutisque , & Orientalium linguarum apprime peritus. Cùm enim epidemico malo afflatae sceminæ Græcus Sacerdos opem ferre recusaret : P. Franciscus intrepidus adiit ægram , morientem Christianis sacris munivit , & in charitatis præmii pretiosam retulit mortem. Moribundum coelestis lux horæ unius spatio circumfulsit : corpus exanime suavissi-

F

mum

mum sparsit odorem , animæ cœlestis
tessera.

XXIX. JANUARI.

I. **S.** Indiarum Apostolus Xaverius ad
S. Ignatium Cocinô dedit lite-
ras , annô 1552. Inscriptio est : *Meo in
Christo Sancto Patri Ignatio.* • Oreditur
epistolam sic : Verissimè Pater mi , ac-
cepi modò Malacæ , huc appellens è
Japonia , literas tuæ sanctæ Charitatis :
quæ quoniam de vita & valetudine tam
chari & venerabilis mihi capitis , quod
optabam , docuerunt : scit DEUS Do-
minus noster , quanta animum meum
voluptate compleverint. Multas equi-
dem in iis jucundè legi , suavitatem
spirantes tuam , pietatémque sententias ,
quas in identidem , fructu animi mei
præcipuo retracto , mente versans , &
quodammodo regusto , præsertim au-
tem illa extrema verba , quibus velut
charitatis quodam sigillo , epistolam
obsignasti : *Totus tuus , adeò , ut nullo un-
quam tempore oblivisci tui possim , Ignatius.*
Quæ ego , ut illic cum dulcissimis lacry-
mis

mis legi, ità & flens hìc adscribo, &c.
Epist. vet. lib. 5. epist. 17.

2. Aliam eodem die & anno dedit idem Sanctus epistolam ad Societatem Europæam, qua prolixè agit de Japonia, & moribus ritibúsque Japonum (quos in fine epistolæ *delicias suas* appellat) atque de laboribus suis, & eorum fructu in illis terris, in quibus primus ipse Evangelium prædicavit. Quamvis verò totus in Japonum salutem effusus esset: postquam tamen didicit, Japones à Sinenfibus accepisse Deos, & sacra sua, & ab ipsismet Japonibus amandaretur ad Sinas, ut primum ipsis persuaderet Evangelium suum: ingentes concepit animos eam gentem adeundí, nec priùs id conari, quàm vivere desiit. *Epist. lib. 4. epist. 1.*

3. In China annò 1700. iterum vocati ad Imperatorem Socii omnes Pekini residentes, cum ad palatium accurrissent; Imperator singulis dono dedit duo volumina panni serici, & argenti uncias 50. Negavit P. Rector, se tantam suæ Majestatis munificen-

tiam paucos ante dies expertos, posse manum extendere ad nova munera. Quod libenter audivit ille, jussit tamen oblata acceptare. Gratiis amplissimis actis, rogavit P. Rector: ut liceret hæc dona regia novæ Ecclesiæ fabricæ dedicare. Assensit pronissimus Imperator, ostenditque id sibi fore gratissimum. *Ex literis P. Kiliani Stumpf Annô 1700. Pekino datis.*

Eodem die obierunt.

4. Bivonæ in Sicilia, annô 1619. P. Salvator Susa, egregius sui victor. Plenus morborum quamvis esset, nihil tamen peculiare, quo foveretur, admittit. Ut se pervinceret, exemplo S. Xaverii, fœdam faniem, ex ulcere hominis cancro laborantis, generosè exfluxit; ægrumque insigni hac sui victoriâ persanavit.

5. Ingolstadii in Germania, annô 1625. pro gloriosorum laborum præmio migravit P. Jacobus Gretserus, Germanus, fortissimus pro fide Catholica Athleta, hæreticorum Domitor & Maleus,

leus, quos mirâ diligentia & constantia per omnem vitam acerrimè insectatus est plurimis, & eruditissimis scriptis. Alegambe in Bibliotheca Societatis recenset ejus duodecim supra centum, partim Tomos, partim libros, & opuscula edita in varia materia, præsertim contra heterodoxos. Scribendis tot libris, ac insuper instruendis assidue per pagos rudibus, fati suppetebat illi temporis: quia nihil illius perdidit, verborum ac somni parcissimus. Singularem viri eruditionem par ornabat humilitas, quâ repulit cives suos, optantes ejus effigiem, quam in curia sua reservarent, ad posterorum venerationem. At Gretserus non sinè stomacho reposuit: tum demum illos suam habituros imaginem, si pictum in tabulâ asinum haberent.

6. In Mindanao, Insulâ Philippinâ, annô 1648. cruenta morte sublatus est P. Franciscus Paliola, Italus: in odium fidei gladiis lanceisque confixus à barbaris, concitatis à quodam apostata, quem fidei, & Ecclesiæ restituere nite-

batur. Fidei odium etiam in sacram.
suppellectilem, barbaros concitavit, li-
gneamque Christi Crucifixi effigiem
columnæ alligatam, fustibus dirè caci-
derunt, prodideruntque: quæ esset fu-
roris sui causa.

XXX. JANUARI.

I. **C**lemens VIII. antea Hippolytus
Aldobrandinus, Florentinus,
creatus est Pontifex, annô 1592. Visus
est quibusdam minùs affectus Societati,
imò prosperis ejus progressibus adver-
sari. Quæ fama cum ad ipsum delata
esset, ingenti animi sensu erupit in hæc
verba: *Qui dixerit, me adversari Societa-
ti JESU, mentitur planè: semper enim exi-
stimavi, Societatem JESU esse brachium
dextrum Ecclesiæ.* Ità testatur Christo-
phorus Avendanno Carmelita, Tom.
de Sanctis, Serm. de S. Ignatio & Xave-
rio Dis. 3. Et Suar. Tom. 4. de Relig.
lib. 1. cap. 7. Repetiit hoc elogium.
idem Clemens Pontifex Maximus, quan-
do annô 1600. Patribus ex universa So-
cietate congregatis, pedibusque suis
affu-

affusis, contestatus est: *Anno Societatem, atque unicè charam habeo, eamque dextrum Ecclesiæ brachium meritò profiteor, & profitebor.* Imag. 1. Sec. Soc. lib. 5. cap. 9. Eundem affectum testatus est re ipsa: quando missis ad Sigismundum Bathorem, Transylvaniæ Principem Legatis, strenuè institit: ut Societas, quam hæretici proscripserant, reciperetur iterum in Transylvaniam. *Ibid.*

Eodem die obierunt.

2. Madriti in Hispania, annò 1573. P. Antonius Araosius, S. P. N. Ignatio non minùs virtute, quàm sanguine junctus, magni Nominis in Societate Provincialis, Commissarius, & Assistens, ac Ecclesiastes. Cùm ad populum diceret, Angelus dicebatur; ad moribundos juvandos singulari gratiâ & industriâ valuit. A Philippo II. Rege Hisp. aulâque tota avidissimè audiebatur. Notatus est subinde quatuordecim horas per diem, noctemque orationi dedisse.

3. Avenione in Gallia, annò 1633. P. Joannes Pujolus Gallus, celebris tyronum Societatis Magister. Eorum unum,

Sebastianum Davin, ut in obedientia cæca exerceret, jussit : ut jacentem in horto siccum ramum tamdiu irrigaret, dum viridantibus foliis effloresceret. Paruit Sebastianus, & DEUS incrementum dedit, ramo illo, tandem germinante, atque in ignotæ indolis arborem excrecente; quæ diu superstes, *Arbor obedientiæ* vocabatur, donec fabricæ locum ut daret, excisa est, digna, quæ in omnium religiosorum non tam hortis, quàm cordibus reflorescat.

4. Manchestræ in Anglia, annô 1645. P. Richardus Bradlæus, Anglus, operarius navissimus, carceris, in quem fidei causâ conjectus fuerat, ærumnis confectus, in libertatem triumphantium Filiorum DEI assertus est.

5. Corcagiæ in Hibernia, annô 1580. eandem ob causam P. Edmundus Donatus, Hibernus, post graves carceris ærumnas & cruciatus, quòd Reginam agnoscere nollet caput Ecclesiæ, strangu-
latus, & mox excarnificatus, è patibulo profiliit in cælum, à capite omnis Ecclesiæ Christo coronandus.

XXXI. JANUARIi.

I. **A**Nnô 1706. felicissimis auspiciis electus est in Præpositum Generalem Societatis P. Michaël Angelus Tamburinus, etiam ante obitum P. Thyrsi Vicarius Generalis, qui in Congregatione XIV. Generali munere Secretarii laudatissimè functus fuerat. Continuet illi favens cœlum regimen, addâtque grandia meritorum incrementa.

2. Paulus V. Pontifex Maximus dispensationem in duobus votis simplicibus, de Paupertate non relaxanda, & non ambienda, vel admittenda dignitate extra Societatem, quæ Professi emittunt, reservavit Papæ, annô 1618. per Breve incip. *Ex incumbenti*. quod ampliavit Urbanus VIII. ut sup. 25. Januarii.

3. In India annô 1559. Societas Damani novam Sedem accepit. Oppugnaturus eam urbem Prorex Indiæ Constantinus, inter alios Religiosos comitari classem voluit P. Confalvum Silveriam,

riam, Indiæ tunc Provinciale. Præfidiarii barbari cum exponi viderent copias Lusitanas, non expectantes congressum, diffugerunt. Occupata sine prælio urbe, Consalvus recta ad fanum Mahometanum tetendit, illudque, potestate à Pontifice accepta, expiavit, & Sacrificium victori DEO sine mora obtulit; cum præter ipsum nemo aliorum Sacerdotum esset jejunos. Quo factum, ut Prorex Societati ædem illam adjudicaret, tanquam primò occupatam à Provinciali Silveria. Is, ut eam Sedem in Collegium paulò post evasuram ornaret, munirétque, è duabus thecis reliquiariis S. Xaverii, quæ apud ipsum erant, alteram Damanensibus Sociis obtulit, alteram Cocinensi Collegio dono misit. In hac ænea theca, reverenter aperta, repertum est aliud nihil, præter exiguas S. Thomæ Apostoli reliquias, formulam Professionis votorum solemniū, & Nomen S. Ignatii in scheda ex epistola quadam S. Patris resecta. Hic fuit Magni Indiarum Apostoli Thesaurus, *Sacchin. part.*

2. Hist. Societatis Lib. 3. Num. 111. &
220.

Eodem die obierunt.

Romæ , annô 1615. P. Claudius Aquaviva , Quintus Societatis Præpositus Generalis, difficillimis temporibus illi tuendæ, propagandæ, & saluberri-
mis instructionibus atque epistolis diri-
gendæ, à DEO & DEI-para datus. Re-
xit Societatem annis 34. inter plurimas,
gravissimâsque ejusdem impetitiones ,
semper animô infractus , & prudentiâ
stupendus. Noctu orantem solatus est
aliquando Christus : *Noli timere , quia
ego tecum sum.* Archi-Episcopatum
Neapolitanum à Clemente VIII. sibi in-
gestum , constanter repudiavit. S. Phi-
lippus Neriùs testatus est , à se visum
multo lumine perfusum cœlitus ; alii in-
ter precandum , sublimem in aëre per
semit horam conspexêre. Accepto per
Cardinalem Bellarminum imminentis
mortis nuncio, Ambrosianum illud re-
posuit : *Mori non timeo , nec vivere erube-
sco ; quia bonum Dominum habemus.* De-

functi funus incredibili dynastarum ,
religiosorum , populique concursu ce-
lebratum est.

5. Gadibus in Hispania, annô 1649.
magnam animam in obsequio pestife-
rorum posuit P. Sancius de Mendoza,
Hispanus, generis claritudine, humili-
tatis studiô, qua multis annis in traden-
da pueris, Grammatica laboravit, mis-
sionibus institutis, & heroica charitate
memorabilis.

6. Eadem pretiosa morte Leodii oc-
cubuit annô 1643. Edmundus Renart,
Coadjutor, Belga, qui vigesies caput su-
um devovit obsequio peste tactorum,
vigesies victor evasit, donec tandem ei-
dem malo gloriosè succubuit.

7. Græcii in Styria, annô 1651. P.
Franciscus Amicus, Italus, pro laureola
cœlesti capienda evolavit; quam editis
novem eruditis Tomis Theologicis, me-
ruisse visus est. Vir, quàm eruditus, &
ingeniosus, tam candidus & simplex;
qui præter DEUM & literarum studia,
ignorare cetera omnia videbatur. So-
mel, in *Biblioth. Soc.*

8. Monasterii in Germania, annô
1668. P. Hermānus Busenbaum, Ger-
manus. Post operam diligentem posi-
tam in docendis scholis Humanioribus,
Philosophiâ, & Theologiâ tam Schola-
sticâ, quàm Morali, in arbitrum consci-
entiæ datus Celsissimo Principi, & Epi-
scopo Monasteriensi, egregiis virtutum
ornamentis aulam illustravit: nec mino-
re exemplo fructûque Collegia guber-
navit, Hildesiense, & bis Monasteriense.
Sed nihil tam celebrem fecit toto orbe
literario, ac edita in lucem *Medulla Theo-
logiæ Moralis*, quàm exigua mole, tam
grandis eruditione morali: quam vix
alius quispiam tam feliciter in tantillum
compendium coëgit. Libri hujus pre-
tium nihil tam disertè testari potest, ac
sæpissimè in variis regionibus frequen-
tata ejusdem reimpressio. Sotuellus in
Bibl. Soc. affirmat, jam tunc quinquies
& quadragesies è prelo prodiisse.

I. FEBRUARII.

I. **A** Nnô 1549. facta est prima ex-
peditio Societatis in Brasiliam,
F 7 ad

ad gentem immaniter barbaram , & carnibus humanis assuetam. Iverunt cum Emmanuele Nobrega Socii 5. ad labores Apostolicos & mortem cruentam paratissimi. Cùm , Rege Joanne mandante , urbs nova , Salvatoris dicta , conderetur : Nostri pro excitando templo DEI-paræ Virgini Adjutrici , suis humeris aquam , ligna , ceterámque materiam comportârunt , excalceati , & seminudi , nondum ulla in eorum victum , & amictum à Rege decretâ pecuniâ , adeoque victum sæpè ostiatim corrogantes. Non tamen propterea negligebant Lusitanis , & barbaris spiritualem impendere operam doctrinâ , & Sacramentorum administratione. Cùm è Lusitania Sacerdos appulisset idoneus , qui Parochi munere fungeretur , tam operosè constructam ædem sacram illi consignârunt ; ipsi extra urbem inter barbarorum tuguria sedem sibi delegerunt , non sinè magno , apertoque vitæ discrimine ; totique incubuerunt in curandos barbaros. Qui antequam baptismi fierent capaces , infantes mo-

ribundos venabantur, quorum magnam
copiam lustralibus aquis tinctam ad
cælum expederunt, pro parentibus
futuros oratores. *Orland. hist. Soc. lib.*
9. n. 85. & seqq.

2. Gregorius XIII. Pontifex Maxi-
mus Societatis Institutum, Privilegia,
& Constitutiones confirmavit, decla-
ravítque: Vota simplicia post biennium
Tyrocinii emissa, veros facere Religio-
sos. Constitut. *Quantò fructuosius*; annò
1582. Pontificatûs sui undecimo. *Bul-*
lar. Soc.

3. S. Franciscus Borgia, tum ad-
huc Dux Gandiæ, emisit vota Societa-
tis è formula, quæ servatur in Archivo
Romano. *Nadasi in Indice Mem.*

4. Cracoviæ in Polonia, annò 1583.
operâ Stephani Regis, Roberti Bologne-
ti Nuncii Apostolici, & nostri Antonii
Possevini, tandem obtenta est à Socie-
tate certa, eaque duplex Sedes. Pro
domo Professa concessum illi est hoc
die, probante Pontifice, templum S.
Barbaræ: pro domo Probationis tem-
plum S. Stephani, cedente, imò offe-
rente

rente Thoma Plaza Parocho. Academi-
mici, quanquam multum reluctati, Pos-
sevini dexteritate mitigati, tandem e-
tiam in Collegium consenserunt. *Sacch.
hist. Soc. p. 5. l. 3. n. 60. & seqq.*

5. In Ægypto Missionarii nostri à
Pontifice expediti, Joannes Baptista Eli-
anus, & Franciscus Saxus, annô 1584.
iterum disceptârunt cum Patriarcha, &
Episcopis Cophthorum, qui sunt Chri-
stiani Ægyptii, sed Dioscori, & Eutyche-
tis erroribus depravati. Eò tandem
illos deduxerunt: ut faterentur, Chri-
stum esse verum DEUM & Hominem,
duâsque in ipso esse naturas, Divinam,
& Humanam. Sed mox totum dissipa-
tum est negotium, fugiente clàm Pa-
triarcha in solitudinem. *Sacch. ibid. part.
5. lib. 4. n. 45.*

Eodem die obierunt.

6. In India Occidentali apud Ciru-
pas, annô 1632. P. Julius Pasqualis, Ita-
lus, & P. Emmanuel Martinez, Lusita-
nus; sagittis venenatis in odium fidei à
barbaris confixi: quòd ipsos lege Chri-
stiana

stiana à brutalibus arcerent voluptatibus. Uterque multa virtute religiosa ad honorem Martyrii se disposuerat : P. Julium, etiam in vita, quædam miraculi speciem habentia commendârunt.

7. Londini in Anglia, annô 1645. P. Henricus Mors, Anglus, post carceris ærumnas triennales, & iteratas ex Anglia ejectiones, cùm nihilominus pro Apostolicis laboribus, & morte pro fide oppetenda rediisset: tandem voti reus, comprehensus, suspensus, & sectus est. Accepto mortis nuncio, exultans in DEO salutari suo, exclamavit : *Veni, mi JESU dulcissime, ut deviçtus tibi, à te nulla æternitate avellar ! Venite vincula, crates, tormenta, laniena mortis, venite ! JESU amore placetis.* Ità mors mortem laceßivit, & superavit.

8. In America, annô 1619. Petrus de Vega, Coadjutor, Hispanus, qui, ut Societati esset utilior, Sexagenarius artem futoriam didicit, & navissimè exercuit. Postquam prædixisset; se non nisi extremo vitæ die decubiturum; pro stipendio laborum abiit, prout prædixerat.

9. Vil-

9. Villaregii in Hispania, annô 1606. P. Joannes Ponce, Hispanus, Ducis de Arcos filius, sed à splendore generis sui tam alienus: ut illius mentionem facere nunquam sit auditus. Unde & illa Regii Vatis verba, quæ etiam ferè extrema ipsi fuerunt, identidem regustabat: *Elegi abjectus esse in domo DEI mei magis, quàm habitare in tabernaculis peccatorum.* Ægros tractabat tenerrimo affectu, & exquisita accuratione, cibosque illis ipse coquebat. Mortem suam, quam prædixerat, eo expectabat apparatu: ut Religiosus quidam, qui intererat, Abbas, diceret: nihil simile se unquam vidisse; prolixumque indè in concione funebri habuerit dicendi argumentum.

II. FEBRUARII.

I. **A** Nnô 1621. Ostrogii in Polonia, ope DEI-paræ Virginis, & S. Ignatii à dæmone liberata est nobilis fæmina hæretica: unde tantum accessit gloriæ religioni Catholicæ, quantum dedecoris sectæ Calvinianæ. Cùm ministri ejus sectæ nihil auderent tentare,
So-

Societatis Patribus eam committendam duxerunt. Rogatus Rector Collegii, quæsitum primùm: an apud ipsos indubitatum esset, fæminam à dæmone obsessam esse? Affirmantibus illis communi assensu; quòd linguis variis, quas nunquam didicerat, loqueretur, occulta & valde remota panderet, &c. instituit Rector, ut ipsi primùm Evangelium suum super ipsam recitarent, deinde Ruthenorum Schismaticorum opem implorarent, denique si neutri proficerent, ad se recurrerent. Sed cùm conditio non admitteretur, & preces cumularentur, voluit Rector adferri Institutionum Calvinii libros, & fæminæ applicari: quos illa summa aviditate excipiebat, amplectebatur, & osculis lambebat. At ubi Rector clàm incunulam aliquam S. Ignatii libro inseruit, & fæminæ restituit: vociferari illa, ululare, & apertè fateri, non posse à se tolerari infertam imaginem. Post cumulas preces, jejunia, & exorcismos, jussus dæmon profari, à quo pellendus esset: DEI-param Virginem, & S. Ignatium

tium contemptim nominavit. Ergo ipso solemni festo Purificationis Mariæ, in templo Societatis, ad aram DEI-paræ & S. Ignatii, coram ingenti hominum multitudine (hæretici clàm id fieri flagitabant) exorcismi fortiùs vibrantur, DEI-para, & S. Ignatius ardentius invocantur: ac tandem impurus hospes hospitio exturbatur. Fæmina solo allisa, cùm animos resumpfisset, ejurato Calvino Catholicis accessit. *Bartholi in vita S. Ignatii lib. 4. n. 21.*

Eodem die obierunt.

2. Limæ in America Peruana, annò 1577. P. Joannes de Zuniga, inter dulces, quos occinebat, hymnos, defunctus. Etiam in ætate non provecta, tam maturæ solidæque virtutis erat: ut necdum Sacerdos, Limano Collegio præfuerit Rector. Egit tamen ipse moderatore; nè in corpus suum, licèt Virginitatis honore conspicuum, æquo inclementius sæviret. In suprema ægritudine, per dies 40. quibus æger decubuit, per omnia urbis cœnobia pro eo in vita retinendo, variis

variis quâ precibus, quâ corporis afflictationibus, fuit supplicatum non sine fructu. Mœstum de valetudine aliquantùm recreata, & morte dilata invisit DEI-para Virgo, promisitque proximo sibi festo die migraturum: & migravit.

3. In missione Guincensi valde ardua, annô 1612. Apostolicis laboribus fractus P. Balthasar Bareira, Lusitanus, quievit in Domino eadem die, qua annô 1583. illustris victoriæ auctor fuit Lusitanis. In hoc viro Apostolico placuit Domino renovare exemplum Moyſis, oratione profligantis Amalecitas. Cùm enim Paulus Diaz, à P. Balthasare animatus, cum 300. tantùm Lusitanis, paucis verò Æthiopum auxiliaribus manipulis, movisset contra duodeciescentena Angolanorum millia; ineunte acerrimo prælio, Pater in tabernaculum se abdidit, & manibus mentéque in cœlum sublatis, pro pugnantibus ardentè orabat: factumque est, ut ipso animum in oratione vel intendente, vel remittente, eadem esset prælii facies, nunc prævalentibus, nunc cedentibus Lusitanis. Philip-
pus

pus II. Rex accitum in Hispaniam P. Balthasarem, multo honore & gratiis variis, pro illarum gentium salute, cumulavit.

4. Romæ annô 1652. P. Hieronymus Anfaldus, Sardus, piè decessit; monitus aliquando à DEI-para Virgine, ut nè tam parcus esset, ac verecundus in petendo; sed fidentior deinceps plura postularet. Inter sacrificandum visus elevari, & nube lucida circumdari, Christo cor suum aperto P. Hieronymi pectori inferente.

5. Valentia in Hispania, annô 1658. cursum suum feliciter consummavit P. Hieronymus Lopez, indefessus & planè Apostolicus per universam Hispaniam, atque Insulas Majoricam, & Yuicam, Missionarius; quas incredibili zelo & fructu percurfabat, Jubilæi gratiam secum circumferens, & ubiq; generalium Confessionum, & solennissimi actûs contritionis author; cooperante Domino signis & prodigiis, usque ad mortui cuiusdam suscitationem. Multa & imitanda & adhibenda exhibet typis edita ejus vita.

III. FEBRUARI.

I. **P**ost partam heri à Lusitanis gloriosissimam & prodigiosam victoriam de barbaris Angolanis, seu Ambundiis, postero & sequentibus aliquot diebus conspecta est in cœlo Crux ingens & lucidissima, terris Angolanorum imminens: sive ut pateret barbaris, quâ virtute prostrati essent: sive ut omen acciperent fidei Christianæ felicius ibi propagandæ. Christiani, auctore P. Barreira, decreverunt quot annis, recurrente die Purificatæ DEI-paræ, triumphalem illam pugnam gratâ memoriâ recolere. Philippus verò II. Rex Hispan. & Lusitan. edicto mandavit Prætori suo & Præfectis in terris illis: ut nihil notabilis momenti susciperent agendum, nisi consulto Barreira, tanquam Viro spiritu DEI pleno. *Sacchin. p. 5. lib. 3. n. 166. & seqq.*

2. In Germania cum hesterno die, annô 1561. Trevirense Collegium DEI-param Virginem delegisset studiorum suorum Præsidem, ac Patronam: ipsius

ipſius auſpiciis hodie datum eſt illis initium inſigni celebritate, in frequenti nobilitatis, & Magiſtratum corona, proſudentibus compta oratione Profeſſoribus. Præſens erat Everardus Mercurianus tunc Provincialis, cui placuit, omnium ſcholarum, etiam Theologiæ, lectiones ſimul inchoari, ad majorem Collegio conciliandam authoritatem: quod permittit in corpus Academiae cooptari, ſalvis tamen legibus Societatis. *Idem p. 2. l. 9. n. 127.*

Eodem die obierunt.

3. In Florida, Americana regione, annô 1571. inſignes pro fide victimæ, P. Ludovicus Quiros cum Joanne Baptiſta Mendez, & Gabriele Solis novitiis; ſagittis perempti à quodam Caciquio Ludovico apoſtata, qui in Hiſpania ſimulatè baptiſmum ſuſceperat, quem P. Ludovicus operoſè ad Eccleſiam reducere laborabat.

4. Ferrariæ in Italia annô 1607. Joannes Petrus Davitia, Coadjutor, jejuniiſ, aliſque macerationibus exefas corporis

poris exuvias posuit, laborandi & orandi studio eximius. Horam, quæ recreationis est à mensa, cum bona Superiorum gratia, ad SS. Sacramenti aram supplex transigebat, ejusdémque ter in hebdomadam sumendi copiam habebat; nunquam accessit ad focum, vel culcitram, aut linteamina pro somno admisit, nec nisi uno cibi genere vescabatur.

5. Novellariæ in Italia, annô 1620. Josephus Braccus, Italus, Coadjutor Temporalis. Indifferentiam ad quævis munia, & obsequia quotidie petebat à DEO, dicebátque : *Sinè illa Religionis Paradisum esse Infernum.* Addebat : DEI vocem in superioribus agnoscendam; eámque per Officiales inferiores ad nos descendere tanquam per fistulas ligneas, per Rectores tanquam per argenteas; per Provinciales tanquam per fistulas aureas; per Generalem tanquam per auream, gemmis distinctam. Omnes morbi supremi dolores animabus Purgatorii donavit, lætusque sustinuit, quidquid sentiebat ab igne sacro, quo tota illi pellis per omne corpus exuta est.

IV. FEBRUARII.

I. **S** Indiarum Apostolus Xaverius, annô 1552. literis datis ad P. Paulum (fortè Camertem) mandavit: ut cum P. Michaële de Morales accederet Illustrissimum Episcopum, eique traderet præfatum P. Michaëlem, tanquam religiosi votis à se absolutum, & ratione Ordinis Sacerdotalis Episcopo jam plenè subiectum. Franciscum Gonzalez etiam iussit, sibi res habere suas, voluitque: ut cum dimissis nostri nullam haberent communicationem, etiam per colloquia. Adolescentem Thomam Gonzalez, admissionem ad Societatem, expetentem, amandavit ad nosocomium, ut ibi ægrotis serviret, usque ad adventum suum. *Epist. novarum lib. 5.*

2. In India Orientali cùm ineunte annô 1560. P. Consalvus Silveria navigationem ad Cafres, immanem & perfidam Africæ gentem, instituisset: hoc die feliciter Mozambicum, Africæ regionem, tenuit. Quo erat Apostolico spiritu, nauticam turbam, & varia

riæ conditionis homines , qui eadem...
 vehebantur navi , ità ad pietatem in-
 struxit : ut navis illa religiosi cœnobii
 formam præ se ferret. Non fœda, vel
 impia dicta, non jurgia audiebantur.
 Diem auspicabantur, & claudebant o-
 mnes, decantatis Cœlitum Litaniis.
 Manè de gradibus Perfectionum DEI-
 paræ, quos tredecim numerabat, sermo-
 nem instituebat Confalvus, jucundè di-
 cens : quòd sicut Gubernator navis...
 continuò intentus esset in Cynosuram,
 & ejus gradus ; ità sibi, & cuivis pio,
 diligenter observandos esse gradus Ex-
 cellentiarum DEI-paræ, tanquam suæ
 Cynosuræ, seu Stellæ altioris poli. De-
 inde miscebantur pia colloquia, tra-
 debatur doctrina Christiana, ministra-
 batur infirmis; nec quidquam omitte-
 batur, unde aliquid spiritualis lucelli
 capi posset. *Sacchin. part. 2. hist. Soc.*
lib. 4. 210.

Eodem die obierunt.

3. Ezyæ in Hispania, annò 1638.
 P. Augustinus de Espinosa. Tandem

mors finem illi fecit tormentorum, quibus corpus suum dirè, ingeniosè, ac irremissibiliter cruciabat. Sæcularis altioris perfectionis studiosos perfcitè tractabat, suadebátque imprimis diligentem & constantem piorum librorum lectionem, eoque medio integras familias ad egregiam virtutem deducebat. Defuncti etiam illius operâ non rarò utebantur; inter quos externus quidam ipsi ante mortem confessus, & ante dies aliquot sepultus, eum mediâ nocte in cubiculo convenit, atque ex Collegio eduxit (conscio Rectore) in domum suam; ubi P. Augustino chartam dedit, cum nominibus creditorum, quibus in vita non satisfecerat; tantùmque auri addidit, quantum necesse erat, rogans Patrem: ut debita omnia extingueret, residuum in alia pia opera converteret. Post 8. dies rediit defunctus, & pro rebus fideliter expeditis gratias egit. Cum oculos haberet ægerrimos P. Augustinus, affirmarétque Medicus fore, ut oculorum usum planè perderet, si domo foras prodiret: jussus subinde per

occasionem à Superiore, negotiū quidpiam extra Collegium conficere, dixit id, quod Medicus affirmârat; adjecit tamen, se ire paratum, si porrò ita vellet Superior. Hoc persistente in sententia, abiit ille, & cæcus domum rediit, vixitque triennio; lætus tamen, quòd lucis & oculorum usum ex occasione obedientiæ amisisset.

4. Anicii in Gallia, annò 1623. P. Marcellinus Bompar, Gallus, multa, & magnâque virtute pretiosam mortem meritus, eandem invenit inter milites pestifera lue laborantes, quorum animabus serviebat.

5. In Valcensi Germaniæ Residencia, annò 1646. P. Matthæus Cuberus, Germanus. Cùm adhuc Adolescens graviter ægrotaret, per quietem ei, DEI-para Virgo apparuit, & *Convalesces, inquiebat, fili: per te multa bona Filius meus operabitur.* Societatem ingressus patrem suum hæreticum, & fratres germanos tres, pagosque integros Ecclesiæ Christi restituit vir zelosissimus, & omnino talis, qualem futurum DEI-para prædixerat. G 3 V.

V. FEBRUARII.

Petrus Canisius , annô 1548. eximium heroicæ obedientiæ specimen dedit. Missurus in Siciliam S. P. Ignatius operarios è Societate, periclitari voluit Sociorum, qui Romæ degebant, resolutionem indifferentem ad quævis officia, & loca. Scripto igitur proposuit illis, & scripto à singulis responderi sibi voluit post triduum per ardentem orationem consulto DEO:

1. An omnino indifferentes essent, ad eundum in Siciliam, & manendum in Urbe, vel ubicunque demum vellet Superior?
2. An, si eundum sit in Siciliam, parati essent ad tractanda sive literaria, sive servilia officia, ità: ut & docti vellent labore manuum occupari; & indocti quavis docere scientias & artes liberales, quantum in ipsis esset?
3. Si docendum fuerit, an parati essent agere, vel discipulos sub quovis professore, & in arte quacunque, vel magistros in quavis disciplina?
4. An, quidquid injungetur, habituri sint pro-

me.

meliore, & convenientiore ad DEI glo-
riam, sensum suum & voluntatem ple-
nè subjiciendo & conformando judicio
& voluntati Superioris. Ad has pro-
positiones scripto respondit hac die P.
Canisius : se omnino indifferentem es-
se ad manendum Romæ, vel eundum
in Siciliam, vel in Indiam, &c. Quòd
si in Siciliam eundum sit, paratum se
esse ad quodvis officium, sive coqui, hor-
tulani, ostiarii, &c. sive professoris in
quacunque disciplina, licèt sibi igno-
ta. Votum addidit : se nullam habitu-
rum curam commoditatum suarum, &
intellectum atque voluntatem suam,
plenè resignare Superiori suo. Tam
liberali Canisii, & aliorum Sociorum
omnium, resolutione mirè lætus S. Pa-
ter, duodecim ex diversis nationibus
expedivit in Siciliam, inter quos erat
Canisius ; cui Rhetorica Cathedra af-
signata est in Collegio Mamertino. Ad
hanc promptissimè se dimisit ille Cani-
sius, qui cùm Colonia Agrippinæ disce-
ret Theologiam, jam sacras Literas ma-
ximo plausu explicabat in eadem Aca-

demia, universi Cleri nomine legatione fungebatur ad Cæsarem Carolum V. & contra Archi-Episcopum Coloniensem Hermannum hæreticum gloriosè decertabat: ille Canisius, qui in Concilio Tridentino Bononiam translato, jam dixerat doctissimè sententiam, & à summis Ecclesiæ Præsulibus ad maximè ardua adhibebatur negotia, &c. Sed his omnibus potior ei erat Obedientia. *Orland. hist. Soc. libr. 8. n. 8. & seqq.*

Eodem die obierunt.

2. Nangasachi in Japonia, annò 1597. trias SS. Martyrum Japonum, Paulus Michi, Joannes de Goto, Jacobus Kysai. Crux illis currus triumphalis fuit, quem lanceis per latera adactis, tinxerunt purpurâ sanguinis. *Paulus*, è forte Scholasticorum, nobile genus virtute, ac prædicandi zelo, atque insigni facundia illustravit, quam & in carcere, & in ipsa cruce, miro ardore, nec sinè fructu exercuit. *Joannes*, & ipse Scholasticis accensendus, floridus
19. an-

19. annorum adolescens, Catechistam tunc agens, patri suo præsentì, & filii Martyris cruore asperso, precatoriam DEI-paræ Virginis corollam, quâ usus fuerat, donavit. *Jacobus* è classe Coadjutorum temporalium, jam annis 64. meritisque gravis, incredibili gestiit lætitiâ, quòd se Crucis Christi participem videret; solitus aliàs ejusdem Patientis historiam in libello secum gestare, eamque quotidie meditatè legere. Honoravit DEUS mortem fervorum suorum variis prodigiis; Urbanus VIII. Pontifex Maximus authentica in Martyrum catalogum relatione.

3. Punicale in India Orientali, annò 1552. P. Paulus Vallius, à S. Xaverio ut *insigni perfectione, & virtute vir celebratus*. Cum pro concione diceret, à barbaris Badagis captus, atque diuturnâ inediâ, & carceris ærumnis extinctus est.

4. Burdigalæ in Gallia, annò 1662. P. Joannes Martinon, Gallus, Theologus ingenio, eruditione atque virtute excellens, Theologiam Scholasticam u-

niversam Tomis 5. editis comprehendit, & illustravit; diligens & accuratus in referendo, brevis paritèrque clarus in exponendo, acutus, & prudens in discernendo. Fœtus ingenii sui, quamvis suspicerentur ab aliis, tam amabat moderatè: ut, cùm laboriosa quæpiam lucubratio intercidisset, æquissimo animo tulerit jacturam, dixeritque: *Salva animæ salute, nihil esse, cujus detrimentum moveat hominem.* Sotuell. in Bibl. Soc.

VI. FEBRUARII.

P. Matthæus Riccius annô 1600. feliciter reversus est Nanchinum, regiam olim Sinarum urbem, populi frequentia, & ædificiorum splendore, nulli vel in Europa, vel apud ipsos Sinas secundam; ex qua annô præteritô turpiter ejectus fuerat. Cùm enim mœstus urbe excessisset, & curarum plenus in somnum incidisset: Salvator noster spectandum se illi exhibuit, ac ferè totidem verbis, sicut antè S. Ignatio, favorem, protectionemque promisit: *Ego in utraque urbe regia* (scilicet Nan-

Nanchini, & Pekini) tibi propitius ero. Non vanum fuisse somnium docuit eventus. Reversus enim anno prædicto Nanchinum, omnia alia invenit; Proceres, & summos Magistratus tam pronos habuit in sua vota: ut non solum certatim, cum amplissimis muneribus hospitem inviserent, & ad eam urbem incolendam prolixè invitarent: sed etiam domicilium ultrò obtruderent; nec erat, qui advenæ negotium facesseret, quem cernebant omnes sic honorari à summis. Ergo P. Matthæus secundis utendum ventis censuit, propitiòque DEO sedem Nanchini fixit, in magnum Societatis Seminarium evasuram. *Trigaut. de Expedit. in Sinas lib. 4. cap. 4. & lib. 3. cap. 10.*

2. Rigæ in Livonia iterum tumultuatum est ab hæreticis annò 1586. contra nostros, & Senatum. Arguebatur iste, quasi Rectori Collegii scripto promississet Armamentarium civitatis Societati tradendum. Non defuit unus & alter testis, magis suspicionibus, quàm probationibus instructus. Re-

ator ergo Collegii Rubenus datur in
custodiam , è qua postquam satis se
purgavit, dimissus quidem est : sed po-
stea turbis renovatis , Senatores duo
torti, & necati sunt ; quòd Collegium
civitatis regi tradidissent , Jesuitis tra-
dendum, & Cathedralem quoque Ec-
clesiam promississent. *Sacch. p. 5. hist.
Soc. lib. 6. n. 29. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Romæ annò 1612. P. Christo-
phorus Clavius , Germanus, sæculi sui
Euclides. Correctum Calendarium
Ecclesiasticum, jussu Gregorii XIII.
strenuè vindicavit contra impugnato-
res: Quantus eminuit ingenio, erudi-
tione, per 5. Mathematicum Tomos spar-
sa : tantus virtute fuit Clavius , præfer-
tim solida humilitate, quâ neminem un-
quam sibi, se omnibus semper postpo-
suit. Non minorem oculorum suorum ,
quàm majorum Cœli luminarium , cu-
ram habuit. Cùm aliquando per pa-
tentem cubiculi fenestram prospiciens
in plateam, fortè incidisset in fœminæ

con-

conſpectum : fortuitum illum oculorum errorem tam ſeverè caſtigavit : ut fenestrâ ſolidè obſerata , nunquam per omnem vitam proſpectum in plateam ſibi licere voluerit.

4. Punicale, in India Orientali, annô 1600. P. Henricus Henriquez, Luſitanus, plurimarum animarum piſcatione dives, quas per annos 13. lucratus eſt in gemmifera illa regione, quam oram piſcariam vocant. Apoſtoli Commorienſium elogium decumanis laboribus meruit. Tam liquidis è cœlo voluptatibus diſfluebat, quàm duris in terra calamitatibus premebatur. Sepulchrum ejus glorioſum fecerunt lampades & anathemata appenſa pro beneficiis, per illum à DEO impetratis.

5. Flexiæ in Gallia, annô 1654. P. Joannes de la Chauffee, Gallus. Ad Societatem mirabili caſu accitus fuit. Per licentiam anteciner aliorum dierum cum undecim inſignis nobilitatis Sociis perſonatus, atque in choreas effuſus, vidit tertium decimum ſaltatorem repente cæteris immiſtum. Corripuit omnes
non

non levis pavor, præsertim quando sequenti die malus genius inter exorcismos Joannem indigitans, inclamavit: *Calamistratus ille meus est; meus est, nì caveat. Ego hesterni timoris causa fui; ego decimum tertium saltatorem egi.* Percussus Joannes, ut sibi consulere, ad Societatem se recepit, atque in ea aliam personam, imò Christum, induit, potissimum per heroicam patientiam.

VII. FEBRUARII.

I. **C**ongregatio IV. Generalis inchoata est annò 1581. à P. Oliverio Manareo, Vicario Generali, post obitum P. Everardi Mercuriani, indicta: in qua felicissimis auspiciis electus est in Præpositum Generalem P. Claudius Aquaviva, planè necessarius temporibus illis. Ante Electionem turbatum est non leviter, ob levissima quædam indicia ambitûs, quæ videbantur cadere in Vicarium Generalem Oliverium Manareum. Sed cum hæc non probarent, & nihilominus Congregatio declarare vellet, quantopere id vitium abominaretur;

retur ; decretum est : ut Oliverius Offici-
 cium Vicarii retineret quidem & exer-
 ceret , cum jure suffragii activi ; suffra-
 gio tamen passivo careret. Quo perli-
 benter ipse caruit, & jam antè ultro illo
 cessit, ut turbatis rebus rediret serenum.
 Oliverium in medium progressum, sic
 locutum refert Sacchinus: *Multarum,*
Patres, conscius equidem mihi sum culparum,
propter quas non modò honore, sed nè sancta
quidem hac Societate, dignum me agnosco,
atque profiteor: ceterum cujus criminis reus
agor, ab eo me abesse longissimè, testis est mihi
conscientia mea, & qui intuetur corda, vi-
vòsque, ac mortuos judicaturus est, Christus
Jesus; testes, ut opinor, è vobis plurimi, qui
me nòstis. Infamia tamen omni sum dignus
multis nominibus; neque eam neque ullam
pœnam recuso, aut deprecor, dummodo Socie-
tatis dignitas, & tranquillitas salva sit. Agite
igitur, create Præpositum Generalem h. sic o-
neri parem: Ego, quidquid juris per leges mi-
hi tanquam Professo debetur, eo omni, pacis
causâ, hoc ipso loco prudens, volensque quàm
optima ratione, cedo, abdicòque me. Reto-
ta paulò pòst ad Gregorium XIII. Pon-
 tifi-

tificem delata , postquam omnia , quæ contra Oliverium allata erant , scripto sibi tradita , diligenter examinavit , Claudio jam electo Generali accito , sic pronuntiavit : *Renuncia Congregationi , me causam hanc diligenter cognovisse , & scripta illa incendisse : Porro Oliverium mihi planè bonum virum videri ; istos verò Patres (qui negotium faceffiverant) ultra quàm Constitutiones permitterent , longè progressos .* Sic suus honor Oliverio restitutus , & deinceps honorifica munera Provincialis , & Vilitatoris in variis Provinciis demandata .
Sacchin. hist. Soc. p. 5. lib. 1. n. 16. & seqq.

Eodem die obierunt.

2. Punicale , in India Orientali , annò 1549. prima è Societate pro fide victima P. Antonius Criminalis , Italus , à barbaris Badagis impulsu Brachmanum , non ferentium stragem Idolorum suorum , lanceis confixus incerto die ; hodie tamen recolitur natalis ejus in vitam immortalem , quando natus est in mundum .
 A S. Xaverio , scribente ad S. Ignatium , laudatus est ut vir sanctus , ac omnibus
 cha-

charissimus, talésque plures desideravit pro Indiis. Totam Commorinensem Provinciam, quæ ipsi demandata fuit, singulis mensibus, nudipes, per ducenta, & ampliùs, passuum millia percurabat, incredibili animarum zelo impellente. Quotidie tricies, sæpe quadragies, positis humi genibus, precabatur.

3. Albenaci, in Gallia, annò 1593. in odium fidei aliæ duæ ceciderunt hostiæ, P. Jacobus Salesius, & Guilielmus Saltamochius, Coadjutor, Gallus, uterque. Ab hæreticis capti, longa fame, sitique cruciati, variisq; aliis ærumnis vexati, tandem trucidati sunt. P. Jacobus primùm sclopo trajectus, mox inter orandum pro occisoribus, ferro in pectus adacto, confossus est: Guilielmus prostratum Patrem amplexus, pugionibus necatus; cadavera per dies sex jacuere inhumata. Ad hanc palmam egregiè se paravit uterque. P. Salesius, licet variis morbis continuò obnoxius, laborabat ut valens: Ubi ubi esset, aliquem ex Sociis deligebat, qui ipsum de erratis admone-
ret. Cubiculi januam pulsante quopiam,

piam, curvatis genibus dicebat : *Intra DEUS meus, intra animam meam.* SS. Eucharistiam ferè horis singulis adorabat, petebátque copiam Martyrii à Rege Martyrũ, bono JESU, cujus amor semper illi erat in corde, & ore, sive prædicanti, sive familiariter colloquenti.

4. In Gallia, annò 1610. P. Simon Riviere, Gallus. Quàm amicus humilitati, tam constans hostis fuit vanæ gloriæ. Ultimis septem vitæ annis ad officia Coadjutorum temporalium descendit. Etiam morienti sæpe in ore fuit : *Fugiamus vanam gloriam.* Et illud Apostoli sæpe sibi inculcari voluit : *Absit mihi gloriari, nisi in Cruce Domini Nostri JESU Christi.* Post octiduum prædixerat sibi obitum, & obiit.

VIII. FEBRUARII.

I. **A** Nnò 1550. creatus est Pont. Max. Julius III. antè Joannes Maria de Monte, seu Montanus, Cardinalis Prænestinus : qui ut in Tridentino Concilio, cui Sedis Apostolicæ Legatus præsidebat, prolixè Societati faverat ; sic in
Pon-

Pontificatu, quanti eam faceret, & verbis declaravit, & rebus. Institutum Societatis à Paulo III. approbatum, sua auctoritate confirmavit, & quæ in Pauli Bulla obscuriora, variamque admittere interpretationem, ad Ignatii mentem declaravit. Incipit Bulla: *Exposcit debitum pastoralis Officii*, &c. Spiritualibus gratiis temporalia subsidia liberaliter adjecit: & S. P. Ignatium spiritualia tantum petentem pro animarum bono, præcepto obedientiæ adstrinxit: ut in angustiis Domûs Professæ Romanæ ad se fidenter, & sinè verecundia accederet: monuitque unum de familiaribus suis: ut eum de Domo illa sublevanda subinde admoneret. Præfectum cubi- culi sui admonuit: ut quoties ad se se Ignatius accederet, omnes ei confestim paterent aditus; neque sineret præ foribus morari, quamvis aliquid negotii cum Cardinalibus haberet Pontifex. *Orland. hist. Soc. p. 1. lib. 10. § 14.*

2. Annô 1581. inchoatâ Congregatione IV. Generali, Vicarius Generalis Oliverius Manareus cum aliis aliquot

quot deputatis Patribus , Gregorium XIII. Pontificem Maximum pro more adiit , benedictionem petiturus pro felici electione Præpositi Generalis. Pontifex acceptis paternè Patribus, magnificè in laudes Societatis excurrit, atque inter alia : *Sanctus hic Ordo vester*, inquit, *ac verè inquam sanctus* , *toto jam orbe terrarum propagatus est ; ubique Collegia , & Domicilia habetis , Regna , & Provincias , & orbem totum vos regitis , &c.* Quæ postrema verba paulò post iterum repetiit. *Sacchin. hist. Soc. p. 5. lib. 1. n. 13.* Nimirum orbem regit Societas non imperio, & autoritate ; sed opportuna directione in spiritualibus.

Eodem die obierunt.

3. Ozacæ in Japonia , annò 1636. P. Didacus Yuki, Japon. Pro fide totius tridui suspendium, prono in foveam capite, toleravit, certavitque fortis usque ad mortem, imò morte fortior. Prescriptis, Daifusamæ Imperatoris edicto, è Japonia Sociis, perstitit ipse in patria, dissimulatâ personâ, magnis pro re Christiana

stiana itineribus, magnis laboribus exantlatis per ipsos 20. annos. Nullius unquam usus est hospitio, nè ulli noceret; errabat per sylvas, è quibus opportunè prodibat ad juvandos Christianos, solis agrestibus herbis victitans.

4. In Florida, Americana regione, annò 1571. à fidei desertore aliisque barbaris trucidati sunt, & concisi, P. Joannes Baptista Segura, Hispanus, cum 4. Sociis, Gabriele Gomez, Petro de Linares, Sanctio Savallio, & Christophoro Rotundo. Savitum in sacram suppellectilem, præsertim in Imaginem Crucifixi; ut appareret magis, quo impulsu in eam cædem exarserint homicidæ.

5. Trigueri in Hispania, annò 1566. piè decessit P. Joannes Leonius, Hispanus, mortis nuncio ea animi exultatione accepto, ut nunciantis medici manum poposcerit ad osculum. Ob suavissimam morum facilitatem Agnus dictus. Vox tamen ipsius in sacra cathedra, vox leonis erat, ad percellendos animos. Alterius P. Joannis Leonii, Belgæ, mentionem facit Alegambe in Bibliotheca Societatis

cietatis; qui ad propagandum DEI-pa-
ræ Virginis cultum, & animos adolescen-
tum teneriore pietate imbuendos, pri-
mus Romæ instituit annô 1563. Sodali-
tatem Marianam, quam deinde Parisios
promovit, nunc per universæ Societatis
domos, & Collegia felicissimè diffusam
cernimus, cum incredibili fructu, & Se-
dis Apostolicæ approbatione. Obiit
diem suum Taurini; annus & dies obi-
tûs non exprimuntur.

6. Pragæ in Bohemia, annô 1692. P.
Matthias Tanner, Bohemus, virtute, e-
ruditione, & Theologiæ laureâ clarus.
Præter alia edidit insignia duo opera, *So-
cietatem usque ad sanguinis profusionem mi-
litantem; Et Societatem Apostolorum imita-
tricem.* Utrumque Tomum eleganti-
bus iconibus exornavit, & magna par-
te se ipsum expressit.

IX FEBRUARI.

I. **A** Nnô 1621. post obitum Pauli V.
Pontificis Maximi, ipso die in-
gressûs Cardinalium in Conclave, qui
erant quinquaginta duo, raro consensu
creatus est Pontifex Gregorius XV. an-

tea Alexander Ludovicius dictus, Archi-
Episcopus Bononiensis, & Presbyter.
Cardinalis *Spondanus* annô 1621. Cano-
nizavit Sanctos Ignatium & Xaverium,
concessitque Indultum, recitandi offi-
cium, & Missam celebrandi de B. Aloy-
sio Gonzaga. *Bullar. Comm.*

2. In Gallia annô 1565. tempore.
Conventûs Poissaci, in quo tractabatur
de componendis gravissimis turbis inter
Catholicos, & dissidentes; præclaram
Ecclesiæ Catholicæ navavit operam P.
Jacobus Laynez Præpositus Generalis,
à Pontifice illuc expeditus cum Cardi-
nali Farnesio. Hæreticorum ministro-
rum arrogantiam, præsumptum in
Conventu illo Augusto federe, cum
Catholici Doctores itarent, compressit;
Reginam regnantem, nè interesset di-
sputationibus inter Catholicos, & hære-
ticos, quas non intelligebat, admonuit,
& impetravit; Sacro-sanctum Missæ Sa-
crificium egregiè declaravit; Concio-
nes per Adventum Domini magno cum
fructu habuit; Collegiorum Academi-
corum Rectores, Religiosorum Ordi-
num

num Superiores, Prælatos, & Principes, specialiter Condæum, indefessus conveniebat, & ad tuendam Religionis integritatem animabat; nè templa hæreticis concederentur, libello Reginae oblato zelosissimo institit; hæreticorum pertinacissimos, & violentos conatus infregit; Societatem in Gallia recipi impetravit; ea denique gessit, quæ ab uno homine fieri posse, vix esset credibile.

Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 5. & 6.

Eodem die obierunt.

3. Romæ annô 1645. P. Mutius Vitellescus, Italus, genere illustris, sed virtute magis, ac regimine felici universæ Societatis. Præpositorum Generalium ad admirabilitatem usque longè suavissimus, sibi semper simillimus, ad levamentum afflictorum mirè dexter, ac perspicax agendorum. Apertæ illi semper ad quemvis audiendū aures, patientia multò majore, quàm sperari posset ab homine adeò occupato; erectus animus, & quantum citra injuriam Instituti licebat, indulgens; honorare omnes illi planè

planè congenitum : quibus dotibus mirum quantum sibi omnium corda devin-
xerit. Nihil mediocre in illo appa-
rebat, five adolescens studiis operam
daret, jam tum singulari morum inno-
centiâ conspicuus, five Philosophiam
ac Theologiam Romæ doceret, five pro
concione diceret, Assistens Italiæ, five
Provincias, Romanam, & Neapolita-
nam, ac denique Societatem totam an-
nis 35. gubernaret. Vocationem ad
Societatem quantopere æstimârit, non
obscure prodidit, solitus diem 15. Au-
gusti, quo ingressus est, præmissa pri-
die in triclinio flagellatione sui, quam-
diu per ætatem licuit, celebrare, eôq;
die aliquem recipere in Societatem.

4. Gadibus in Hispania, annô 1649. Charitatis victima insignis, ce-
cidit P. Joannes Avellanda, Anglus,
postquam pestifera lue tactis mira sedu-
litate servivit. Angelica illi innocentia
micabat ex vultu, oculisque modestis-
simis. Etiam seculares sedulo operam
dabant, ut videre sacrificantem pos-
sent : tam sanctè sancta tractabat. Præ-

ter P. Joannem occubuerunt eodē aīo, in eodem obsequio 17, è Societate in diversis locis. *Alegambe in Victim.*

5. Turnone in Gallia, annō 1617. mortem appetiit P. Gaspar Mafius, Gallus, adeò non improvisam; ut rogatus, quid factururus esset, si eunti ad scholas, vel recreationem nunciaretur; post horam moriendum esse? respondit: *Scitum etiam, ex obedientiæ destinatione, ad scholas, vel recreationem, iturum.*

6. Compluti, in Hispania, annō 1651. immatura morte sublatus est P. Franciscus de Oviedo, religiosa pietate, & doctrinæ soliditate, quam ejus opera Philosophica, & Theologica testantur, celeberrimus. Peracto enim insolita devotione divino Sacrificio, ac lectione in schola tradita, regressus in cubiculum, concidit, & exspiravit. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

X. FEBRUARII.

I. **O**pportunè annō 1553. in Japonia Amangucio Bungum rediit P. Balthasar Gagus, qui rem Christiana-

stianam in terris illis curabat. Arma enim contra Regem Bungi, Christianis apprimè faventem, corripuerant rebelles quidam Procerum. Misit ergo Gagus Joannem Fernandium, linguæ Japonicæ peritiorem, qui Regem erigeret, firmaretque spe auxilii sibi adfuturi à DEO, quem Xaverius ipsi prædicaverat, & cujus ministros semper auctoritate protexerat. Animatus Rex irruit in rebelles, eosque internecione delevit. Cum autem domibus eorum ignis injiceretur, is ultra limites progressus, etiam innocentium aedes corripuit, atque inter alias domum amici, apud quem Patres Suppellectilem sacram & profanam deposuerant. Ea tamen discretione, moderante cælo, usum est insatiabile elementum: ut, cum cæteras domus partes in cinerem redegisset, solum illud cubiculum Patrum reliquerit intactum. Quæ res plurimum valuit ad illustrandos ethnicos, & firmandos neophytos. *Orlandin. hist. Soc. libr. 13. num. 92. & seqq.*

2. Annô 1605. Cardinalis Perro-

nus (Eminentissimus non solum dignitate sacra, sed doctrinâ, & dogmatum Ecclesiæ contra hæreticos propugnatione) epistolam dedit ad Cardinalem Bellarminum, Archi-Episcopum tunc Capuanum: qua se luculenter purgavit à calumnia sibi impacta: quasi minus æstimaret editas ab ipso Controversias fidei, tanquam operosas in adducendis hæreticorum argumentis, sed imbelles in confutandis; dixissetque: Futurum Ecclesiæ utilius, si controversias istas nunquam imprimi permisisset. Ad quod sic respondet dictus Cardinalis: *Hæc horribilis, & ab ipso parente mendacii effusa criminatio affecit animum meum stupore inenarrabili; meque afflixit tantò acerbius, quantò certior ego sum: non vocem modò, sed nè cogitationem quidem ullam esse in me hujus mendacii ream. Imò & quæ dixeram, & quæ cogitaveram antea, ubicunque demum vixi, eò collimârunt semper: ut ostenderem à me pluris æstimari Opus Controversiarum Bellarmini: quàm opus aliud quodcunque, quod pro Ecclesiæ defensione vel à millesimo anno in lucem prodiderat.*

diderit. Hæc & plura similia sapientissimus, & zelotissimus Cardinalis. *Petræ sancta in Vita Bellarm. lib. 2. c. 7.* Vide infra 12. Februar. Et sanè si auctoritatem Controversiarum Bellarmini extenuaverimus : quod Opus ostendemus, quod solidius tueatur fidei dogmata, & pejus oderunt, impugnâruntque hæretici ?

Eodem die obierunt.

3. Novocomi in Italia, annò 1610. P. Carolus Carlantinus, potens Verbo, sed maximè lacrymis, cùm sacro pœnitentiæ tribunali præfideret. Multos habuit filios lacrymarum, quibus corda obdurata mollebat, & accendebat. Fuit, quando, templum adiens in foribus ejusdem offendit hominē sclopo occulto, aliisque armis instructum, ut inimicum suum trucidaret. Scelerata hominis cogitatione divinitus cognitâ : *Quid tu, inquit P. Carolus, hîc spectas miser ? quid meditaris infelix ? Veni, sequere me, & confitere de peccatis.* Apprehensumque manu duxit ad sacrum tri-

bunal. Attonitus ille, ac pene mente motus, ubi animum collegit, ritè confessus, dissidium omne solvit, mundò-que nuncium remisit. Non defuit & gratia sanitarum, & potestas in spiritus malignos, ac veneficia, Servo DEI; tantusque erat in omnium opinione; ut nobiles ac docti quidem vel de solea ejus calceamenti aliquid sibi postulârent.

4. Vefontione, in Lotharingia, anno 1638. religiosè decessit P. Leonardus Perinus, Lotharingus, cujus sanctimonix tanta fuit opinio; ut obeuntem è quadam urbe in genua procumbentes cives, quaquâ ibat, orarent; bene sibi ut precaretur. Obedientia illi ad extemporalitatem prompta, ita; ut conciones pro singulis Adventûs diebus habendas, ex tempore, nulla præmissa præparatione, nihil excusans vel prætendens, suscepit: & cùm Theologiam doceret, ad docendam Rhetoricam lubens descenderit, eoque munere per annos plures laudatè functus, iterum ad conciones, tum ad Theologiam iterum redierit.

5. Lugduni in Gallia, annô 1656. P. Franciscus Daix Gallus, in conspectum optatissimum Divinæ Triadis, ut credere licet, evocatus est, cujus cultui erat addictissimus, uti & Venerabilis Eucharistiæ; quam die, nocteque frequenter visebat, & quoties ad portam accersitus erat, non prius redibat ad cubiculum, quàm illâ visitatâ & adoratâ. Cruciandi corporis sui studiosissimus, molestum sibi fore diem agebat, quo sanguinis aliquid non libaret Christo: si Martyr esse non possit, debere se tamen passionum Christi aliquatenus esse participem. S. Scripturæ quotidie capita aliquot perlegebat flexis genibus, & capite aperto, prophetiæ donô & aliis gratiis gratis datis à DEO honoratus.

XI. FEBRUARII.

I. **A** Nnô 1576. Gregorius XIII. Pontifex Maximus concessit: ut ex Societate medicinæ periti mederi possint ægris citra adustionem & incisionem, &c. Breve incip. *Unigeniti DEI Filii*. Concedit igitur: ut Religiosi præ-

H 4

fati

fati id absque aliquarum censurarum, seu pœnarum incurſu, & conſcientiæ ſcrupulo valeant exercere de Superio-
rum ſuorum licentia, quibuſcunque
perſonis infirmis, citra tamen aduſtio-
nem, vel incisionem per ſe ipſos facien-
dam, quando tamen medici ſeculares
commodè haberi non poſſunt. Non ob-
ſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus,
&c. *Bullar. Soc.*

2. Annô 1563. Præpoſitus Gene-
ralis Societatis Lainius, cùm in Triden-
tino Concilio Theologum Pontificium
magno plaufu ageret, ità Præſidis Con-
cilio, Cardinalis Mantuani, ſibi, ac So-
cietati cor devinxit : ut imperare ſibi
non potuerit, quin illum expediret Má-
tuam, cujus urbis erat Epifcopus, ad
fundandum ibi Collegium, & ordinan-
dam Diœceſim. Tridentô itaque pro-
fectus, pari celeritate ac felicitate, com-
miſſa expedivit, ad populum & ſacras
Virgines pios ſermones habuit, rebúſ-
que confectis, nono die Tridentum re-
diit. *Sacchin. hiſt. Soc. part. 5. lib. 7.*
num. 1.

3. In

3. In Africæ regionem Angolanam expediti sunt annò 1574. Socii 4. quamvis unum, antea missum, in custodia detineret rex barbarus, Patrem Fránciscum Goveam. Triplex ibi hominum genus reppererunt, Lusitanos, ethnicos, & advenas ex vicino regno Congi Christianos, sed qui præter nomen vix aliquid Christiani habebant. A carnibus abstinebant nunquam, inclementioris cœli obtentu: cùmque videbant Patres in Quadragesima, aliisque diebus vetitis abstinentes, dicebant: paulò post scabie & elephantiasi correptum iri. Sed isti constanter Ecclesiæ præceptis morem gerentes, ac nihilominus sani, ipso exemplo suo absurdam consuetudinem sustulère. *Sacchin. p. 4. l. 3. n. 191.*

Eodem die obierunt.

4. Valentia in Hispania, annò 1606. P. Michaël à Fontibus, operarius strenuissimus in America Peruana. Apostolicis laboribus fesso, aliquando spectandam se dedit DEI-para V. (quâ ille religiosissimè ac ingeniosè colebat)

promisitque hujusmodi labores & ærū-
nas illi locò purgatorii futuras, ut finè
mora cœlum adire possit. Cujus promif-
si gratiam quavis feriâ secundâ certis
mortificationibus recolebat. Religiosus
quidam ex sacra D. Francisci Familia,
singulari virtute eminens, testatus est,
P. Michaëlis animam cœlos conscen-
dentem, obviam habuisse DEI-param
Virginem cum Apostolorum Principe,
S. Joanne, & S. Ignatio, quæ fuisset
manibus splendidam coronam beatæ illi
animæ imposuit.

5. Namurci in Belgio, P. Joannes
de Renesse, in Societatem & animas de-
functorum beneficentissimus. Placuit
Divinæ Bonitati in illo adumbrare ve-
tus illud patientiæ miraculum, Divum
Job. Nam & P. Joannes incredibili for-
titudine animi sustinuit, tum horren-
dam nobilissimæ familiæ suæ & fratris
ruinam atque catastrophem; tum ingen-
tes & diuturnos morbidî corporis dolo-
res, tum acerbissimos animi scrupulos,
& mortis futurique judicii terrores. At
sub vitæ finem serenissima animi tran-
quil-

litate potitus, nihil magis, quàm dissolvi expetiit, obiitque inter ea gesti-
entis animi argumenta : ut DEUS præ-
teritas ærumnas cumulatè ipsi compen-
sasse, etiam in hac vita, videretur.

6. Ulyssiponem Lusitaniæ princi-
pem urbem cùm annò 1599. atrox pe-
stis depopularetur, expositi sunt com-
plures è Sociis diversarum linguarum,
qui popularibus suis, ægris & valenti-
bus, solatio essent & auxilio. Sex illorū
in ea fatali, imò triumphali, arena ce-
ciderunt variis temporibus; hoc die P.
Calixtus à Motta, vir impiger, & ze-
lo ardens animarum.

XII. FEBRUARII.

I. **A** Nnò 1605. cùm in urbe fama
iniquissima, sparsa ab invidis
gloriæ Cardinalis Bellarmini percrebu-
isset : quasi Cardinalis Perronius utili-
us Ecclesiæ existimasset, si Controver-
siæ fidei Roberti Bellarmini in lucem
non prodiissent : petiit urgentibus li-
teris Bellarminus jam Cardinalis de Joy-
euse, intimus Cardinalis Perronii, op-

portunè exquireret hac super re sententiam ipsius. Fecit Joyeuse, quod rogatus fuerat, prædictoque anno & die respondit Bellarmino: *Blasphemiam adeò immanem* (hoc enim nomine appellare vocem illam criminiosissimam voluit) à Card. Perronio proficisci non potuisse. Statim enim ac hujus famæ mentionem in familiari sermone apud ipsum fecit, ità consternatum affirmavit; *ut ferè linguæ animo visus sit*, nec ipse, Joyeuse, unquam viderit hominem, *vel magis perturbatum, vel indolentem gravius*. Quomodo ipse Cardinalis Perronius se purgaverit, recale dicta 10. Februarii; & vide Petrasanctam, utriusque epistolam recitantem, cum summa Controversiarum Bellarmini commendatione, *lib. 2. Vitæ Bellarmini cap. 7.* Advertant ad hoc maximorum ac doctissimorum Ecclesiæ Prælatorum judicium, communemque etiam heterodoxorum sententiam, moderni quidam scioli; quibus desipit Bellarminus, quem vel non largiùs gustarunt, quàm canis Nilum, vel non capiunt. Advertant ad gravissimum judi-

dici-

dicium Cardinalis Barronii, qui ad Ann.
53. n. 32. Controversias Bellarmini
appellat. *Nobilissimum planè opus, quod
instar turris illius, quam David edificavit
cum propugnaculis, ex qua mille pendent cly-
pei, & omnis armatura fortium, in Ecclesia
habeatur.*

2. Annô 1564. Lainius, Præpo-
situs Generalis, à Conventu Poisiaco in
Gallia, Religionis causâ celebrato, re-
diit Romam, plenus meritorum & glo-
riæ ibi partæ prudentiâ, eruditione, &
zelo singulari.

3. In Hispania, annô 1587. ma-
gnam injecerunt sollicitudinem Præpo-
sito Generali Claudio & universæ Socie-
tati, non solum Quæsitores sacri, qui
ex levibus indiciis quosdam nostrorum
conjecerunt in carceres: sed etiam &
multò magis, degeneres quidam, ca-
pitosi, & rerum novarum cupidi Socii,
quorum caput Dionysius Vasquius, pub-
licè criminantes tum rationem guber-
nationis, tum ipsum Institutum. Ho-
rum sollicitatione inducti Quæsitores,
Provinciali Castellæ mandârunt hoc
die

die, sub pœna Excommunicationis ut intrâ mensem, omnia Exemplaria Instituti, Privilegiorum & Rationis studiorum, quotquot essent, in provincias Hispaniæ, ad ipsos deferrentur. Prohibuerunt insuper; nè quisquam sinè ipsorum licentia proficisceretur extra Hispaniam. Rebus tam afflictis, recurrit post DEUM, ad Pontificem Sixtum; quem ità benevolum invenit: ut gravibus literis supremum Quæsitorem, Cardinalem Quirogam, & Libros omnes restituere, & totam causam ad se remittere, sub pœna Depositionis ab Officio & privatione Cardinalatûs jussert. Sic compositis motibus externis, etiam Domesticis seditiosis injecta cura est, religiosius componendi mores suos. *Sacchin. part. 5. lib. 7. n. 80. & seqq.*

Eodem die obierunt.

4. Ulyssipone in Lusitania, annò 1571. P. Alphonfus Nunnius Barretus, Collegii primùm Eborensis, deinde Ulyssiponensis Rector, licèt 27. annos ætatis vix numeraret. In tyrocinio Socie-

cietatis ardentiore sui contemptus studio abreptus vili lacerna tectus ac nudipes, in forum Conimbricense prodiit, infami columnæ sese alligavit, altaque voce misericordiam à Jesu, infami columnæ adstricto, imploravit, stupente Urbe, Infimam bajulorum faciem, crassâ divinorum inscitiam laborantem, ut contracta familiaritate, opportuniùs suaviùsque erudiret, simili illis cultu corporis instructus, tanquam unus ex ipsis cum ipsis agebat, probèque instructos ad confessionem adducebat. Sacerdoti obscenâ vitâ infami, famulum se addixit, ut opportunis monitis eum ad saniorē mentem traduceret. Cùm nihil profecisset, conversus ad complicem mulierculam, tanto verborum pondere cum illa egit, ut ad expiandam vitam totam, & constantem emendationem eam adduxerit.

5. Neapoli annô 1581. P. Christophorus Rodriquez, Lusitanus, Missiones suas perarduas, beato fine conclusit. Magnis itineribus, laboribùsque fidei promovendæ causâ susceptis, celebris,

lebris, Cayrum & Alexandriam adiit, à Pio V. ad magna quæque adhibitus. In navali Joannis Austriaci contra Turcas expeditione, militi pugnanti medios inter hostium globos, intrepidus effigiem Crucifixi præferebat, & victoriam cruenta sui flagellatione sæpius repetitâ, conciliare studebat. Provinciæ cum præesset, Collegia visitabat pedes, Sarcinulæ suæ bajulus, nec alio, quàm emendicato viatico usus.

6. Rigæ in Livonia, annò 1611. florens, sed in brevi consummatus, juvenis Jacobus Mlocki, Scholasticus, natione Lituanus, raptus est splendido cœli Reginae curru. DEI-param Virgine præcipua veneratione profecutus, ab eadem imminere sibi mortem celerem, didicit. In extremo morbo, valetudinarii ministro dixit: magnos hîc habemus hospites: en gloriosam cœli Reginam splendido advectam curru, quæ animas in cœlum avehere solet. In agone oculos in Crucifixum, digitum in abducturam se DEI-param intendens, feliciter, ut credere licet, avectus est.

XIII. FEBRUARI.

I. **A**Nnô 1557. Andreas Oviedus, è Societate assumptus ad Episcopatum, ac deinde Patriarchatum Æthiopiæ, cum feliciter appulsus esset, cum Patriarcha Joanne Nunnio Barreto, Goam in India: relicto ibi Patriarcha, solvit hoc die in Æthiopiam, ut exploraret animum Claudii Imperatoris; quantum propendeat ad suscipiendum Patriarcham legitimum, & ad unionem cum Ecclesia Romana. Non obscura enim dederat ejus propensionis argumenta: quibus permotus Rex Lusitaniæ, impetravit à Summo Pontifice cōsecrationē & missionē in Æthiopiā, unius Patriarchæ, & duorum Episcoporum è Societate, S. etiam P. Ignatius ad dictum Imperatorem Claudium zelosissimas dedit literas (quas recitat Orlandinus part. I. hist. Soc. lib. 15. num. 105. & seqq.) quibus ei commendabat dictam Unionem, & Prælatos ab Apostolica Sede expeditos. Sed homo perfidus, ubi rem seriò agi vidit; &

Patri-

Patriarcham non admisit, & Episcopum Oviedum, quantocius excedere regno iussit. Perstitit ille tamen: & paulò post vidit Claudium malè pereuntem cum exercitu profligato à Mahometanis annò 1559. *Sotuell. in Bibl. Soc. sub Nomine Andreae Oviedi.*

Eodem die obierunt.

2. Neapoli, annò 1585. P. Alphonsus Salmeron, Hispanus, unus è decem primis fundamentalibus Societatis lapidibus. Missionibus compluribus & gravissimis à Summis Pontificibus fuit applicatus. A Paulo III. in Hiberniam expeditus, cum Nuncii Apostolici potestate à Paulo IV. in Belgium & Poloniam; ter ad Concilium Tridentinum ut Theologus Pontificius; ubi summi ingeniù & incredibilis eruditionis specimen dedit. Coram Pio V. in verno jejunio, iussus conciones habuit magna cum satisfactione. Collegium & Provinciam Neapolitanam fundavit, primus rexit, & gliscentes ibi Lutheri errores scriptis & concionibus compref-
fit.

fit. Eruditionem suam facram, per XVI. Tomos in Evangelia, & reliquum Testamentum novum, diffudit, typis sæpius repetitis, obiit magno amplissimæ civitatis mœrore, vir pari eminens pietate, zelo & sapientiâ,

3. Collegio Theatino in Italia, annô 1626. ereptus est morte maturè prævisa, P. Ignatius de Julis. Biduo ante supremum morbum, coram Ven. Eucharistia ardentius oranti allapsa est clara vox: *Festina Ignati, festina: quoniam perpauci tibi superant dies.* Dum valeret tot unus obibat officia; quot, illo defuncto, tribus gravandis Sacerdotibus sufficiebant. Singulari pollebat industria ad disponendos moribundos: ut passim, etiam illi, qui aliàs alieno à Societate animo erant, P. Ignatii operam pro illo articulo expeterent. Ad ignem nulla illum hyemis sævitia, ad frigidæ levamentum nullus æstatis ardor, ad letulum nulla corporis lassitudo compellere potuit.

4. Vallisoleti in Hispania annô 1585. Sancius de Aufa, Novitius, Hispanus.

panus. In diuturno 80. dierum morbo, cum ingenti siti æstualet, atque ad manum semper haberet frigidam; nunquam eâ linguam refrigeravit, ardorem sitis Christo in cruce sitienti offerens. Biduo ante mortem Salvator ei apparuit, qualis in cruce sitibundus pependerat: cui Sancius, *Domine mi, summe inter electos tuos?* Affirmante Domino, subdidit ille: *Domine, accipiesne me tecum?* Tum Christus: *itâ fili, accipiam te mecum.* Sic Sancius post longam sitim abiit ad torrentem voluptatis æternæ.

XIV. FEBRUARI.

I. **A**Nnô 1546. S. Xaveriûs Malacâ discedens in Amboinum, seu Molucas insulas, hodie in earum conspectum venit, postquam turbam nauticâ, idolis addictam, ad Christum convertit, & baptismo expiavit. Erant nimirum sermones, quos ad ipsos habebat, miraculo armati. Cum enim essent linguarum diversarum, omnes ipsum suo sermone loquentem audiebant; vel si Lusitano sermone uteretur, omnes ipsum intelligebant, ac si patrio ipsorum ser-

sermone loqueretur. Duplex eo in itinere edidit vaticinium; & de Molucis insulis altero die in conspectum venturis; & de securitate à piratis. In scapham enim majoris navigii dimisso Xaverio, ut in Amboinum exscenderet (nā navis in Bandam insulam pergebat) apparuerunt duo prædatoria navigia, quæ in scapham plenis velis involabant. Sed repente valido vento exorto in altum rejecta est, piratæ verò extra conspectum abacti. Cùm nihilominus timeretur, nè piratæ per insidias navim invaderent: securos esse jussit vectores Xaverius; nihil mali eventurum asseverans. Et verò feliciter commodèque Amboinum tenuerunt. *Bartoli in vita lib. 2. n. 10.*

Eodem die obierunt.

2. Lovanii in Belgio, annò 1589. P. Joannes Hamelius, Belga. Inter prima Belgii lumina sua ætate habitus, Collega P. Lessii in Theologia tradenda. Peste contracta à moribundo, quem disponebat ad supremam luctam, sublatus est. Angeli apparitione primùm recreatus. Eodem anno Barcinonæ in Hispania

nia sex è nostris occubuerunt in eodem pestiferorum obsequio : Vilnæ in Litvania duo.

3. In Zebu, insula Philippina, añô 1627. Caspar de Caray, Coadjutor, Hispanus, suavissima morte defunctus est, post vitam asperrimè actam. Singulis hebdomadis ter inediâ se macerabat ; nullum diem sinè linea cruenta, per acrem flagellationem, elabi patiebatur ; nullus, nè in supremo quidem morbo, culcitrae aut lineæ suppellectilis, usus, quamvis in seculo insignem inter varias commoditates egerit navarchum. Extremis 12. vitæ annis captus oculorum luce, quidquid in templo sacrificiorum erat, devotissimè audiebat.

4. Coloniae Agrippinae annô 1656 P. Hermānus Baving, Germanus. Cùm provinciam gubernaret Rheni inferioris, & aliàs, Magistros impensè hortabatur : ut inter discipulos, S. Angelî Custodis cultum studiosè promoverent, Ipse & moribus & vultu, & perpetua animi serenitate Angelū egregiè repræsentabat. Ter quotidie, ut minimum,
Core-

Coronam DEI-paræ Virginis recitabat: Litanias verò ejusdem toties, quoties vel minima ei dabatur temporis non occupati aliis negotiis particula.

XV. FEBRUARI.

I. **A**ndreas Oviedus, Episcopus Hie-
ropolitanus è Societate Jesu,
annò 1557. Goâ solvit in Æthiopiam:
ut res & ingenia Æthiopiæ exploraret,
& Patriarchæ Joanni Nuñio Barreto, ac-
cessũ sterneret ad Imperatorẽ illius gen-
tis. Socios secum duxit quinque. Ut Ba-
roam attigit, quod est oppidũ imperiũ
Abassyni, subjectum Principi Isaaco Bar-
nagazio: is obviã egressus, per huma-
niter & magno honore excepit Episco-
pũ. Populi verò ea fuit gratulatio, isque
ad manus ei deosculandas concursus, ut
indè velut è secundo hospitio percipere
liceret lætum totius rei eventũ. Permul-
tis ibi ministrata Sacramenta Baptismi &
Confirmationis, & sancta Dominicæ Pas-
sionis hebdomada solemniissimè celebra-
ta. Reassũpto itinere, cùm octidũ pro-
cessũ esset, vir primarius Regis jussu cũ
jumentis occurrit ad deferenda Epi-
scopi

scopi, & comitum impedimenta. Cum
verò unius tantum diei itinere abesset
à castris regiis (in castris enim passim
Rex habitat, non in urbe) misso nun-
cio vetiti sunt ulterius procedere, do-
nec Rex ipse advocaret. Post triduum,
feriâ tertiâ Pentecostes, advocavit, rur-
susque ad ictum sclopeti jussit subsiste-
re, eodémque loco figere tentoria: quæ
Lusitani Comites Episcopi eleganti spe-
cie fixerunt. Altero die multi ex aula
nobiles, & Regis cognati adfuêre, de-
ducturi Episcopum ad regium tentori-
um. Ibi post multam moram cum
datus esset accessus ad Regem, seu Im-
peratorem Abassynorum Claudium:
Episcopus eidem reverenter tradidit
litteras Patriarchæ, atque Indiæ Prore-
gis. Accepit eas amicè; non ità tamen,
quin aversum à Religione orthodoxa
proderet animum, sectæ Dioscori cum
tota gente addictus. Institit Episcopus:
ut conventum suorum Doctorum coge-
ret, in quo de rebus fidei ageretur. Coactus finè mora, sed hominum quàm
obesi cerebri, tam pertinacium in-
erro-

errore suo. Rex ipse præstabat omnibus, & ingenio, & rerum fidei peritiâ: ipse, quæ alicujus momenti erant, objiciebat; ipse à Nostris objecta, quæ poterat, solvere nitebatur. Quæ dum geruntur, adest nuncius, Turcas in Abassiam validis copiis irrupisse. Sic Religionis curâ dissolutâ, sollicitudo omnis ad bellum gerendum est translata. Patriarcha interim Nunnius Goæ expectabat sollicitus legationis eventum, & Indis curandis incumberebat. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 1. n. 140. & seqq.*

Eodem die obierunt.

2. Salmanticæ in Hispania, annô 1599. P. Josephus à Costa, Hispanus. Quintus fuit è quinque fratribus, qui Societati nomen dederunt, cæteris minor ætate, non ingenio, & virtute. Tradendis lectionibus Theologicis intento spectabilem se dedit Angelus, cubiculum ingressus, ac manu incensam facem gestans: Sic, agebat, *tu in Indiis resplende- bis.* P. Josephus hac face accensus, dum se totum offert DEO in holocaustum,

ecce adfunt S. Borgiae, tunc Præpositi Generalis literæ, quibus in Indiam destinabatur. Ivit, atque in India occidentali talem, tantumque egit in scholis, in concionali pulpito, in scribendis libris, in consiliis, in provinciis gubernandis; qualem, quantumque summi quique in India, & Hispania (ad quam revocatus fuit) suspexerunt, & mirati sunt.

3. Parisius, annô 1626. P. Antonius Sucquet, Belga, cum Româ in provinciam rediret, vitæ mortalis terminum invenit; vir à Collegiorum, domûs Probationis, & Provinciæ totius, prudenti gubernatione, modestiâ, mirâque pietate laudatus. Paupertatis amantissimo, si nova vestis obtruderetur, ad illam humilitate siue expiandam, siue consecrandam potius, quàm primùm ad culinam descendebat, atque ollis purgandis operam dabat.

4. Rubeaci in Alsatia, annô 1634. P. Jacobus Mayering, & Andreas Martini, Coadjutor, Germani ambo, è templo extracti ab hæreticis, sclopis trajecti, & ferrô trucidati, in odium fidei gloriôsè occubuerunt.

XVI. FEBRUARI.

I. **M**agnus Indiarum Apostolus Xavierius, annô 1546. Amboinum, seu Moluccas, celebres insulas ob aromatum copiam, attigit, non absterrius amicorum terroribus, & incolarum ferina barbarie. Quam ut cicuraret, non tam verbis, quàm charitatis operibus agendum putavit. Ipse igitur ægrotos invisere, solari, fovere, pauperes pascere, vitâ functos sepelire, valentes docere, & omnibus omnia fieri, præsertim iis, qui ob irruptionem barbarorum ex insula Mauro, in montium speluncas se receperant. His ardentis charitatis carbonibus non poterant non incalescere cruda capita, & dissolvi rigentia corda. Proinde & sedociles exhibebant, & infantes ad fontem lustralem prompti ferebant. *Bartoli in vita lib. 2. n. 12.*

2. Coram Clemente VIII. habita est annô 1604. disceptatio 25. de Molinæ doctrina; quæsitumque fuit: *An sit de expressa sententia S. Augustini, aut sal-*

tē de ejus mente , vel potiùs contra ipsius doctrinam ; quòd , dum sumus in vita , in manu liberi arbitrii posita sit nostra salus ; per nòsque ipsos stet , quòd ad DEUM non convertamur ? Responsioni præmisit. noster Bastida suppositionem : quòd , per illas particulas, *in manu liberi arbitrii*, idem significetur, ac *esse in ejus potestate* ; prout ad illa verba Eccl. 15. *Constituit illum in manu consilii sui.* Glossa ordinaria , & Patres communiter exponunt. Deinde respondit : Quòd , *dum sumus in via , semper in manu liberi arbitrii sit posita nostra salus ; ac per nos stet , quòd ad DEUM non convertamur ;* Sententia sit expressa S. Augustini. Demonstravit hoc prolixè testimoniis S. Augustini , imò & aliorum Patrum. : vindicavitque Molinam ab impostura. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 5. cap. 29.*

Eodem die obierunt.

3. Vallisoleti in Hispania, año 1624. P. Ludovicus de Ponte , Hispanus , clarum inter ascetas recentiores nomen. Post obitum visus fuit Doctoris laureolâ

orna-

ornatus propter pias, copiosas, solidasque lucubrationes suas : vivens conspectus est sæpe, toto corpore radiis coruscare, aut globus igneus orantis capiti imminere. Crudior cum esset in corpus suum, illudque duris, crebrisque verberibus laceraret, habuit aliquando Angelos medicos, qui vulnera curabant blandioribus fomentis. Noctes sæpe totas coram Ven. Eucharistia pervigil ducebat, quam de die frequentissimè visebat, tantâ divinæ lucis copiâ perfusus: ut aliquando inambulans, & velut fatiscens, ingeminaret : *Satis est, Domine, luminis; satis est. Non plus, Domine, sufficit.* Voti religione se obligavit, extremis ante mortem 20. annis, de non admittendo deliberatè ullo peccato veniali, quod ab illo integre servatum esse, eximia Viri sanctitas, & singulares gratiæ cœlitus acceptæ probant.

4. Cracoviæ in Polonia, año 1612. P. Gaspar Petkoroski, Polonus, quievit ab ea laborum assiduitate, & contentione: ut annuæ literæ eum appellent Virum infinitorum laborum; cibi tamen

tam modici , ut omisſo inter labores prandiô, vulgari cœna contentus eſſet. Cracoviienſi Epifcopo à Sacris Confeſſionibus cùm eſſet, ità aulæ adhæſit, ut ab ejus fumis nihil candori ejus decederet, nihil accederet vanitatis, aut laxamenti,meritus paſſim *Sancti* cognomen.

5. Montilii in Gallia, annô 1630. pretioſa charitatis victima cecidit P. Ludovicus Bouillet, Gallus, mirè lætus, quòd in Societate, & in obſequio peſte tactorum occumberet. Socios habuit in ſimili obſequio, & morte viginti duos per varias Gallia civitates. *Ex Tann.*

XVII. FEBRUARI.

I. S. P. Ignatius, annô 1555. confidenter retulit P. Ludovico Confalvo, tunc Miniſtro Domûs Profeſſæ Romanæ, Romam miſſo à Joanne III. Rege Luſitaniæ; ut omnia dicta, factaque Ignatii curioſè obſervaret, atque ad ſe perſcriberet: retulit, inquam; Non ſolum eſſentialia Inſtituti Societatis, ſed etiam multa alia ad ipſam pertinentia, in una magna illuſtratione intellectûs
à Do-

à Domino nostro sibi esse manifestata Manresæ scilicet primò annò conversionis suæ. Idem affirmabat P. Hieronymus Natalis, scriptumque reliquit: quòd S. Ignatius, cùm de Instituto rogaretur, solebat causam referre ad eximiam illustrationem, quàm illi DEUS gratificatus est Manresæ, quâ illa omnia accepisset à Domino, in spiritu quodam Architectonico. Utebatur autem S. Pater valde familiariter Patre Natali, eumque misit per Provincias, ut Institutum, & Regulas promulgaret, ac explicaret. *Lancic. tom. 2. Opusc. 1. cap. 1.* ubi multa de hac materia congerit.

2. Annò 1616. hac die retulit eisdem P. Nicolao Lancicio P. Ferdinandus de Pontze, tunc Provincialis Boeticæ Provinciæ (cùm convenissent ad VII. Congregationem Generalem pro eligendo Præposito Generali) veram esse relationem de revelatione facta S. Francisco Borgiæ : *Quòd primis aliquot centenariis annis, prout Ordini S. Benedicti concessum fertur, nemo sit damnandus, qui in Societate morietur.* Cùm e-

nim Frater Michaël Marcus, post meditationem matutinam prædictum S. Borgiam de more accessisset, invenit insolitâ lætitiâ gestientem, cujus causam rogatus, non aliud prodidit, quàm: *O si scires Marce, ô si scires, quantopere DEUS amet nostram Societatem!* His illectus Marcus, institit ardentius, ut secretum resciret; cùmque urgeret importuniùs: aperuit Sanctus privilegium illud, de quo dictum, Societati concessum. Hoc retulit ipse Marcus Barcinone P. Vincentio Madresio, qui id ipsum communicavit præfato Patri Pontze; iste autem P. Lancicio. *Ità idem Lancic. tom. 2. Opusc. 17. lib. 2. cap. 1. ubi plura de hac materia videri possunt.*

3. Coram Clemente VIII. habitus est annò 1603. disceptatio XV. de Molinæ doctrina, quam longè diversam esse à doctrina Cassiani, demonstravit P. Arrubal. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 5. cap. 19.*

Eodem die obierunt.

4. Manilæ in Philippinis, añò 1605.
P. Hic-

P. Hicronymus de Prado, vir serenissimus
semper, & DEO intenti animi. Cum
in itinere pedestri lassus, & gravi, pe-
riculosoque lapsu prostratus esset, par-
vulum Jesum (cujus infantiae addictus
erat cultu tenerrimo) cruce onustum
spectabilem habuit: valuítque non so-
lum ad roborandum virum, sed etiam
incredibili voluptate perfundendum.
Aliàs vidit S. Franciscum Seraphicum,
urbem Manilam contraChinensium in-
cursionem defendentem. Humilitatis
studiò, & S. Augustini exemplò non e-
rubuit: peccata sua scriptò consignata
publicare.

5. Ibidem, annò 1615. Paulus
Rioin, Coadjutor, Japon, fidei zelator
magnus, & facundus, à Cubosama Im-
peratore Japoniâ ejectus, atque navi-
gationis ærumnis confectus, in portum
cœlestis patriæ sese recepit.

6. Pultoviæ in Polonia, annò 1611.
P. Georgius Skarfiniski, Polonus, opera-
rius indefessus, repentina, sed felici-
morte decessit in actu charitatis. A Præ-
sidente Collegii missus ad infirmum, cor-

pore, & animò bene sanus, cùm ad excipiendam ægri confessionem se accingeret, repentè queri cœpit de suborto dolore capitis: quod cùm in sinum affidentis focii reclinâisset, suaviter exspiravit, implevitque illud Sap. 4. *Justus, si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit.*

XVIII. FEBRUARII.

I. **N**atalis Collegii Romani, capitis, & normæ omnium Collegiorum per universam Societatem: quando conductis à S. Ignatio angustis ædibus ad radices Capitolii, Socii 13. sub Rectore Joanne Pelletario, Gallo, ex Domino Professa expediti sunt annò 1551. ad aperiendas ibi scholas. Verùm crescente mox numero tum discipulorum, tum Nostrorum, ex illis angustiis translatum paulò post est Collegium in ampliorem Domum Marii Capoccii Nobilis Romani: ubi quinquennium cùm substitisset: multitudine Auditorum urgente, migrandum fuit in amplissimam domum Joannis Baptistæ Salviati, annò 1556. quo ad Collegium Beatorum

trans-

translatus est S. Ignatius. Ibi demum stabilitum est, & in eam, quæ hodie, spectatur, formam redactum munificentia Gregorii XIII. Pont. Max. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

2. In Lusitania obtinuit tandem anno 1616. à Philippo III. Hispaniarum & Lusitaniæ Rege, P. Franciscus Suarez, ferias à laboribus Scholasticis in Academia Conimbricensi exantlatis, pridem desideratas, & expetitas, ob valetudinem debilem, & ætatem proVectam; sed quàm ipsi gratas, tam ingratas, & mœstas toti Academiæ, apud quam per annos viginti prælectionibus, & lucubrationibus suis, summam authoritatem, amorémque summum comparaverat. Liber à scholis, optabat liber esse etiam à libris scribendis, adeoque contemplationi, & solidæ ad mortem præparationi vacare. Sed cum ea de re & DEI per Exercitia spiritualia, & Superiorum mentem exploraret: iussus est etiam extremas vires eidem labori impendere pro DEI gloria, &

Ecclesiæ bono : quod fidelissimè præstitit. *Massejus in ejus vita cap. 17.*

3. Annô 1543. valida Sociorum manus, duo supra quadraginta, è Lusitania solvit in Indiam, cum P. Valignano Visitatore, distributi in quinque naves. Non solum viaticum, sed etiam pro novis domiciliis in India erigendis sumptum liberaliter suppeditavit Sebastianus Rex. Mozambicum cum feliciter pervenissent, aucti sunt duobus Sociis, qui in regnum Monomotapæ destinati fuerant, sed penetrare non poterant. Goam appulsi sunt omnes rara felicitate, & opportunissimè. Valde enim per mortem complurium exhausta fuit ea Provincia, & specialiter Collegium Goanum; quod in annum jam quartum infesti affligebant morbi, extinctis præstantibus viris 58. ex recentibus etiam advectis operariis jam quatuor occubuerant. Valignanus ad impetrandum cœlitus tanto malo remedium conversus, gravi oratione de quatuor potissimum capitibus corrigendis admonuit Socios, si fortè irreplissent.

I. Quis-

1. Quisque in se inquirat, & discutiat affectum suum erga alias religiosas familias; nè fortè sinistri aliquid lateat, aut proditum sit. 2. An sit aliquis excessus in præsumenda nimia authoritate, quasi à nobis, vel solis, vel præcipuè, pendeat conversio, & salus illarum gentium? 3. An non sit aliquis defectus charitatis inter domesticos, sive æquales, sive Superiores? 4. An adhibeantur debita media ad conversionem illarum gentium; an magis sint additi Lusitanis, quàm Indis, &c.? Quamēte hæc proposita sunt à Visitatore, eādē accepta fuisse à Sociis, patuit ex morbis citò abactis, & reddita sanitate. *Sacch. p. 4. lib. 2. n. 93. & seq.*

Eodem die obierunt.

4. In Mari Malacensi Indiæ Orientalis, annô 1598. P. Petrus Martinez, Lusitanus, Japoniæ Episcopus. Cùm adhuc degeret inter Socios, cum Rege Sebastiano profectus est in Africam. Exercitu deletō, & Rege amisso duram servitutem serviit captus P. Petrus, Naufragio

gio quoque afflictus, tandem Pontificis
jussu, consecratus est Japoniæ An istes.
Vineam suam feliciter adiit, naviterque
excoluit. Inter assiduos labores Evange-
licos ex eleemosyna victitabat, semper-
que spem inter, & metum fluctuabat,
donec tempestate concitata graviore in
Christianos, à tyranno relegatus navi-
gationis incommodis oppressus est. Præ-
sul heroica virtute eximius, nec minùs
animi demissione constanti, quàm Eccle-
siastica dignitate eminens.

5. Bracharæ in Lusitania, añô 1615.
P. Joannes Cardim. Morientis ori ad-
osculum admota Crucifixi Effigies, re-
vulsis à cruce manibus, visa est ægrum
amplexari. Nunquam nisi ciliciò accin-
ctus introibat ad Altare DEI. Examinis
particularis libellum gestabat de collo,
cum formula votorum suo sanguine ex-
arata. Cibò ità utebatur, ut censeretur
totâ hebdomadâ jejunare. Mortui cada-
ver, septimò post annò, odore fragrans
repertum; & patrata non obscura mira-
cula sunt, de quibus tabulæ ritè cōfectæ.

6. Eboræ in Lusitania, annò 1555.

P. Em-

P. Emmanuelli Fernandio, Afro, Apostolicam animam eliserunt impuri quidam scortatores, propter scortum ab ipsorum amoribus ad frugem conversum. Deprehensum in itinere tam dirè contuderunt, ut mortem paulò pòst oppeteret. Relatum in urbem Henricus Cardinalis invisit, mortuum urbs tota flevit, & sollemnibus exequiis honoravit. Adduci non potuit P. Emmanuel, ut proderet Sicarios: sed ulrò prodidit se, & rem totam unus illorum, qui gravi sermone Patris inter verbera ad pœnitentiam hortantis, comotus, dilapsis sociis, apud jacentem semianimem peccata fuerat confessus. In componendis dissidentibus eâ erat industriâ, & felicitate singulari: ut aliquando una die quinquagenos, inter se, & cum DEO reconciliârit. Sermo concionantis ardebat ut facula, quem accendebat Divino Sanguine sumpto in Missa, quâ concioni præmittere solèbat.

7. Hispali, annò 1673. piissimè decessit P. Franciscus de Sylva, Hispanus, singulari spirituum discretionem, & conscientias tranquillandi arte præditus, li-

cèt ipse magnis timoribus, & angoribus exerceretur. In concionibus admirabili energia verborum, planè regem animorum agebat, nunquam ad satietatem auditus, multoties visus non solùm Christo cordi esse, sed in ipso ejus corde reside-
Tanner in Soc. Apost.

XIX. FEBRUARII.

I. **A** Nnô 1581. P. Claudius Aquaviva, Filius Ducis Atriæ, Neapolitanus, cùm post gubernatam Provinciam Neapolitanam, regeret Romanam, electus est in Præpositum Generalem, quàmvis annum ætatis quadragesimum nondum attigisset. Visa est non uni DEI-para Virgo cum S. Bernardo, quem eximiè colebat Claudius, & S. Ignatio, offerre illum magni comitii Patribus, ut eligeretur. Eterat Claudius opportunissimus illis temporibus, Societati satis iniquis; utpote vir verè cordatus, Instituti scientissimus, & retinentissimus, quem nec adversa frangerent, nec prospera extollerent; par cuicunque fortunæ, & quibusvis adversariis, etiam potentissimis. *Sotuel in Bibl.*

2. In Japonia annô 1614. nova, & cæq; gravis excitata est persecutio Christianorum, à totius Japoniæ Imperatore: cujus edictum in Metropoli Meacensi hoc die propositum est Patribus nostris, ut intrâ diem septimum omnes se conferrent Nangasachum, atque inde quisque renavigaret in patriam suam. Idem edictum intimatum est Patribus S. Augustini, Dominici, & Francisci. Laborabât tunc in vinea Japonensi, præter Japones Catechistas, & sæculares quosdam Sacerdotes, centum, & quinquaginta è 4. Ordinibus Religiosis: è S. Augustini familia quatuor, è S. Dominici novem, è S. Francisci quatuordecim, è Societate Jesu centum, & viginti tres, cum Episcopo ex eadem Societate. Christianorum censebantur aliquot centena millia, & spes erat, totam Japoniam brevî subjectum iri Christo: cùm ecce concitante satana, & afflantibus quibusdam ejus ministris horrida concitatur tempestas. Dynastæ, quidam admonuerunt Imperatorem, de ingenti numero Christianorum, deo-

deorum patriorum exterminio, & imminente periculo, nè imperium totum in exterorum manus delabatur. Confirmârunt suspicionem Europæi quidam sectarii, variis calumniis onerantes Religiosos, præsertim Societatis Jesu, & argumentum suspicionis ducentes ex Philippinis Insulis recenter subjectis Hispaniæ Regi Philippo. Sic conflatum est ingens incendium, & in Christianos, præsertim Sacerdotes sævire. coëptum ferrô, igne, & aliis, etiam inauditis tormentis. *Hugo in vita P. Caroli Spinolæ, cap. 12.*

Eodem die obierunt.

3. Hispali in Hispania, annô 1588.
P. Jacobus Sancius. Fluctuanti in electione statûs coram Ven. Eucharistia ferventius oranti, allapsa est è sacro Tabernaculo diserta vox: *Esto de Societate Nominis mei.* In Societate summa votorum, & negotiorum ejus fuit: amare, & pati.

4. In Insula Majorica, annô 1621.
P. Raphaël Oller, Hispanus, jussus est, ut requiesceret à laboribus suis, qui tribus

bus haud inertibus operariis occupandis sufficiebant. Sancti, & Apostoli nomine celebratus, per totos 40. dies tam verni jejunii, quàm Natales Christi ferias antecedentes, etiam cum quotidie ad populum diceret, jejunabat. Virginitatem perpetuam studiis, inedia, continuis laboribus, varia in se asperitate, SS. Eucharistiæ, & DEI-paræ Virginis sinè labe Originali conceptæ, cultu singulari, illæsam conservavit.

5. Colonia in Germania, añô 1622. P. Arnoldus Boecop, Belga, ab hæreticis tentus, & carcere vexatus, cum nihil appareret, cujus causâ plecti posset, propinatô venenô (ut Medicus testatus est) sensim contabuit inter acerbissimos dolores. Locupletis domûs in Batavia hæres, & in Bataviæ Academia per annos complures versatus, non fidem solum Catholicam, verum & Virginitatem servavit intaminatam.

6. Freganale in Hispania, añô 1680. fatis cessit P. Jacobus Serranus, Hispanus, singulare illud elogium meritis: quod post fata nemo illi precatus sit requiem

quiem æternam; cùm vulgo notissimum
esset, eum propter eminentem virtutem
suffragiis vivorum non egere. Moriens
visus est ab absentibus quibusdam per-
sonis, Sanctitatis opinione celebribus,
dulci amplexu, & osculo stringi à par-
vulo Jesu. *Tanner in Soc. Apost. Imit.*

XX. FEBRUARII.

I. P. Velignanus, Visitator Indiæ, &
Japoniæ, solvit è Japonia in Eu-
ropam annô 1582. cum Legatis trium
Principum Japonensium Christiano-
rum, ad deferendam Christi Vicario,
Romano Pontifici, qui erat Gregorius
XIII. reverentiam, & obedientiam. E-
rant hi: Franciscus Rex Bungî potens,
Protasius Rex Arimæ, & Bartholomæus
Princeps Omuræ. Ordinata est ea ex-
peditio, tum pietatis gratiâ ad veneran-
dum Vicarium Christi, Patrémque u-
niversalis Ecclesiæ; tum ut ipsi Japones
oculis suis cernerent Majestatem Reli-
gionis Christianæ, & Principum Chri-
stianorum Europæorum, adeoque illam
æstimarent magis, suisque commen-
da-

darent popularibus ; tum ut Pontifex & Principes non solum per literas acciperent statum Ecclesiæ Japonicæ, sed viva voce ipsorum Japonum. Lecti sunt ad legationem obeundam juvenes duo nobilissimi, prædictis Regibus sanguine juncti, egregiis naturæ, ac gratiæ dotibus instructi ; quorum ætas ultra annum septimum & decimum se non extenderat : ut pares essent ferendis diuturnæ navigationis incommodis. Regis Bungensis legatum agebat Mantius Itum, Regis Arimæ, & Principis Omuræ Michaël Cingiva, cuivis additus fuit socius legationis ; ut si quid humani eveniret alicui, præstò esset, qui vices legati suppleret. Nimirum Mancio additus fuit Martinus Fara, Michaëli Martinus Nicaura, natalibus, & moribus insignes. Insuper obsequii gratiâ additi ephebi nobiles duo : ac denique omnibus appositus est moderator unus è Nostreis Georgius Loyola, Japon, morum gravitate, atque prudentiâ præstans. Hos omnes ducebat, auspice DEO, P. Valignanus, sed non per-

perduxit: cū enim Goam venissent, invenit literas Claudii Generalis, quibus jubebatur in India subsistere, & ibi Societatem moderari Provincialis. *Sacchin. hist. Soc. part. 2. lib. 5. n. 230. & lib. 3. n. 236.*

Eodem die obierunt.

2. Nangasachi in Japonia, añô 1614. P. Ludovicus Cerquiera, Lusitanus, Japoniæ Episcopus, quam per annos 16. Apostolicis laboribus, & paternâ curâ excoluit, Prælatus erat ea morum gravitate pariter ac suavitate; ut ex aurea sæculorum ætate lectus videretur, & ethnicis atiam gratus esset, ac venerabilis. Modum vivendi quotidianum, quem in Societate didicerat, tenuit constanter, demittebátque se perlibenter ad capienda ab illius superioribus consilia. Tempa quatuor Japonibus Parochis, & suppellectile sacra instruxit. Lusitanos mercatores abducentes in mancipia Japones, fulmine Ecclesiastico absterruit. Ipse non dives, pauperes, præsertim pro fide exules, liberaliter juvabat; charitate,

te, & comitate omnibus gratus. *Nada-
fi in Anno Dier. Mem. Soluellus obitum po-
nit 15. Febr.*

3. Londini in Anglia, annô 1647.
Curbertus Prescottus Stephani, Coadju-
tor Anglicus, post evitatas per annos com-
plures insidias, captus, cùm ad furcam
damnandus non videretur, quòd Sacer-
dos non esset, perpetuo carceri in odi-
um fidei addictus est, in quo aliquot an-
norum arumnis toleratis, tandem con-
sumptus est.

4. Vallisoleti in Hispania, añô 1595.
P. Franciscum de Morales, inter alter-
nantes acerbissimos dolores, & cœlestes
voluptates, pretiosa mors occupavit.
Cùm in supremo morbo dolorum acer-
bitas, querulam vocem aliquam extorsis-
set; vidit, audivítque Christum amicè
subsannantem: *Tu quereris, & ego rideo.*
Incredibiliter animò erectus Franciscus:
*Et quid est Domine, reposuit, quod ego o-
ptem magis, quàm delectare te? Si risum ti-
bi movent hi dolores mei, veniant sanè cu-
mulatissimi; expectati aderunt.* Dixit, ac
in fortissima patientia possedit bonam
animam

animam suam in vitam æternam, indefessus, & felix in disponendis moribundis, præsertim, qui publico supplicio plecebantur.

5. In America annò 1693. à barbaris Charibibus odiò fidei interfectus, gloriosè occubuit P. Vincentius Loverfa. *Ex libro Suffragiorum.*

XXI. FEBRUARII.

S Xaverius annò 1544. scripsit P. Francisco Mansillæ in Commorinum eunti, excitando ipsum ad multam patientiam in laboribus Apostolicis. Sic tecum reputa, inquit, quasi purgatorium isthic tuum sit; in quo jam noxarum tuarum pœnas luas: & agnosce non vulgare DEI beneficium, indulgentis tibi; ut vivens, spirânsque, summo gratiæ quæstu, ærumnâ multò minore, peccata juventutis expies. *Epist. nov. libr. 1. Epist. 9.*

2. Annò 1608. Inchoata est sub P. Claudio Aquaviva Præposito Generali Congregatio Generalis VI. quam tempore Congregationis V. cogi voluit post sexennium Clemens VIII,

VIII. Pontifex (ut habetur Decretô 73. Cong. V.) atque in ea eligi novos Assistentes pro Italia, Hispania, Lusitania : qui etiam electi sunt in Congr. VI. Germaniæ Assistens non motus : quia non pridem id muneris susceperat. Pro Galliæ Provinciis datus est Decretô 1. Assistens quintus : cum antea habuissent communem cum Germania, & ceteris Transalpinis. *Ex Decret. Congr. 5. & 6.*

Eodem die obierunt.

3. Cardeliaci in Gallia, annô 1573. P. Martinus Guttierrez, Hispanus. Dum per Gallias Romam iret, interceptus ab hæreticis, tam dirè habitus est; ut intra paucos dies ærumnis sit confectus. S. Theresia, datis Romam ad P. Assistentem Hispaniæ literis, significavit : P. Martinum sibi à Deo ostensum in Choro Martyrum : Omnibus religiosis virtutibus in gradu excellenti conspicuus, eminuit singulari prorsus in Virginem DEI-param cultu, & amore filiali, quam vicissim ut Matrem amantissimam experiebatur. Sub pallio ejus vidit ali-

K

quan-

quando universam Societatem collectam, & Nostros, velut pullos, sub DEI Matris alis protectos. Defuncto in carcere P. Martino adfuit Matrona spectabilis, quæ cadaver nitidè composuit, & videri desuit.

4. Hispali in Hispania, annò 1616. P. Alphonsus Rodriquez, plenus dierum, & meritorum. Nonagenarius enim decessit. Per annos 40. summa cum laude Magistrum Novitiorum egit, eamque comparavit Religiosæ perfectionis notitiam, quam expressit, & in moribus suis, & in præclaro illo opere *Exercitii perfectionis*, multo Religiosorum quorumvis usu, & repetitis in omni lingua typis commendato.

5. Cleraci in Gallia, annò 1622. P. Herveus Malvesius, Gallus, in Missionibus castrensibus, & alijs multa cum laude versatus, ab hæreticis trucidatus est in opere charitatis, dum capta dolo civitate pœnitentibus aurem daret. Tanquam in Sacerdotem sævitum crudeliùs, decem vulneribus illatis.

XXII. FEBRUARI.

I. **A**Nnô 1659. Alexander VII. Pontifex Maximus iterum erexit Collegium Pœnitentiariorum in Urbe ad Basilicam Principis Apostolorum : siquidem à Pio V. qui id reformaverat, & Societati tradiderat, literæ Apostolicæ super hoc expeditæ non fuerunt. Alexander igitur, Constitutione incip. *In Apostolicæ dignitatis fastigio*, motu proprio, & de Apostolicæ Sedis plenitudine, confirmavit, erexit, & instituit iterum prædictum Collegium, habitationem, & redditus assignavit, Collegium Apostolicum nominari præcepit, & Societati perpetuò tradidit ea lege : ut tredecim de Societate Pœnitentiariorum munere perpetuò fungerentur, &c. *Bullar. Comm. Constit. 60. Alexandri VII.*

2. Ad componendam Controversiam de Auxiliis Gratiæ, absque contentiosis disputationibus, conveniens existimavit Clemens VIII. : ut partes dissidentes convenirent coram Cardi-

nale Madrutio , & expositis sententiis suis de natura Gratiaë efficacis , & sufficientis, inirent inter se viam componendi dissidia. Annô igitur 1599. 22. Februarii convenerunt Generales, Dominicanorum, & Societatis, cum quibusdam ex parte utraque Theologis, apud Madrutium Cardinalem. Et quidem Societatis Theologi prompti fuerunt ad proponendam Societatis doctrinam , perorante copiosè , solidèque ipso Claudio Aquaviva : Adversarii autem multa tergiversatione conflictum generalem declinabant , solius Molinaë censuram urgentes. *Eleuth. hist. de Auxil. l. 3. c. 6.*

3. In Collegio Parisiensi aîô 1564. primùm apertæ sunt scholæ, multis tempestatibus exagitantæ , sed tandem triumphaturæ. Ut id jure , ac auspiciatò fieret , conciliatus primùm est DEUS per Sacrificia, orationes, & mortificationes: deinde à Rege, Regina regnante, & Cardinale Lotharingo impetrata diplomata, actum cū Academicis, & Regiis Advocatis, adeoque nihil de Divinis, & hu-

& humanis subsidiis neglectum. Hoc demum die propositus est patentibus locis Index lectionum tradendarum. Ceteros inter Professores eminuit P. Joannes Maldonatus, qui Aristotelem assumpsit ex Græco interpretandum, & explicandum; brevique plures trecentis numeravit ordinarios Auditores. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. l. 8. n. 78.*

Eodem die obierunt.

4. In Japonia, annô 1624. P. Didacus Carvalius, Lusitanus, post ingentia itinera, & labores exantlatos, primùm in Cocincina, deinde in Japonia. Comprehensus ibi in apparitoribus, hycemante cœlo, in fossam aquæ gelidæ cum novem Sociis Christianis missus est nudus, & atroci gelu trium horarum spatîo cruciatus. Extractus indè, & sollicitatus, ut sociis author esset fidei deserendæ; eos potius, quàm potuit, efficacissimis verbis ad constantiam hortatus est. Iterum igitur stagno gelido immersus, & palis alligatus, perstitere fortes, à prandio ad mediam noctem, ventis, ni-

vibûsque perfrigidam ; donec vi frigidis animæ corporibus solutæ, evolarent ad Superos, P. Didaco ultimum agmen claudente.

5. Græcii in Styria, annô 1612. P. Martinus Ertmerus, Germanus, Religiosus talis, quales optat Societas. Cum adolescens in Sodalitatem Marianam adlegeretur ; DEI-param Virginem sibi despondit in Sponsam eô annulô, quem mater ei tradiderat, & quo in ea familia juvenes solebant sibi obstringere sponfas. Oculis aliquando intentius in Crucifixum defixis, moneri se sensit de morte vicina. Quamvis ergo nulla apparent periclitantis valetudinis argumêta, Rectore monito, se ad mortem disposuit Sacramentis susceptis: & mox mente motus est, ac post paucos dies extinctus.

6. Hildesii in Germania, annô 1656. Henricus Werden, Coadjutor, Germanus. Omni Religiosa virtute, sed potissimum eximia ad quævis charitatis officia promptitudine, & alacritate eminuit, etiam inter non levia vitæ pericula. In civitate hæretica lignis, & lapidibus ma-

lè acceptus, aliquando ab hæreticis ita
 faucius, ut pro mortuo haberetur, tan-
 tum abest, ut aliquid prodiderit indi-
 gnationis; ut etiam statas quotidie pre-
 ces sibi pro illis indixerit, & fideliter
 fuerit executus. Omnem vitam, sed
 præcipuè provectiorem, SS. Eucharis-
 tiæ studiosissimè colendæ addixerat:
 unde multa illi coram eadem, & proluxa,
 & humilis de genibus oratio.

XXIII. FEBRUARII.

1. **A** Nnô 1555. S. P. Ignatius dedit li-
 teras ad Preto-Joannem, Æthio-
 piæ Regem, Claudium: quibus ei gra-
 vibus argumentis author est, ut cum
 Romana Ecclesia sentiat, & in Pontifice
 Romano Principem Apostolorum Pe-
 trum agnoscat, & audiat. Commen-
 dat deinde Socios 12. cum Patriarcha
 Joanne Nunnio, è Societate expeditos
 ad populum ejus juvandum, & in vera
 fide instruendum. *Orland. hist. Soc. p. 1.
 lib. 15. n. 105.*

2. Congregatio Generalis IX. fini-
 ta est annô 1650. cum post mortem P.
 Vincentii Caraffæ, Præpositum Gene-
 ralem

ralem legisset P. Franciscum Piccolomineum. Eadem Congregatio decrevit Decr. 6. ut admittendi ad Professionem 4. Votorum omnino excedant mediocritatem in virtute. Illi autem censendi sunt excessisse mediocritatem, qui, ut plurimum in rebus, quæ occurrunt, operantur secundum exigentiam virtutis; speraturque, idem facturos in difficilioribus, si quæ id exigeret occasio; qui parvos defectus religiosè cavent, & si quando labantur, reprehensiones, & pœnitentias libenter, atque humiliter excipiunt, & culpam emendant; qui in quotidiano virtutum exercitio Superioribus æquè ac domesticis satisfaciunt.

Eodem die obierunt,

3. Glacii in Germania, annò 1657. P. Andreas Metsch, Germanus. Magnæ in illo eloquentiæ, & charitatis dotes, sagax ad animos disponendos ingenium. Quo factum: ut decies milleni, & edè amplius, ab hæresi ad Ecclesiam Christi, numerentur ab illo, traducti; concionales
mini-

ministri novem, apostata à fide centum ac novem. Sodalitates Marianas octo erexit; nec ulli defuit occasio pietatem, & Ecclesiam propagandi.

4. In Gallia, annò 1620. Ludovicus Freredoux, Burgundus, Scholasticus, animam Creatori suo reddidit non solum ab omni noxa lethali immunem, verum etiam eximia charitate, & humilitate conspicuam; cujus impulsu deprimebatur, ad vestigia sociorum deosculanda, & calceos eorum nitidè expurgandos. Angeli custodis cultui addictissimus, in examine Philosophico meruit eundem habere instructorem. Rogatus enim, unde ipsi tam insolita in respondendo facilitas? sincerè respondit: Arcana voce, distinctè ad singula, sibi in aurem suggestum esse responsum.

5. Posnania in Polonia, annò 1667. P. Martinus Hincza, Prutenus: vir insigni gubernandi peritiâ, juxta spiritum, quem in tyrocinio Romano hauserat, rexit Collegia: Thorunense, Gedanense, Jaroslaviense secundum; Domum probationis, & Domum Professam, Vil-

næ, & Cracoviæ: denique toti Provinciæ
his præfuit, magnæ prudentiæ, zeli, cha-
ritatis, & fortitudinis laude. *Soutell. in
Bibl. Soc.*

XXIV. FEBRUARII.

LUdovicus XIII. Rex Galliarum an-
nô 1621. plenas propensissimi
animi erga Societatem, dedit literas ad
Gregorium XV. Pontificem Maximum
pro Canonizatione S. Ignatii. Inter ce-
tera: Nulla, inquit, ex omnibus gratiis,
& favoribus, quos à Sede possum obti-
nere, tantam mihi dabit voluptatem;
ac hæc sola: ob primam educationem,
tam in rebus fidei Catholicæ, quàm in
bonis moribus, à Patribus Societatis e-
manatam. Illi hucusque magnô bonô
meô, profectûque intima meæ con-
scientiæ gubernârunt. Ad hanc Ca-
nonizationem petendam moveor: :
quia spero firmiter, Beati Ignatii in-
tercessionem protectioni mihi futuram,
& juvami potentiſſimo ad eas res exe-
quendas, ad quas à Deo missus in mun-
dum, & in quibus Religio, quam fun-
davit,

davit, publica utilitate laborat, &c. *Gomez Elog. Soc. part. 2. Class. 2.*

2. In Gallia, cùm annò 1570. Carolus Rex advertisset, quàm altas radices per omnem Pictaviam egisset hæresis, de ea purganda, Rege dignam suscepit cogitationem. Primario igitur concionatorum suorum id negotii dedit: ut totis viribus incumberet in illas extirpandas. Sed cùm is parùm profecisset, scripsit ad Fratrem suum, Ducem Alenconium, Parisiorum tunc gubernatorem: ut è Collegio Parisiensi sex impetraret Socios, qui ad Pictavos mitterentur, & securim ad radicem ponerent. Designatis in eam expeditionem Archi-Episcopus Senonensis, Cardinalis Pelleuius, regis nomine viaticum liberale obtulit: at illi incunctanter renunciârunt, Providentiâ Divinâ contenti. Quod valde placuit Cardinali; addidit tamen: Regem non passurum, ut Evangelizantium curæ onerentur, vel distrahantur mendicitate. Hoc die Pictavium ingressi Patres: quorum tres in alia oppida sunt distributi; tres alii,

inter quos Maldonatus , in ea urbe ,
geminis quotidie habitis concionibus ,
infuper publicis disputationibus , hæ-
resi bellum indixerunt eo successu : ut
brevi non solum plurimi è plebe , sed
etiam quadringenti circiter primario-
rum , & eruditorum , Ecclesiæ sint re-
conciliati : imò populus omnis paratus
fuerit Catholicis accedere , modò Rex
juberet , ut scilicet non tam victi , quàm
coacti viderentur. *Sacchin. p. 3. l. 6. n. 63.*

Eodem die obierunt.

3. Neapoli in Italia , annò 1637.
P. Franciscus Pavonus. Statim ac na-
tus est , testatæ sunt , quæ interfuerunt ,
infantem in genua procubuisse , & ri-
tu orantis , manus in cœlum extulisse .
In Societate intellexit divinitus , se gra-
tius DEO præstiturum obsequium , si
clerum ad virtutem formaret in Soda-
litate , quàm si Indias adiret. Cùm Phi-
losophiam doceret , sexaginta ; cùm
Pœsim , omnes ejus discipuli religiosum
statum sunt amplexi : tanta illis effica-
citate

citare de divinis , & æternis loquebatur , subinde visus cœlesti lumine fulgere.

4. Cæsaraugustæ in Hispania, añô 1579: Joannes Ximenus , Coadjutor , Hispanus, per securam , solidâmq̃ obedientiæ cœcæ viam ad Superos est delatus, DEI-paræ ductu. Cùm enim coram DEI-paræ Virginis imagine , supplex rogaret : num rectum salutis , & perfectionis teneret tramitem ? discretè respondit Virgo : *Maeste animo Ximene ! perge prospere per hanc ipsam , quam tenes, obedientiæ cœcæ viam: hac rectis itineribus , & regiâ viâ pergis.* Aliàs ab eadem monitus est, ut memor esset animarum purgatorii.

5. Manilæ in Philippinis, añô 1615. Mathias Sanga , Japon , Scholasticus. Post multam , & admodum fructuosam operam positam in erudiendis popularibus suis Catechesi , & Concionibus ; in tempestate concitata contra Christianos à Daifusama Imperatore ejectus è patria, post ærurnosam navigationem Manilæ diem clausit extremum religiosissimus exul.

XXV. FEBRUARIU.

I. **A** Nnô 1588. Romæ in Basilica Lateranensi, primâ tonsurâ initiatus est B. Aloysius Gonzaga cum Abrahamo Georgio Maronita, in odium fidei postea casu à Mahometanis. 28. Februarii factus est Aloysius Ostiarius, 6. Martii Lector, 12. Martii Exorcista, 29. Martii Acolythus est inauguratus. *Nadasi in Indice Memor.*

2. S. Franciscus Borgia annô 1571. à Summo Pontifice Pio V. cum Cardinale Alexandrino expeditus in Hispaniam, & Galliam; ut sua authoritate, prudentia, & dexteritate, regibus illis persuaderet Societatem fœderis cum Pontifice, ac Venetis contra Turcas Cypro imminentes: confectis feliciter in Hispania (non itêm in Gallia) rebus; hac die annô 1572. ex Gallia in Italiam iter aggressus est. Quia verò Cardinalis nuncium accepit de mala Pontificis valetudine, coactus est, quàm posset maximè, accelerare. Quæ festinatio magnum meritorum cumulum, per

per patientiam adjecit Francisco. Utebatur enim, & ille tam ægra valetudine: ut per eam vix potuerit attingere Romam, ac paulò post sit consumptus. Divinæ autem bonitati placuit exaggerare servi sui patientiam. Nam præter incommoda quotidiana viarum, illis diebus, qui quieti dabantur, cruciabatur ille vehementius, augente DEO dolores, ut auctius esset præmium, quò propius aberat & viæ, & vitæ terminus. *Sacchin. p. 3. lib. 8. n. 6. & seq.*

Eodem die obierunt.

3. In Paraquaria, Americæ regione, annò 1651. P. Adrianus Knudde Crespus, Belga, post Apostolicos labores annis 23. impensis rudibus illis barbaris instruendis. Conciones elaborabat accuratissimè, illud identidem ingeminans: *Maledictus, qui opus DEI facit negligenter.* Barbarorum benevolentiam sibi conciliabat, ingeniosè adornatis munusculis: quæ ibi pro miraculis habebantur. Quoties cubiculò exhibat, vel revertebatur, DEI-param Virginem reverenter

ter salutabat; nec ullum præterire patiebatur Sabbatum absque jejunio.

4. Massiliæ in Gallia, annô 1655. Philippus le Fort, Coadjutor, Gallus, post bis præstitū pestifera lue tactis obsequium ad immortales transiit, cum ea sanctitatis opinione; ut in exequiis prohiberi non potuerit populus, quin ejus rosarium, vestis lacinias, & similia diriperent ad venerationem. In omnem se afflictiōis occasionem intentus, per totos 40. annos lecto abstinuit.

5. Catanæ in Sicilia, Basilius Lazzari, Coadjutor Siculus, per ipsos duo de viginti annos, quibus Janitoris munus Catanæ obivit, nunquam in silentii legem peccavit: necessaria responsa dabat ita librata, ut verbum nullum esset superfluum. Perpetuò versabatur cum DEO, Sancti nomen domi, forisq; consecutus. Ajunt, eum futura ex vero prædixisse, adhibitô P. Lætavalliî pileô mira patrâsse, coram SS. Eucharistia sublimem à terra conspectum. Patris Michaëlis Lætavalliî animam vidit ab Angelis gestientibus in cœlum deduci.

XXVI. FEBRUARI.

I. **C**lemens VIII. in Controversia de Auxiliis gratiæ imposuerat utrique parti silentium. Quod cū agrius ferrent PP. Prædicatores, supplicem Pontifici porrexerunt libellum; ut ipsis relaxaret Decretum, quo tamen PP. Societatis stringi volebant. Pontifex re maturè discussa, dato Brevi hac die, annō 1598. relaxavit utrisque: ut possent doctrinam suam in ea Controversia tradere in scholis, atque de ea publicè disputare. Verūm sicut per impositum silentium, ita per ejus relaxationem evitari non potuit: quin causa devolveretur ad Curiam Romanam. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 2. cap. 29.*

2. Florentiæ grande coortum incendium intempesta nocte, flante vento vicinas ædes corripuerat, jamque pervenit ad domum Donati Galligati: cui cū nullum suppeteret medium, quo flammam domaret; in genua provolutus, Tutelares suos Divos Ignatium, & Xaverium supplex invocavit, spon-

spondens : se omni studio DEI offensam deinceps evitaturum , si salva persisteret domus. Et ecce sublimes in aëre videt Sanctos, audivitque Ignatium immunitatem ab incendio promittentem. Quæ finè mora secuta est, compressis, quæ undique domum cinxerant, flammis. *Bartoli in vita S. Ignatii lib. 5. n. 11.*

3. S. Xaverius in epistola ad P. Simonem Rodericium data Cocino : Mihi, inquit, nihil gratius accidere potest in vita ; quàm in maximis meis periculis, Christi Domini, & Christianæ religionis causâ susceptis, vitam transigere. Christianum quippe est, in cruce magis, quàm in quiete lætari. *Epist. veterum, lib. 2. epist. 12.*

Eodem die obierunt.

4. Laureti, annô 1594. P. Joannes Leleszy, Hungarus. E Transylvania ab hæreticis proscripto, venenatum poculum, in odium fidei, illustris quædam, sed heterodoxa matrona porrexerat : unde in domo Mariana, velut in Sinu DEI-
paræ

paræ Virginis sensim contabuit. Virum ad omnia summa natum, vocant Annales. Qua diligentia incubuit in instituendum Catholica Religione Sigismundum Batereum Principis Transylvaniæ Filium; eadem in profliganda per Transylvaniâ hæresi usus est. Claudio-poli magnum Catholicorum numerum reliquit; ubi non plures, quàm sex repererat.

5. Mediolani in Italia, annô 1602. P. Joannes Baptista Velatus, ab ipso S. P. Ignatio ad Societatem receptus, vir multæ laudis, ac potissimum obedientiæ. Cùm æger ad extrema devenisset, fratre, qui curam habebat, non advertente, imò altum dormiente, objecta est eidem fratri species sacrificantis P. Ioannis, ministrante spectatissimæ venustatis adolescente. Post Consecrationem minister ille Angelicus, cereum è candelabro sumptum attulit fratri, monuitque, ut sinè mora adesset agonizanti Patri. Experrectus ille, accurrit ad ægrum, reperitque animam agentem. Advocati properè domestici,
mi-

migrantem animam solita comprecatione sunt profecuti.

6. Ferrariæ in Italia, annô 1611. ab arduis missionibus, legationibus, & laboribus, quievit in Domino P. Antonius Possevinus, Italus. Vir quàm acris ingenii, & singularis prudentiæ, tam religiosæ vitæ, & ferreæ tolerantia. Plurima egit, & passus est in Sabaudia, & Gallia ab hæreticis, quos acerrimè impugnabat. A Gregorio XIII. gravissimis legationibus adhibitus, bis in Sueciam ad Joannem III. Regem; bis ad Joannem Basilii, magnum Ducem Moschoviæ, atque ad Stephanum Poloniæ Regem; bis ad Romanorum Imperatorem, expeditus est, parique felicitate, ac celeritate negotia expeditiv. Ipsius operâ, atque industriâ sedem stabilem Cracoviæ obtinuit Societas; per ipsum Pontificia liberalitate instituta sunt Clericorum Seminaria Græcii, Olomucii, Pragæ, Brunsbergæ, Vilnæ, Claudiopoli. Fractis corporis viribus, animam indefessus applicuit ad lucubrandum, præsertim pro fide orthodoxa. Opera ejus in
 varia

varia materia viginti quatuor recenset
Sotuellus in *Biblioth.*

XXVII. FEBRUARII.

I. **A** Nnô 1594. Henricus IV. inaugu-
ratus est Rex Gallia, magno re-
gni, & Societatis bono, cujus strenuif-
simum, constantemque se exhibuit Pro-
tectorem, & Promotorem, contra hæ-
reticorum odia, & decreta Senatûs Pa-
risiensis, à quo toto regno proscripta
fuit; sed à Parliamentis Tolosano, &
Burdigalensi in suis jurisdictionibus
conservata, ac tandem annô 1604. au-
thoritate, ac indefessô studiô optimi
Regis, non solum omnibus suis sedibus
restituta; sed etiam aucta. Flexienfi
Collegio munificentissimè fundato, &
dotato à Rege: qui pro ampliori ani-
mi sui erga Societatem contestatione,
ex eadem P. Petrum Cotonum, virum
religiosissimum, & eloquentissimum,
sibi delegit in Confessarium, & Prædi-
catorem. *Spondanus annô 1594. num.*
12. & 13. Itém annô 1604. num. 4.

2, In Germania Collegium Ratis-
bonen-

bonense, ante quadriennium inchoatum, annô 1589. absolutum est. Monasterium enim Sanctimonialium S. Pauli, propè vacuum, eidem à Pontifice Sixto V. traditum est hoc die, quondam à S. Wolfgango Ratisbonensi Episcopo conditum. In sacra Supellectili inter cetera calix erat, & vestis, quibus ipse S. Wolffgangus, ante Sexcentimum annum in sacrificiis utebatur. *Sacchin. p. 5. lib. 9. n. 104.*

Eodem die obierunt.

3. Londini in Anglia, annô 1601. P. Rogerius Filcocus, Anglus. Inclyta Heroum fidei morte occubuit Londini, suspensus, & sectus, post egregios pro fide Catholica exantlatos labores.

4. Ibidem Lincolnix, annô 1645. P. Joannes Grossus, Anglus, incruenta, sed ærumnosa morte sublatus est. Septem, ac viginti annorum Apostolicos ejus labores, dirus carcer excepit per—
mensēs septem, ex quo quidem amicorum operâ redemptus est, sed viribus adeò attritis, ut mense non integro super—
per—

perites, viribus defectis conciderit, atque absolutô sacrificiô Divinô, inter varia pietatis exercitia expirârit.

5. Ulyssipone in Lusitania, annô 1580. Alexander Cœlius, Lusitanus, Coadjutor temporalis, inter obsequia pestiferis addicta, occubuit; vir, quem ad mortis talis gloriam à prima infantia DEUS mirabiliter servavit. Patrio in vico mulier honesta, conspicata in compito canem involucrum quoddam ore gestantem, abegit, eripuit, atque in eo infantem ægrè ducentem animam reperit; baptizatum educavit pro suo. Aliquanto pòst ahenò aquæ ferventis vix se se non extinxit. Deinde adolescens stipendia meruit per Europam, & in classe ad Echinadas contra Turcam feliciter pugnavit. Ibi puellæ pudicitiam à commilitonum petulantia, datis armis suis, redemit: cùmque impar esset aliis emendis, militiâ profanâ relictâ, in Lusitania Societati nomen dedit, atque in ea insignibus humilitatis, patientiæ, charitatis, atque obedientiæ relictis exemplis vixit. Socios in eodem pretioso charita-

rita-

ritatis obsequio habuit octo in eadem urbe. Eboræ verò quatuor, Conimbriæ unum. *Alegambe in Victim. Char.*

XXVII FEBRUARII.

I. S. Franciscus Xaverius, cum annò 1552. Collegii Bazainenſis Rectorem conſtituiſſet P. Melchiorẽ, Nuñez: certam illi miſit inſtructionem, ad cujus amuſſim ſuum obiret munus; ac denique monet: Super omnia, per quantum obſequi, & gratificari DEO Domino noſtro ſtudes, oro, & obſecro te; cave, nè in offenſionem cujuſpiam incurras, aut juſtam præbeas occaſionem querelarum. Id aſſequèris: ſi te demiffè modeſtum, & ab omni ſpecie faſtûs alieniſſimum ſemper populus obſervaverit. Quare auſpicari præſecturam, edendis publicè tui depreſſionis exemplis, debes, obeundo palàm omnis generis officia humilia; in noſocomiis, in cuſtodiis, miniſtrando egenis, rudem plebem docendo, &c. Hæc imprimis popularia, amorem in te
mul-

multitudinis accendent. *Epistol. novarum libr. 5. epist. 13.*

2. Idem Sanctus Ipost longum, & ærumnosissimum iter susceptum, & confectum in Japoniæ metropolim Meacum, exeunte Februario aⁿi 1551. coactus est idem iter relegere, rebus infectis, iisdem terrâ, marique periculis. Fervebat enim in urbe amplissima apparatus sævi belli in vicinos Reges; nec erat, qui prædicanti aurem dare vellet. Amanguccium ergo rediit: ubi quamvis ante iter Meacensẽ malè habitus esset, & Apostolicâ fagenâ nihil cepisset; invenit corda jam aliter disposita, DEO volente servo suo compensare steriles labores itineris Meacensis. Nam bimestri spatio baptizavit quingentos, magnam partem illustres nobilitate, ac literis. Regem autem, à quo antè spretus fuerat, invenit tam benevolum: ut publicô edictô copiam faceret subditis suis, Christiana sacra amplectendi. Donum quoque linguarum ipsi DEUS instauravit ità: ut Sinicè, & Japonicè expeditè prædicaret,

L ret,

ret, atque ad propositas plures, & diversissimas quæstiones unico responso satisfaceret. *Bartoli in Vita lib. 3. n. 26. & seqq.*

3. Annò 1573. Gregorius XIII. per Breve incip. *Ex Sedis Apostolicæ benignitate.* approbat concessam à Paulo IV. & Julio III. atque de novo, motu proprio, concedit Societati facultatem, Horas Canonicas recitandi extra eorum, & privatim, à singulis, qui ad eas tenentur: quò acriùs studiis, & prædicationibus intendere possint. Itèm: ut, qui bienniò tyrocinii finitò vota fecerunt, possint ante solemnem Professionem sacros Ordines suscipere. *Bullar. Soc.*

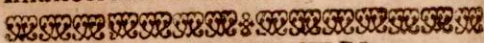
Eodem die obierunt.

4. Conimbricæ in Lusitania, annò 1598. P. Ignatius Martinus. Floridus primò concionator; sed postquam Patavii S. Antonii de Padua linguam piè exosculatus est, repentrè in Oratorem alium mutatus, Apostolicum dicendi stylium, magno Auditorum fructu tenuit. Extremos 17. annos Catechesi tradenda

dæ addixit, ut cum illis olim in sectanda putida eloquentia errores expiaret. Inter catechisandum, cum aliquando rogasset, ut Salutationem Angelicam quispiam recitaret; obmutescentibus ineptâ verecundiâ ceteris, infans semestris vinculū linguæ rupit, & clara voce recitavit. Eo anno, quo obiit, pro concione dixit: optare se reliquam omnem ætatem flexis genibus orando transigere, inter actiones gratiarum Divinæ bonitati, quod in Societate vixisset. Sacrum nunquam sinè cilicio celebravit; notatus, singulis noctibus horas quinque meditationi dedisse.

5. Manilæ in Philippinis Insulis, annô 1615. Andreas Saito, Coadjutor, Japon. Non verbis solum, sed disertioribus factis, ut perpetuo sui contemptu, fidei zelô, paupertatis studio, civibus suis prædicabat Christum, multisque saluti fuit. Comprehensus, cum Christo constans adhæret, etiam ad tormenta paratus, ejectus est in exilium. Inter navigandum ærumnis fractus, exilium cum beata patria commutavit.

6. Vilnæ in Litvania annô 1670. P. Benedictus Boym , Roxolanus Leopoliensis. Ut ingrederetur Societatem, dixit amico suo, se à DEI-para Virgine, cujus erat studiosissimus , monitum. Nè autem frater natus major impediret, numeratis ei de patrimonio suo decem milibus florenorum , obtinuit, eoque pretio religiosam sibi comparavit paupertatem. In Societate ardentissimo animarum zelo flagrabat semper ; cùmque Indias impetrare non posset ; ad revocandos in Ecclesiæ gremium Schismaticos Ruthenos, totus incubuit, & prædicatione, & libris editis. Proximus morti Sacerdotem præsentem compellavit : *Pater mi, videtne ? Ecce adsunt SS. Patres. Ecce stant ante lectulum meum. Ecce S. Nilus : O S. Nile, ora pro me.* Græcos enim Patres venerabatur impensius, ut Patrones haberet contra contumaciam Schismaticorum. *Ex annuis.*

I. MARTII.

S. Xaverius, ex insulis Molucis re-
ver-

versus, inexplicabili gaudio suo excep-
pit ibi Angerum quendam nobilem,
Japonem, adventum suum summô de-
sideriô operientem. Torquebatur,
enim is homo irrequietis conscientie
turbis, metúque suppliciorum æter-
norum. Quamvis enim ethnicus, nihil
adhuc de Evangelio edoctus, certum
tamen habebat; ut erat ingenio insi-
gni, animam corpori mortuo supersti-
tem esse, post fata dandas ei esse pœ-
nas pro delictis commissis: nec in ul-
lis Bonziorum officinis remedium re-
perit, angoribus suis sedandis. Ergo
Xaverio, de quo magna, mirâque acce-
perat per famam, instituendum se tra-
didit. Ille solita comitate sua homi-
nem facilè sibi devinxit: aque, ut per
otium liberaliùs institueretur, Go-
am, quò properabat, secum duxit.
Malacâ (post debellatos prodigiosâ
victoriâ Acenos non tam à Lusitanis,
quàm Xaverio) profecti, annô 1548.
Goam pervenerunt ineunte Martio.
Ibi Angerus egregiè instructus, cum
duobus famulis, solemni pompa ab

Episcopo baptizatus est; mirum in modum exultante Xaverio, ob has Japonum primitias DEO oblatas. *Bartoliin Vita libr. 2. 49. & 50.*

2. In Hispania ipsis Martii Calendis, annô 1549. aperta est Gandiæ prima Societatis Academia, à S. Francisco Borgia, tunc adhuc Ducem agente, erecta: quam diplomatibus Pontificiis, & Cæsareis communivit, ornavitque, Carolo V. Rege, ac Imperatore, omnibus Academiarum, Salmanticensis, & Complutensis privilegiis, eam honorante. *Orland. hist. Soc. p. 1. l. 7. n. 55. & lib. 9. n. 75.*

3. In urbe deprehensus tandem est annô 1590. insignis impostor, è Societatis dimissus tyrocinio ante annos complures, ob morbos incurabiles Philippus Justinianus. Institit ille quæstum facere ex valetudine sua infirma, five vera, five potius affectata. Mirabiles prodebat paroxisimos, & symptomatica, quæ nemo Medicorum intelligebat. Multis in hunc modum exactis annis, prænunciare cæpit, se Pontificis Sixti V. benedictione valetudinem

recuperaturum : ità sibi DEUM significasse. Ipso ergo die Circumcisionis annò 1589. in Vaticanum se deduci iussit. Sixtus re audita, subridens respondit : se Pontificem non esse , qui miracula faciat : tamen cùm rogaretur, formatò signò crucis de more benedixit. Æger illicò surrexit, & sanus domum rediit. Ergo iterum petit , tanquam plenè sanus, admitti ad Societatem : sed Claudius aliquid subodoratus, distulit de die in diem. Tandem hoc die annò 1590. proditus est. Dum enim inter vespertinas tenebras domum se recipit, auditur fragor explosi sclopeti, & Philippus se percussum exclamat. Accurrunt urbani satellites, vident vestes perforatas, & plumbeam glandem in pectore compressam. Miraculum exclamatur. Sed satellites percussorem insequentes , comprehendunt : qui finè torturis confessus est , sibi ità convenisse cum Philippo. Philippus quoque confessus est, se vestes perforasse, globum sinui indidisse, & morbos confinxisse ; parùmque abfuit, quin capite fraudes

lueret. Deportatus est in insulam Melitam. *Sacchin. p. 5. l. 10. n. 4. & seqq.*
Eodem die obierunt.

4. In America apud Papigochos annô 1652. in odium fidei casus P. Jacobus Antonius Basile Italus, eô ipso tempore, quo Christianos Pœnitentiæ Sacramentô expiabat. Inter sacrificandum, eodem, quo à barbaris obtruncatus est, die, sublata de more sacra Hostia visa est cruentô circulô circumdata, & deposita super sacrificalem mapulam, eandem recenti sanguine cruentavit. Complures Indi testati sunt: se vidisse, ex ore morientis P. Jacobi pulcherrimum Infantem in cœlum evolare duobus aliis parvulis stipatum. Ad tam felicitis mortis gloriam, à teneris annis sese disposuit tantâ innocentia in lubrica ætate; ut, quod aliàs de S. Bernardino traditum est, ipso præsente nemo præsumeret putidum aliquod verbum proferre.

5. Cocini in India Orientali annô 1645. in sinum DEI-paræ Virginis se recepit Petrus Bastus Coadjutor, Lusitanus.

nus. Ipsam enim tenerrima, & constanti pietate, unà cum Sancto Angelo Custode, semper coluerat, singularibus gratiis vicissim ab ea honoratus. Ferunt, visitantem quoddam DEI-paræ templum, ac peregrinatione fessum, prandiô, cœnâque refectum ab ipsa, locumque monstratum, in quo securus quiesceret. Aliàs cum Novitiis Societatis de more peregrinanti, comites se dederunt matrona illustris, cum viro ætate, & authoritate venerando, atque suavissimo pufione. Cùmque pios peregrinos instructâ cœnâ recreâssent; rogati, quinam essent? responderunt: *Nos fundavimus Societatem*; simûlque videri desierunt. Alebat Petrus hanc cum DEO, & DEI-para familiaritatem prolixa, & fervente oratione. Sub noctis enim medium è strato surgebat, & reliquum noctis in oratione ducebat: quidquid contrâ fremerent tenebrarum potestates.

6. Eboræ in Lusitania, annô 1561. Gaspar Fonseca, Novitius, Lusitanus. Paucorum mensium tyro tam robustam

prodidit virtutem, quando fœdum apostema in ejus latere sæpius aperiendum fuit : ut Medici stuperent ; unde in corpore teneri adolescentis tanta fortitudo & animi excelsitas ? Sed illam Gaspar trahebat è vulneribus Christi, quæ tunc menteolvebat. Nullum aliud unquam solatium, auxilium, aut remedium expectiit. Interrogantibus, quemadmodum haberet ? perpetuò respondebat : *Bene, laus DEO.* Pharmaca acerbissima Obedientiæ saccharo condita, avidissimè hauriebat. Ubi de vita desperatum esse intellexit ; ità gaudio exiliit : ut reviviscere spe mortis vicinæ sit visus.

II. MARTII.

I. **S.** Xaverius, postquam Classis, quævehebatur è Lusitania in Indiam hyemâisset in Mozambico, initio Martii movit Goam, defunctus periculosissimò morbo, post septies incisam venam : quem contraxerat ex obsequiis spiritalibus, & corporalibus indefessè impensis multitudini ægrorum. *Bartoli in Vitalib. 1. num. 21.*

2. An-

2. Annò 1598. sanctè defuncti.
 Cardinalis Alexandri Farnesii corpus
 hoc die illatum est Basilicæ Domûs
 Professæ Romanæ, quam ipse in per-
 petuum sui erga Societatem affectûs
 monumentum, magnis sumptibus splen-
 didè exstruxerat. Ibi à præsentibus
 quadraginta duobus Cardinalibus ju-
 stis funeribus est honoratus, panegy-
 rim perorante nostro P. Francisco Ben-
 cio. Visus est magnus hic Cardinalis
 singulari DEI providentia electus, qui
 minimam hanc familiam, velut è fasci-
 is eductam, paternæ charitatis sinu fo-
 veret, ac luce virtutis, dignitatisque
 suæ illustraret. Ità Ordinem nostrum
 ab ipso illius exordio sinè exemplo, &
 ad extremum usque spiritum sinè tæ-
 dio, aut intermissione, fovit, promo-
 vit, commendavit, præfidiò, ac patro-
 ciniò protexit. *Sacchin. p. 5. lib. 19. n. 35. & 44.*

3. Cùm sparsa esset per Urbem.
 fama annò 1589. de proxima Cardi-
 naliū novorum creatione, inter.
 quos non ultimus ponebatur P. Bel-

larminus, propter insignia in Ecclesi-
am viri merita, & sanctimoniam: per-
cussus ipse est graviter, non ignarus,
famam publicam & sæpe errare, & sub-
inde verum canere. Neque diu dissi-
mulandum sibi putavit. Hac die, sub
noctem accessit Præpositum Genera-
lem, porrectaque syngraphâ monuit:
ut pro ratione Instituti Societatis, eam
dignitatem, si fortè, juxta rumorem pu-
blicum, deferretur, totis viribus à se
arceret; se quoque partibus suis non
defuturum. *Petrasanta in Vita lib. 3. c. 1.*

Eodem die obierunt.

4. Vilnæ in Litvania, annò 1591.
P. Antonius Arias, Hispanus, Theolo-
giæ Professor eruditissimus. Inter alter-
nantes gaudii, & pœnitentiæ affectus,
religiosissimè extinctus est. Nunc in
sacros cantus erumpebat: *Cantabo Do-
mino in vita mea; psallam DEO meo, quam-
diu fuero, &c.* mox pœnitentiales inter-
miscebat threnos, cum S. Augustino
dicens: *Nemini, etiam Sancto, ex hac vita
discedendum esse sine pœnitentia.* Cum con-
scien-

scientiam remorderet scrupulus quisc-
piam; quòd in morbo Medici judicio
non omnino conformâisset suum, tam-
etsi reipsa morigerum se præstitisset:
institit, ursitque apud P. Rectorem, ut
in triclinio eam ob rem, culpâ, ut a-
junt, dictâ, accusaretur: idque tertiâ
ante mortem horâ iterum petiit, quæsi-
vitque: an peractum esset, quod flagi-
târat? tam delicatæ conscientiæ in vi-
ta, & morte fuit: & necesse est, esse Re-
ligiosos.

5. Neapoli in Italia, annô 1590. ce-
lebris alter Theologus, pro capeffenda
laurea cœlesti abiit, P. Augustinus Justi-
nianus; Pauli Justiniani, Genuensis Rei-
publ. Ducis filius. Tantis ingenii, ac
memoriæ dotibus, instructus apparuit:
ut cùm Philosophiam, Theologiamq;
doceret Mediolani, Patavii, Romæ, non
nisi è memoria dictaret. S. Augustinum
in locos communes digesserat, juxta me-
thodum S. Thomæ, videbaturque to-
tum memoriâ tenere. Nam ubi ubi res
postulabat, aptissima ex Augustino loca,
è memoria, non aliter ac è libro recita-
bat.

bat. Sed plus in illo laudis habeat ratio vivendi ad omnes legum apices accuratissimè composita : sinè qua sublime ingenium est annulus sinè gemma.

6. In Hispania, non procul Occania, redux Româ occubuit annô 1649. P. Antonius Perez, Theologi admirabilis elogio honoratus, ob disputandi subtilitatem pariter, ac soliditatem. Card. Pallavicinus, illius in cathedra Theologica Romana, Collega, hoc eum ornat encomio, in Vindiciis Societatis : Antonius Perez, in Theologico Magisterio mihi Collega, vir ingenio mortalium, quos unquam noverim viventes, aut unquam in Societate nostra floruisse, sciam, pro mea æstimatione nulli secundus, simulque religione, ac pietate inclytus. Qui extremam ejus confessionem in itinere excepit, Religiosus S. Francisci, sanctè testatus est : P. Antonium cum prima gratiæ stola, in baptismo accepta, obiisse. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

III. MARTII.

I. **C**lemens VIII. Pontifex Maximus in frequenti Purpuratorum Patrum

trum

trum Senatu, annò 1599. tredecim Cardinales novos nominavit ; atque inter hos P. Robertum Bellarminum S. J. de cujus electione sic prolocutus est : *Hunc eligimus , quia non habet parem Ecclesia DEI quoad doctrinam ; & quia est nepos optimi & sanctissimi Pontificis Marcelli II.* Hoc accepto nuncio, hæsit primùm attonitus Bellarminus ; deinde solutus in lacrymas , convocari curavit Seniores omnes Collegii Patres , rogans ; quid concilii superesset ad purpuram declinandam ? Dum consultatur , & media declinandi quærantur : adsunt ex aula Pontificia , qui tergiversantem deducant ad Pontificem , pro delati honoris insignibus capeffendis. Adventanti occurrit Cardinalis Aldobrandinus, nomine Pontificis inhibens sub pœna Excommunicationis, nè reluctaretur. Parendum ergo fuit occlusis undique effugii viis. *Petræ sancta in Vita lib. 3. c. 1.* Prædicabant interea cuncti non minorem eligentis Pontificis , quàm ejus , qui eligebatur , gloriàm : adeò , ut Cardinalis Petrus Carafa non dubitaret affirmare
 invi-

invidendam Summo cuilibet Pontifici fuisse Clementis VIII. felicitatem, qui Bellarmini, & Baronii præclara merita Romano coronare potuisset ostro. Idem profitetur Joann. Nic. Eryth. Tom. I. n. 47. *Duos, inquit, singulari ingenio, sanctissimis moribus, & incredibili eruditione viros hæc nostra ætas in amplissimo Purpuratorum Patrum Collegio conspexit, quorum utrumque plus ad Purpuram splendoris attulisse, quàm ab ea accepisse, est in confesso apud omnes; nimirum Robertum Bellarminum, & Cesarem Baronium.*

2. Magni favoris Divini erga Societatem fuit hæc provectio Bellarmini ad supremum Ecclesiæ Senatum. Opportunissimè enim accidit eo tempore, quo coram eodem Pontifice, Clemente agitanda fuit causa Libri Molinæ, & vindicanda Societatis doctrina, de Auxiliis Divinæ Gratiæ, & Prædestinatione. Scientissimus enim doctrinæ Societatis Bellarminus, egregiè eam declaravit, & indemnem servavit.

3. Clemens verò Pontifex Maximus, cùm circa eam Controversiam.

com-

componendam, vel definiendam, annis quinque & amplius laborâſſet, & coram ipſo Diſputationes 37. habitæ fuiſſent; negotio non confecto deceſſit hac eadem die, annô 1605. *Eleuther. hiſt. de Auxiliis lib. 5. cap. 53.* Quantum æſtimaverit doctrinam Societatis, vel indè patet: quòd eam vocitârît *Societatem ingeniorum.* Contzen. lib. 6. Polit. c. 28. §. 5.

4. Annô 1590. B. Aloyſius Caſtilione ad concionem dixit, ardore ac effi- cacitate tanta: ut neceſſe fuerit Sacerdotes ſæculares & religioſos totam eam noctem audiendis confeſſionibus diſtineri. *Nadaſi in Indice Memor.*

Eodem die obierunt.

5. Londini in Anglia annô 1595. P. Robertus Sotuellus, Anglus: In odium fidei ſuſpenſus, & excarnificatus. Decies toleravit equulei tormentum, animô non ſolùm conſtanti, ſed etiam ſereno, ad ſtuporem ipſorum hæreticorum De ſtatu vitæ deliberatione habita, dixit: ſe Societatem deligere, ut tres in ea conſequeretur laureolas; Virginis, Doctoris, & Martyris. Conſecutum eſſe,

argumento sunt mores innocentes, zelus Apostolicus, & mors cruenta pro fide.

6. In Corfica, maris Mediterranei Infula, anno 1554. P. Sylvester Landinus Italus, à S. P. Ignatio, quamvis non omnino è Societate dimissus, in patriam tamen, extra Societatis domicilia, remissus fuerat, quòd in morbo stomachosior, & non optimi exempli visus esset. Quæ pœna stimulus illi fuit, ad magna & agenda, & patienda, ut dignum se Societate præstaret, & in gratiam S. Patriarchæ rediret. Præstans illi erat, solers, & industrium ingenium, quotidiana jejunia, dies laboriosissimi, noctes ferè insomnes, fructus in animabus per laboribus. Virum Apostolicum homines laudibus, DEUS raptibus extaticis, donò prophetiæ, & cœlesti lumine honorârunt.

7. Romæ annò 1589. P. Joannes Baptistæ Elianus, verus Israëlita, gente Hebræus, natione Ægyptius, in sinum Abrahamæ receptus est. Magna illi nationum, linguarumque peritia, & dexteritas. Domi nostræ receptus hospes, cum
vidis-

vidisset Nostros ad pedes sibi ablucendos provolutos, vehementer ea humilitate & charitate firmatus est in sancto proposito. Ut quantocyus salutaribus aquis expiaretur, impulit ipsum candida columba, quæ in Collegium advolans, ipso spectante, delapsa est in puteum. Lotus ergo, in Societatem admissus, necessariæque doctrinâ instructus, Memphim in Ægyptum missus est à Pio IV. Pontifice: ubi à matre Hebræa agnitus, multis insidiis appetitus, feliciter, quamvis naufragio factò, evasit. Ad Maronitas quoque Pontificis jussu non semel profectus, res arduas feliciter confecit. Multa de illo dat historia Societat. p. 5.

8. Viennæ in Austria, annò 1679. P. Joannes Nadasi, Hungarus: Vir insigni pietate ac eruditione, quæ relucet in plurimis ab eo editis libris, & libellis, ad excitandam, & fovendam pietatem. Duobus Præpositis Generalibus, P. Nickel, & Oliva fuit ab epistolis latinis ad Provincias Assistentiæ Germaniæ: denique Confessarium egit Augustissimæ Eleonoræ Imperatricis Viduæ,
vir

vir ad omnem religionem & eruditionem formatus.

IV. MARTII.

I. **S.** Pater annô 1547. Epistolam de Perfectione Religiosa, dedit ad Patres Fratresque, qui sunt in Hispania.

1. Liquidissimo gaudio se perfusum refert, acceptâ notitiâ: quàm acri studio incumbant in virtutum solidarum studium. 2. Urget: ut fervore constanti spiritûs progrediantur ad apicem perfectionis. 3. Monet: ut fervor non sit indiscretus, sed prudentiâ & Superiorum nutu regatur. 4. Hortatur: ut, dum saluti & perfectioni propriæ incumbunt, non obliviscantur salutis, & perfectionis proximi. *Ex literis Præpos. Gener. epist. 2. S. Ignatii.*

2. In Polonia Illustrissimus Episcopus Chijoviensis & Czernihoviensis, Thomas deRupniewUjeyski, post multas preces, sollicitationes, labores, & intercessiones etiam Regum, tandem annô 1676. obtinuit Româ licentiam dimittendi Episcopatum, & Religioso Ordini sese addicendi. Quam ille mi-

ra spiritûs exultatione , & madentibus gaudio lacrymis excepit ; ac sinè mora se accinxit ad ingressum Societatis , futurus tyro inter tyrones , sed absolutæ perfectionis Magister etiam Professus.
Jo. Brictius in vita c. 30.

Eodem die obierunt.

3. Messanæ in Sicilia P. Hieronymus Ottellus. Ob stupendam vim sacri eloquii, & morum innocentiam, elogium illud consecutus est: *Domi agnus, in pulpito leo.* Nonnunquam Evangelicum illud ipsi applicatum est: *Nunquam sic locutus est homo.* Quamvis in illo nullæ eximiæ dotes humanæ elucerent, non corporis forma , non vox gratiosa , non oratio compta : tantum tamen valuit dicendo Romæ, Florentiæ, & Messanæ : ut cordium Dominus diceretur. Tantam dicendi vim, & felicitatem alebat potissimum, & acuebat profunda humilitate, & crebra, diuturnaque oratione: cui dimidiam noctis partem dabat.

4. Jaroslaviæ in Polonia annô 1593. P. Benedictus Herbestus, Roxolanus.

In-

Inventus est in medio cubiculi, flexis genibus in modum orantis compositus, sed exanimis. Relicto Posnaniensi Canonatu, in Societate indefessum, & planè Apostolicum egit operarium. Verbò & opere potens, multas de hæreticis retulit palmas; quarum princeps fuit, quam tulit de principe fœmina, Elisabetha Radivilia, admodum sciola; ac primùm Calviniana, deinde Ariana, tum Hebræa, denique labore P. Benedicti Catholica.

5. Posnaniæ in Polonia annò 1613. P. Stanislaus Grodzicki, Polonus. Cùm Romæ funeri B. Stanislai Kostka adfuisset, spiritum ineundæ Societatis concepit; ad quam ut instructior veniret, iussus est Theologiæ Doctoris laureâ insigniri. In patriam redux, exacto tyrocinio, periclitanti Litvaniæ ob invuentes hæreses, tam strenuam, efficacemque tulit opem: ut Litvaniæ Apostolus dictus fuerit. In publica urbis platea hæreticus puer transeunti fœdè faciem consputavit: quod advertens mulier catholica, magno clamore viciniam concitavit, & jam tumultus oriebatur. At
P. Sta-

P. Stanislaus negavit sibi ignominiam factam : nihil enim honorificentius esse, quàm Christi causâ quidpiam pati ; composuitque turbam placido vultu, & sermone. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

V. MARTII.

1. **P.** Simon Rodericius, ad Indias Orientales cum S. Xaverio destinatus, Româ abiit cum Paulo Camerte in Lusitaniam annô 1540. In itinere pertinacem contraxit quartanam, qua conflictatus est etiam in Lusitania, usque ad Xaverii adventum. Is cùm eodem anno, exeunte Junio Ulyssiponem pervenisset, atque Simonem in Nosocomio decumbentem, tenerrimæ charitatis amplexu arctissimè strinxisset : illicò febris omnis fugata est, nullo sui relicto vestigio. *Bartoli in Vita S. Xaverii lib. 1. n. 7. & 12.*

2. In Hispania concitatae sunt annô 1594. non leves turbæ ab Adversariis Molinæ, occasione Thesium, quas publicè defendendas proposuerat P.
An-

Antonius Padilla , è Societate , vir
 stirpe illustris , sed doctrinâ & virtu-
 te illustrior , Theologiæ Professor in
 Collegio Vallisoletano S. Ambrosii.
 Quæstio proposita fuit : *An cum equa-*
libus Auxiliis gratiæ (scilicet Præve-
nientis) possit contingere ; ut è duobus in-
fidelibus ad fidem vocatis , alter converta-
tur , manente altero in infidelitate ? Quam
 quæstionem sex Conclusionibus , ex
 Molinæ Concordia excerptis solvit
 Padilla. Offensus est gravissimè ea
 doctrinæ Molinianæ defensione P. Di-
 dacus Nunno Ord. Præd. qui jam
 antè sexigis invecus fuerat in Moli-
 nam , contrariisq; Thesibus promi-
 sit se erroneam , & hæreticam eam do-
 ctrinam confutaturum. Sed non con-
 trarias proposuit , verum longè di-
 versas , & quæ doctrinam Molinæ
 nec tangebant. Ex his initiis cœ-
 pit deinceps trahi funis longissimus
 acerbarum altercationum. *Eleuther.*
bist. de Auxil. libr. 2. cap. 23. § 27.

Eo-

Eodem die obierunt.

3. Apud Malabares in India Orientali, annô 1596. P. Petrus Aloyfius, è Principe Malabaricorum Brachmanum genere oriundus. Ferventiùs prædicantem Christi legem, & inhumanos infidelium mores arguentem, ethnici quidam lanceis confoderunt, & pro mortuo reliquerunt. Sed placuit DEO, ulteriori bono Ecclesiæ, servum suum servare superstitem, & fidelem ministrum. Confessorum suorû laureolâ coronare.

4. In Peruana America, annô 1630. P. Joannes de Villalobos, Peruanus, mortem, cujus tempus prædixerat, oppetiit. Omnia ad religiosam domum spectantia magni faciebat: nihil abjectum, sed omnia esse magnifica, & splendida in domo DEI, dictitans. Semper amictus ciliciô confessiones audiebat; fœminarum sibi confitentium, faciem non noverat. Tempore afflictionis cujusdam ferventiùs oranti, & mœsto, ostensa est cœlitus crux ingens, addita voce disertata: *Bono animo esto, fili, alia te manet adhuc crux major, & longè gravior.* Sic heroi-

bus Christi crux major in remedium, & minoris imponitur.

5. Ibidem in Collegio Assumptionis annô 1654. P. Joannes Ignatius Beizama, ab ipso tyrocinio pro Sancto, & altero Aloyfio, habitus est. Nemo unquam, contra aliquam Societatis legem peccantem vidit. In tertio probationis anno jussus præstitutâ horâ arbusculam, quandam irrigare; obedienter id fecit, etiam ruente imbre. Mirantibus respondēbat: *Sibi id imperatum esse, citra ullam cœli sudi, & pluviosi mentionem.*

6. Belmontii in Anglia, annô 1618. Thomas Pondo, Anglus, genere & Apostolicis laboribus, passionibûsque illustrissimus. Primus operarios è Societate in Angliam induxit, eidemque se postea addixit. Quamvis verò opportunitatem habere non potuerit, ut sacris Ordinibus initiaretur: Ministri tamen Christi, & viri Apostolici munus cumulatè implevit, innumeris partim ad fidem adductis, partim in eadem conservatis. Unde ingens hæreticorum odium incurrit: & quamvis cruenta morte

morte sublatuſ non fit, ſive ob reſpectum familiæ illuſtriſſimæ, ſive quòd olim inter honorarios Reginæ epheboſ meruerit, præ cæteris gratioſuſ; annis tamen omnino triginta, ærumnoſiſſimoſ carceres, catenis, & compedibus onuſtuſ, ſtupendâ conſtantiâ toleravit, ac velut Pauluſ in vinculiſ, prædicare non deſtitit. *Tanner. in Societ. Apoſt. Imit.*

VI. MARTII.

LPOſt aſſumptionem P. Roberti Bellarmini in Cardinalem, Claudiuſ Aquaviva literaſ dedit ad Provinciaſ: quibuſ docebat, nihil vel à ſe, vel à Bellarmino omiſſum eſſe, quo evitari poſſet ea dignitaſ: at Pontificem ità fuiſſe obfirmatum in ſententia; ut deprecanti Bellarmino cenſuraſ intentârit, nî finè mora pareret. Deinde erexit omneſ in ſpem multorum bonorum, quæ ex hac aſſumptione obventura ſint Eccleſiæ, & Societati, ob Viri ſumman eruditionem, & ſanctimoniam excellentem. Denique Sacerdotibuſ omnibuſ

imposuit offerendum Sacrificium missæ, Fratribus autem Rosarium, pro impetrandis novo Cardinali gratiis divinis, ad implendam meritis eminentiam dignitatis. *Petras sancta in vita Bellarmin. lib. 3. cap. 1.* Bellarminum, inquit Aquaviva, in Cardinali non perdidimus. Ità sacer illum cœtus admisit, ut eum Societas non amiserit, quam eò clariùs illustrabit, eò proteget faciliùs, quò—splendidior est, ac potentior.

2. Respondit expectationi, & votis Aquavivæ Bellarminus. Vix purpuram induerat, cùm ante Christi in cruce pendentis effigiem stratus humi decrevit hæc tria: Primum nihil se mutaturum, de pristino, quem hætenus tenuerat in Societate, cursu; alterum, nullas collecturum opes, aut augendæ rei suæ, aut locupletandis consanguineis; aut si quid superesset, post impensas in familiam necessarias, id levandis pauperibus, aut sacris ædibus ornandis daturum: tertium, majores proventus non petiturum à Pontifice, quàm qui sibi forent assignati, nec do-
ni

ni quidquam à viris Principibus accepturum. Hoc postremum statim opere sanxit, oblatamque ab Oratore Hispaniensi, nomine Catholici Regis, pensionem opimam recusavit; pertinere dictitans ad Pontificem Maximum, ut qui se Cardinalem creâisset, creatum aleret. Nec ità multò post Cardinalis S. Cæcilix aliquot ei nummorum aureorum millia submisit, quæ uti puris offerebantur manibus, ità puris accipi poterant: at ille nihil retinuit ex eo munere, nisi grati, & memoris animi perpetuam obligationem. Priora duo capita, ac totius vitæ rationes ità composuit, ut in Cardinali Bellarminum eundem, qui hætenus fuerat; nec imminutam honore virtutem, sed ornatam, & auctam agnosceres. *Juvenius fol. 334.*

Eodem die obierunt.

3. Perusii in Italia, annò 1557. P. Andreas Galvanellus, Italus; à S. P. Ignatio Venetiis Collegio Rector præfectus, ità rem gessit: ut variis aliis præficeretur. Pontificis missu adiit Val-

lem Telinam : ubi quàm honorificè est exceptus, tam cumulatè populi vota explevit, nihil passus desiderari, quod Apostolicum deceret Missionarium. Perusino Collegio præesse jussus, ità rexit : ut Historia Societatis illum ejus Collegii vocet Lumen ac Robur ; ità divinæ gloriæ & animarum salutis se impendit : ut passim vocaretur, & honoraretur ut Sanctus.

4. In Hispania annò 1565. P. Petrus Tablares, Hispanus. Hic annò 1547. cùm à P. Villanova, sæcularis adhuc, exercitiis S. Patris excoleretur ; paupertatem sequacium Christi stomachatus, terga vertere meditabatur, colapho priùs impacto Villanovæ. Sed repentinè divinitus perculsus, eidem, quod cogitârat, aperuit, & quam horruerat Paupertatem Evangelicam, in Societate est amplexus. Magna illi, utpote homini peracuto facundòque, apud dynastas erat auctoritas, & magna in obduratis ad pœnitentiam, & lacrymas permovendis, efficacitas : quæ non tam in magno verborum strepitu, quàm dicentis spiritu sita erat.

5. Ulyssi-

5. Ulyssipone in Lusitania , annō
1599. Didacus Diaz, Lusitanus, Coad-
jutor, hodie occubuit, unus è sex charita-
tis heroibus, qui ibidem inter palmas
fortitudinis, & oleas misericordiæ con-
ciderunt victores.

VII. MARTII.

I. **F**estum hujus diei Sole Theologico,
D. Thoma Aquinate, illustre ,
admonet nos observantiæ, quam S. Do-
ctori, & ejus doctrinæ, ex instituto So-
cietatis debemus. Imprimis Constitu-
tionum p. 4. c. 14. §. 1. sancit S. Pater:
*In Theologia legetur Vetus, & Novum Testa-
mentum, & Doctrina D. Thomæ &c.* De-
inde Congregatio V. Generalis Decre-
to 41. unanimi consensu statuit: *Doctrinam*
S. Thomæ in Theologia Scholastica, tanquam
solidiorem, securiorem, magis approbatam,
& consentaneam nostris Constitutionibus, se-
quendam esse à Professoribus nostris. Quod
repetiit, & declaravit Decr. 56. positis
sequentibus Regulis, quibus præscribi-
tur I. Nostri omninò S. Thomam ut
proprium Doctorem habeant, eumque

in Scholastica Theologia sequi teneantur, tum quia Constitutiones eum nobis commendant p. 4. cap. 14. §. 1. & Summus Pontifex Clemens VIII. id se cupere significavit; tum quia, cum unius Scriptoris doctrinam in Societate eligendam Constitutiones moneant p. 8. cap. 1. lit. k. nullius hoc tempore doctrina potest occurrere, quæ sit eâ solidior, aut securior: ut non immeritò S. Thomas Theologorum Princeps ab omnibus habeatur. 2. Non sic tamen Sancto Thomæ adstricti esse debere intelligantur: ut nulla prorsus in re ab eo recedere liceat: cum illi ipsi, qui se Thomistas maximè profitentur, aliquando ab eo recedant; nec arctius nostros S. Thomæ alligari par sit, quàm Thomistas ipsos. 3. In quæstionibus merè Philosophicis, aut etiam in iis, quæ ad Scripturas, & Canones pertinent, licebit sequi etiam alios, qui eas facultates magis ex professo tractaverunt. 4. Ceterum nè fortè ex iis, quæ dicta sunt, sumat aliquis occasionem S. Thomæ doctrinam facilè deserendi; præscribendum

dum videtur; ut nullus ad docendum Theologiam assumatur, qui non sit verè doctrinæ S. Thomæ studiosus: qui verò ab eo sunt alieni, omnino removeantur. Nam qui ex animo S. Thomæ fuerint addicti, certum erit, eos ab eo non recessuros, nisi gravatè admodum & rarissimè. *Ità cit. Decret.*

2. Annò 1608. ex mandato Pauli V. Pontificis electi sunt in Congregatione Generali novi Assistentes quinque, Deputatis à Congregatione Patribus, incommoda varia ex tali Electione allegantibus, respondit Pontifex: se eam velle, non permotum qualitate personarum, quæ jam eo munereungebantur: sed intuitu majoris obsequii Divini, & commodi Societatis. *Decretum 10. Et 14. Congreg. 6.*

Eodem die obierunt.

3. Caravacæ in Hispania, annò 1579. P. Ferdinandus Garzia: vitæ austeritatis supra modum addictus, nec aliud ferè desiderans, quàm contemni, & pati. Factus est quoad alterum hoc punctum.

M 5

voti

voti compos, per totos quatuor annos lecto affixus; quos tam forti patientia transegit: ut nihil singularis indulgentiæ admitteret. Jam depositus à medicis, cum urgeretur; ut fidenter posceret, quidquid sibi commodum existimaret: non sine stomacho & horrore respondit: *Egone, Deus bone, id petam, quod jucundum sit?* Mortem appetiit non improvisam, die ipsius maturè designatâ.

4. In regno Peruano annô 1626. P. Jacobus de Samaniego, Vir singulari morum innocentia, & omnis peccati horrore maximo conspicuus. Post Angelorum Reginam, præcipuè addictus fuit cultui S. Michaëlis Arch-Angeli: qui P. Jacobo aliquando se multo splendore gloriosum ostendens, suam ipsi fidem operam pollicitus est, in animabus ad fidem frugemque perducendis; præstititque fideliter, multis magnisq; infidelium, & peccatorum conversionibus per P. Jacobum patratis. Unâ eademque veste, seu potius pretioso centone, usus est per annos 33. Quam hominis abnegationem, & corporis sui negle-

gle-

glectum, visus est DEUS honorâsse multis prodigiosis gratiis ad ejus sepulchrum exhibitis.

5. Messanæ in Sicilia annô 1625. P. Franciscus Torresius, Italus. Cùm Panormi Rector præesset, non solùm nullum admisit cubiculi administrum; verùm aliis ad vineam digressis, ipse domi verrebat majus conclave, seu aulam, ut vocant. Toto illo ante cineres tri-duo, secedebat in villam, ibique parco, & servili cibo usus, totus erat in preces effusus, ad placandum deliranti mundo DEum. Mortem uno anno antè prævidit, & prædixit; advenientem excepit Hymno: Te DEum laudamus, alacriter recitato.

VIII. MARTII.

I. **F**lagitante Indiarum Apostolo Xaverio, annô 1546. Joannes III. Lusitaniæ Rex, ampla & pietatis plena decreta edidit in favorem Christianitatis Indicæ, & Honoris divini. Ut Goæ omnia Pagodum simulacra tollerentur, nec liceret ulli eadem deinceps fingere.

Quicumque Brachmanum inveniretur
obstistere promovendæ religioni Chri-
stianæ, extra fines ditionis Lusitanæ
proscriberetur. Tria millia aureorum,
quæ Bazaini quot annis pendebantur
delubro Mahometis, impenderentur
pauperibus conversis. Ethnici omnes
excluderentur publicis muneribus.
Gemmarum piscatio (si id Xaverius
probâisset) penes Christianos tantum ef-
set, nec compellerentur, nisi justo pre-
tio eas vendere: & plura similia. Sed
ministrorum avaritia optimè constituta
evertit, ut solet. *Bartoli in vita l. 1. n. 45.*

2. Annô 1566. Pius V. Pontifex ex-
pedivit duos è Societate Theologos,
Natalem, & Ledesmam in Germaniam
ad comitia Imperii, celebranda Augu-
stæ Vindelicorum: quò post arduum
iter, admodum attrita Natalis valetudi-
ne, feliciter hoc die pervenerunt, ad
quamvis cum heterodoxis dimicatio-
nem parati. Supervenit & Canisius,
quem Pius IV. expedierat, ut per Ger-
maniæ Ecclesias circumferret promul-
ganda Concilii Tridentini Decreta. Post
iter

iter mensium 4 non minùs periculofum
 quàm laboriofum, ità fe novis labori-
 bus Auguftæ dedit vir operofiffimus:
 ut Natalis, qui ipfe inter validiffimos,
 & dexterrimos operarios habebatur,
 non poffet fatìs mirari in Canifio fer-
 reas animi vires, & affecti corporis
 crudam patientiam. Habuerunt omnes
 negotii fatìs fupérque in comitiis illis,
 tum ut exagitarent feftarios, tum ut fir-
 marent Prælatos, Proceresque Catholi-
 cos, confultando, difputando, fcriben-
 do, circumcurfando dies, noctesque. In
 fine maximè eorum eluxit labor, pru-
 dentia, & dexteritas: quando jam propè
 aberat, ut diffolverentur finè fructu ea
 comitia. Per hos enim Triumviros
 fteterunt, & feliciter confummata funt,
 facta confpiratione Principum Germa-
 niæ cum Cæfare contra Turcam Hun-
 gariam infefantem. Habuit indè So-
 cietas eum privatum fructum: quòd
 Cæfar Maximilianus, qui comitiis in-
 terfuerat, aliam deinceps & benignio-
 rem conceperit de Jefuitis opinionem:
 quos publico bono tam utiles exper-
 tus

tus erat. *Sacch. p. 3. lib. 2. n. 20. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Panormi in Sicilia annò 1620. P. Octavius Cajetanus, Siculus, virginitate intemerata, & singulari morum innocentia conspicuus. Impura scemina cum lenociniis non proficeret, Acheronta contra P. Octavium movit: sed dæmon disertè fassus, conatus suos omnes irritos esse, adversante sibi S. Ignatio, quem ille singulari cultu venerabatur. Ergo nequiores dæmone puellam subornat Stygia meretrix, quæ ductu & operâ dæmonis in P. Octavii cubiculum se insinuaret, & ad scelus sollicitaret. Sed manè conveniens puellam, ut de rei successu doceretur, invenit ipsam, alias formosam, facie distortam, & dæmonis instar atram, clamantemque: *Ignatius, Ignatius, Ignatius prohibuit, & infortunii mei Author est!* Consternata his scemina ad cor rediit, & animâ apud P. Octavium expiatâ, vitam seriò emendavit. DEUS verò servum

vum suum castioribus hospitibus recreavit, integro SS. Siciliæ Virginum choro, in ejus cubiculum inmisso. Aliquando parvulus JESUS, multo splendore conspicuus, faciemque ardentem manu gestans, visus est è tabernaculo Eucharistico prodire, & P. Octavium amanter amplecti.

4. Bruxellæ in Belgio, annô 1625. P. Thomas Sailius, Belga, DEI-paræ V. Cultor eximius. Nunquam cubiculo prodibat, nisi statuâ ipsius de genibus salutatâ. Sacrificaturus DEI-param, orabat: ut ipsum disponderet ad filium suum decenter tractandum. Missionarium castrensem agens, Duci Parmensi author fuit: ut manè in castris clangore tubarum ter repetito, salutaretur cœli Regina, & Imago ejus in vexillis præferretur. Signô ad præliandum datô, rosarium Marianum instar balthæi humero injiciebat; & inter mille pericula salvus evadebat. Aliquando P. Thoma graviter ægrotante, jamque vicino morti, visa est DEI Mater supplicare Filio: *Sine nostrum hunc*
ser-

*servulum etiamnum paulisper vivere. Audita est, & P. Thomæ insperata red-
dita sanitas.*

5. Antverpiæ in Belgio, annô 1670. P. Henricus Engelgrave, Belga, editis in subsidium concionatorum eruditissimis voluminibus clarus. Quàm feliciter gubernavit Collegia, Aldenardense, Casletanum, Brugenſe; tam scitè, pièque direxit per multos annos Sodalitatem Marianam conjugatorum, simulque ad Sanctimonialiales peroravit. Confessarius in templo assiduus, mirum est, quando eruditionem tantam comparare potuerit, ob cujus copiam illustri agnomine *Officina scientiarum* dicebatur. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

IX. MARTII.

I. **A** Nnô 1568. feriâ tertiâ, in arce sua Castilionenſi, natus est auspica-
tissimè S. Aloysius Gonzaga, Ferdinan-
di Marchionis Castilionenſis, Sac. Rom.
Imp. Principis primogenitus. Peri-
clitabatur mater in partu gravissimè:
sed in desperatione opis humanæ, votô
ad

ad B. Virginem Lauretanam concepto, brevè periculum omne depulsum est, & Aloysius natus est ope DEI Matris. Habuit Aloysius id commodi ex eo periculo: quòd antequam toto corpusculo ederetur in lucem, baptizatus sit ab obstetrice. Quod beneficium ex singulari DEI favore evenisse Sanctæ Mechtildi, traditur; ut citiùs stolâ gratiæ vestiretur, & gratiosa appareret in conspectu Domini. *Nada si in Ind. Mem.*

2. Annò 1570. Lusitana Societas coloniam duxit in insulam Materiam, non multùm disitam à Fortunatis, nec infortunatiorem ipsis, ob soli fertilitatem, & salubritatem. Hoc die Ulyssipone solvit cum Sociis novem Emmanuel Segneira, Collegio idem, & Cathedræ Ecclesiasticæ præfuturus. Quàm libenter suscepti sunt à populo, tam à se alienum experti insulæ Præfectum: quamvis fratres duos primæ authoritatis haberet in Societate. Ità humana media non semper respondent bonæ intentioni Virorum Apostolicorum. Perfregerunt tamen difficultates, & Colle-

legium in domo conducta fundarunt.
Saceb. p. 3. hist. Soc. l. 6. n. 180. & seqq.

Eodem die obierunt.

3. Palentia in Hispania annô 1595. P. Joannes Ferdinandus, Hispanus. Missionarium in castris Belgicis egit, præfervidum, & muneri suo accuratè intentum. Diem militibus instruendis, & ægris fovendis; noctis magnam partem dabat orationi. Cùm aliquando præ virium imbecillitate equum conscendere non posset, Angeli Custodis opem imploravit: & mox, nè tacto quidem stapede, in sella collocatus est. S. P. Ignatius iteratò se illi spectandum exhibuit: imò & Virgo DEI-para cum numeroso Sancti Mauricii, Sociorumque Martyrum comitatu, atque Sanctarum Virginum corona: ut operarium suum castrensem recrearet.

4. Hesdinii in Gallia annô 1655. P. Robertus Planterose, Gallus: Illâ scholas docendi methodo memorabilis; quòd adolescentulos ab Infima Grammatices classe ad Rhetoricam usque dedu-

ducere sit solitus, multo labore, nec minore fructu. Rhetoricæ præceptis accuratè traditis, redibat ad Infimam classem Grammatices, rursus cursum suum repetebat usque ad Rhetoricam; & hunc sanè virtuosum, circulum formabat frequentabátque, quamdiu vita comes fuit.

5. In Anglia annò 1666. quievit in pace, P. Jacobus Munfordus, Anglus. Proditus, captúsque à petulanti milite, in carcerem facinorosorum Nordovici. conjectus est: priùs tamen amictu Sacerdotali, à sclopetariis per urbem circumductus ad ludibrium. Navigio dein impositus, ut ad alium carcerem transferretur; diem noctémque arctè colligatis manibus pedibúsque traduxit. Sed cùm Nordovicenses sibi vindicassent. vinctum suum, humaniùs primum habitus est in liberiore custodia; tandem plenè absolutus, quòd non fatìs probaretur sacerdos. Reliquum igitur vitæ inter labores, & pericula transegit in Anglia operarius indefessus, & animarum purgatorii, quibus bonorum operum suorum partem satisfactoriam totam

tam applicuerat , patronus singularis.
Sotuell. in Bibl. Soc.

X. MARTII.

I. **B**. Pius Papa V. annô 1571. privile-
gium concessit Societati , incip.
Cùm literarum studia. (ut ipsius Profes-
sores, tam literarum humaniorû , quàm
liberalium Artium, Theologiæ , vel cu-
jusvis earum facultatum ; in suis Colle-
giis , etiam in locis , ubi Universitates
extiterint , suas lectiones etiam publi-
cas, legere) dummodo per duas horas
de manè , & per unam horam de serò ,
cum Lectoribus Universitatum non
concurrant) liberè , & licitè possint :
quòdque quibuscunque Scholasticis li-
ceat in hujusmodi Collegiis lectiones ,
& alias scholasticas exercitationes fre-
quentare ; ac quicumque in eis Philoso-
phiæ, vel Theologiæ Auditores fuerint,
in quavis Universitate ad gradus ad-
mitti possint ; & Cursuum , quos in
Collegiis prædictis confecerint , ratio
habeatur , ità ut si in examine suffici-
entes inventi fuerint ; non minùs , sed
pariformiter , & absque ulla penitus
diffe-

differentia , quàm si in Universitatibus prædictis studuissent , ad gradus quoscunque tam Baccalaureatûs , quàm Licentiatûræ , Magisterii , & Doctoratûs , admitti possint , & debeant ; eisque super præmissis specialem licentiam , & facultatem concedimus. Inhibet deinde sub pœna Excommunicationis majoris , &c. nè Rectores Universitatum , & quicunque alii concessis contraveniant , &c.
Bullar. Soc.

2. In Japonia , fluentibus è voto operariorum Evangelicorum rebus , P. Gaspar Coëlius Vice - Provincialis solvit Nangazaquio Ozacam , ut à novo Japoniæ Imperatore Cambacundono aliquid gratiæ & commodi impetraret pro re Christiana. In itinere quatuor & viginti Matronas illustres , uxores nobilium Christianorum , baptismo tinxit. Ozacâ certior factus est de singulari erga Socios , & religionem Christianam benevolentia Imperatoris : qui & domum nostram non invitatus visitavit , & audita Lege Christi , respondit : Omnia sibi probari tanquam rationi con-

con-

consentanea, præter unum. Singula-
ritas uxorum id erat, quæ effræni in li-
bidinem barbaro, viam salutis obstru-
xit. Interim tamen Christianorum Le-
gem sectis Japonum præferebat, & in
Bonzios diras jaciebat. *Sacch. p. 5. hist.
Soc. lib. 5. num. 164. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Glasquæ in Scotia annô 1615. P.
Joannes Ogilbæus, è scalis patibuli unico
saltu provectus in cœlum. Dum reli-
quias fidelium impiger excolit, compre-
hensus, diro carcere, fame diuturna, &
coortis indè febribus maceratus est. De-
inde ferreæ ducentarum librarum perti-
cæ duobus annulis innexus, ac demum
diuturnis, gravissimisque insomniis cru-
ciatus est. Per octo enim dies, nec dor-
mitare, nedum dormire permissus, acicu-
lis, stylisque ferreis pungebatur, & variè
vellicabatur, nè quid somni admitteret.
Insuper variis, & subdolis quæstionibus a-
gitatus, respondit semper cautè, doctè,
promptè, atque Catholicè: sed sæpe in-
geniosè, falsè, jucundè, adeoque semper

intrepidus libertatem illam, & magnanimitatē primorum Martyrum repræsentabat. Reus mortis pronunciatus, nuncii hujus bajulo, & post carnifici, amanter amplexum dedit; patibulum quoq; pio amplexu, & osculo veneratus, divini Magistri discipulum, & magni Apostoli Andreæ condiscipulum se præbavit.

4. Placentiæ in Italia, annô 1651. Joannes Baptista Mocchius, Coadjutor virtutis ordinariam supergressæ. De mortuo loco datus est inter Patrum mortuorum funera; utpote Sacerdotum eximio cultori, quibus pro Socio assignato, sequebatur, eos potius, quàm comitabatur. Cubiculum ejus ornabant angustia, tenebræ, paupertas. Si quid patiendum esset, familiari utebatur lemate: *Et hoc breve est. Sancta Patientia.*

5. Compluti in Hispania, annô 1570. P. Franciscus Gonzalez, Hispanus. In humili, & despicabili ejus corpusculo, præter ingenium humanâ, & divinâ literaturâ apprimè instructum, elucebat cœlestis quædam, & res altè inspiciens, pru-

prudentiaSanctorum, adeò ut & Rector Collegii & Provincialis dicerent: illius cubiculum sibi esse instar oraculi pro adminiculo ad regendum. Indè illi domi, & foris ingens authoritas. Cum DEO multum, cum hominibus rarò, & breviter loquebatur. Tyronibus quando præerat; ut nè verbulo alienam famam perstringerent, magnus, & severus illis author fuit. Inter acerrimos quinque annorum dolores effusè exultare visus est: quòd DEUS ità vellet.

XI. MARTII.

I. **C**ongregatis coram Pontifice, Clemente VIII. Cardinalibus S. Officii, annò 1599. retulit Cardinalis Madrutius: Patres Dominicanos permoveri non posse, ut communem doctrinam suam de Auxiliis physicè prædeterminantibus, scripto traderent; non omnes enim in ea consentiebant; urgere autem, ut in censurando libro Molinae procederetur. Contra verò Patres Societatis unicè desiderare, ut seposito particularis authoris libro, ageretur de Auxiliorum divinorum efficacia,

an ea consistat in gratia physicè prædeterminante ? Hanc enim esse lapidem offensionis, quo sublato, facilè inter partes conveniret de ceteris. Rogatis Cardinalium sententiis, vix unus Cardinalis Asculanus, qui ex Ordine Prædicatorum erat, pro Dominicanis stetit ; Pontifex ergo de reliquorum omnium consensu pronunciavit : *Velle, ac jubere se, ut causa Molinæ seponatur : generalis autem Controversia de Auxiliorum efficacia tractetur.* Addidit autem discipulantibus velut moderatores Cardinales duos ; Ascalanum Dominicanis, Jesuitis Bellarminum recenter, opportunèque creatum : qui cum Madrutio cœtibus futuris præessent. *Eleuther. hist. de Auxil. l. 3. c. 7.*

2. In Poloniam annò 1673. hac die dedit Epistolam P. Joannes Paulus Oliva, Præpositus Generalis, ad Illust. Episcopum Chijoviensem, Thomam Ujeyski, amplissimas ei gratias agendo ; pro strenuissimè vindicata Societatis fama. Intellexi, inquit, quanta egerit Illust. Dominatio Vestra pro vindicanda So-

N

cietas

cietatis fama adversus Dominũ NN. qui editis non semel libellis eam proscidit. Nunquam verò de fama nostra ille tantum detrudere potuit, quantum suo isto tam impenso studio Illust. Dom. Vestra eam amplificavit. Nihil enim ad minimæ hujus Societatis commendationem illustrius, atque honorificentius esse potuit, quàm quòd ea talem vindicem, assertorémque sit nacta, &c. Offert deinde preces, & sacrificia indicenda per Poloniam, & Litvaniam. *Joan. Brichtius in Vita. c. 29.*

Eodem die obierunt.

3. Neapoli annò 1610. ad immortales transiit P. Petrus Albizius, eximie sanctitatis famâ clarus. Episcopus Acernatum dicere solebat: mira se de P. Petro proditurum, si illi superstes esset: sed prior obiit, & Pater sua se humilitate, & abnegatione constanter involvit. Sacrificabat inter liquidissimas cœli voluptates, divina patiens, & subinde à terra sublimis. Singulari pollebat arte, & industria tractandi animos.

Tre-

Trecentis plures numerati sunt, quos laqueis seculi expeditos, ad varios transtulit Ordines Religiosorum.

4. Ibidem annô 1622. P. Guilielmus Levesquius, Gallus. Mortem appetiit multò antè prædictam notabili vaticinio: quòd scilicet moriturus esset quartô post annô, pridie quàm BB. Ignatius, & Xaverius in Sanctorum numerum ritè referantur. Veritatem vaticinii probavit eventus. Morbos pelle-re, cordiumque arcana introspicere, res illi fuit non rara: sed magis eum commendavit defæcata, & solida virtus.

5. Viennæ in Austria annô 1662. P. Joannes Gans, Germanus, concionandi, & hæreses infectandi dote excellens. A Ferdinando III. Imperatore, in concionatorem, & conscientiae directorem adscitus, magna cum laude munus utrumque sustinuit. Ipso potissimum anniten-te promotus insigniter est cultus, & honor DEI - paræ Virginis Immaculatae Conceptionis, posita in foro Viennensi ejus Statuâ, & inductis Universitatibus ditionum hæreditariarum, ad juramen-

tum pro defensione piæ sententiæ. *Sou-
uel. in Bibl.*

XII. MARTII.

I. **C**elebrata est in Urbe, annô 1622.
à Gregorio XV. Pontifice Maxi-
mo sollemnis Canonizatio SS. Ignatii, &
Francisci Xaverii; pro qua à multis an-
nis institerant Ferdinandus Imperator,
Henricus IV. & Ludovicus XIII. Reges
Christianissimi, Philippus II. & III. Re-
ges Catholici, Sigismundus II. Rex
Poloniæ, & complures alii Principes;
præ omnibus autem Deus ipse, ingen-
tium miraculorum gloriâ Servos suos
orbe toto clarificando. In perennem
hujus beneficii memoriam, & gratitu-
dinem, sancitum est: ut hac die sin-
guli Sacerdotes offerant S. Missæ Sacri-
ficiū, & qui Sacerdotes non sunt, Co-
ronam Marianam.

2. Sacrum hunc Apotheoseos suæ
diem S. Xaverius insigni miraculo il-
lustravit annô 1658. quando Macera-
tæ in Italia Alexandrum Philippuccium
è Societate Scholasticum, desperatæ
vale-

valetudinis, repentina sanitate donavit. Miraculum post diligens examen, agnovit Episcopus Maceratensis, ac typis vulgari permisit. *Nadasi in Indice Mem.*

3. Annô 1583. Gregorius XIII. pro incomparabili zelo suo dilatandæ fidei, & salutis animarum, Legationes varias expedit in Orientem. Ad Jacobitarum Patriarcham Davidem, & ad Armenorum, Melchitarumque Patriarchas, atque ad Hierosolymitanum Archi-Episcopum missus Leonardus Abe-la, Sidoniæ Episcopus, genere Meliten-sis : cui è Societate additi tres. In Ægyptum expeditus Franciscus Saxus noster. Hi omnes hoc die Româ pro-fecti, Venetias prosperè attigère. Hic relictô Saxô, qui rectâ Alexandriam profecturam navim operiebatur : ceteri navi conscensa, in qua & Dux Oli-censis, ac Nesuisiensis Nicolaus Radivili-us, cum duobus è Societate itinerum comitibus vehebantur, feliciter Cy-prum, ac subinde Montem Libanum tenuère. Ibi optimè jam compositas res Maronitarum invenerunt, atque

ipsum Patriarcham cum Monachis, prælata Cruce obvium habuerunt. Inde inter summa pericula ad Jacobitas profecti ritu peregrinantium Episcopus, & P. Leonardus Sanctangelus, nè quidem in conspectum Patriarchæ admissi sunt, sed per Episcopum quendam expediti cum declaratione; à populo Dioscorum, quem omnes pro Sancto colebant, nunquam deferendum. Cum Armenorum Patriarcha, in observantia Sedis Apostolicæ Romanæ, confirmato, felicius transactum; qui etiam ad P. Generalem Claudium humanissimas dedit literas. *Sacchin. part. 5. hist. Soc. lib. 3. num. 25. & seqq.*

Eodem die obierunt.

4. Romæ annô 1652. P. Alexander Gottifredus Præpositus Generalis IX. ostensus Societati tantum fuit in eo fastigio, nec tanto bono frui licuit: nam altera, & quinquagesima die ab electione sublatus est. Recenter natus Paulus V. Pontifex Maximus ex aquis lustralibus suscepit patrinus. Nobilitatem ejus, & pace,

pace, & bello olim inclytam, si quis tolleret, respondebat: *Nobilitas vera, est vera humilitas.* Vir fuit ferii, ac ad omnia accuratè agenda vehementer intenti ingenii: nihil obiter agebat, nihil agi volebat. Incredibilis ei erat commoditatum corporis contemptus, animo semper ad magna, & æterna eminente; paternus erga quasvis nationes animus, & parata erga petentes, rerum potius, quàm verborum officia. *Cælestis cujusdam mixturæ vir* quibusdam est dictus.

5. Madriti in Hispania, annò 1633. P. Hieronymus de Florentia Hispanus; Ecclesiastes ingenio, facundiâ. sed maxime veritatis oraculis præstans. Audiebatur magno cum gustu à Philippo III. Rege, palàm testante: A nullo mortali-um toties, tàmque apertè sibi veritatem dictam: quæ tamen ob singularem dicentis modestiam, & candorem, odium non pariebat, sed potius auctoritatem. In supremo agone idem Rex illum sibi adesse voluit, observatâque ejus circa se solitudine, & indefessâ diligentia,

monuit : ut aliquid à se postularet. P. Hieronymus & sui, & Societatis oblitus, respondit : *Non aliud se flagitare , quàm ut Rex , quantis posset viribus , incumberet in perfectæ Contritionis actum eliciendum.* Dignum non vulgari Jesuita responsū.

6. Audomari in Belgio annô 1694. Rudolphus Emersonus , Anglus , carcere corporis solutus est, post fortiter pro fide toleratas Anglicani carceris ærumnas per ipsos annos viginti. *Tanner in Soc. Apost. Imit.*

7. Madriti in Hispania, annô 1609. P. Gaspar Sanchez , rude donatus est, post traditas magnâ diligentîâ, & laude literas humaniores totis quinquaginta annis.

8. Romæ annô 1633. P. Cornelius Corneliî à Lapide, recentiorum sacrarum Scripturarum Interpretum facile Princeps, natione Belga. Magnô ingeniô, magnôque labori, magnum junxit religiosæ perfectionis studium. Unde cùm eruditissimos in omnem S. Scripturam (præter Psalmos, & Job , quos morte præventus non absolvit) confecisset

Com-

Commentarios, cum Salomone tamen dictitabat : *Verè, & in conscientia mea, stultissimus virorum ego sum, & sapientia hominum non est mecum.* Sotuell. in Bibl. Soc.

XIII. MARTII.

I. **A** Nnô 1533. Parisiis in Collegio S. Barbaræ, S. P. Ignatius completo Philosophiæ cursu, ejusdem Laureâ insignitus est Doctor. *Nadasi in Indice Memoriali.* Obtinuit & alteram ibidem, eamque pretiosiore lauream heroicæ patientiæ, quâ se comparavit ad sustinendam infamem publicam castigationem, eò, quòd piis colloquiis, & monitis condiscipulos ad studium virtutis, & solidæ pietatis cultum excitaret. Sed avertit DEUS hoc probrum à Servo suo, atque Rectorem Collegii Jacobum Goveam subito permovit, non solum ad revocandum decretum iniquum, sed etiam ad deprecandum publicè, & cum lacrymis Ignatium. Hic est ille Govea, qui postea Joanni III. Lusitaniæ Regi author fuit : ut in con-

versionem Indiarum Ignatii Socios adhiberet. *Bartoli in vita S. Ignatii lib. 1, n. 40.*

2. Romæ annô 1598. undecimus, & postremus habitus est cœtus Consultorum, & Examinatorum doctrinæ P. Molinæ, numeratæque iterum sunt decem ejus assertiones damnabiles. Decretum denique: Censemus, è re Catholica esse, ut liber, qui inscribitur: *Concordia liberi arbitrii cum gratiæ donis* compositus à Ludovico Molina, & ejus doctrina omnino prohibeatur. Atque idem censemus de Commentariis ejus in primam partem S. Thomæ, quousque saltèm purgentur, &c. Sententia hæc utpote ab hominibus sinistro affectu præoccupatis præcipitata, effectum alium non habuit: quàm ut Clemens Pontifex, miratus tam celerem de re gravissima sententiam, mandaret librum Molinæ iterum & maturiùs expendi. Quod enim examen nec anni spatiô confici poterat: absolverunt illi intrà menses duos, & pau-

paucos dies. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 3. cap. 3. & 4.*

3. Ex Hispania in Floridam, Americæ regionem barbaram, Martyrūque feracem, solvit hoc die annō 1568. P. Joannes Baptista Segura cum Sociis quinque, adolescentibus 8. Societatis Candidatis, & quinque Floridanis, in Hispania baptismo initiatis. Quod subsidium opportunissimè venit rei Christianæ in illis terris valde laboranti. *Sacchin. hist. Soc. p. 3. lib. 4. n. 298.*

Eodem die obierunt.

4. Duaci in Belgio, annō 1633. P. Joannes Robe, Scotus, in Missione Scotica, & Hollandica multis perfunctus laboribus. Quartana febris laborantem, ut pristinæ valetudini, & Evangelicis laboribus redderet pia quædam Virgo: petiit à DEO, febrim Patris in se transferri. Impetravit. P. Joanni reddita est sanitas, illa menses 4. febris afflicta: quam cum nimis pertinacem videret, temeritatis se damnavit, quasi nescisset, quid peteret. Nec mora:

puellam febris deferuit, Patrem iteratò corripuit, & extinxit.

5. Moricæ in Sicilia annò 1648. P. Fabius Justinianus, Græcus. Morte non inopinata, nec ingloria defunctus est, post operosas plurium annorum Missiones per insulas Cyclades. Cum aliis prædicaret, nè reprobis ipse fieret, cruda severitare corpus castigare non destitit. Somnum capiebat vestitus, totòque trienniò non deposuit cilicium è ferreis catenulis contextum. In extremo morbo ægrè illi persuasum, ut deponeret loricam illam: verum ferreis instrumentis opus fuit, ut extraheretur è carne. Cadaver, nè à pio populo direptis vestibus, planè nudaretur, in sacrarium deferri debuit.

6. Pechini apud Sinas, annò 1630. P. Joannes Terentius, Germanus. Societatem ingressus est jam tunc celebris per totam Germaniam Medicus, Philosophus, & Mathematicus. Virtute maturus Apostolico muneri, adiit Sinas, ibique ad mortem usque fructuosissimè laboravit, plurimorum animabus salutaris per occasionem corporibus medendi.

Calen-

Calendarium Sinenſe cùm corrigendũ eſſet, primus Imperatori propoſitus eſt ad id muneris P. Terentius, à quo Pechinum evocatus, cùm ſe ad laborem illum accingeret, quievit in Domino. Cùm Indiam, Bengalam, Summatram, Cocincinam, & Imperium Sinenſe peragi aſſet: ubiq; naturas peregrinarum plantarum, mineralium, animalium, & hominum diligenter obſervavit; atque ex his obſervationibus duos ingentes Tomos confecit, quos vocavit *Plinium Indicum*. Sotuell. in Bibl. Soc.

7. Moguntia in Germania añô 1665. P. Melchior Cornæus, Germanus, vir multarum palmarum, præſertim ab hæreticorum impugnatione reportatarum, quos compluribus libris acerrimè exagitavit; viginti ſex recenſet idem Sotuell. in Bibl. Soc.

XIV. MARTII.

I. **P**Aulus III. Pontifex Maximus; cùm annô 1540. primùm approbaret Societatis Inſtitutum, tanquam digitô DEI, mirabilium Patratore, formatum;

tum ; restrinxit numerum personarum ad sexaginta tantum. At ubi experimentis quotidianis comperit : quanta per pusillum hunc gregem pro Ecclesiæ bono DEUS operari dignatus est ; concepta spe non vana longè amplioris commodi proventuri Ecclesiæ, si in partem laborum plures venirent operarii ; laxavit fines præscriptos, & per Bullam, *Injunctum nobis desuper*, &c. annô 1543. licentiam concessit ; quosvis idoneos sinè restrictione numeri admit-
tendi. *Bullar. Soc. Orland. hist. Soc. p. 1. lib. 4. n. 2.*

2. In India annô 1544. S. Xaverius epistolam dedit ad P. Mansillam, qua se probavit non solum comem, & suavissimum in conversatione : sed etiam instar Apostoli Pauli, rigidum in vindicandis inveteratis delictis. Severè cöerceri vult, & cöerciturum se, ubi advenisset, promittit ebriosos Patangates, præsertim mulieres, quæ potu Orracha dicto, se ingurgitabant. Minatur, se jussurum vinctos abduci Cocinum viros : unde nunquam sint in patriam
redi-

redituri. Talem aculeum habuit apis illa. *Epist. nov. lib. 4. Epist. 10.*

3. Eodem tempore Domûs Professæ Romanæ construendæ, opportunissimo loco, facultas oblata est præter omnem spem, propè divinitus. Visitaverat Urbis Ecclesias Salassiorum Episcopus, Philippus Archintus, Vicarius Romani Pontificis per Urbem, deprehenditque non procul ab Arce Romana, seu Capitolio, desertam Ecclesiam curialem, quam unica mulier custodiebat. Curione in aula, & obsequiis Ducis Placentini commorante. Refert ergo ad Pontificem, insinuatque eam Ecclesiam cum domo sua, & horto opportunam videri Societati, ad id temporis adhuc in alieno hospitanti. Pontifex Societatem, tanquam partum suum complexus, eas ædes offert Ignatio, translatâ animarum curâ Parochiali ad aliam vicinam S. Marci Ecclesiam. Hæc ubi Romæ geri didicit Curio ille Ecclesiæ desertor, magnis passibus advolavit, grandem litem moturus Ignatio. Sed eam DEUS citò diremit.

In

In itinere collapsus, quo vehebatur, equus, miserum oppressit, extinxitque. Sic vacuus possessore locus, nemine contraveniente cessit Societati. *Orland. cit. n. 4.*

Eodem die obierunt.

4. Dolæ in Burgundia, annô 1623. P. Valerius Reginaldus, Burgundus. Quàm excellens doctrinâ, tam humilis fuit in conspectu suo. Præclarum opus, quod in Materia Theologiæ Moralis elucubraverat, & etiamnum in usu & honore est, tam vile putavit : ut alienum illi nomen cogitaret præfigere, nè qua labes indè in Societatem redundaret. Nunquam verbô offendisse visus est: si tamen existimaret, durius aliquid sibi excidisse, humili deprecatione corrigere studebat. Vocatus ad portam domûs, non redibat ad cubiculum, nisi salutatâ, & adoratâ Venerabili Eucharistiâ. Magnâ illi frequentiâ parentatum est: multique primarii, & religiosi viri, eos in animo senserunt motus ;
ut

ut se illi magis , quàm illum DEO
commendarent.

5. Romæ annô 1631. P. Virgilius
Ceparius , Italus, concionator disertus ,
& solidus, in provehendis animabus ad
perfectionem dexterrimus. S. Maria-
Magdalena dePazzis, cùm Rector esset
Florentiæ , ipso utebatur Confessario :
quæ de ipso testata est, quòd in quadam
Exhortatione, quam domi ad Socios ha-
buit, Spiritus Sanctus illi verba omnia ,
quæ protulit, formaverit in ore. Inter
alia scripsit Vitam ejusdem Sanctæ , S.
Franciscæ Romanæ, B. Aloysii Gonzæ-
gæ , & Joannis Berchmanns S. J.

6. In Hispania annô 1579. P. Anto-
nius Lopes , Hispanus, cùm ab Ordini-
bus Sacris susceptis Granatam rediret; à
Mauriscis grassatoribus in via interne-
ctus, & concisus est cum quatuor aliis
Religiosis. Causam cædis fuisse non tam
lucris cupiditatem, quàm fidei odium, in-
tellectum est postea, quando homicidæ
capti, & supplicio affecti sunt. Cadave-
ra spoliata, & vulneribus fœda, cùm non
possent aliud ab alio internosci; P. Anto-
nius

nus agnitus est ex libello Examinis particularis, quem secum tulerat, & in via quoq; utilissimum illud Societatis exercitium non intermiserat.

XV. MARTII.

I. **A** Nnô 1530. S. Franciscus Xaverius Parisiis Philosophiæ Magister creatus, eandem per tres annos cum dimidio, præcipua cum ingenii commendatione, publicè professus est. *Nadaſi in Indice Memor.*

2. Idem Sanctus, antequam proficisceretur in Indiam, reliquit Romæ, obſignatum chirographum hoc die ſcriptum, cum ſuffragio ſuo, quem vellet Societatis univerſæ Præpoſitum Generalem. *Ego Franciſcus, inquit, dico, & affirmo: me cenſere ex animi mei conſcientia, eligendum in Societatis noſtræ Prælatum, cui omnes obedientiam præſtemus, antiquum noſtrum Prælatum, & verum Patrem D. Ignatium: qui ut ſua non exiguo labore nos collegit, ità omnium optimè nos conſervaturus eſt, reſturus, & ſemper in meliora proveſturus; ut qui penitus*

eius omnibus nos nôrit. Et post mortem illius, loquendo ex animi mei sententia, ut, si mox essem moriturus, judico eligendum P. Magistrum Fabrum: Et in hac parte DEUS mihi est testis, me non aliter loqui, ac sentio. In cujus fidem subscribo manne propria. Romæ annô 1539. 15. Martii. Franciscus. Bartoli in Vita S. Ignatii lib. 2. num. 48.

3. In Hispania Valentia ad hunc diem comoratus P. Araozius annô 1545. profectus est Gandiam ad Ducem Borgiam. Egerat autem Valentia negotium salutis animarum tam strenuè: ut bis terve in diem ad populum diceret, nec templa caperent confertissimum populum, fenestras etiam, & tecta vicina insidentem. Ea audiendi erat aviditas: ut duabus, ternisque horis producta concione, non fatigarentur. Facilis indè fuit ad fundandum ibidem Collegium progressio. *Orland. hist. Soc. part. 1. lib. 4. n. 124.*

Eodem die obierunt.

4. Monomotapæ in Africa, annô
1561.

1561. P. Gonsalvus Sylveria, Lusitanus, qui illustrissimos natales ornavit purpurâ Martyrum. In Cafraria, genti maxime barbarâ prædicavit Evangelium, Regemque Monomotapæ potentissimum, cum Matre sua, & plurimis proceribus sacro fonte expiavit. Sed Rege paulò post per sacrificulos Mahometanos, & quosdam Magnates, perversò; ejus jussu strangulatus est. Corpus P. Gonsalvi in amnem projectum, crocodilos in illo latentes mansuefecit, ut deinceps hominibus noxii non fuerint: locum verò, in quo demersum fuit, cœlesti luce DEUS illustravit. Cùm autem ad litus devolutum esset, aquilæ quinque adfuerunt custodes, nè à bestiis violaretur. Ad mortem tam gloriosam disposuit se P. Gonsalvus insigni morum innocentia, tantòque religiosæ perfectionis studio: ut absque Martyrii gloria, inter Sanctos Confessores adscribi mereretur.

5. Ulyssipone annò 1575. P. Ludovicus Gonsalvius à Camera, Joannis, & Sebastiani Lusitaniæ Regum Confessarius, gratissimus in Europa, & operarius inde-

indefessus in Africa. A Rege Joanne III. Romam fuit missus, ut tacite accuratè-que observaret modum agendi, & virtutes S. Ignatii: cui P. Ludovicus perquam familiaris fuit, viditque illum non rarò cœlesti lumine circumfusus. Quanti fecerit Rex Sebastianus suum hunc Confessorem, & Instructorem, audita ejus morte declaravit: quando diem totum jejunus transegit, quinque dies in luctu atratus exegit, & visitatô defuncti sepulchrô, sacrum exequiale in præsentia sua celebrari curavit.

6. Hispali in Hispania annô 1632. P. Didacus Ruiz, quàm eruditus, tam studiosus perfectionis religiosæ. Theologiam editis Tomis sex illustravit, culinam autem domesticam aliâq; viliora loca, stupendis humilitatis exemplis exornavit. Diebus, quibus à schola vacandum erat, laxamenti loco, orationis spatia extendebat. Mensibus singulis sepo-
rebat diem solidum, quo intima sua inspiceret, disponderetq; se ad diem æternitatis, ad quem frequenter, ardentè-que anhelabat: *O dies æternitatis, quando*

te videbo ! Flexis genibus studebat, humili situ se disponens ad cœlestia lumina recipienda.

XVI. MARTII.

I. **A** Nnô 1540. S. Xaverius, ordinante S. Ignatio, & benedicente Paulo III. Pontifice, cum Legato Regis Lusitaniæ, Româ discessit in Lusitaniam, indè moturus in Indiam. Pridie monitus fuit à S. Patre, ut se ad hoc iter compararet. Apparatus totus in eo fuit : ut laceras vestes utcunque sarciri curaret, Sociis valediceret, & Pontificiam benedictionem impetraret. Pontifex novum Apostolum opportunis monitis instituit : ut ad calcandas Apostoli Thomæ vias se mitti cogitaret ; tanti Præcessoris conciperet spiritus, paratûmque gereret animum, ad consignandam prædicationem Evangelii etiam sanguine fuso. His Xaverius ea, quæ decebat, submissione, & alacritate ad currendam viam in orbem alterum, respondit, & Europam valere jussit. *Bartoli in vita lib. 1. num. 7.*

2. Eo-

2. Eodem die annô 1454. ejusdem Indiarum Apostoli corpus, cùm jam à laboribus Apostolicis quievisset, Goam advectum est, summo, qui fieri poterat, apparatu, nec finè manifestis miraculis. Navis enim, quâ vehebatur, vetustate ferè consumpta, & malè facta, cum propè Goam in celocem expositum esset corpus sacrum, & merces transportatæ: velut suo functa munere, illico sua sponte, marique tranquillo, demersa est. Sanitas compluribus ægris reddita. Sed admirationem maximè movit sacri corporis integritas, viva species, & cœlestis, quam exhalabat, fragrantia. *Bartoli in vita, pag. 283. Orland Hist. Soc. lib. 13. n. 87. &c.*

3. In Hispania annô 1545. Vallisletum pervenerunt è Lusitania PP. Petrus Faber, & Araozius. Cùmque in aulam Philippi Principis Regii, ex commendatione Regis Lusitaniæ, & Procerum faciles aditus habuissent, & humanissimè excepti essent: utentes favore Principis, fidenter se laboribus Apostolicis impenderunt apud
omne

omne genus hominum, magnâ virtutis suæ famâ. In hanc falsè jocatus Melchior Canus, notus Societatis amicus, sparsit: Patres illos instructos esse herba quadam, cujus beneficiô, etiam in conversatione cum teneriore sexu, intaminati manerent. Avidus sciendi, quid rei esset, misit ad Araozium Philippus Princeps, ut aperiret sectetum. Intellexit Araozius, quid ageretur, responditque rotundè: Eam herbam esse timorem Domini. Acceptum secundissimis auribus responsum, auxit Patrum æstimationem. *Orland. hist. Soc. L. 5. n. 60. & seq.*

Eodem die obierunt.

4. In nova Francia, Americæ regione aⁿo 1649. gloriosa pro fide victima P. Joannes Brebeuff, Gallus. Dum Hurones, gentem à Gallis domitam, excoleret, ab Iroquæis barbaris captus, horrendis tormentis in odium fidei trucidatus est. Primum evulsi sunt ei ungues aliquot, & inflicta sudibus verbera per singulas corporis partes; tum præcisæ manus, os contusum lapidibus, lingua

adusta; deinde sub alas, & ad renes ad-
motæ cadentes secures, ignita collo ap-
penſa collaria, circumdatum cingulum
è pice, & refinatis corticibus: Joanne in-
terea animo in cœlum elevato, omnia to-
lerante ſtupendô ſilentiô, & corpore in-
ter flammas immoto. Ubi verò cœle-
ſtia loqui cœpit, os illi obſeptum circulo,
labra concerpta, truncatus naſus. In
baptiſmi ludicram imitationem, aqua
bulliente totus perſuſus; denique alli-
gato ad palum, quem peramanter am-
plexus eſt, detracta cutis de capite, am-
putati pedes, caro à coxis ad oſſa uſque
avulſa, mandibula ſecuri diſſiſſa, ferro
uſtæ plantæ, diſſectum pectus, cor evul-
ſum, & devoratum. Sic P. Joannes egre-
gium ſpecimen dedit fortitudinis priſ-
corum Martyrum; ſed non minus illu-
ſtre argumentum zeli veterum Confes-
ſorum. Appulſus enim ad illas regio-
nes, neminem reperit Chriſtianum, mo-
riens facilè ſeptem millia reliquit.

5. Romæ annô 1626. Joannes Ti-
baldus, Coadjutor. Ex milite factus Re-
ligioſus, totus fuit in deploranda prioris

vitæ licentia: donec moneretur à Novitiorum Magistro, ut absterfis lacrymis, lætiores de amore DEI susciperet cogitationes. Sic purgato cœlestes deliciæ pleno alveo se infuderunt, mirisque gratiis servum suum dignati sunt JESUS, & MARIA. Aiebat, se à DEI-pâra nullam unquam passum esse repulsam in iis, quæ petierat. Aliquando examen cum ceteris tyronibus instituenti, Christus adfuit, velut ad excipiendas confessiones in fede compositus; suggerebâtque Joanni errata, & remedia ad illa evitanda. Interea Joannes tantis affluebat animi deliciis, ut diceret: *Non amplius Domine, non amplius; quia emorior.* Monuit insuper Christus; ut in dubiis confidenter recurreret ad Superiorem, & dictis ejus acquiesceret. Aliàs laboranti in culina, Christus amabilissima specie se illi spectabilem exhibuit. Sed mox tam gravis menti incubuit tentatio: ut non solum culinam, sed Societatem etiam deferere cogitaret. Quare ducto profundo suspirio: *Jesu*, aiebat, *Jesu bone, ne me defere.* Et *JESUS* respondit: *Habe fidem*

fidem, quòd ego sim Salvator tuus, & cognosce tuam superbiam, ac scito, quòd sinè me nihil possis facere. Erubuit Joannes, & omnis abacta est, nec unquam rediit, tentatio.

XVII. MARTII.

I. **A** Nnò 1548. Socii decem Ulyssipone solverunt in Indiam, exigua turma, sed cujus singuli multorum vicem implerent. Eminebat inter ceteros Caspar Barzæus, Belga, cui post Xaverium vix parem habuit India. Quid inter navigandum præstiterint, docuit exscensio facta in portu. Complures enim, qui ea classe vehebantur, ad pedes Xaverii provoluti, Societatem petierunt: inter quos navis unius Præfectus, alius Gubernator arcis cujusdam præcipuæ, insignis itè Doctor Juris, & alii. Ad has cogitationes impulerunt illos tum vitæ discrimina inter navigandum, tum præcipuè exercitia spiritualia, quæ in itinere obierunt. *Bartoli in vita S. Xaverii lib. 2. n. 45. & 46.*

2. In Europa electus est annô 1652. in Generalem Societatis Præpositum Decimum P. Goswinus Nickel, Germanus, post magna cum laude gubernata varia Collegia, & bis Provinciam Rheni Inferioris. P. Francisci Piccolomini Assistentem cum ageret pro decem Provinciis, adeò se probavit: ut supremo chirographo ita scripserit de P. Goswino: *Societatem ei commendo, quem Vicarium nomino, & juratus judico aptissimum, P. Goswinum Nickel, Assistentem Germaniæ.* Vicarii Generalis munus tam laudatè gessit: ut post brevem P. Alexandri Gottifredi Præfecturam, plurima Patrum suffragatione eidem successerit. *Nadasi in Anno dier. Memor.*

3. In Indiam etiam annô 1567. suppetiæ missæ, quæ hac die solverunt Ulyssipone. Eminebat inter ceteros Socios P. Organtinus, celebre nomen in historia Indica: cujus is ardor fuit in ea provincia expetenda: ut datis ad Præpositum Generalem Franciscum Borgiam literis scripserit: se vivere non posse, illa negata missione, præ æstu
cor-

cordis, & animi in sola cogitatione illius expeditionis intolerabili. Totum nihilominus cum se obedientiae permisisset, his verbis conclusit epistolam: *Quaquam, si negabitur Missio Indica, oportebit te, Pater, suppliciter rogare Dominum, ut hoc desiderium temperet. Nam ut nunc quidem est, tanto in aestu consistere diu vita non potest. Multa & egit, & passus est in Japonia. Sacch. p. 3. l. 3. n. 222.*

Eodem die obierunt.

4. In nova Francia annô 1649. P. Gabriel Lallemant, Gallus, P. Joannis Brebeuf, de quo heri, Socius laborum, & tormentorum: præter tolerata omnia, incredibili constantia, quæ heri narrata sunt, tormenta, acutis in corpus suffixis subulis excruciatuſ est P. Gabriel; oculi effossi, & in eorum cavitatem inserti carbones ardentes, totum denique corpus tostum, caro frustatim avulsa, & à barbaris devorata. Stupenda sanè in homine tenerioris complexionis virtus divinæ gratiæ, ad tanta fortiter, constantèrque tamdiu toleranda. Solebat aliàs P.

Gabriel se ipsum excitare, ac animare:
*Age anime, pereamus sanctè: ut dulcissimo
 JEsu cordi vel sic jucunditatem, quàm possu-
 mus, pariamus. Dignus est JEsus, pro quo
 aspera omnia perferamus.*

5. Mexici in America, annò 1610.
 P. Ferdinandus Gomez, è Mexicano Cu-
 rione operarius Societatis indefessus.
 Sequenti ab ejus obitu die, Religiosus
 Ordinis S. Dominici vidit, ex nostri Col-
 legii fastigio candidam levare nubem,
 atque Orientem versùs tendere, tum in-
 star scalæ ad cœlum ferri. Quæ ille ani-
 mo gestiente spectans, cùm intellexisset,
 P. Ferdinandum expirasse: ob vulga-
 tam viri sanctimoniam non dubitavit,
 eum hoc schemate repræsentatum, in
 cœlum ascendisse.

6. Parisiis annò 1667. P. Philippus
 Labbe, Gallus, celebris & copiâ, & mole
 librorum editorum. Conciliorum o-
 mnium Collectionem maximam edidit
 Tomis 17. in folio: quorum quatuor-
 decim in lucem emisit ipse, reliquos P.
 Gabriel Cossartius. Opus palmare, &
 tantis viris dignum. Sed quod magis
 mi-

mirandum : præter vastos illos Tomos , plurimos alios in varia materia libros non tenues edidit Labbæus : Sotuellus in Bibl. Soc. recenset tres supra sexaginta. Rarus certè , qui vel obiter tot perlegerit volumina.

XVIII. MARTII.

I. **S** Franciscus Xaverius , cùm in procinctu esset , adeundi Apostolatuum suum in India , Ulyssipone annò 1541. geminas Romam dedit literas. Alias ad S. Ignatium , & P. Codurium ; alias ad PP. Jagum , & Leynez. In prioribus informat imprimis de eximio Regis erga Societatem , & Indorum salutem affectu , totâque aulâ ipsius ad singularem pietatem compositâ. Deinde orat obnixè , & repetitis precibus : ut sibi , & duobus Sociis in Indiam ituris , Ignatius , & Codurius præscribant accuratè , & minutim modum procedendi in conversione gentium illarum. *Etsi enim non diffidimus , quin nos experientia ipsa præsens doctura , & directura nonnihil in eo sit : præcipuam tamen spem in-*

telligendi, quid in hujus totius administratione negotii potissimum DEO cordi sit; in suggestione, admonitioneque vestra ponimus. Ad hanc suppliciter petendam, dicit se compelli metu: nè hujusmodi subsidiis humanis neglectis, DEUS sibi subtrahat lumina, & auxilia necessaria, & efficacia; prout solet subtrahere iis, qui vel ex incuria, vel ex animi præfidentia, & timore, negligunt consilia aliorum, præsertim Superiorum, &c. *Epist. nov. l. 1. epist. 7. & 8.*

2. In hunc diem cum incidat festum S. Gabrielis Arch-Angeli: juvat recolere disertam ab ipso factam cuidam religiosiori personæ commendationem Exercitiorum spiritualium S. Ignatii, annô 1600. in Hispania. Cum enim illa proposuisset, animum excolere prædictis Exercitiis; laudavit Arch-Angelus ejus propositum, addiditque: Singulare obsequium per hoc Reginae nostræ præstabis. Significat enim tibi: se fuisse, & esse, Patronam, & Fundatricem illorum Societatis Exercitiorum; seque adjuvisse, ac docuisse S. P. Ignatium,

tium, ut ità fierent. *Nigronius Tract. 6.
de Exerc. spirit. cap. 4.*

Eodem die obierunt.

3. Apud Cofanes in America, annò 1611. P. Raphaël Ferrer, Hispanus, à barbaris, quos ad fidem erudiebat, de ponte præcipitatus, & demersus. Quadringentos Christo subjecit, & oppida tria condita civibus implevit. Zelus ejus contentus non fuit quibusvis Missionibus, sed maximè arduas appetebat. Insigni dono lacrymarum præditus, quoties vel sacrum diceret, vel litanias, aut alias preces recitaret, vel librum spirituales legeret, piis lacrymis diffuebat. Ex aliorum quoq; oculis eas eliciendi artem callebat. Confluxerat aliquando populus ad profanum spectaculum, neglectà Ecclesiâ: ergo P. Raphaël Crucifixo arrepto in scenam provolavit, tàmque acri oratione spectantes concussit, ut communi comploratione coorta, omnes à spectaculo discesserint.

4. Cadurci in Gallia annò 1633. P. Jacobus Roche. Erga Venerabilem Eu-

charistiam piissimè affectus, cùm in ætate juniore vi morbi ad extrema esset reductus, ardentè petiit, illam sibi quanto-cyus ministrari, non tam ut Viaticum, quàm ut pharmacum. Illâ pascus, illico convaluit, cum stupore medicorum. Divino amore adeò æstuabat: ut ex ore loquentis de divinis viderentur scintillæ proflire, & audientium corda succendere incendiô beatissimô; quo utinam omnes conflagrarem.

5. Mexici in America annô 1640. P. Alphonsus Guercus, Hispanus. Orationi, & meditationi mente tam attenta inhærebat: ut excitator matutinus in medio cubiculi flectentem, atque à ter a sublimem, repererit. Ægrotorum tam amantem se præbuit, ut cùm pro nulla alia re facultatem generalem peteret; pro hoc solo obtinuerit, ut infirmos invisere posset. Æger ipse, gratias DEO agebat, & identidem ingeminabat: *Domini sumus, Domini sumus.* Tandem, *Valde,* inquit, *sitio, sed DEO gratiæ; quòd tam propè absimus à fonte aquarum viventium.* In lectulo ergo se composuit tanquam

quam moriturus, Sociosque sui securos
iussit ad quietem se recipere. Manè
repertus est requievissè in pace.

6. P. Joannes Bonifacius, Hispanus,
Villagarciaë annò 1606. annos amplius
40. docuit Grammaticam. Huic erat
Germanus frater, alumnus religiosi Or-
dinis; munia concionatoris, Doctoris,
Provincialis, & si qua sunt alia in religio-
sis familiis honestamenta, consecutus.
Ille cum fratrem longo intervallo vise-
ret, miratus est, ipsum in ludi litterarii
pulvere tot jam annos sepultum jacere.
Siccine inquit, ætatem tuam frater, do-
ctrinam, ingeniùmque contemni? com-
missum oportet à te aliquid gravius, cu-
jus pœnam luas. Cui Bonifacius subri-
dens retulit, magna censerì apud nos
munia, quæ despiceret. Se hanc scholam
Theologicis, in quibus docere potuisset,
cathedris prætulisse. Tum fratrem de-
ducit in cubiculum, ac libellum è scri-
nio promit, in quo descripta legebantur
nomina præfulum, procerum, & religio-
forum imprimis virorum, amplius mille
ac ducentorum, qui è sua disciplina pro-
diissent:

diſſent : & his , inquit , radicibus adeò humilibus , & obſcuris nituntur illæ arbores , quarum fructus ad publicam utilitatem tam longè latèque pertinet. *Juvencius fol. 446.*

XIX. MARTII.

I. **C**Reſcentibus in Hiſpania diſſidiis , inter ſacrum Prædicatorum Ordinem , & Societatem , ratione doctrinæ Molinianæ de Concordia Gratiæ cum libero arbitrio : ad ea componenda , noluit ſapientiſſimus Rex Hiſpaniæ Philippus II. ſuam deeſſe operam. Imprimis per literas Ordinis Provinciales , convenit : ut omni ſtudio concordiam inirent , pacemque colerent. Cum nihilominus Burgis , Vallentiæ , Valliſoleti , Salmanticæ , & alibi , adverſarii graviter inveſti eſſent , & publicè in doctrinam Societatis : evocavit ad ſe Provincialem Patrum Dominicanorum , & Viſitorem Societatis P. Garziam Alarconium , juſſitque : ut uterque , inito cum ſuis conſilio , deligerent , ac ſcripto ſibi traderent media quædam , quæ traderent efficacia ad pacem , & amicitiam

tiam conciliandam, servandamque. Quæ postquam Rex attentè perlegit; suggestit & ipse, pro exquisita sua prudentia, constituitque quædam ab utrisque servanda: quæ ipsis per Confessarium suum, Didacum Jepez, scripto tradidit hoc die, annô 1596. 1. Utrobique præficiantur Collegiis, & Universitatibus Lectores bene affecti erga doctrinam S. Thomæ; malè affecti removeantur. 2. Donec aliud statuatur, religiosi unius Ordinis non eant ad disputationes alterius. 3. Nemo qualificet doctrinam alterius tanquam erroneam, hæreticam, &c. 4. Si quis contra hæc peccâsse deprehendatur; quantocyus ad Regem deferatur, si non fuerit à suis Superioribus severissimè castigatus. Hæc Rex pacis studiosissimus ordinavit, meliore affectu, quàm effectu. *Eleuther. hist. de auxiliis lib. 2. c. 28.*

2. Apud Sinas annô 1692. obtulerunt Patres Peckinenses libellum supplicem Imperatori Camhi, in corona Mandarinorum primi Ordinis pro tribunali sedenti; quo querebantur de

persecutione excitata à prorege in provincia Chekiam contra Christianos, & Christianæ legis prædicatores; opemque suæ Majestatis implorabant, ac insuper petierunt abrogationem Decreti contra Christianam Religionem lati tempore universalis persecutionis. Non ingratus fuit Suæ Majestatis libellus, quia ab ipsamet in favorem legis Christianæ, & nostrorum compositus. Ut tamen servaretur stylus Curia, remisit eum ad Tribunal Rituum: à quo cum non satis favorabile decretum emanasset; iterum cum magna indignatione eum remisit ad idem Tribunal, accuratius recognoscendum. Quo factum est, ut tandem libertas prædicandi, & suscipiendi Religionem Christianam, per totum Imperium sit concessa publico, & universali Imperatoris edicto. *Ex literis P. Thomæ Pereira Romam datis ad P. Generalem anno eodem.*

Eodem die obierunt.

3. Parisiis annô 1626. P. Petrus Cottonus, Gallus, unum è majoribus Societatis

tatis Gallicanæ luminaribus. A Rege Henrico Magno assumptus in Ecclesiasten, ita placuit: ut ei etiam arcana conscientia crederet; ac suo illum curru ad templum vexerit, manûque prehensum, suggesto, ut concionaretur, admoverit. Delphini quoque institutionem ei commisit, parabatque virum ad Arelatensem Archi-Episcopatum, & purpuratum Ecclesiæ Senatum evehere. Sed ille tam scitè, tamque validè eos honores est deprecatus: ut hoc ipso deinceps fuerit Regi pretiosior. Erat Cotonus cuiusvis par muneri, & scientiarum excellentiâ, & eminentis virtutis merito, & singulari agendi dexteritate efficaciâque. Ex aulae fumis, & illecebris ita nihil prorsus illi adhæsit: ut passim *Bonus aulae Angelus* diceretur. Animum ejus DEO semper inhærentem, nulla inter orandum turbabat distractio; zelum, quo insectabatur hæreticos, nulla extinxerunt pericula, etiam gravi vulnere per sicarium accepto. Et vivum, & mortuum non paucis prodigiosis gratiis honoravit DEUS, & Angelus Custos.

4. Posonii in Hungaria, annô 1637. magnum extinctum est Lumen Ecclesiæ & Societatis Petrus Cardinalis Pazmanus, Hungarus. Purpurâ, & Archi-Episcopatu Strigonienfi, ícientiam, virtutémque ejus condecorârunt Urbanus VIII. & Imperator : ut labenti Ecclesiæ Pannonicæ validos supponeret humeros. Nec fefellit spem de se conceptam. Clerum accuratissimè reformavit, multos proceres Ecclesiæ restituit, tum verbo suavi pariter ac potenti; tum editis nitido stylo patrio libris. Collegium Societatis, quam semper ut matrem amabat, honorabátque Posonienfem, Academiam Tyrnaviensem, Seminarium Clericorum Viennæ, Conventum Patrum Franciscanorum in Arce nova, Cœnobium S. Claræ Posonii, insigni magnificentiâ fundavit; ubique zelosus, magnificus, & quod magis mirum, humilis.

5. Goæ in India Orientali annô 1634. P. Antonius de Andrade, Lusitanus. Indefessus per regnum Tibet Missionarius. Venenô propinatô à quodam hæretico, extinctus est : sed DEUS sepulchrum
ejus

ejus fecit gloriosum, tum perfanatis agris, tum vivâ effigie P. Antonii, in superimposito marmore, relucente, tamque altè marmorì impressa : ut deleri, & eradi non potuerit.

XX. MARTII.

I. **A**Nnô 1544. Manapare epistolam dedit S. Xaverius ad Franciscum Mansillam in Comorinum : in qua stimulat ipsum ad prosequendos Apostolicos labores, ad quos assumptum esse, raræ felicitatis est. *Tene, inquit, semper demissum ante DEUM animum, in dulci sensu perpetuæ gratiarum actionis : quòd elegerit te, in officium tam sublime, quàm istud est, in quo versaris, &c.* Epist. novarum lib. I. epist. II.

2. In Urbe, cùm Controversia de Auxiliis Gratiæ, & doctrina Molinæ, primùm agitata apud Consultores à Pontifice designatos, deinde apud Cardinalem Madrutium, & ipsius Assessores, procul videretur abesse ab optato fine : Pontifex Clemens VIII. annô 1602. ad summum Tribunal suum re-

vocandam censuit : voluitque in Viaticano palatio ipse adesse disputationibus ut arbiter supremus, & iudex. Prima igitur hoc die habita est coram Pontifice disceptatio, partes Patrum Prædicatorum agente Didaco Alvarez, Societatis Gregorio de Valentia. Pontifici assidebant Cardinales duo, Pompejus Arigonius, & Camillus Burghesius, qui post Clementem Pontifex fuit Paulus V. Episcopi aderant complures, doctrinâ præstantes. Quæstio agitata fuit: *Quis majores vires ad bonum, libero arbitrio tribuat, S. Augustinus, an Molina?* Respondit P. Valentia: Molinam non majores tribuere vires libero arbitrio, quàm tribuerit S. Augustinus: nec ullas eidem negare, quas tribuit S. Augustinus. Utrumque solidè, ac prolixè probavit adductis testimoniis S. Augustini, & Molina: & visus est, etiam adversariis non diffidentibus, palmam obtinuisse. *Eleuther. hist. de auxiliis lib. 5. c. 2. & 3.*

3. In Gallia an. 1583. Henricus Rex datis manu sua bis literis, ad se Lutetiam evocavit P. Edmundum Augerium :

rium : ut ejus operâ uteretur in condenda, quam moliebatur, Sodalitate Pœnitentium. Hoc die initium illi factum est admodum speciosum. Nam præter ducentos, & ampliùs è prima nobilitate, Rex ipse, Principes duodecim, Cardinales sex, Duces tres, Episcopi sedecim in eam nomina dederunt, & in faccis pœnitentium publicè apparuerunt, stupente populo. *Sacchin. part. 5. lib. 3. n. 103.*

Eodem die obierunt.

4. Romæ annô 1597. P. Jacobus Tyrius, Scotus, Germaniæ Assistent. Ex ejus adhuc pueri capite visi sunt radii quidam promicuisse, futuræ sanctimonix prodromi. Operam navanti Logicæ in Collegio Romano, nimiùmque literis addicto, spectabilis adfuit S. P. Ignatius, gravitèrque redarguit: quòd languente virtutum studio, ex orandi tempore aliquid ad studendum decerperet, ignobili, & damnofo furto. Monitum conclusit hoc epiphonemate : *Jacobe, plus de virtute, minus de scientia.*
Re-

Resipuit Jacobus, Deoque & virtuti integre tradens, quæ DEI sunt, evasit in virum virtute, & scientiâ præstantem.

5. Genuæ in Italia annô 1662. P. Antonius Julius Brignole, olim Senator Reipubl. Genuensis opibus, & præclaris operibus insignis, maximè verò stupendâ in pauperes liberalitate. Unico anno 1651. expendit in pauperes plùs, quàm ducenta & quadraginta millia librarum. Extremo ante initam Societatem decennio, ut non nemo collegit ex regestris (quanquam non omnia scribebantur) notatus est plùs, quàm quadringenta, & sexaginta quinque millia librarum elemosynæ nomine erogâsse. Unde passim vocabatur *Thesauri Divini Præfectus*, *Cassiero di Dio*. Ex tantis elemosynis Societati obvenit nihil, quod errore multis insito, putârit eam non egere. Quem errorem ubi postea, jam receptus in Societatem,prehendit ex visu, usûque quotidiano, multum indoluit: à nemine unquam ex Societate ea de re apud se mentionem esse factam, proditamque domesticam egestatem. Sed eum defectum

etum compensavit abundè, quando se ipsum, talem, tantumque tradidit Societati. Rogatus à magno quodam viro, an religiosa paupertate contentus viveret? Annuit, & adjecit: *Si totum mundum uni ovo inclusum haberem; ovum illud cum omni mundi gloria terræ alliderem.* Monitus, ut mitior esset in corpus suum, reposuit: *Animi delicias esse corporis cruciatus.* Concionatorem egit planè Apostolicum; verbis, & operibus potens. Plura dat vita typis edita.

XXI. MARTII.

I. **P**ost hesternum coram Pontifice congressum Gregorii de Valentia, & Didaci Alvarez, non æquè sereni fluxerunt utrique parti litigantium dies. Nam, ut ipse Thomas de Lemos, in tom. 2. M. S. Actorum suorum testatur: Jesuitæ plaudentes extollebant Valentiam suam: Adversarii autem in luctu positi, quærebant hominem, quem Alvarez substituerent: designaruntq; ipsum de Lemos, non quidem eruditione, sed ætate, & ore validiorem; qui deinceps
cum

cum Theologis Societatis congressus est, ac privatim conscripsit Acta quædam in hujusmodi congressibus. Verùm talibus Actis, sicut etiam Francisci Pagnæ, omnem fidem abrogavit Innocentius X. *Eleuther. in Præfat. art. 10.*

2. S. Franciscus Xaverius in Indiam proficiscens, annô 1540. hoc die Laureti, in sacro illo DEI-paræ Sanctuario sacris operatur, & Legato Regis Lusitaniæ, aliisque itineris comitibus, divinam Eucharistiam impertit. *Nadasi in Indice Memor.*

Eodem die obierunt.

3. Antverpiæ in Belgio, annô 1616. P. Gerardus Florentii Belga, impiger, & dexterrimus per Hollandiam Missionarius. Morbo, apud Prætorem pagi cujusdam simulato, ab eo benigne susceptus licet ignotus, tã opportunè, ac dextrè se se insinuavit: ut ad religionem Catholicam ipsum, & paulò post potissimam pagi partem, adduxerit. Ad omnem obedientiæ nutum promptissimus, cuivis opitulari, & servire paratissimus,

simus, omnibus omnia fieri satagebat: præstare quidvis & poterat, & volebat. Ægro cuidam operam navabat sanus, & disertè prædixit: se illo citiùs è vita discessurum: postea triduum vitæ sibi superesse dixit: nec plus superfuit.

4. Majoricæ annô 1521. Joseph Cladera, Coadjutor. Cùm magno teneretur desiderio Societatem ingrediendi, nec tamen petere auderet: pia fœmina divinitus edocta, quid animo volveret: Vade, ait, Joseph, Societatem JEsu pete, nec time, impetrabis. Petiit, & impetravit. Manè unâ, alterâve horâ ante alios surgebat: atque tempus illud flagellando se, sacra lætitando, atque orando ducebat.

5. Mexici in America annô 1622. P. Nicolaus Arnaya, Hispanus. Vir inter prima Societatis Americanæ decora numerandus, & qui omnium septemtrionalis Americæ regionum Pater appellari possit. Orationis, & Humilitatis studio potissimùm excelluit. Illius testes sunt nocturnæ horæ, & subinde noctes integræ inter precandum ductæ: istius illustre

stre specimen dedit, quando Rectorem Collegii Guandianensis agens, apud proregem de gravi facinore accusatus est à quodam magistratu, famâq; per varias regiones percrebuit, P. Nicolaum in vincula conjectum teneri. Nihil etiam refutationis adhibuit; sed suæ se involvens conscientiae innocentia, & humilitate, pro calumniatore orabat. Adfuit in tempore DEUS, & hominem maledictum eò adegit: ut coram multis arbitris caneret palinodiam; atque innocentî fieret bonæ famæ accessio, unde procurata fuerat pessima. *Sotuel. in Bibl.*

XXII. MARTII.

I. **C**ORpus Magni Indiarum Apostoli, S. Francisci Xaverii, annô 1553. è Sanciano Sinarum Insula, Malacam in India delatum, integrum, suaveolens, & vivo simillimum; licet integro semestri calce viva obrutum jacuerit. Occurrit adventanti Vicarius Episcopi cum Clero, & effusa urbe, atque in Ecclesiam reverenter detulêre. Remuneratus est largè, & sinè mora id officii Sanctus. Pestifera enim lues, quæ complu-

plures quotidie absumebat, illicò depulsa est, nec ullus deinceps illa ictus. Fami quoque, non minori malo, qua laborabat populus, adfuit confestim remedium, appulsis cum annona copiosa navibus. Accessit & tertium miraculum. Candela enim cerea coram Sancti sepulchro constituta pro ceræ quantitate arsurā horas decem, arsit totos 18. dies; & ceræ, quæ ex illa defluerat, pondus majus fuit, quàm ipsius integræ candelæ. *Bartoli in vita lib. 4. n. 36.*

2. Idem Sanctus annò 1552. Goâ epistolam dederat Armuziam ad P. Joannem Rodericum: qua illi commendavit veram constantemque animi submissionem; ad quam concipiendam duo illi proposuit media: Ut cogitet, se Societati necessarium non esse, & dum aliorum salutis curam gerit; suæ non sit immemor. *Ad modestiam autem, submissionemque animi retinendam, illa nobis, inquit, cogitatio saluti erit.* 1. Multò magis nos Societate, quàm societatem nobis indigere. 2. Qui sui immemor

P

fit,

sit, aliorum salutariter memorem esse non posse. Epist. vet. lib. 4. epist. 4.

3. Romæ coram Clemente VIII. habitata est annô 1604. Disceptatio XXVI. de Auxiliis Gratiæ. Quæstio ventilanda erat : *An sit expressa sententia S. Augustini, vel saltèm de ejus mente, an potius contra ejus doctrinam : quòd DEUS leges ordinarias donorum suorum adultis distribuendorum, magna ex parte usui liberi arbitrii accommodaverit ?* Respondit pro Molina P. Ferdinandus Bastida ; & cum Quæstionis sensum explicuisset, ostendit inductione multarum legum, quas servat DEUS in distribuendis donis suis, quàm illæ sint accommodatæ usui liberi arbitrii : ac tandem necessitatem hujus accommodationis ratione à priori demonstravit. Denique doctrinam Molinæ de his S. Augustini doctrinæ omninò conformem esse ostendit. *Eleuther. hist. de auxiliis lib. 5. cap. 30.*

Eodem die obierunt.

4. Nangasachi in Japonia annô 1643.

P. An-

P. Antonius Rubinus, Italus. In scrobe Japonica suspensus pro fide. Vix appulerat in Japoniam Evangelii prædicandi gratiâ, mox cum sociis captus, & sollicitatus est ad Christum ejurandum. Cùm generosè renuisset: in ærumnosum carcerem primùm compactus est; deinde per totos septem menses, destinatis diebus, tormento aquæ maximâ copiâ ori infusæ, & mox maximâ violentiâ compresso ventre, inter acerbissimos dolores egestæ, cruciatus est. Denique palàm circumvectus, cum adscripta supplicii causa: *Quòd ipse, & socii, Christi fidem prædicatum venissent contra edictum Imperatoris.* In scrobem suspensus capite depresso, pedibus in altum sublatis, est interemptus.

5. In Paraquaria Americæ regione annò 1645. apud Itatines, quos excolebant, clavâ ligneâ trucidati sunt P. Petrus Romerus, & Matthæus Fernandez, Hispani; præcordia evulsa, & præciso jugulo, in linguam, qua Christi legem prædicabant, sævitum.

6. Antverpiæ in Belgio, annò 1655.

P. Franciscus Perez. Habuît eam felicitatem, ut die nascentis Christi nasceretur, & postea ipso Christi morientis die moreretur. Ante ingressum in Societatem mirè liberalis in pauperes, Angelum vel Christum ipsum, sub pauperis specie meruit habere convivam. Duos filios dedit Societati, quos deinde secutus est ipse; atque ante illos sacris initiatus, dum primam DEO hostiam litaret, & aliàs non semel, ministros ad altare habuit, uno Diaconi, altero Sub-diaconi officio fungente. Postquam autem & ipsi primum obtulerunt sacrificium, utrique filiorum pater adstitit, ut director, jucundâ rarâque scenâ.

7. In Gallia annô 1628. obedientissimam usque ad mortem tradidit DEO Petrus Colet, Coadjutor, Gallus. Vicinus morti, rogavit P. Rectorem, juberet mori: ut vel sic aliquomodo conformaretur Salvatori suo, obedienti usque ad mortem. Detrectavit durum imperium Rector: nè tamen infirmus optato fraudaretur merito, monuit: ut se quàm accu-

curatissimè conformaret universali illi decreto divino, quo statutum est omnibus hominibus, mori: Acquievit Petrus, & obediens obiit.

XXIII. MARTII.

I. **J**ulius III. Pontifex Maximus gravem Societati luctum indixit funere suo, annô 1555. Pontificatûs sui quinto. Sensit imprimis immaturam ejus mortem Collegium Romanum, cui liberale annuum vectigal assignavit: sensit & Collegium Germanicum in Urbe, cui certa pecuniarum subsidia subministrabat ex intervallo; sensit denique Societas universa, quæ Julium agnoscebat ut Patrem, à quo amplissimo diplomate confirmatam, immunitatibus auctam, munitam privilegiis, ornatam beneficiis, propugnata, & propagata auctoritate, se agnoscebat. *Orland. hist. Soc. part. 1. lib. 15. num. 2. & 3.*

2. Romam cum annô 1585. heri pervenissent Japones, Legati Christianorum Regum, de industria dilatus est

in noctem ingressus eorum ; ut sequenti maiore pompâ celebraretur. Placuit enim Pontifici Gregorio XIII. ut eadem solemnitate, qua Europæorum Regum Legati exciperentur, & in aula regia Senatus Patrum Purpuratorum ipsis daretur. Pridie ergo inter tenebras diverterunt ad Domum Professam Societatis, ubi à Claudio Generali, & 200. circiter Sociis, amantissimè, nec finè lacrymis intimi gaudii testibus, sunt excepti, & in templo Hymnus Eucharisticus decantatus, ob tot itinerum difficultates, & discrimina feliciter superata, toto jam exacto trienniô, ex quo è Japonia solverant. Hodie ad Villam Julii Tertii extra portam Flaminiam delati curru tecto, salutati sunt nomine Pontificis, à quibusdam Curia Pontificiæ Ministris; ac dein solemnissimâ pompâ, reboantibus è Castro S. Angeli tormentis, profecti sunt ad palatium Vaticanum, equites, habitu Japonico, vultibus egregiam indolem, ætatis florem, & generis, morûmque non vulgarem nobili-

bilitatem præferentes. Excepit illos in aula regia Pontifex cum Cardinalibus, vultu blandissimo, sed oculis mandentibus; accedentésque insigni cum reverentia ad pedum oscula, atque literas regum suorum exhibentes, ceu filios dulcissimos iterum iterúmque amplexatus est. Exposuerunt post hæc per Interpretem P. Jacobum Mesquitam, qui ipsos ex India deduxerat, causam Legationis suæ: ut scilicet principum suorum nomine, verum, ac fidele obsequium deferrent summo Christi Vicario, & Universalis Ecclesiæ Pastori. Respondit Pontifex graviter; tandémque ad privatum illius conclave sunt deducti, dulcique colloquio distracti, donec epulo tempus adesset. Pari etiam deinceps humanitate, atque splendore habiti sunt, quamdiu in Urbe commorari placuit. *Sacchin. part. 5. lib. 5. num. 6. & seq.*

Eodem die obierunt.

3. Nangasachi in Japonia annô 1643.
P. Albertus Meczynski, Polonus, non

minùs religiosa virtute, quàm genere clarus. Iisdem tormentis in eadem causa, cum P. Rubino, de quo heri, sublatuſ est. Cùm luculenta hæreditate Societatem in Polonia juviſſet : *Jam*, ait, *nihil habeo, niſi ſanguinem, quem DEO meo tradam.* Hunc, ut pro Chriſto funderet, Japoniam impetravit. In tyrocinio Romano imitatuſ S. Koſtkam, de Virgine DEI-para, inter tyrones miraverborum, ſenſuúmque affluentia ſermonem ſerebat, nováſque eam colendi artes afferebat in medium. Cubiculum ingreſſuſ vel egreſſuſ, facie ad eadem S. MARIE Majoris converſa, DEI Matrem Dominam ſuam, venerabatur. Tali tyrocinio reſpondit vita omniſ, & mors glorioſa.

4. Porti in Luſitania annò 1547. Váſeuſ Ferras, Scholaſticuſ, Luſitanuſ. E nobili, & locuplete Canonico factuſ humiliſ, & pauper Religioſuſ, quantum haſ Chriſti virtuteſ amaret, declaravit : quando ſuadentibuſ medicis, ad patriã auram, quã reficeretur, miſſuſ, non in domum paternam, ſed in noſocomium ſe

se recepit. Mortis die ex vero prædictâ, fertur à DEI-para Virgine, & sanctis Joanne, atque Augustino visitatus, & recreatus.

5. Placentiæ in Hispania annô 1564. P. Joannes Paulus Alvarez, Ecclesiastes, mirabili gratiâ & efficaciâ clarus. Evangelio super ægros recitatô pellebat morbos, & dæmones. Methymnæ, & Placentiæ Rectorem cum ageret, eam suaviter fortiterque induxit religiosæ disciplinæ observantiam: ut *Angelorum Collegia* dicerentur. Vitam longiorem non optabat, nisi ut amore Christi plura pateretur.

XXIV. MARTII.

S. P. Ignatius annô 1522. novam vitam solemnî ritu auspicaturus, cum pridie festi Annunciationis DEI-paræ Virginis venisset in pagum ad radices Montis Serrati positum, proprium peregrinorum simul, & pœnitentium comparavit sibi habitum; vilem tunicam ex crassa canabe, funem, quo cingeretur, cucurbitulam aquariam, & viatorium baculum. Sic instructus ad sacrum mon-

temperrexit : ubi exomologesim totius vitæ tam accuratè, districtèque peregit , tantòque cordis dolore : ut totum triduum pœnitentialis luctus tenuerit. Confessione absoluta, pretiosas vestes sub noctem mendico donavit, & recenter comparata diploide sese vestivit , totàmque noctem ante aram DEI-paræ stans, vel de genibus precando, vigilavit. *Bartoli in vita lib. 1. num. 20.*

2. In Indiam hoc die annò 1578. è Lusitania expedita sunt nova subsidia, focii quatuordecim ; parvus numerus, sed multis, magnisque rebus gerendis idoneus. Inter cæteros eminebant Rudolphus Aquaviva, qui postea in Salfettis Martyrii purpurâ donatus est ; Michaël Rogerius, & Matthæus Riccius, qui primi in Sinarum mediterranea penetrârunt, & claustrum illud Evangelio referârunt. Felici navigatione, & opportunissimè pervenerunt Goam. Cœperat enim ibi quorundam levitate laxari disciplina domestica: quæ mox religiosissimis advectorum hospitum

tum

tum exemplis ad normam debitam est feliciter composita. *Sacch. p. 4. l. 6. n. 231.*

3. Michaël Bay errores suos agnoscit & retractat his verbis : Ego Michaël de Bay, Cancellarius Universitatis Lovaniensis, agnosco & profiteor me ex variis colloquiis & communicationibus, habitis cum R. P. D. Francisco Toletò, Concionatore Sux Sanctitatis, & ad hanc rem specialiter missò, super diversis sententiis, & propositionibus, jam olim à Sanctissimo Domino Nostro Pio V. fel. record. sub data Kalendarum Octob. annò 1567. & nuper à Gregorio XIII. moderno Pontifice Maximo de data IV. Kalend. Febr. 1579. iteratò damnatis, & prohibitis, ità motum, & eò perductum esse, ut planè mihi habeam persuasum earum omnium sententiarum damnationem atque prohibitionem jure meritòque ac non nisi maturo judicio & diligentissima excussione præmissis, factam, atque decretam esse, &c. Denique declaro me in præsentiarum ab iis omnibus recedere, & damnationi à S. Sede factæ acquiescere,

neque posthac illas docere, aut defendere velle. Datum Lovanii die 24. Martii annô 1580. *Juvencius fol. 270.*

Eodem die obierunt.

4. Monachii in Bavaria annô 1630. P. Adamus Saller, Germanus, Concionator celebris, ac duplici cœlitus accepto nuncio memorabilis. A quodam è Societate jam defuncto, qui ei apparuerat, audivit non sinè horrore hanc vocem: *Nisî in Societate esses, periturus eras.* At à DEI-para Virgine plenum solatii, & gaudii nuncium accepit de sua ad beatitudinem æternam prædestinatione. Fidem huic revelationi adstruebant profunda P. Adami animi demissio, ardens animarum zelus, piorum colloquiorum usus, & assidua æternorum cura. Conciones genibus flexis scribebat, quasi amanuensis DEI: habebátque se ut internuncium, per quem DEUS populo exponeret mandata sua.

5. In Hibernia annô 1650. P. Patrius Lea, Hibernus. In heroico charitatis obsequio cum quatuor sociis occubuit,

buit , serviendo pestifera lue tactis. Quantam de illius sanctitate opinionem conceperit populus , manifestum fecerunt agmina accurrentium certatim è domibus , ut transeuntis fimbriam vestimenti deoscularentur. Rapi enim se , aiebant , ab amabili quodam odore suavissimæ virtutis , ex ejus fronte , oculis , & tota membrorum compositione fragrantis. Cum non solum Philosophicis ac Theologicis scientiis egregiè instructus esset , sed etiam artis Medicæ apprimè peritus : totis corporis & ingenii viribus incubuit in corporum , animarumque sanitatem , & Sacramenta & medicamenta ministrando ægris. Mortem hausit à fœdissimo cadavere inhumato : quod nè aërem inficeret , suis humeris elatum , terræ mandavit :

XXV. MARTII.

I. **P**Rimo hujus diei crepusculo , S. Ignatius , novi VERBI incarnati miles , indutus arma lucis , vetera arma , pugionem cum ense , Aræ Marianæ in perpetuum anathema appendit ; divinæ mensæ

mensæ accubuit, equum monasterio donavit, & cum devotioni suæ largè indulgisset, Montem Sarratum properè deseruit : nè à confluentibus undique hominibus agnosceretur, & prodere-
tur : Manresam autem se recepit. *Bar-
toli in vita lib. 1. n. 10.*

2. Romæ annô 1661. edita est en-
cyclica parænesis à Reverendissimo P.
Joanne Baptista de Marinis, Generali
Magistro Ord. Prædic. in qua hortatur
universum ordinem : *ut cum inclyta So-
cietate Jesu sit illis utrimque anima una, &
cor unum in Domino* ; allegâtque hanc in
rem admonitionem IV. Capituli Gene-
ralis Valentini annô 1591. & Ordina-
tionem 21. Capituli Generalissimi Ro-
mæ annô 1644. habiti ; & ibidem anni
1656. confirmatione decima : ubi præ-
varicatores hujus legis mox ipso facto
incurrunt, & incurrissè declarantur pri-
vationem utriusque vocis, graduum &
officiorum, cum perpetua inhabilitate ;
quam solus Magister Ordinis, vel Ca-
pitulum Generale auferre possit. Pro-
vinciales quoque, & alii Superiores,
qui-

quicumque has poenas transgressoribus infligere dissimulârint, à suis officiis absolvantur. Ità ibi. Servatur hæc epistola in archivo Domûs Professæ Romanæ S. J. *Nadasi in Ind. Memor.*

3. In Hispania Segobiæ, annô 1572. Venerabilis P. Franciscus Suarez primam DEO hostiam obtulit, Verbum Incarnatum hoc die, magna animi sui voluptate, sed nec parvo præmisso apparatu. Novo Sacerdoti statim à P. Provinciali demandatum est munus, Confessarii Domesticorum, & rerum spiritualium Præfectura: quamvis vix attigisset ætatem ad sacerdotium requisitam, & in numeroso Collegio non deessent viri ætate, & moribus graves. Sed præcox in juvene mysta virtutis, prudentiæ, & scientiæ maturitas (jam enim Philosophiam prælegebat) id honoris & muneris, omnium judicio meruerat. *Massejus in vita.*

Eodem die obierunt.

4. Nangasachi in Japonia annô 1643. gloriosæ pro Christo appetitæ mortis
pal-

palnam adepti, tres Socii P. Antonii Rubini (de quo 22. Martii) P. Antonius Capetius, Italus. P. Didacus de Morales Hispanus, & P. Franciscus Marquez, in Japonia patre Lusitano natus. Centies & quinquies tolerâsse Japonicum infusæ aquæ tormentum, feruntur; totis novem diebus in scrobe pependerunt capite depresso, denique gloriosum certamen gladio cædente consummârunt.

5. Romæ annô 1561. Ægidius Montanus, Belga. Morti vicinus, vehementer angebatur de quadam inobedientia commissa, licet jam expiatâ: cùm ecce nocte intempesta, vigilantibus videtur aperiri cælum; putabâtque se attolli in altum, sed velut plumbea veste gravari, quò minùs ad conspectum DEI evolâret. Sentiebat tamen, sensim plumbum illud colliquescere, & se altiùs, atque altiùs attolli: non tamen ausus est, ex conscientia noxæ illius, oculos levare ad DEUM, donec ab eo audiret, condonatum jam esse, quidquid erat culpæ. Eodem tempore cognovit diem mortis suæ,

fuæ, & duorum ex eodem Collegio Patrum : responditque prædictioni eventus, & visionem non fuisse vanam docuit.

6. Messanæ in Sicilia, annô 1619. Bartholomæus Valditarus, Italus, Novitius. Cùm adolescentulus adhuc literis operam daret, eam collegerat apud coætaneos, sui venerationem : ut aliquantò liberiùs agentes, si intervenisset Valditarus, illi succlamarent : *Bartholomæus venit !* seque ad modestiam componerent. In tyrocinio Societatis vix per anni dimidium versatus, inventus est cœlo maturus. In morbo supremo colloquia de Virgine DEI-para misceri volebat, & aliò deviantes, ad institutum revocabat. Denique disertè affirmavit : se ad B. V. ab Angelo salutatæ festum è vita excessurum, & excessit.

XXVI. MARTII.

I. **A** Nnô 1553. S. P. Ignatius auream illam de virtute Obedientiæ dedit epistolam, ad Patres, Fratresque degentes in Lusitania. Cùm enim ibi non pauci è Societate præter modum exarsissent in pietatis officiis ; putat

taréntque fas esse, agere in hoc genere, quidquid alicui videretur melius: ideóque immoderatus zelus, impatiens directionis Superiorum, non pauca peperisset incommoda tum privatis personis, tum ipsis communitatibus: coërendos, & intrà sphæram Obedientiæ continendos, existimavit S. Pater. Mirâ autem prudentiâ formavit, & suavitate condivit, ac numeris omnibus absolvit eam epistolam: ut nihil, quod ad perfectionem virtutis Obedientiæ pertineat, ipsi desit; prout disertè testatus est S. Franciscus Borgia in literis ad Societatem datis, post electionem sui in Præpositum Generalem. *Quia, inquit, B. P. Noster Epistolam de Obedientia scripsit, non utilem modò, sed omni dignam admiratione; quippe cui nec quicquam addi possit, nec detrahi: ad eam vos remitto cum hac una voce Evangelii: Hoc fac, & vires.* Bartoli in vita S. P. lib. 3. n. 25.

2. In Moschoviam hoc die movit ex Urbe, annò 1581. P. Antonius Possevinus, caractere Legati Pontificii instructus, ad pacem componendam inter

ter Stephanum Bathorem, Poloniæ Regem, & Joannem Basilii Magnum Ducem Moschoviæ. Pressus hic victoribus Stephani armis, missa Legatione ad Gregorium XIII. Pontificem confugit, orando: ut pro sua, qua pollebat in Principes Catholicos auctoritate, susciperet pacificationis negotium, nè copiosior funderetur sanguis Christianus, sed potius junctis armis impeteretur communis hostis Turca. Addidit splendida promissa reconciliationis suæ gentis cum Sede Romana. Delecta igitur est, in hanc rem, multis probata experimentis, prudentia, & industria P. Antonii: qui pacem quidem feliciter composuit; sed Moschus promissis non stetit fideliter. *Sacchin. part. 5. libr. 1. num. 110.*

Eodem die obierunt.

3. Limæ in regno Peruano, annô 1613. P. Stephanus Pæz, laudatus à doctibus religiosæ gubernationis. Cùm mortuo parentaretur, vidit non nemo, non vulgaris virtutis famâ celebris, P. Ste-

Stephanum ad Aram procedentem, ab obvio S. P. Ignatio amanter excipi, & eximiis gratulationis officiis honorari.

4. Catanæ in Sicilia, annô 1604. P. Ferdinandus Paterno. Confessarium egit S. Aloysii Gonzagæ, quando is, de statu vitæ deliberans, à Beatissima Virgine Societatis ineundæ consilium accepit, atque id Confessario suo aperire, jussus est. Incidit aliquando in grave castitatis suæ discrimen: quando ad ægram quandam invitatus, sensit lupam latere sub plumis. Solicitatus ad scelus, sinè mora fugâ gloriosâ sibi confu-
luit.

5. Brunæ in Germania, annô 1627, Balthasar Mayr, Coadjutor, Germanus. Quotiescunque DEI-paræ Virginis imaginem præteribat, illam humillima salutatione ac reverentiâ venerabatur. Concionatorum focius, ad pedes eorum cum Magdalena federe amabat, ut Verbum DEI reverentiùs exciperet. Corpus ejus in crypta Brunensi repertum incorruptum.

6. Dolæ in Gallia, annô 1634. P. Joan-

Joannes Lorinus, Gallus. Insignis Divinarum Scripturarum Interpres, quarum magnam partem eruditis commentariis, in Tomos octo distinctis, illustravit. Quamvis Romæ Theologum Præpositi Generalis, & librorum à Nostreis imprimendorum censorem ageret, atque in cathedra scholastica sacras interpretaretur scripturas: habebat tamen tantum temporis ad tot conficiendos Tomos: quia nihil illius perdebat. *Soutuell. in Bibl. Soc.*

XXVII. MARTII.

I. **S.** Franciscus Xaverius annô 1552. dedit epistolam ad P. Simonem Rodericium, quâ ipsi commendat juvenem quendam è Nostreis charitate tenerima: qui valetudinis gratiâ remitti debuit in Lusitaniam. Oro te, inquit, per DEI Domini nostri amorem atque obsequium, Charissime mi frater Simon: Andream Carvallium ea isthic charitate excipias, quâ & ego, & ipse, speravimus excipiendum, & recipiendum & recreandum à te. *Epist. Vet. lib. 5. epist. 18.* 2. Aliam

2. Aliam dederat idem hoc die, annô 1544. ad Franciscum Mansillam, qua queritur de intimo cordis sui dolore, dum videt Neophytos crudè tractari à Lusitanis. Deinde corrigit quædam, quæ Mansilla, transferendo Symbolum Apostolorum in linguam Indorum, non satis expresserat. *Epist. novarum libr. 5. epist. 3.*

3. E Lusitania in Japoniam hoc die solvit annô 1588. P. Sebastianus Morales, cum Sociorum septem lecto manipulo, consecratus jam Episcopus Ecclesiæ Japonicæ. Inter alia enim, quæ Legati Japonici, & Romæ cum Pontifice, & in Hispania cum Rege Philippo in commodum illius Christianitatis egerunt, fuit & istud: ut Ecclesiæ illi, jam propè quadragenariæ, quæ Reges in familia sua censeret, numeraretque supra ducenta millia fidelium, Episcopus proprius daretur: à quo ibidem ordinari possent. Operarii Evangelici & Sacramentorum Ministri. Rex Philippus ad id muneris nominavit è Societate Jesu P. Sebastianum Moralem, tunc

tunc Lusitaniæ Provinciæ Præpositum, virum animo, consilio, virtute, industriâ, cuivis egregio muneri parem. Ratam habuit nominationem Pontifex Sixtus V. expeditique finè mora diplomata consecrationis. Sed DEO, inscrutabili Providentiâ, placuit potius; bonum Præsulem ad percipienda præteritorum laborum præmia evocare, quàm novis reservare. Navigatione parum salubri usus, cùm morbi grassarentur in vectores & turbam nauticam, quibus ipse Præsul impiger serviebat Sacramentorum administratio; contracta lue decessit, in proximo Mozambici portu tumultatus. *Sacchin. part. 5. lib. 8. n. 184. & seqq.*

Eodem die obierunt.

4. Sassari in Sardinia, annò 1624. P. Salvator Pisquedda, Sardus, magnus in excolenda Christi vinea operarius. Cùm mater eum adhuc utero gestaret, ingressus est domum ejus peregrinus quidam, an Angelus potius sub specie peregrini, edixitque filium ab ea gestari, eumque magnum heroem, qui
mul-

multis esset salutis futurus; ideòque jussit, nomen *Salvatoris* ei imponi. Et re vera se talem præstitit, præsertim in Missionibus, quas ingenti zelo & indefessus obibat, Domino cooperante etiam signis sequentibus. Cum vox & latera, ob debilem complexionem, dicenti ad concionem in templis ægrè sufficerent: quoties tamen in pagis & campis ad rudem plebem dicebat, tam sonora validaque voce & contentione agebat, ut supra naturam videretur. SS. Trinitatis & Christi Eucharistici cultui addictissimus, spectabilem illum non raro habuit in Sacrificio Missæ, eâ formâ, qua gloriosus à morte resurrexit. Eminentì contemplationi perpetuam junxit sui mortificationem. Vaticanis multis clarus, etiam post mortem non obscuris miraculis est honoratus. Sed his majus est; quòd morti vicinus, Superiorum jussu passus sit: se nullius gravis noxæ unquam commissæ, nec alicujus Regulæ violatæ, conscientia habere.

5. Glacii in Germania, annò 1653. P. Joannes Warlichius, Germanus, morum

rum candore, & singulari in DEUM
fiduciâ clarus. Oeconomiam Collegii
Glacensis per annos 25. religiosè, pe-
ritè, atque accuratè administravit.
Morti proximus, dixit Confessario: se
à DEI-para Virgine coram ejus statua
miraculosa, petiisse, ut ibi moreretur,
ubi tanto tempore pro viribus laborâs-
set: illam verò disertis verbis annuis-
se. Eventus annutum probavit.

6. Viennæ Austriæ annô 1657. P.
Jodocus Kedd, Germanus; Ecclesiastes,
& scriptor zelosus pro Ecclesia Catho-
lica; solitus à puero, conscenso scabel-
lo, vel arboris trunco, in Prædicantes
cacodoxos invehi. Nova in illos bella,
seu bellandi methodum elegit, per mi-
nores libellos: qui ut facili sumptu pa-
rantur, & comparantur; ità finè tædio,
& à pluribus leguntur. Triginta ali-
quot hujusmodi libellos ab illo editos
recenset *Sotuell. in Bibl.*

7. Cracoviæ in Polonia annô 1669
P. Nicolaus Cichovius, Polonus. Initio
vitæ religiosæ obtinuit, ut Coadjutori-
bus Temporalibus adscriberetur; vix-

Q

itque

Itque trienniô ea sorte contentissimus. At ubi clariùs se prodidit ejus ingenium, & industria, studiis applicatus ità profecit: ut Theologiam cum dignitate docuerit. Arianos acerrimè infectatus est, effecitque tandem: ut generali Reipublicæ edicto proscriberentur è regno, pœnâ capitis proposita contumacibus. *Sotuell. in Bibl.*

XXVIII. MARTII.

I. **P**. Claudius Aquaviva Præpositus Generalis, dedit annô 1587. epistolam ad Provinciales Societatis, de quibusdam Mediis ad ejusdem conservationem conducentibus: quam ipsorum forti executioni commendavit. Habetur inter impressas Generalium epistolas.

2. Annô 1556. postquam Rex Lusitanix Joannes III. nuncium accepit de obitu S. Indiarum Apostoli: ex concepta de illius sanctimonia opinione, illicò mandavit Francisco Barreto Proregi: ut quamdiu esset recens memoria gestorum viri Sancti, & patratorum
mira-

miraculorum ; curaret inquiri juridicè , & relata firmari juramento , de virtutibus , & miraculis illius. Fecit hoc Rex piissimus eò propensius ; quò certius credebat : quidquid fiebat in India , si-
ve ad DEI gloriam , & Ecclesiæ pro-
pagationem , siue ad sua commoda ;
id totum laboribus , & meritis Xaverii
deberi. *Bartoli in vita l. 4. n. 41.*

3. In Lusitania turbatum est ali-
quantum annò 1589. ratione schola-
rum Collegium Conimbricense: quæ
ut in corpus Academiæ admissæ fue-
runt , ita urgebant Academici cum Pro-
curatoribus regiis , ut & illæ à Visitato-
re regio inspicerentur. Res tam abso-
na , & incommoda visa est Præposito Ge-
nerali Claudio : ut habita cum suis con-
sultatione decreverit , potius cedere om-
ni jure docendi in Academia Conim-
bricensi , & omnibus redditibus , quos
eo titulo Collegium possideret. De qua
sententia sua jussit Claudius P. Fonse-
cam quantocyus reddere certio-
rem Regem. Exposuit omnia Regi Fonse-
ca hoc die , tamque benignè auditus

est: ut Rex laudatâ P. Generalis prudentiâ, non tantum nihil voluerit innovari; sed etiam censum Collegii iusserit amplificari. *Sacch. p. 5. l. 9. n. 198,*

Eodem die obierunt.

4. Camberii annô 1606. P. Alexander Hunnæus, Scotus, ad omnes legum nostrarum apices ita formatus, ut veri JESUITÆ viva effigies diceretur. Magna illi latina & græca eruditio, vi stupendæ memoriæ, qua librum semel à se lectum ita complectebatur: ut, quidquid non solum in Capitibus ejus, sed versibus etiam contineretur, memor fuerit. Quotquot illi unquam de nomine noti fuerunt, illorum semper illi recens fuit memoria. Militum animos in missione castrensi ita rapuerat: ut procul adventantem genibus nixi operirentur. Intrâ paucos menses fertur bis mille hæreticos Ecclesiæ adjunxisse.

5. In Peruana occidentalis Indiæ provincia gloriosum cursum consummavit P. Andreas Ortiz Orunnius, Hispana-

spanus, post præclarè provectam ibidem rem Christianam per annos 39. Multos ægros persanavit, post mortem quoque in illos beneficus. Crucifixi simulacrum, quod de more manibus mortui P. Andreæ inseruerant, fertur ori suo, velut ad osculum, admovisse. Cadaver post tempus non modicum non solùm incorruptum, sed etiam miro fragrans odore repertum.

6. Majoricæ annô 1583. P. Julius Cussola, Hispanus. Intentus semper in occasiones vexandi corpus, gulam vel maximè castigandam suscepit. Inter prandendum, optima illi subtrahebat; vespere plerumque nihil attingebat. Plures dies absque ullo potu duxit, nè guttulâ frigidæ æstuantî linguæ permisâ. Paupertatem amabat intimè, & singulari constantiâ. Unde nunquam aliquid novarum vestium, vel calceamentorum admisit, contestans: Si mortuo sibi imponerentur, se ea rejecturum.

XXIX. MARTII.

I. **A** Nnô 1545. Ulyssipone vela fecit in Indiam P. Joannes Beira,

ra, tyro unius anni, sed jam maturus laboribus Apostolicis. Goam appulsus, rerum magnarum, ad quas vocabatur, humilia jecit fundamenta, in ministeriis infimis sese exercendo, donec cum Antonio Criminali proficisceretur ad Paravos. Indè ab Xaverio Malacam evocatus, in Moluccum denique missus est, ubi inter quotidianas mortes agrè vitam trahens, multis salutis fuit. Innumeris insidiis appetitus etiam à Regibus, mirabiliter ope divina evasit; uti etiam ex naufragio non uno. *Bartoli Asiat. hist. l. 6.*

2. In Europa, Ecclesiam moderante Sixto V. rumor percrebuerat: Pontificem moliri mutationem aliquam in Instituto Societatis. Qua famâ, quàm sint gavisi hæretici, tam consternati Catholici, etiam principes. Inter alios Guilielmus Dux Bavariae, litteras propria manu exaratas, dedit ad Sixtum hac die, annò 1589. quibus eum prolixè, fortitèrque dimovere ab ea sententia conatus est, denique conclusit: *Quare Beatissime Pater, submissè iterum rogo:*

vago: hocce Religionis Catholicæ in his partibus ferè unicum præsidium, laudabilem hanc Societatem, ex ratione tueri nobis ut velit; nè circa ejus salutare, totique Ecclesiæ proficuum Institutum, ulla ratione perturbari, vel contristari eam sinas, &c.

Quas literas ubi Sixtus accepit, compositas à Jesuitis, atque aded suppositas dixit: fuitque Minutio Ducis Oratori egregiè laborandum exhibitis aliis Guilielmi epistolis, unde, & manus ejus, & stylus innotesceret, ut proprias esse Ducis persuaderet. Respondit ergo Sixtus tum Bavaro, tum aliis principibus: non venisse sibi in mentem, aliquid de Instituto laudabili Jesuitarum mutare: sed solùm rationem vitæ quorundam sibi displicere. *Sacchin. p. 5. l. 9. num. 22. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Genuæ in Italia, annò 1620. P. Bernardinus Zanonius, Italus. Tam accuratus fuit in numero, & pondere verborum suorum: ut non nemo fuerit, qui per annos 20. nullum verbum otiosum

illi elapsum observârit. Si de mundi rebus tractaretur inter colloquendum, obdormiscebat: si sermo ad cœlestia, seu spiritualia flecteretur, evigilabat. Genuam induxit Virgines, quas vocant cœruleas, seu cœlestes Annunciatas: eîsque leges prudentissimè præscripsit, ab Archi-Episcopo, & Pontifice summo laudatas, & approbatas.

4. In regno Peruano annô 1654. P. Joannes de Villalobos, vir quàm innocentis conscientiæ, tam fortis patientiæ in apoplexia, & diuturna 24. annorum arthritide tolerata. Vini usu omnî sibi interdixit, & quidquid palatum mulcebat, Christo libabat per abstinentiam: à quo præscientiâ futurorum, & absentium notitiâ donatum fuisse, non uno patuit experimento. Disciplinæ domesticæ tam severè retinens fuit: ut *Disciplina Columna* diceretur. Confessarius testatus est: eum nulla gravi culpâ primam innocentiam contaminâsse.

5. Ripoli in Hispania Gabriel Vayle, Hispan. Scholasticus. Inter cetera non vulgaris ejus virtutis specimina emine-

inminebat ardens DEI-param Virginem
exquisitè colendi studium; quod illi sti-
mulus erat ad alias virtutes comparan-
das; ut tantò magis Dominæ suæ pla-
ceret. Fructum ejus pietatis luculentū
percepit, quando in itinere quondam
deficienti, jamque morituro adfuit An-
gelorum Regina, multā splendidāque
coelitem coronā stipata; & Gabrielem
suum in Domum beatæ æternitatis in-
vitavit.

XXX. MARTII.

I. S. Xaverius annò 1545. transitu-
rus ad Macazares Christo sub-
jugandos, existimavit, primū sibi
conciliandum esse S. Thomam Aposto-
lum, quo uteretur potenti Patrono ad
eam expeditionem. Meliaporem igitur,
ad sepulchrum, peregrinationem
suscepit, totāque hebdomadam sinè
cibo jejunus exegit. Eo in itinere navi,
quæ secundissimis ferebatur ventis, pe-
riculosam prædixit tempestatem, qua
ferè convulsa est. Meliapore quidem
noctu inter orandum in templo à dæ-

monibus pessimè delumbatus est : at Divum Apostolum tam propitium habuit; ut plenus animorum, & spei de secundissima in Macazares expeditione, abierit. *Bartol. in vita libr. 1. n. 49. & seqq.*

2. Año 1549. P. Gaspar Barzæus, Goâ Ormuziū solvit, gravissimis, & opportunissimis monitis, quæ prolixè recitat Bartoli libr. 5. Hist. Asiaticæ, instructus à S. Xaverio : ut & aliis utilis, & sibi non noxiâ exerceret prædicationem. Ceciderunt pia monita in terram bonam, & fructum tulerunt centesimum in multa patientia. Barzæus ità rem egit, ut alter videretur Xaverius. Statim ac attigit insulam, atque in ea celeberrimum totius Orientis Emporium, detonare. caput contra sectas, quarum ibi colluvies est, gentilium, Judæorum, Mahometanorum, Schismaticorum, hæreticorum, & pravorum Catholicorum : juvitque DEUS pios conatus. Gravissimi enim terræ motus trigesies intra 9. dies concusserunt Urbem, & indurata omnium corda : ut certatim concurrerent ad Barzæum prædicantem, quærentes; quid

quid faciendum, ad avertendam Numi-
nis iram, & urbis præsentem interitū?
Unde opportunissimam habuit ille oc-
casionem, jam nutantes animos impel-
lendi ad fidem veram, & seriam pœ-
nitentiam, magno cum fructu. *Bartol.*
ibid.

3. E Lusitania Ulyssipone, hoc die
annō 1599. iterum solvit in Indiam, &
Japoniam P. Carolus Spinola, cum so-
ciis viginti, quibus ipse Præfectus fuit;
melioribus auspiciis ingressurus pridem
expetitam Japoniam: in qua non ex va-
no augurabatur se ornandum Martyrii
laureâ, sed multo labore comparandâ.
Hugo in vita c. 10.

Eodem die obierunt.

4. In Germania ad Rhenum, annō
1622. P. Joannes Sandæus, Belga, tri-
bus globis trajectus ab hæreticis, odio
fidei, & Societatis: vir orandi studio,
animarum zelo, ac multa patiendi de-
siderio conspicuus.

5. Valencenis in Belgio, annō 1619.
P. Henricus Sommalius, Belga, homo

aureæ ætatis ob morum candorem, & comitatem. Ipsi S. P. Ignatio ob experientum virtutis studium percharus fuit. Nunquã ad consuetum recreationis ordinariæ locum accedebat, nisi tribus instructus punctis spiritualibus, quæ captata occasione proponeret, ad piam sermocinandi materiam suggerendam.

6. Caunæ in Litvania annò 1652.

P. Nicolaus Lancicius, Polonis parentibus in Litvania natus: Vir inter sanctos Heroes censendus. Catholicam religionem tanto animi ardore amplexus est adolescens: ut ad delendas sectas omnes etiam Jesuita fieri voluerit, gravissimis perruptis obstaculis. Romæ tyrocinio, & studiis altioribus absolutis, applicatus est Archivo Romano excutendo pro conficienda Historia Societatis. Quo labore cum laude perfunctus, datus est Collegio Romano Præfectus Spiritûs Primarius à P. Claudio Præposito Generali, quamvis ætate non admodum provectus. Provincias dein Polonam, Bohemicam, & Litvanam, jam Rector, jam Præpositus Provincialis, aut Præfectus

etus Spiritûs, doctrinâ Asceticâ, & heroicis virtutibus illustravit. Externis proceribus, Prælatiſ, & Regibus charus & venerabilis, apud domesticos non raro invenit, quod pateretur, & quidem maximo animi ſenſu. At ille inter quævis honoris, & famæ detrimenta: *Hoc & non aliud*, ingeminabat, *Domine, ſit condimentum, & ſolacium crucis, dolorum, & afflictionum mearum, novas ſemper experiri cruces, & nunquam ceſſantibus afflictionibus, propter Te DEUM meum abundare.* Sed quò magis ille incurius fuit Nominis ſui, eò pluribus, etiam prodigioſis gratiis, ante & poſt mortem cumulabat eum DEUS: de quibus plura invitæ typis edita.

XXXI. MARTII.

I. **U**Rbanus VIII. annò 1629. prohibuit, per Breve *Romanus Pontifex*; nè Noſtri eligant ſibi Confefſarium virtute Bullæ Cruciatæ: ſed pro ſuis confeſſionibus utantur tantùm Confefſariis à Superioribus Societatis deſignatis. *Bullar. Societat. & Commune Tom. 3. Conſtit. Urbani 125.*

2. In Hispania annô 1566. Venerabilis P. Ludovicus Granatensis Ord. Prædicat, doctrinâ, & vitæ sanctimoniâ clarissimus, insigni epistolâ consolatus est quendam è Nostreis, mœstum ob famam Societatis canino dente laceratam. Ostendit felicem esse Societatem, quòd ejus primordia Providentia divina exerceat adversis: contrà verò timet suo Ordini propter homines tam infestos Societati; concluditque: Maximo ergo gaudio Vestra Reverentia exundet: quòd Societas ipsismet Ecclesiæ primitivæ vestigiis insistat. Et væ Romæ, quando funditus evertetur Carthago: ut non habeat, qui illam exerceat. *Gomez in Elog. Societ. part. 1. Class. 7.*

3. Societati non nocuisse, sed potius incrementa dedisse adversa, quibus in Hispania exercebatur, docet epistola ad S. Ignatium Romam data hoc die ab Antonio Corduba, Rectore Academiae Salmanticensis, parentibus Comitibus, & Marchionibus genito: qua, ut purpuram Ecclesiæ sibi imminentem, ex promotione Caroli V. Cæsaris, posset

fet atra Societatis veste mutare; urgentissimè institit apud Ignatium, & impetravit. *Orland. hist. Soc. p. I. l. 12. n. 42.*

Eodem die obierunt.

4. Cantone in China, annò 1606. Franciscus Martinez, Chinenfis Scholasticus. Cùm rem Christianam pro viribus promoveret, à quodam apostata proditus, & falsò accusatus est tanquam proditor, & magus. Unde Judicis decreto, tam crudeliter est fustibus verberatus, ut exspirârit, prima pro Christi fide victima apud Sinas. Quamvis enim Judex gentilis fortè necem non intulerit fidei causâ: certè ab eo scelere excusari non potest proditor, qui Judicem falsis criminationibus incitavit.

5. Valentia in Hispania, annò 1621. Franciscus Rodes, validæ patientiæ, & teneræ pietatis Juvenis. Itinerantem aliquando cœca nox, & horrida tempestas ità involvit, ut omne consilium, quâ eundem esset, eripuerit. At afflicto Sanctus

et us Pater Ignatius magna luce splendendus apparuit, ac viam commonstravit.

6. Patavii in Italia, annò 1538. mense Martio, sed incerto die, è militante Societate ad triumphantem evocatus est P. Didacus Hofius, unus è primis decem Patribus Societatis. Cùm magnos motus concionando faceret in illa civitate, à Vicario Episcopi, nè aliquid sinistri spiritus lateret, in carcerem & vincula conjectus est : sed paulò post cum honore dimissus. Postremus S. Patri Socius accessit, & primus ad Cœlum abiit. Animam ejus ab Angelis cœlo inferri vidit S. Ignatius, magna luce coruscantem.

FINIS

Partis Primæ.

IN-

INDEX.

A.

A Bnegatio sui, - -	pag. 69
Academia prima Societatis	9
Gandiæ, -	246
Academiæ Lovaniensis præclarum testimonium de Societate, -	10
Academia Mediolanensis tradita Societati, - -	51
Academiæ Hispalensis suffragium pro libro Molinæ, - -	65
Acta Lemosii, & Pegnæ reprobata,	334
Admissio ad Societatem sinè restrictione conceditur, -	302
Adolescentia innocens, & Venerabilis, - -	248
	P. Ador-

Index.

P. Adornus Franciscus à S. Carolo Bor-	
romæo monitus de instante morte,	60
Adversarius S. Ignatii in Patronum	
mutatus ,	297
Æger quietus ,	322
In agone lucta viri innocentis ,	69
P. Albenosa Matthæus canens mori-	
tur ,	98
P. Alberti Francisci mors pretiosa ,	121
P. Albizius Sanctus occultus ,	290
Alexander VII. Pœnitentiarios è Socie-	
tate in Vaticana S. Petri Basilica	
constituit ,	219
De Allagon Jacobus Coadjutor con-	
temptor sui ,	16
P. Almeida Joanni itineranti imber	
parcit , assiduus in oratione ,	99
S. Aloysius suscipit Ord. sacros ,	230
Magno fructu concionatur ,	257
Baptizatus , antequam penitus in lu-	
cem editus fuisset ,	281
P. Aloysius Petrus lanceis confossus ,	
	265
Altercatio de Gratiis æqualibus , sed	
non æquè efficacibus ,	264
P. Alvaretz de Paz celebris Asceta ,	
Vo-	

Index.

Votum ejus de vitandis peccatis venialibus, eum Christus amplexatur inter sacrificandum,	-	77
Alvarus Vincentius Martyr pœnitens,	-	81
Sub P. Alvarez Joanne Paulo Angelorum Collegia,	-	345
Alumnatus Vilnensis erectio,	-	67
P. Amici Francisci Sapientia simplex,	-	132
Anachoreta puer,	-	16
Cum Angelo Cust. familiaritas,	-	34
Angelus agonizantis curam gerit,	-	235
Angerius conscientiae angores patitur,	-	245
P. Ansaldus Hieronymus monetur, nè parcè petat à DEO & DEI-para,	-	142
Sacrificanti Christus cor suum inferit,	-	ibid.
Apparatus ad mortem,	-	57
Aqua cribrô hausta,	-	98
P. Aquaviva Claudius, Christi favor erga illum. Mors sinè metu,	-	131
		Eligi-

Index.

Eligitur Generalis,	-	208
P. Araosii Antonii encomia,		127
Arbitrii liberi ratio plerumque à DEO		
habetur in donis distribuendis,		338
Arbor Obedientiæ,	-	128
Ardor loquendi de Divinis,		322
P. Arias Antonius in morte gaudet, &		
luget,	-	252
P. Arnaya gravem calumniam heroica		
humilitate tolerat,	-	335
Ascesis, seu Exercitia S. Ignatii ab Arch-		
Angelo Gabriele commendata,		320
Assistentes novi eliguntur in Congrega-		
tione VI.	-	216
Assistentes novos vult eligi Pontifex		
-	-	273
De Aufa Sancius Novitius fitim diu to-		
lerat,	-	187
Visitatur à Christo Domino,		188
P. Avellanda Joannes Victima charita-		
tis, pietas, & modestia ejus in sacri-		
ficando,	-	169
P. Augerii Edmundi lata mors, con-		
versorum ab eo multitudo,		86
Aviditas audiendi lectiones P. Maldo-		
nati,	-	24
Auli-		

Aulicus intaminatus, -	106
Innocens, - -	327

B.

P. Bareiræ Balthasaris oratione profligantur barbari, -	143
P. Bartolus Daniel Scriptor rerum Societatis, - -	61
P. Barzæus Gaspar pergit in Indiam, - - -	315
Mira operatur, -	370
P. Barzena Peruanorum Apostol.	8
P. Basile Victima fidei, præfagia mortis ejus cruentæ, -	248
Bastus Petrus Coadjutor, Peregrinus à B. Virgine prandio reficitur,	249
P. Baving Hermannus Angeli Custodis cultor, - -	190
Bay Michaël agnoscit, & retractat suos errores, - -	347
P. Becanus Martinus, aulicus intaminatus, - -	106
Sermo ei brevis cum externis,	107
P. Bellarminus fugit negotia secularia, - - -	90
	Famâ

Index.

Famâ de assumptione sui in Cardina-		
latum turbatur,	-	252
Cur factus Cardinalis, sub poena Ex-		
communicationis jubetur purpuram		
assumere,	-	255
Qualem se præbuit in nova dignitate,		
	-	268
De controversiis ejus judicium Card.		
Perronii,	172.	& 179
P. Boccop victima fidei, integer in me-		
dio nationis pravæ,	-	211
P. Boim Benedictus vocatur ad Socie-		
tatem,	-	244
P. Bonifacius diu docet Grammaticam,		
	-	323
P. Bonvetus mortem appetiit, qua-		
lem optavit,	-	120
S. Borgia missus ad conficiendum fœ-		
dus contra Turcas,		230
Patientia ejus in viarum incommo-		
dis,	-	231
Prima ejus vota,		135
Braccus Josephus Coadjutor indifferens		
ad munia, morbi dolores animabus		
purgatorii donat,	-	145
		P. Brad-

- P. Bradlaus victima fidei in carcere,
- - - 128
- P. Brebeuff Joannes Victima fidei, &
patientia ejus stupenda inter horribi-
lia tormenta, - - - 312
- P. Brentus Jacobus, post luctam in ago-
ne victor, - - - 68
- P. Brignole Antonii liberalitas erga e-
genos, - - - 332
- Thesauri Divini Præfectus, Societa-
ti per errorem nihil præter se dat,
contemnit mundum, - - - 333
- P. Brixianus senex Sacerdos Coadjuto-
rum officiis jungitur, - - - 106
- Bulla de novenali Congregatione Ge-
nerali, & triennio Superiorum, - - - 5
- Contra Apostatas Societatis extensa,
- - - 74
- Bullâ cruciatâ quoad confessiones non
utitur Societas, - - - 373
- Burdigalenses turbæ cōtra Societatē, 18
- P. Busenbaum Hermannus, clarus The-
ologia morali, - - - 133

C.

- P. Cajetani Octavii castitas defensa à
Sancto

Index.

Sancto Ignatio,	178
Eidem amplexus à Jesu Eucharisti-	
co datus,	279
Calvini libros deosculatur dæmon,	139
Calumniator Societatis punitus,	13
Calumnia gravis heroica humilitate to-	
lerata:	336
Camillus Cajetanus Nuncius Apostoli-	
cus,	23
P. del Campo Joannes, Victima pro	
fide,	118
P. Camus Petrus desiderat Crucem,	16
P. Canisii heroica resolutio,	150
Rhetoricam docere jubetur post	
Theologiam traditam,	151
Fervens animus, & cruda corporis	
patientia,	277
Canonizationem Sancti Ignatii urget	
Ludov. XIII. Rex Galliaë,	226
Canonizatio SS. Ignatii & Xav.	392
Cantus Catechismi gratus Indis,	94
P. Carafa Vincentius eligitur Genera-	
lis, magis Patrem, quam Matrem se	
exhibet,	32
Carcer & catenæ 30. annis pro fide	
toleratæ,	266
P.	

P. Cardim Joan. ægrum Crucifixus amplexatur, sacrificat in cilicio.	206
Careræ familiaritas cum Angelo Custode, ejus tergiversatio in surgendo offendit Angelum,	44
P. Carlantius Carolus potens verbis, & lacrymis,	273
P. Carvallius Didacus victima pro fide frigore consumpta,	221
P. de Cassarubios Joannis orationis studium, & reverentia erga omnes,	101
Castitas verecunda,	9
Ejus tuendæ præsidia, 43. it.	211
Castitas defensa,	49
Turpi remedio servata,	60
Servatur fugâ,	356
P. de Castro Alphonsi fortitudo in tormentis pro fide corpus occisi honoratum à DEO,	29
Cautela in sermone,	367
Cecottus Paulinus Coadjutor, efficax in orando,	94
Censorum libri Molinæ iniquum judicium,	69

Censores libri Molinæ non probantur Pontifici ,	-	-	100
Censura libri Molinæ ad incudem revocatur ,	-	-	7
P. Cepario Spiritus S. dictat exhortationem ,	-	-	305
Cereus ardens non imminutus ,			337
P. Cerquiera Episcopus Japoniæ pauper, & liberalis, modi vivendi in Societate retinens ,	-		214
Charitas humilis ,	-		225
P. de la Chaufée vocatio ,			157
Choreis antecinerentialibus miscet se demon.	-	-	157
P. Cichovius Nicolaus dissimulat ingenium ,	-	-	361
Civitas beata Collegio Societatis ,			27
Cladera Joseph persuasus Societatem petit, & impetrat, studiosus meditationis, lectionis, & orationis ,			335
P. Clavius vindicat calendarium novum ;	-	-	156
Clemens VIII. moritur ,	-		257
Cleri informatio melior Indorum instructione ,	-	-	228
Coadjutor Apostolicus ,	-		26
			P.

P. Coboncelius Jac. officium triplex,	81
quotidie recitat,	-
Cœlius Alexander providentiâ Divi-	-
nâ servatur,	239
Colet Petrus vult mori ex obedientia,	-
-	340
Collegium Romanum,	202
Ratisbonense,	237
Collegii inspectio ab extraneo evita-	-
ta,	363
Colonia Societatis in insulâ Materiâ,	281
Concionantis capiti columba insidere	-
visa,	39
Concionator carbo sit ignitus,	56
Ante concionem flagellatio,	56. & 102
Concionator cilicio horridus, sed cœ-	-
lesti splendore illustris,	102
Concionatorum thesaurus,	86
Concionator lanceis confossus,	265
Concionum efficacia non tam in ver-	-
borum strepitu, quàm dicentis spi-	-
ritu situ,	270
Congregatio X. Generalis,	32
XIV.	72
P. Confalvii Ludov. mortem luget Rex	-
Lusitaniæ,	308

Index.

Consilia humana præsertim Superio- rum neglecta privant Divino,	320
Conscientia aliorum facilius, quàm propria pacatur,	207
Conscientiæ angores,	245
Contemptus sui est aditus ad familia- ritatem cum DEO,	16
Contemptus commoditatum,	274
Contemptus mundi,	333
Contempus mundi Societatis amor,	374
Controversia de auxiliis gratiæ,	219
Conversio Sagarum,	9
Fœminarum illustrium,	39
Homicidæ vindictam spirantis,	173
Secularium facilius, quàm spiritua- lium,	183
Conversorum à P. Augerio multitudo,	86
Conversionis negotium irritum in Æ- gypto,	136
Cordium secreta aperta,	58
P. Cordova Andreas sui, & honorum contemptor,	112
P. Cornæus multorum librorum scri- ptor,	301
	P. Cor-

Index.

- P. Cornierus Thomas à B. V. curatus ,
ut posset in Societatem recipi, 106
- P. à Costa Josephi vocatio in Indiam ,
- - - 193
- P. Costensis Martinus coronatus Athle-
ta Christi, - - 99
- P. Cotonus Petrus ab Henrico Magno
honoratus , contemnit honores , au-
licus innocens, - 226
- Cracoviæ Domus Professa, & Probatio-
nis inchoata, - 135
- P. Gravina Petrus absens configit cum
Christianis contra Barbaros, 68
- P. Criminalis Antonius primus è So-
cietate profide cæsus, - 160
- Crucis desiderium, - 16
- Crux in cælo visa, - 143
- In cruce , & periculis solidum gaudi-
um, - 234
- Crucifixi intuitus monitor mortis, 222
- P. Cussola Julius vexat corpus, 365
- P. Cuvillonius Balduinus puer anacho-
reta, contemptor mundi, 16

D.

P. Daix Frncisci pietas,	-	174
Davin Sebast. ficcum ramum ex obedientia rigat,	-	128
Davitia Joannes Coadjutor recreationis horam coram Venerabili traducit,	-	144
P. Deckerius Joannes piè moritur, junium ejus rigidum,	-	48
Decretum Censorum contra librum Molinæ non probatur Pontifici,	-	298
Defectuum Corrector,	-	156
Defunctus petit pro debitis à se relictis solvi,	-	148
DEI-para V. præsidium in agone,	43	
Vita per eam impetrata diuturnior,	-	44
Ejus benignitas,	-	84
Byssum porrigit ad abstergendum sudorem,	-	118
Solatur mœstum ob mortem dilatam,	-	141
Studiorum publicorum Patrona electa,	-	143
		Clien-

Clientem suum deducit ad cœlum, & coronat,	-	178
Commendat curam animarum pur- gatorii,	-	229
Vocat ad Societatem,	-	244
Peregrinum suum prandiô, & cœ- nâ reficit,	-	249
Supplicat Filio pro diuturniore vi- ta P. Sallii,	-	279
Patrona, & Fundatrix Exercitiorum S. Ignatii,	-	320
Ejus cultus,	-	356
Desiderium patiendi,	20. &	137
Devotio erga JESUM infantem,		8
Diaz Didacus Victima charitatis,		270
Diligentia in parandis concionibus,		231
Dimissio è Societate fatalis,	-	34
Dimissi è Societate fraudes,		246
Discipuli nostri in quavis Academia, promoveri possunt, & debent, si digni sunt,	-	284
Disputationes de gratia ad suum tri- bunal revocat Clemens VIII.		330
Disputatio prima de gratia Societati- plausibilis,	-	330
Doctor Marianus,	-	303
R 4		Do-

Index.

assumptionem P. Bellarmini ad purpuram, -	267
P. Olivæ ad Episcopum Chijovi- ensem, -	289
S. Ignatii de obedientia, -	353
P. Claudii de mediis observandi So- cietatem, -	362
Ducis Bavarix pro Societate, -	366
P. Ertmerus Mart. Adolescens despon- sat sibi Virg. B. -	222
P. de Espinosæ Augustini mortificatio corporis rigida, -	147
Obedientia ejus cum oculorum a- missione, -	149
SS. Eucharistia sæpius adorata, -	175
Eucharistix Veneratio, -	304
Eucharistia Medica, -	322
Examen particulare, -	206. & 305.
In Examine Scholasticum juvat Ange- lus Custos, -	225
Exempla magis, quàm verba valent ad reformatandos mores, -	346
Exemprio à quibusvis decimis etiam Papalibus, -	4
Exhortationem dictat Spiritus Sanctus P. Cepario, -	305
R 5	Exi.

Index.

Exilium nostrorum ex Gallia,	37
Expeditio prima in Peruviam,	41
Infauſta in Peruviam,	76
Felix in Americam,	76
Prima in Braſiliam,	133
Ad Caſres,	146
In Africam,	176
In Æthiopiam,	185
In Indiam,	203. & 346
In Orientem,	293
In Floridam,	299

F.

Patris Faber labor Coloniae pro fide ſervanda,	96
Card. Farnesii Alexand. Exequiae in templo Domus Professae,	251
Favor Imperatoris Sinensis erga legem Chriſti,	325
Febris translata redit ad prius hoſpi- tium,	300
Ferdinandi I. Imperatoris affectus er- ga Societatem,	50
P. Ferdinandus Joannes Miſſionarius Caſtrenſis egregius, Angeli ope equum conſcendit,	282
Fer-	

Fernandez Amb. Coadjutor victima fi-	
dei ,	34
P. Fernandus Emman. necis suæ au-	
thores non prodit , est felix in	
conciliandis dissidentibus ,	206
Ferras Vascus æger non ad domum pa-	
ternam , sed ad Nosocomium di-	
vertit ,	344
P. Ferrer Raphaël victima fidei , appe-	
tit ardua , habet donum lacry-	
marum , spectaculum profanum	
discutit ,	321
Festinandum in via perfectionis ,	187
P. Filcous Rogerius victima pro fide ,	
	238
P. Florentia Hieron. veridicus Concio-	
nator , quid postulet à Rege mo-	
ribundo ,	295
P. Florentii Gerardus Missionarius in-	
dustrius ,	334
Le Fort Coadjutor quadraginta annis	
lecto abstinet ,	232
Fonseca Gaspar Novitius miræ pati-	
entiae ,	249
P. à Fontibus Michaël à purgatorio	
immunis ,	177

Index.

Coronatur post mortem à Beata Vir-	
gine, - - -	178
Fortitudo in tormentis, - - -	29
P. Francisci Joannes sollicitus de per-	
severantia in Societate, - - -	34
Stationes 7. habuit in cubiculo, - - -	34
Fratres 5. à Costa in Societate, - - -	193
Freredoux Ludovicus Scholasticus hu-	
milis ejus charitas, Angeli Cu-	
stodis auxilium experitur in exa-	
mine scholastico, - - -	225
Fundatores Societatis JESUS, & MA-	
RIA, - - -	249

G.

Galliæ datur Assistens, - - -	217
P. Galvanellus Superior excellens, - - -	269
Gandiæ prima Societatis Academia, - - -	246
P. Gans Joannes promovet cultum B.	
Virginis, - - -	291
De Garay Gaspar constans in vocatio-	
ne, - - -	190
P. Gardineri studium animas defun-	
ctorum juvandi, - - -	82
P. Garzia Ferdinandus vult contemni,	
& pa-	

Index.

& pati,	-	273
Celosus Gaspar Coadjutor custodit lin-		
guam,	-	101
Metuit Divinum judicium,		102
P. Gomez Ferdinandus in nube visus		
ascendere cœlum,	-	318
P. Gottifredus Alexander Generalis		
citò defunctus,	92. &	294
P. Gonzales Francisci cubiculum in-		
star oraculi,	-	287
Grammatica diu docta,	113. 118.	323
P. Granadus Iacobus per triginta an-		
nos Professor Theologiæ,		25
Gratitudo pro victoria,		141
P. Gretserus hæreticorum malleus,		125
Gregorii XIII. liberalitas in extruendo		
Collegio Romano,	-	51
Gregorius XV. creatur Pontifex, ca-		
nonizat SS. Ignatium, & Xav.		166
P. Grossus Joannes carceris ærumnas		
patitur,	-	238
P. Grodzicki Stanislaus Lituaniæ Apo-		
stolus,	-	262
Gubernandi talentum,	-	225
P. Guererus ægrotorum amans, æger		
non importunus,	-	322
P. Gus-		

P. Gufmanni Ludovici infamia glorio-	
sè absterfa ,	47
Orat pro calumniantibus ,	48
P. Guttierrez Martinus S. Theresiæ o-	
stenfus in choro Martyrum ,	217

H.

Hæreticorum furor Rigæ ,	56
Hæretici non audent adhibere Exor-	
cismos ,	139
Hæretici, & Schismatici orientales per-	
fidi ,	185
Hæreticorum vis ingens ad fidem re-	
ducta ,	224
P. Hamelius Joannes Victima chari-	
tatis ,	189
P. de la Haye Joannis paupertas accu-	
rata , Stationes ejus in cubiculo ,	
-	63
P. Haywodus Gaspar defenditur à	
DEI para Virgine in agone ,	43
Henrici M. edictum de retinenda So-	
cietate in Gallia ,	9
Henricus IV. Rex zelosissimè egit in	
Senatu pro Societate ,	50
Inauguratur ,	237
	So-

Index.

Societatem restituit,	<i>ibidem.</i>
Concionatorem ex illa sibi deligit,	<i>ibidem.</i>
-	-
P. Henriquez Henricus diu laborat in excolendis Indis, honoratur post mortem,	157
P. Herbesti Benedicti mors devota,	262
Hernandez Franciscus à DEI-para ad Societatem vocatur,	110
De Hieronymo Josephi vita, & mors,	21
-	-
P. Hincza Martinus habet talentum gubernandi,	225
Hispaniæ Rex promovet concordiam inter dissidentes de auxiliis gra- tiæ,	324
P. Hoffer Georgii apparatus ad mor- tem,	73
Horologium conciliat ingressum in Re- giam,	104
P. Hosius Didacus primus è Societate defunctus, animam ejus cœlo in- ferri videt S. Ignatius,	376
Humaniores literæ quinquaginta annis traditæ,	296
Humilitas vera nobilitas,	295
	Eru-

Index.

Erudita ,	-	296
Dispositio optima ad labores Apo- stolicos ,	-	365
Facit egregios Concionatores ,		261
Humilitatis studium ,		132
P. Hunnæus Alexander memoriæ stu- pendæ , Missionarius efficax , & venerabilis ,	-	364

I.

Jacobitæ Dioscorum sequuntur ,		293
P. Jacobi Barthol. Nestor Indicus ,		61
E Japonia proscribuntur omnes Reli- giosi ,	-	209
Jejunium rigidum ,	-	48
Quadragesimale sanctè , & salubriter observatum ,	-	177
Jesus parvulus cruce sua erigit prostra- tum ,	-	201
Jesus parvulus morienti dat osculum , & amplexum ,	-	212
S. Ignatii ope liberatur juvenis diabolo mancipatus ,	-	58
Ejusdem Reliquiæ excæcant deser- torem Societatis ,		95
Ejus amor erga S. Xaverium ,		122
		Imagi-

Index.

Imaginem ejus horret dæmon,	139
Literæ ejus ad Imperatorem Clau- dium,	23
Ei non solum essentialia Societatis, sed etiam alia ad ipsam perti- nencia sunt revelata,	198
Zelus ejus pro conversione Æthio- piæ,	223
SS. Ignatius, & Xaverius extinguunt incendium,	233
Epistola ejus de perfectione,	260
Castitatem P. Cajetani defendit,	278
Parisiis Philosophiæ Laureâ insigni- tur,	297
Dicta ejus, & gesta jubet observari Rex Lusitaniæ,	308
Vitam novam auspicatur,	345
Arma sua appendit Aræ B. V.	349
Excipit animam defuncti,	356
Ignis parcit cubiculo Patrum in Ja- ponia,	170
Ex Imagine Salvatoris agnoscitur vivus DEUS,	105
Imber parcit itineranti,	99
Immunitas à Choro,	242
Impostor deprehensus,	246
In-	

Index.

Indifferentia ad quodvis officium,	174
Indulgentia plenaria pro festo Circumcisionis,	4
Infamatio Societatis,	45
Itèm Ludovici Gusman,	57
Infans vix natus ad orationem se componit,	228
Infans semestris Salutationem Angelicam recitat,	243
Informatio juvenum, & pauperum,	78
Innocentia vitæ mater eruditionis,	254
Innocentii Breve de Congregatione,	5
Generali singulis Novenniis,	5
Inobedientia erga Medicum castigata,	253
Noxia,	352
Insomnia per octo dies,	286
Institutum Societatis immutari non permittit DEUS,	366
Confirmatur, & vota simplicia,	135
Iter felix,	285
Indicum fructuosum,	315
Judicii Divini metus,	178
Julius III. Pontifex creatur,	162
Institutum Societatis confirmat, & declarat,	163
S. Igna-	

Index.

S. Ignatium jubet sub obedientia	
petere necessaria,	163
Moritur,	341
P. de Juliis Ignatius monetur de in-	
stante morte, Operarius indefes-	
sus incommodorum tolerans,	187
P. Justinianus August. stupendæ me-	
morix,	253
P. Justiniani Fabii rigida mortificatio,	
-	300

K.

P. Kedd Jodocus parvis libellis impu-	
gnat acriter hæreticos,	361
P. Knudde diligens in parandis concio-	
nibus, egrediens, & ingrediens	
cubiculum salutatur Beatissimam	
Virginem Mariam,	231

L.

P. Labbe Philippus collector concilio-	
rum,	318
Labores Apostolici liberant à purga-	
torio,	177
Labor infructuosus compensatur,	241
Laborum fructus,	313
Labo-	

Index.

Laborum solatium, -	114
P. Lainez Jacobi auctoritas in Concilio Tridentino, -	176
Ejusdem missio fructuosa, -	70
Redit Romam, -	181
Quantus, - -	85
Ingentes ejus, & fructuosi labores, - -	167
Cardinalis Mantuani de eo judicium, - -	176
P. Lallemant Gabriel tormenta horrida tolerat, - -	317
P. Lallemant Hieronymus cupidus Missionis arduæ, -	113
P. Lancicii Nicolai acta, zelus fidei, ardor patiendi, -	372
P. Landinus Sylvester ob impatientiam in morbo à Societate semotus, - -	258
P. à Lapide Cornelius, doctus, & humilis, - -	296
Lauretanus Joannes Thomas prius Amurathes jubetur à B. Virgine ingredi Societatem, -	28
Lazzari Basilii silentium strictum, nomen Sancti obtinet, mira patrat,	232
P. Lea	

Index.

P. Lea Patrit. victima charitatis,	348
Lectio librorum spiritualium utilissi-	
ma, - - -	148
Lecti usus neglectus, - - -	232
Legati expediuntur ex Japonia ad	
Pontificem Maximum,	212
Eorum adventus in Urbem,	341
Legatio P. Possevini in Moschoviam,	
- - -	354
P. Leleszi victima pro fide,	234
P. Levesquius Guilielmus moritur ju-	
xta vaticinium, - - -	291
P. Leonius Agnus, & Leo,	165
Institutor Sodalitatum Marianarum,	
- - -	166
Leprosus ex charitate in lectum ad-	
missus sanatur, - - -	36
P. Lessius Leonardus morborum erga-	
stulum, patientiæ heroicæ; do-	
ctrina ejus de gratiæ auxiliis, &	
prædestinatione indemnis,	67
Libros prohibitos legendi facultas,	36
Libertas concessa tractandi de auxiliis	
gratiæ; - - -	233
Liberalitas profusissima erga egenos,	
- - -	332
Lin-	

Lingua S. Antonii mutat stylum Con-	242
cionatoris ,	-
Linguae custodia ,	101
Linguarum studium , & peritia ,	8
P. Lopez Antonius occisus cognoscitur	
ex libello examinis particularis ,	
-	305
P. Lopez Hieronymus actus contritio-	
nis , & confessiones generales pro-	
movet ,	142
P. Lorinus Joannes interpret Sacrae	
Scripturae ,	356
In Coquela cautela ,	95
P. Loverfa Vincent. victima fidei ,	216
Lucernenses Helveti extorquent Col-	
legium sibi concedi ,	71

M.

P. Madridius Antonius Concionator ,	
carbo ignitus ,	56
P. Maldonati Joannis lectiones avidè	
audiuntur ,	24
P. Malvesius Herveus victima pro fi-	
de ,	218
P. Manaræus Oliverius ambitus accusa-	
tur ,	158

Index.

A Gregorio XIII. innocens promun-	
ciatur,	160
P. Manrique Petrus parat se ad mor-	
tem,	57
Manuum lotio ante convivium cœle-	
ste,	52
S. Maria DEI-para clientem suum post	
mortem coronat,	20
Ingressum in Societatem suadet,	28
<i>Vide DEI-para.</i>	
P. de Marinis Joann. Bapt. Gen. Ord.	
Prædicatorum hortatur suos ad-	
concordiam cum Societate,	350
P. Martinez Emmanuel fidei victima,	
-	136
Martinez Franciscus prima victima	
fidei apud Sinas,	375
P. Martinez Petrus Episcopus Japoniæ	
ex eleēmosynis vivit,	205
P. Martinus Ignatius in alium Concio-	
natorem mutatus,	243
P. Martinon Joannes Theologus mode-	
ratè amat scripta sua,	153
SS. tres Martyres Japones,	152
P. Mascarenia Petrus multas gentes	
convertit,	33
	P. Ma-

Index.

P. Masius Gaspar omni hora ad mor-		
tem paratus,	-	170
P. Mastrillus Marcellus à S. Xaverio fa-		
natur,	-	14
P. Maurus observans D. Thomæ,		79
Mayer Balthasar Cultor DEI-paræ, &		
Concionatorum,		356
Medicinæ periti nostri possunt subve-		
nire infirmis citra adustionem,		
& incisionem,	-	175
Meditatio attenta,	-	322
P. le Mello Martinus vestem triginta		
annis portavit,	-	64
Memoria stupenda.	-	253
P. Meczynski Adalbertus victima fidei,		
sermo ejus de Beata Virgine, e-		
jusque salutatio,	-	343
P. de Mendoza Sancius victima chari-		
tatis,	-	132
Mercatorum consternatio salutaris,		42
Meseguer Joannes Coadjutor prævidet		
mortem,	-	30
P. Metsch multos hæreticos ad fidem		
reducit,	-	224
Missionis arduæ cupiditas,		113
Missio fructuosa,	-	70
		In-

Index.

Indicæ desiderium ardens, -	316
Missionarius excellens, -	186
Industrius, -	334
Ejus officium sublime, -	329
Mlocki Jacobus Scholasticus à DEI-pa- ra V. ad cœlum ducitur,	184
Mocchijs Joan. Bapt. Cultor Sacerdo- tum, ejus patientia,	287
Modestia religiosa, -	346
P. Molinæ novitas doctrinæ affingitur, - - -	40
Pro ejus libro suffragium Acade- miæ Hispalensis, -	65
Cassiano non consentit,	87
Concordat cum S. Augustino,	88
Doctrina ejus indemnitas,	119
Nova ejus discussio,	100
Nec majores, nec minores tribuit vi- res libero arbitrio, quàm Sanctus Augustinus, -	330
Monomotapæ Rex baptizatur,	84
Montano Ægidio inobedientia condo- natur, - -	352
P. de Morales Franciscus querelis mo- destis delectat Christum,	215
P. Morales Sebastianus Episcopus Ja- S po-	

Index.

poniæ,	-	358
Morbi, & funera in Collegio Goano,	-	204
Moribundus à JEſu, & Maria evocatus,	-	109
P. Mors Henrici cruenta, & juctunda,	-	137
mors,	-	26
Mors jucunda,	-	162
Præviſa,	-	77
Ad mortem præparatio per exerci-	-	98. & 102
tia ſpiritualia,	-	120
Mors muſica,	-	121
Viris Apoſtolicis non eſt, formidabi-	-	170
lis,	-	201
Pretioſa P. Franciſci Alberti,	-	262
Subitanea P. Oviedo,	-	252
Suavis in obſequio charitatis,	-	340
Devota,	-	300
In morte gaudium, & luctus,	-	190
Mors ex obedientia,	-	335
Mortificatio corporis rigida,	-	368
Conſtans,	-	66
Mortificationis ſtudium,	-	
Mortificatio Guſtûs,	-	
Moschus parta pace ferox,	-	

- P. à Motta Calixtus Victima charitatis,
- - - 179
P. Munfordus in carcere pro fide, ad-
juvat animas purgatorii. 283
P. Musart Carolus juvenum, & pau-
perum informator, - 78

N.

- P. Nadasi Joannes Scriptor variorum
librorum, - - 259
Nativitas Christi in stabulo celebrata,
- - - 38
Negotia secularia Principum graviter
vetita, - - 80
P. Nickel Goswinus Vicarius Genera-
lis, - - 32
Electus Præpositus Generalis, 316
Nobilis Robertus Card. moritur, 78
P. Nobilius Robertus linguarum peri-
tus modo vivendi Brachmanum se
conformat, - - 73
Nomen JESU Ordini nostro æternum
est, ac venerabile, - I
P. Nunnez Melchior à S. Xaverio Re-
ctor constituitur, - 240

Index.

P. Nunnus Alphonsus Rector juvenis,
sed maturus, contemptor sui; indu-
stria ejus faciem hominum erudien-
di, facilius meretricem, quàm Sacer-
dotem convertit, - 182

O.

Obediendi ars, - 57
Obedientia cæca, - 98
 Recta docuit ad cælum, 229
 Heroica P. Villaregii, 53
 Heroica cum oculorum amissione,
 - - 149
 Explorat eam S. Ignatius, 150
Obsequia humilia aptissima ad conver-
 sionem animarum, 195
Officium, & Missa de Sanctissimo No-
 mine JESU, - 61
Officium Ecclesiasticum triplex quoti-
 die recitatum, - 81
P. Ogilbæus Joannes victima fidei, in-
 somnia per octo dies, patibulum
 osculô, & amplexu veneratur, -
 - - 286
P. Oller Raphaël operarius strenuus,
 - - 210
Ope-

Operarius indefessus,	187
Insignis,	153
Fervens in nube ascendit cœlum,	318
Orationis studium,	9. & 101.
Oratio pro calumniantibus,	48
Oratio nocturna,	249
Assiduitas ejus,	98
Efficacia,	94
Eâ profligantur barbari,	141
Frequens,	161
Ordines sacri suscipi possunt ante professionem,	242
P. Organtinus desiderat Missionem,	
Indicam,	316
P. Ottellus Hieronym. domi Agnus, in in pulpito Leo, Dominus cordi- um,	261
P. Oviedo Andreas Patriarcha Æthio- piæ,	184
Expeditio ejus in Æthiopiam,	191
Legatio, & spes dissipata,	193
P. Oviedi Franc. mors subitanea,	170

P.

P. Paez Stephani defuncti animam ex	
-------------------------------------	--

Index.

cipit S. Ignatius ,	355
P. Paliola Franciscus victima pro fide,	
- - -	125
P. Paranymph. Gaspar ob studium pau-	
pertatis à DEI-para Virgine lau-	
datur ,	102
Concionatur in cilicio,	<i>ibidem.</i>
Parisienses scholæ apertæ,	220
P. Pasqualis Julius fidei victima,	136
Patiendi ardor ,	344
Patientia fortis ,	178
Inter horribilia tormenta,	312
Stupenda ,	117
S. Paulus simul cum P. Joanne Fernan-	
dex concionatur ,	109
Paulus V. finit Controversias de auxi-	
liis Gratiaë ,	119
P. Pavonus vix natus ad orationem se	
componit , bonus Informator ,	
Cleri, felix in promovendis disci-	
pulis ad statum Religiosum ,	228
Paupertas accurata ,	63
Empta ,	244
Evangelicorum operariorum ,	134
Pazmanus Card. Petrus zelofus pro Ec-	
clesia, humilis, magnificus,	328
P. Pecha-	

Index.

P. Pechamus moribundus à JESU, &	
Maria evocatus,	109
P. Pelletarius Doctor Marianus,	8
P. Perez Ant. Theologus admirabilis,	
-	254
P. Perez Franciscus cum Christo na-	
tus, & mortuus,	339
Cum duobus filiis primam DEO	
hostiam litat,	340
Pericula propter DEUM suscepta ju-	
cunda,	108
Periculorum contemptus,	134
P. Perinus Leonardus indifferens ad	
quodlibet officium, erga eum re-	
verentia,	174
De Perseverantia in Societate sollicitu-	
do,	34
Perseverantiæ donum requirit gratiam	
efficacem, non tamen prædeter-	
minantem,	115
Peruvianum Regnum Christo subje-	
ctum,	8
P. Petkoroski Gaspar multum laborat,	
parum comedit, in aula nihil da-	
mini patitur,	197

Index.

Pictaviam Socii purgant ab hæresi,	227
Pictura apta ad promovendam Religio-	91
nem,	
Pietatis exercitia in diuturna navigatio-	147
ne,	
P. Pintus Franciscus odiô fidei trucidat-	52
tur,	
P. Pisquedda ab Angelo nominatur	359
Salvator,	
S. Pius V. Pontifex creatur, ejus affe-	
ctus erga Societatem, abhorret ab	
ejus reformatione,	30
P. Platerose Rob. Professor humanio-	
rum scholarum perpetuus, & or-	
dinatus,	282
Plinius Indicus,	301
Pœnitentia fructuosa,	258
Etiam Martyribus non negligenda,	81
Nemini sinè ea decedendum,	252
P. Ponce Joannis humilitatis studium,	138
Pondo Thomas carcerem, & catenas	
30. annis pro fide toleravit,	266
P. de Ponte Bernardo B. V. byssum,	
por-	

pertrahit ad abstergendum sudorem, - - - 118

P. de Ponte Ludovicus Asceta celebris, Doctoris laureâ visus in cœlo coronari, Angeli curant vulnera ejus in flagellatione. Luminis Divini in eo copia, votum de non commitendo peccato veniali, - - - 196

P. Portillus Hieronymus efficax in persuadendo, - - - 41

P. Possevinus pacem constituit inter Polonos, & Moschos, - - - 66

Labores ejus, itinera, legationes, institutio Seminariorum Pontificiorum, - - - 236

P. de Prodo Hieronymus parvulum Jesum cruce onustum habuit spectabilem, - - - 200

Prædestinationis decretum absolutum est, - - - 17

Non est propter liberi arbitrii bonum usum, - - - 69

Revelatio, - - - 348

Prædeterminatio physica lapis offensionis, - - - 289

Index.

Præfagia mortis cruentæ,	-	248
Prescottus patitur pro fide ærumnas		
carceris,	-	215
Princeps variæ Religionis tandem Ca-		
tholica,	-	262
Cum Principibus reverenter, & fiden-		
ter est agendum,	-	83
Privilegium docendi etiam ubi Aca-		
demiæ sunt,	-	284
Procurator eximius,	-	361
Professor Theologiæ per 30. años,		25
Professionem 4. Votorum facturi, quo-		
modo mediocritatem in virtute		
excedere debent,	-	224
Promissio ingrediendi Societatem in		
formula votorum simplicium est		
verum votum,	-	79
Providentia Divina,	-	235
Provincialis pauper, & humilis,		183
P. Puellas Didacus Professor unius di-		
scipuli,	-	20
Purgatorii animæ adjunctæ,		178
Ab eo immunitas,	-	177

Q.

Querelæ modestæ inter dolores dele-
stant

Index.

Etant Christum,	-	215
Quies laboriosa,	-	35
Quies secura in Corde Christi,	-	208
P. Quiros Ludovicus Victima pro fide,	-	144

R.

P. Ramirez Hieronymo secreta cordi-		
dium patent,	-	57
Vocatio ejus ad Societatem,	-	58
Recreationis hora coram Venerabili		
Sacramento traducta,	-	144
P. Reginaldi Valerii sermo cautus, &		
castigatus,	-	304
Religio Christiana in Japonia coelitus		
defensa,	-	97
Religiosus accuratus,	-	44
P. Renart pestiferæ luis vigesies victor,		
tandem occubuit,	-	132
P. de Renesse Joannis patientia fortis,		
	-	178
Revelatio facta S. Borgia de salvandis		
in Societate,	-	199
Rhetorica docta post Theologiam,	-	174
P. Riccius Sinenfem Metropolim adit,		
	-	103
	S 6	Ho-

Horologiô conciliat ingressum,	104
Ex Imagine Salvatoris agnoscitur vi- vus DEUS,	105
Domicilium stabile ei concessum a- pud Sinas,	105
Fundat Domicilium Societatis Nan- chini,	154
Rigenſes turbæ,	56. & 155
Ritus excipiendi hospites,	191
P. Riviere Simonis humilitas fugit va- nam gloriam,	162
P. Robe Joannes febris liberatus, eâdem iterum corripitur, extinguitur,	299
De Rocha Vincentius Sanctos ante ſo- mnum veneratur, ejus patiendi deſiderium,	20
P. Roche Jacobus Eucharistiâ utitur pro medicina, ardentè loquitur de Divinis,	321
Rodes Franciscum itinerantem dirigit S. Ignatius,	375
P. Rodriquez Alphonsus per 40. annos Magister Novitiorum,	218
P. Rodriquez Christophorus Miſſiona- rius excellens, Provincialis pau- per,	

per, & humilis,	-	183
P. Romerus victima fidei,	-	339
P. Rubinus Ant. victima fidei,	-	339
P. Ruiz Joannes vir miræ innocentiae,	-	43
P. de Rupniew Ujeyski fuit ex Episco-	-	-
po Jesuita,	-	260
P. Ruiz Didacus dies vacationum à stu-	-	-
diis prolixiori orationi dat, singu-	-	-
lis mensibus diem deligit pro re-	-	-
collectione, studet flexis genibus,	-	309

S.

Sacerdos senex Coadjutorum officiis	-	-
fungitur,	-	106
Sacrificium in cilicio,	-	243
Sagarum Conversio felix,	-	9
P. Sailus Thomas cubiculô egressurus	-	-
B. V. statuam salutatur, B. V. pro	-	-
diuturniore ejus vita supplicat, a-	-	-
pud Ducem efficit, ut in castris tu-	-	-
bæ clangore signum detur pro sa-	-	-
lutanda B. Virgine,	-	279
Saito Andreas Coadjutor exul pro fide,	-	-
-	-	243
P. Sa-	-	-

Index.

P. Salius Jacobus Annalibus mundi celebris, - - -	103
P. Saller Adamo prædestinatio revela- tur, conciones flectendo scribit, - - -	348
P. de Samaniego Jacobus cultor S. Mi- chaëlis, una veste triginta tribus annis usus, - - -	274
Salmanticæ 2. Cathedræ Theologiæ, obtentæ, - - -	45
P. Salmeron Missionarius Apostolicus, - - -	186
Saltamochius Guilielmus fidei victima, - - -	161
Salutatio B. V. egrediendo, & ingredi- endo cubiculum, - - -	279
Salus hominis in manu ejus, - - -	195
P. Sanchez Gabriel Vir Apostolicus, - - -	9
P. Sanchez Gaspar humaniores literas annis 50. tradit, - - -	296
P. Sancius Jacobus vocatur ad Societa- tem, - - -	210
Sanctorum veneratio ante somnum, - - -	20
Sanga Mathias exul gloriosus, - - -	229
Sanitas restituta ope P. Francisci Sua- rez, - - -	11
P. Sa-	

Index.

P. Saxus Franc. Missionarius in Ægypto,	-	-	136
P. Scammacæ Josephi concionantis capiti columba insidere visa,			39
P. Schachtius Henricus ingeniosus, & humilis in zelo,	-	-	12
P. Schapelink cautus in loquendo,			95
Scholasticus zelosus,	-	-	12
P. Schottus Andreas libris numerosis clarus,	-	-	102
Schrammeus Michaël dæmoni subscriptus liberatur,	-	-	58
Sermo scintillans,	-	-	322
P. Serranus Jacobus moriens accipit osculum, & amplexum à Jesu parvulo, mortuo nemo precatur requiem æternam,	-	-	211
Silentium strictum,	-	-	232
P. Silveira novam sedem accipit in India,	-	-	130
Expeditio ejus ad Cafres,			146
Regem Monomotapæ baptizat,			84
Sinensis Imperatoris benevolentia erga Nostros,	-	-	325
Sitis diu tolerata,	-	-	187
Sixtus V. à Societate alienatur,			15
P. Skar-			

Index.

P. Skarfsinski repentinè moritur in obsequio charitatis,	-	201
Societas JESU adversariorum pœnas non desiderat,	-	27
Alimenta non tenetur dare dimissis,	-	III
Amoris est Societas,	-	63
Brachium dextrum Ecclesiæ,		127
Ob copiam adversariorum felix,		
-	-	374
Ejus restitutio in ditionem Venetam,		
-	-	114
Societatem ipso non indigere, quisque sibi persuadeat,	-	337
Sodalitates erigendi facultas,		23
Sodalitas pœnitentium instituitur operâ P. Augerii,	-	331
Soier Ignatius Scholasticus devovet se, & moritur pro incolumitate Collegii,	-	113
P. Sommalius Henricus ad ordinariam recreationis horam se disponit,		
-	-	371
Somnus in Colloquio profano,		367
Spiritus Sanctus format verba in ore P. Ceparii,	-	305
		P. So-

Index.

P. Sotuellus Robertus victima fidei decies toleravit equuleum,	257
Triplici donatus laureâ,	258
P. Spinola Carolus solvit in Japoniam,	371
P. Stanihursti innocentia, & castitas defensa,	49
Stationes in cubiculo,	34
P. Suarez Francisci Nativitas,	24
Ejus ope fanitas restituta,	11
Liberatur à lectionibus Theologicis,	203
Primam hostiam offert,	351
P. Sucquet Ant. novam vestem obsequiis culinæ initiat,	194
Superiores humiles,	240
In surgendo tarditas offendit Angelum Custodem,	35
P. Susa Salvator hausta sanie ex ulcere ægrotum sanat,	124
P. Swihowski Wenceslaus habet donum convertendi fœminas illustres,	39
De Sylva Eduardus Coadjutor Apostolicus,	26

Index.

P. de Sylva Franciscus quievit in Cor- de Christi ,	-	207
P. Sylveria Gonsalvus victima fidei ,	-	307
Regem cum Proceribus baptizat, 84		
Corpus ejus Crocodilos mansuefe- cit , custoditur ab aquilis,		308

T.

P. Tablares Petro pretium Evangeli- cæ paupertatis prius incogni- tum ,	-	270
Taichier Mancius Coadjutor promovet fidem picturâ ,	-	91
P. Tamburinus Angelus electus in Ge- neralem ,	-	129
P. Tanneri Mathiæ opera de Societa- te ,	-	166
P. Terentius Joannes Missionarius Si- nensis præstans ,	-	300
Theologi 2. à Pio V. expediti ad co- mitia Imperii , egregiam ibi ope- ram præstant ,	-	276
Thesauri Divini Præfectus ,		332

Index.

S. Thomæ Aquinatis doctrina tenenda Professoribus Theologiæ, & quo- modo?	-	-	271
Tibaldus Joannes post luctum pœni- tentia sentit consolationes Divi- nas,	-	-	313
Timor Domini operariorum nostrorum antidotum,	-	-	312
Tormenta Japonica scrobis, & aquæ,	-	-	339
P. Torrensis Hieronymus accuratus Religiosus,	-	-	44
SSS. Trinitatis mira confessio,			33
P. Tuccius Stephanus stupendus pati- entia,	-	-	117
Turbæ in Hispania externæ, & inter- næ,	-	-	181
Turbo contra Societatem in Gallia,	-	-	237
P. Tylkowski Alberti studium assidu- um,	-	-	64
P. Tyrias Jacobus monetur à Sancto Ignatio, ut plus virtuti studeat,	-	-	331

V.

- P. Valditarus habet venerationem apud Coætaneos, - 353
- P. Valignani labores in promovenda Ecclesia Japoniæ, & Sinarum, 90
- P. Vallaregius Alexander operarius indefessus, charitatis victima pro fide, - - 153
- Vana gloria fugienda, - - 162
- Vaticinium de morte, - - 60
- Vayle Gabriel à DEI-para invitatur ad cœlum, - - 368
- P. Ubierna Franc. impetrat longiorem vitam à DE-Ipara Virgine, 44
- De Vega Petrus Coadjutor sexagenarius artem futoriam discit, & exercet, - - 137
- P. Velati Joannis Baptistæ agonizantis Angelus curam gerit, 235
- P. Verbieft promovet rem Catholicam in Sinis, - - 91
- Werden Henrici Coadjutoris patientia, - - 222
- Vestis annis 30. gestata, 64
- Nova obsequiis culinæ initiata, 194
- Unius

Index.

Unius usus per triginta tres annos,	
- - -	274
Viaticum recusant Missionarii,	227
Victimæ Charitatis,	132. 149.
Victima fidei in Japonia,	33
Victimæ pro fide,	136. 137. 144.
- - -	(152. & 160
Victoria præclara Regis Bungi faventis	
Christianis,	170
P. Ujeyski Thomas obtinet facultatem	
transeundi ad Societatem,	260
P. Villalobos afflicto Crux ostensa cum	
promissione majoris afflictionis,	
- - -	265
P. Villa Regali Franciscus Nativitatem	
Christi in stabulo celebrat,	38
Lingua ulcus abstergit,	39
P. Villaregius Alexander memorabilis	
multis præclarè gestis,	53
Vir Apostolicus & corpore, & animo	
valeat,	13
Virtuti magis, quàm scientiis studen-	
dum,	331
Vita in Societate salutaris,	348
In Vita agendum, de quo in morte non	
doleamus,	84
P. Vi-	

Index.

P. Vitellesci Mutii Generalis suavitas ,	
& æquanimitas ,	- 168
Magni æstimat vocationem ad So-	
cietatem ,	- 169
Vocatio ad Indiam ,	- 193
Ad Societatem ,	- 210
P. Vortingus Joannes post multos la-	
bores moritur ,	- 109
Votorum renovatio frequens ,	9
Veneratio ,	- - 26
Quatuor Votorum professio humiliter	
repudiata ,	- - 106
Vorum paupertatis , & de non admit-	
tendis dignitatibus ,	108
Vota 2. post professionem edi solita.	
Pontifici reservata ,	129
Votum de peccatis vitandis efficax ,	
-	- 197. & 77
Ufus bonus gratiæ non provenit à solo	
libero arbitrio ,	- 92
Vultûs splendor locò lampadis in Bre-	
viario noctu recitando ,	12

X.

S. Xaverius fugit famem ex ulcere ,	36
Ejus	

Index.

Ejus zelus,	-	-	46
Securitas in summa tempestate, quam sedat,	-	-	54
Quam methodum tenuit in prædi- cando,	-	-	55
Describit dotes mittendorum in In- diam,	-	-	62
Ejus reverentia erga S. Ignatium,			63
E Japonia revertitur in Indiam,			105
Regem Lusitaniæ fidenter admonet de morte,	-	-	110
Erga S. Ignatium amor, & reveren- tia,	-	-	122
Japones deliciae ejus,			123
Sinas adire cupit,	-		<i>ibidem.</i>
Nomen S. Ignatii inter reliquias ge- stat,	-	-	130
Duos è Societate dimittit,			146
Adolescens non admittit, nisi in Nosocomio probatum,			<i>ibidem.</i>
Donum linguarum,			188. & 241
Vaticinium triplex,	-		188
Simonem Rodericum amplexu fa- nat,	-	-	263
Miraculosè sanat infirmum,			292
Severitas in ebriosos,			302
			Phi-

Index.

Philosophiæ Magister creatur,	306
Ejus suffragium pro Præposito Generali,	- - - <i>ibidem.</i>
Movet in Indiam, parat se ad iter,	- - - 310
Petit methodum agendi in India,	- - - 319
Lauretum cum Sociis invisit,	334
Corpus ejus Malacam delatum peste liberat civitatem,	336
Charitas ejus erga ægrum Socium, & Neophytos,	- - - 357
Inquisitio de sanctitate ejus,	362
Est fortuna Regis Lusitaniæ,	363
Conciliat sibi Sanctum Thomam,	- - - 369
Ximenus Joannes Coadjutor per obedientiam cæcam ducitur ad cælum,	- - - 229
Beata Virgo commendat ei curam animarum purgatorii,	229

Y.

De Yevenes Jacobi Coadjutoris cæca obedientia,	- - - 98
--	----------

Index.

P. Yuki Didacus Victima pro fide,	
-	164

Z.

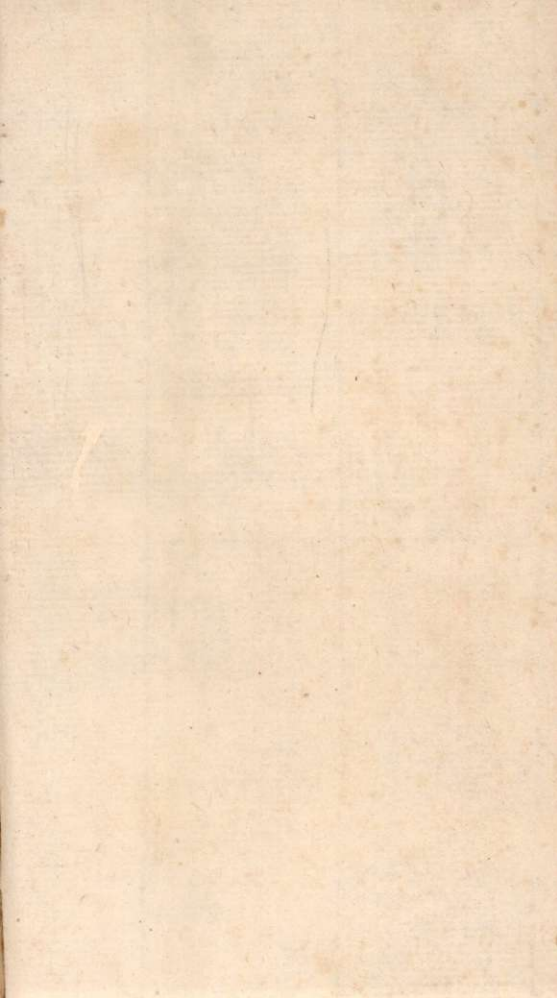
P. Zanoni Bernardinus cautus in sermone,	367
P. de Zara Hieron. 30. annis tradit Grammaticam,	118
Zelus animarum,	235
Apostolicus,	157
Humilis, & ingeniosus,	12
Zelus Scholastici,	12
Zelus convertendi Schismaticos,	244
Sinè obedientia,	353
Fidei,	372
P. de Zuniga Joan. Rector Collegii ante Sacerdotium, supplicatio pro sanitate ejus,	140
Mcestum ob mortem dilatam sola- tur B. Virgo,	141

Notan-

*Notandum: Defunctorum
plerosque exceptos esse ex P.
Nadasi Anno Dierum Memo
rabilium; quibus ex Sotueli
Bibliotheca Soc. JESU,
Tannero, &c. alii acces
serunt.*

O. A. M. D. G.

105-A